

СРЯДА, 5 МАЙ 2010 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS

Заместник-председател

1. Възобновяване на сесията

Председател. – Възобновявам сесията на Европейския парламент, прекъсната на 22 април 2010 г.

Протоколът от 22 април 2010 г. беше раздаден.

Има ли някакви коментари?

(Протоколът от предишното заседание е одобрен)

2. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

3. Съобщение на председателството: вж. протокола

Председател. – Колеги, искам да ви уведомя, че на пленарното заседание на месечната сесия ще присъстват по изключение инженери, извършващи записи със специално оборудване. Те ще записват разискванията и гласуванията, за да отразят всички аспекти на парламентарната работа.

Филмът ще бъде излъчван като част от постоянната изложба за работата на Парламента под формата на интерактивен модел на Парламента в новия център за посетители в Брюксел. Получих ясното уверение, че инженерите ще бъдат изключително дискретни и няма да пречат на работата ни. Благодаря ви за разбирането.

4. Състав на комисиите: вж. протокола

5. Внесени документи: вж. протокола

6. Въпроси за устен отговор и писмени декларации (вносяне): вж. протокола

7. Предаване на текстове на споразумения от Съвета: вж. протокола

8. Действия, предприети вследствие на позиции и резолюции на Парламента: вж. протокола

9. Ред на работа

Председател. – Окончателният проект на дневен ред, изготвен от Председателския съвет по време на последната им среща съгласно член 140 и член 155 от Правилника за дейността, е раздаден. Със съгласието на политическите групи направих следните изменения в дневния ред на пленарното заседание за тази седмица:

Сряда, 5 май 2010 г.:

Първо, общото разискване относно двата доклада на Íñigo Méndez de Vigo относно състава на Парламента ще бъде първа точка от дневния ред.

Второ, една нова точка, озаглавена „Изявления на Съвета и на Комисията относно подготовката на срещата на високо равнище на държавните и правителствени ръководители от еврозоната на 7 май 2010 г.“ без внасяне на предложения за резолюции, беше добавена в дневния ред. Тя ще бъде втора точка от дневния ред, ще има само по едно изказване на оратор от всяка политическа група и няма да има процедура с вдигане на ръка.

Трето, заглавието „Изявления на Съвета и на Комисията относно стандартизацията на електрическите превозни средства“ се променя както следва: „Изявления на Съвета и на Комисията относно електрическите превозни средства“.

Четвърто, докладът на Vittorio Prodi, който трябваше да бъде представен накратко днес, беше преместен във времето за въпроси в четвъртък, 6 май 2010 г. за непосредствено гласуване.

Четвъртък, 6 май 2010 г.:

Първо, гласуването по доклада Vital Moreira относно предложението за решение на Европейския парламент и на Съвета за предоставяне на макроикономическа финансова помощ на Украйна се отлага за втората месечна сесия през май.

Второ, гласуването по предложението за резолюция относно проекта за регламент на Комисията за определяне на насоки относно механизма за компенсиране между операторите на преносни мрежи и общ регулаторен подход спрямо таксуването на преноса на електричество се изтегля от дневния ред.

Има ли забележки?

(Парламентът одобри измененията)

(Редът на работа с направените изменения е приет)

10. СУИФТ (внесени предложения за резолюция): вж. протокола

11. Данни от досиетата на пътниците (PNR данни) (внесени предложения за резолюция): вж. протокола

12. Забрана за използването на цианид в минните технологии (внесени предложения за резолюция): вж. протокола

13. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

В резултат от проведената вчера среща между председателя Buzek и министър-председателя Сапатеро беше внесено предложение за промяна на днешното гласуване. Беше постигнато съгласие за незабавно започване на диалог на най-високо институционално равнище относно някои процедурни аспекти, свързани с освобождаването от отговорност на Съвета. Председателството предлага гласуването по въпроса да бъде отложено до следващата месечна сесия.

Martin Schulz, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-н председател, аз също чух за срещата между председателя Buzek и министър-председателя Сапатеро. Предполагам, че във връзка с освобождаването от отговорност на Съвета въпросите, по които имаме противоречия със Съвета, имат чувствителен характер и е разумно да се проведат допълнителни разговори по тях. Това, което предстои да решим днес, а именно да отложим освобождаването от отговорност на Съвета, има сериозни последици. Ето защо сутринта обсъдихме въпроса още веднъж в нашата група и беше заявено, че ако има възможност отворените въпроси да получат задоволителни за Парламента отговори, то трябва да се възползваме от нея. Това вероятно би било стъпка към Съвета за изграждане на доверие: доверие не само по отношение на освобождаването от отговорност, но така също и в други области и следователно можем да се съгласим с това предложение.

Bart Staes, *от името на групата Verts/ALE* – (NL) Г-н председател, госпожи и господа, изслушах г-н Schulz. Аз съм заместник-председател на комисията по бюджетен контрол и бях сред членовете на Европейския парламент, които взеха участие в неофициалните преговори със Съвета. Докладът, с който е свързано отлагането, получи мнозинство от 27 гласа в комисията по бюджетен контрол, 0 гласа против и 0 въздържали се, което означава, че е приет единодушно. Два пъти проведохме неофициални преговори със Съвета, докато постигнем съгласие. Съветът постоянно отказваше да приеме такова споразумение. Единствената причина за отлагане на гласуването би била Съветът веднага да заяви готовността си да изготви исканите от нас документи.

Вторият проблем е от правно естество. В съответствие с Правилника за дейността и Финансовия регламент освобождаването от отговорност трябва да се извърши преди 15 май от година $n + 2$. Говорим за бюджета за финансовата 2008 година следователно $n + 2 = 15$ май 2010 г. С изключение на утрешното пленарно заседание

няма друго такова до 17 май 2010 г., така че ако ние не гласуваме сега, ще нарушим собствения си Финансов регламент, което според мен би било знак за изключително слабо управление.

Ryszard Czarnecki, докладчик. – (PL) Г-н председател, за шеста година съм в Европейския парламент и макар да не искам да поучавам никого, добрите обноси налагат да се потърси мнението на докладчика по този ключов въпрос. Искам да ви напомня, че Парламентът вече освободи от отговорност Съвета през този парламентарен мандат. Това се случи през ноември миналата година — за финансовата 2007 година. Ето защо отново можем да кажем, че Съветът не представи правилните документи.

Лично аз съм озадачен от факта, че когато разглеждаме изпълнението на бюджета за финансовата 2008 г., получаваме документи за финансовата 2007 г., което е в пълно несъответствие с нашите очаквания и изисквания. Аз обаче съм известен като човек на компромисите и искам да дам на Съвета някаква възможност, но тя ще бъде наистина последна, за да подготви всички правилни документи и да се откаже от злощастното джентълменско споразумение от 1970 г., което *de facto*, според Съвета не ни позволява да упражняваме надзор над тази институция.

Ето защо съм съгласен да направим изключение и да отложим гласуването, давайки на Съвета още няколко седмици — две или шест — а след това в съответствие с казаното от г-н Staes бих подкрепил незабавно гласуване най-късно през юни.

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

13.1. Административно сътрудничество и борба с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (преработен текст) (A7-0061/2010, José Manuel García-Margallo y Marfil)

13.2. Обща система на данъка върху добавената стойност във връзка с издаването на фактури (A7-0065/2010, David Casa)

13.3. Искане за снемане на парламентарния имунитет на г-н Miloslav Ransdorf (A7-0107/2010, Francesco Enrico Speroni)

13.4. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: общ бюджет на ЕС, Съд на Европейския съюз

13.5. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: общ бюджет на ЕС, Сметна палата

13.6. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: общ бюджет на ЕС, Европейски омбудсман

13.7. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: общ бюджет на ЕС, Европейски надзорен орган по защита на данните

13.8. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Център за преводи за органите на Европейския съюз

13.9. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Европейски център за развитие на професионалното обучение

13.10. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Агенция на Общността за контрол на рибарството

- 13.11. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Европейска агенция за възстановяване
- 13.12. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Европейска агенция за авиационна безопасност
- 13.13. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Европейски център за профилактика и контрол върху заболяванията
- 13.14. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Европейска агенция по химикалите
- 13.15. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Европейска агенция за околна среда
- 13.16. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Европейски орган за безопасност на храните
- 13.17. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Европейски център за мониторинг на наркотици и наркомании
- 13.18. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Европейска агенция по лекарствата
- 13.19. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Европейска агенция за морска безопасност
- 13.20. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Европейска агенция за мрежова и информационна сигурност
- 13.21. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Европейска железопътна агенция
- 13.22. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Европейска фондация за обучение
- 13.23. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Европейска агенция за безопасност и здраве при работа
- 13.24. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Агенция за снабдяване към Евратом
- 13.25. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Европейска фондация за подобряване на условията на живот и труд
- 13.26. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Евроюст
- 13.27. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Агенция на Европейския съюз за основните права

- 13.28. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници (Фронтекс)**
- 13.29. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Европейски надзорен орган на ГНСС**
- 13.30. Освобождаване от отговорност за 2008 г.: Европейско съвместно предприятие за ITER и развитието на термоядрената енергетика**
- 13.31. Освобождаване от отговорност за 2008 г.: Съвместно предприятие за разработване на ново поколение Европейска система за управление на въздушното движение (SESAR)**
- 13.32. Транспортируемо оборудване под налягане (A7-0101/2010, Brian Simpson)**
- 13.33. Такси за сигурността на въздухоплаването (A7-0035/2010, Jörg Leichtfried)**
- 13.34. Общностни насоки за развитието на трансевропейската транспортна мрежа (A7-0030/2010, Brian Simpson)**
- 13.35. Общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд по отношение на опростяването на някои изисквания и някои разпоредби относно финансовото управление (A7-0055/2010, Евгени Кирилов)**
- 13.36. Последствия от влизането в сила на Договора от Лисабон за междуинституционалните механизми за вземане на решения, които са в ход (B7-0221/2010)**
- Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL).** – (EL) В рамките на няколко секунди искам да обясня оттеглянето на нашето изменение. Оттеглихме го с твърдото убеждение, че Председателският съвет, който трябва да извърши проверка по въпроса, ще вземе предвид буквата и духа на изменението.
- Ще припомня на Парламента, че с нашето изменение приканваме Комисията да провери промяната на Регламента по отношение на пряката търговия между Европейския съюз и части от Кипър, които не са под контрола на Република Кипър.
- 13.37. Правомощия за законодателно делегиране (A7-0110/2010, József Szájer)**
- 13.38. Стратегически цели и препоръки за политиката на ЕС в областта на морския транспорт до 2018 г. (A7-0114/2010, Peter van Dalen)**
- 13.39. Europeana — следващи стъпки (A7-0028/2010, Helga Trüpel)**
- 13.40. Оценка на плана за действие за защита и хуманно отношение към животните за периода 2006-2010 г. (A7-0053/2010, Marit Paulsen)**
- 13.41. Селското стопанство в ЕС и изменението на климата (A7-0060/2010, Stéphane Le Foll)**

13.42. Селското стопанство в райони с неблагоприятни природни условия: специална равностметка на състоянието (A7-0056/2010, Herbert Dorfmann)

13.43. Нова програма за цифровите технологии за Европа: 2015.eu (A7-0066/2010, Pilar del Castillo Vera)

13.44. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: общ бюджет на ЕС, раздел III, Комисия

- Преди гласуването:

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Г-н председател, искам да помоля да бъде направена една техническа поправка. В параграф 248 думите „блокове от 1 до 4 на Козлодуй“ трябва да се добавят след „в атомната електроцентрала Козлодуй“.

Председател. – Всичките тези бележки ще бъдат проверени за прецизност.

Bogusław Liberadzki, докладчик. – (EN) Г-н председател, не успях да присъствам в Страсбург, така че ви благодаря от името на моите колеги, които дадоха своя принос за разискването. Бях удовлетворен от факта, че и Съветът е присъствал, тъй като процесът по освобождаване от отговорност се отнася не само за институциите на ЕС, а и за държавите-членки, които Съветът представлява.

Същността на моя доклад са редицата предложения, които имат за цел да се намали процентът на грешки, да се очертаят проблемите и да се повиши съвпадението на информацията от Комисията и Сметната палата, позволявайки ни за бъдеще да откриваме и да се справяме с наистина проблемни области във връзка с нашите разходи. С влизането в сила на Договора от Лисабон е време да се преразгледа самият процес на освобождаване от отговорност.

Докладът призовава за провеждане на разискване на по-високо равнище, включвайки институции от ЕС и, разбира се, държавите-членки, отговорни за управлението на около 80% от разходите. Въпреки че докладът отразява освобождаването от отговорност за 2008 г., той съдържа и много неща, които са изключително актуални днес. Всички ние искаме да се уверим, че Гърция може да преодолее проблемите от миналото. Частта за Турция привлича внимание и тъй като ние гарантираме по-ефективното използване на предприемаческите средства, позволете ми да отбележа, че нямаме намерение да променяме естеството на взаимоотношенията на ЕС с тази страна.

Всичките подобрения, на които обърнах внимание, са съществени. Финансовите затруднения в момента означават, че всяко евро, включително средствата от структурните и кохезионни фондове, трябва да се изразходва разумно и да бъде в полза на хората от различните държави.

С нетърпение очаквам да работим съвместно с Комисията и Сметната палата през следващите седмици, за да започнем да реализираме призивите за действие, съдържащи се в моя доклад, и да ви докладвам във връзка с изпълнението им през следващите месеци.

13.45. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: 7-и, 8-и, 9-и и 10-и Европейски фонд за развитие (ЕФР)

13.46. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: общ бюджет на ЕС, Европейски парламент

Edit Herczog, от името на групата S&D. – (EN) Г-н председател, искаме да направим устно предложение за изменение към първата част на това изменение.

Текстът трябва да се чете по следния начин: „счита, че в рамките на системата за ефективно и ефикасно институционално управление, трябва да се обърне необходимото внимание на ролята на мениджмънта, позовавайки се на факта, че генералният директор, директорите и ръководителите на отдели трябва да бъдат избирани на базата на предимства, отчитащи равните възможности и географския баланс...“

Така че с устното предложение за изменение след думата „предимства“ да се въведе текстът „отчитащи равните възможности и географския баланс...“.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Г-н председател, само за уточнение, искам да попитам дали гласувахме току-що за изменение 6 с или без устното предложение за изменение?

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

13.47. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: общ бюджет на ЕС, Икономически и социален комитет

13.48. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: общ бюджет на ЕС, Комитет на регионите

13.49. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: изпълнение, финансово управление и контрол на агенциите

13.50. Освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г.: Европейски полицейски колеж

13.51. Стратегия на ЕС за отношенията с Латинска Америка (A7-0111/2010, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra)

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Г-н председател, струва ми се, че не гласувахме за освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета на Европейския икономически и социален комитет. Може и да греша, но ми се струва, че преминахме направо към Комитета на регионите.

13.52. Среща на високо равнище между ЕС и Канада (B7-0233/2010)

13.53. СУИФТ (B7-0243/2010)

Jan Philipp Albrecht, от името на групата Verts/ALE. – (EN) Г-н председател, искам да Ви информирам, че изменението в параграф 8 на групата GUE/NGL и групата Verts/ALE са формулирани по същия начин, както в резолюцията от септември 2009 г. Просто искам да Ви осведомя, че това е същата позиция, и не мисля, че е необходимо да я променяме преди преговорите със СУИФТ.

Jeanine Hennis-Plasschaert, автор. – (EN) Г-н председател, искам да информирам колегите, че ние не сме променяли нашата позиция. Тя винаги се е съдържала в текста на резолюцията, поради което считам предложеното изменение за ненужно.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (EN) Г-н председател, считам, че е важно да...

(Възклицания в залата)

Моля да не бъде обезпокояван от колегите от крайната десница. Мисля, че те също биха искали да се запознаят с този въпрос, а именно дали да прехвърляме или не данни на едро към САЩ, което е предметът на изменение 8. Обсъждахме дали сме за или против позицията, но все пак е добре да се знае.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

13.54. Данни от досиетата на пътниците (PNR данни) (B7-0244/2010)

13.55. Забрана за използването на цианид в минните технологии

14. Обяснение на вот

Обяснение на вот

Доклад: José Manuel García-Margallo y Marfil (A7-0061/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Подкрепям позицията по досиетата, приета от докладчика на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), наред с предложението на Комисията за борбата с данъчните измами в Европейския съюз. Считаю, че това предложение може да подобри административното сътрудничество на вътреобщностните трансакции, когато става въпрос за изчисляването на ДДС и контрола по прилагането му.

Остава да видим дали предложението на Комисията за разширяване на мрежата Eurocanet (European Carousel Network — Европейска мрежа за борба с измамите от верижен тип) и създаването на една нова структура Еврофиск, която ще функционира на доброволна основа и без правосубектност, ще повиши успеха в борбата с данъчните измами на равнище ЕС.

Sophie Auconie (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Европейското административното сътрудничество по отношение на ДДС, което се урежда от Регламент (ЕО) № 1798/2003 на Съвета, трябва да бъде подобро по-специално по отношение на борбата с укриването на данъци. Изготвеният от г-н García Margallo y Marfil доклад е в полза на този подход, като подкрепя предложенията на Европейската комисия, които целят улесняването на обмена на данни между държавите-членки. Гласувах в подкрепа на доклада, защото внася и някои съществени подобрения в текста на Европейската комисия, отнасящи се до защита на личните данни.

Jean-Pierre Audy (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Съгласно процедурата за консултации с Европейския парламент гласувах в подкрепа на доклада на моя отличен колега от Испания г-н García-Margallo y Marfil относно предложението за Регламент на Съвета, засягащ административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност. Измамите с ДДС често са организирани на трансгранична основа, поради което ЕС и държавите-членки трябва да си взаимодействат по-добре в борбата с измамите с ДДС и финансовите измами като цяло. Удовлетворен съм от факта, че предложението на Комисията определя принципа на правното основание за установяване на съвместната структура Еврофиск, която ще позволи многостранния, бърз и целенасочен обмен на информация, така че държавите-членки да могат да реагират адекватно и координирано при борбата с нови видове измами, изготвяйки съвместен анализ на риска. Споделям безпокойството на докладчика относно защитата на личните данни, която трябва да се спазва. Този вид информация трябва да бъде използвана само за целите на предотвратяването и борбата с данъчните престъпления.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Подкрепям доклада от момента, в който се убедих, че е необходимо разпоредбите в областта на борбата с измамите да бъдат укрепени. Измамите с цел укриване на данъци имат сериозни последици за националните бюджети, нарушават принципа за справедливо данъчно облагане, могат да нарушат правилата на конкуренцията и да влияят неблагоприятно върху функционирането на вътрешния пазар. Съществуващите разпоредби не гарантират ефективно сътрудничество между държавите-членки, въпреки че измамите в областта на данъка върху добавената стойност често се организират в няколко държави и следователно държавите-членки трябва да си сътрудничат, за да ги предотвратят. Окуражителен е фактът, че новият вариант на Регламента ще разшири базата данни на Общността с платците на ДДС и техните операции, което ще осигури на държавите-членки необходимия достъп до информация, ще подобри административното сътрудничество и ще ни позволи да се борим с измамите с ДДС по-ефективно.

George Sabin Cutăș (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах за Европейска стратегия за борба с данъчните измами и укриването на ДДС. Считаю, че на Европейско равнище трябва да бъде създаден механизъм за борба с измамите, защото мащабите на това явление показват, че мерките, насочени към преодоляване на този проблем, вече не могат да бъдат управлявани само на национално ниво.

Международната асоциация по въпросите в областта на ДДС оценява приблизителния размер на загубите от ДДС на стойност между 60 млрд. и 100 млрд. евро годишно за целия Европейски съюз. Ето защо настоявам за тясно сътрудничество между административните органи в държавите-членки и Европейската комисия, за да бъдат избегнати вредните последици от данъчните измами както за националните бюджети, така и за конкуренцията.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Административното сътрудничество между държавите-членки в борбата с измамите и финансовите престъпления е изключително важно с оглед на справедливостта и

правосъдието, както и поради огромното въздействие, което могат да имат върху икономическата ситуация в дадена страна. Има безброй случаи на измами с ДДС, така че е важно да имаме правна рамка със строги мерки, които да доведат до съществено намаляване на броя на тези случаи.

Желателно е да има по-тясно сътрудничество с централното държавно управление чрез обмен на информация, като се спазва личната неприкосновеност, както и чрез обмен на пълните бази данни и добре подготвени служители, които да откриват и работят по тези случаи. Държавите-членки трябва да приложат мерките, предложени от ЕС, час по-скоро, за да се създаде по-прозрачна система, която може да се бори ефективно с данъчните измами.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Несъответствията, причинени от измами с ДДС, засягат цялостния баланс на собствената система от ресурси, която трябва да бъде справедлива и прозрачна, за да гарантира гладкото функциониране на Съюза. Тъй като публичните органи имат задължението да компенсират всички свързани загуби на приходи, увеличаването на измамите се трансформира в по-голяма фискална тежест върху предприятия, които спазват правилата за данъчното облагане. Въпреки че разследванията за размера на укриването на ДДС и измамите не са правени във всички държави-членки, Международната асоциация по въпросите от областта на ДДС оценява приблизителния размер на загубите от ДДС на стойност между 60 и 100 млрд. евро годишно за целия Европейски съюз. Желателно е по-голямо сътрудничество с централното държавно управление, като се обменя информация и се спазва личната неприкосновеност. Държавите-членки трябва да приложат мерките, предложени от ЕС, час по-скоро, за да се създаде по-прозрачна система, която може да се бори ефективно с данъчните измами.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Борбата с укриването на данъците, и по специално в областта на ДДС, трябва да бъде приоритет за ЕС. От тази гледна точка се препоръчва междусекторна политика за бора с измамите най-вече по отношение на обмена на информация. Особено важно е, че измамите са една от основните причини за несправедливост в ЕС, тъй като те са причината за нечестна конкуренция и небалансиран пазар.

Siiri Oviir (ALDE), *в писмена форма*. – (ET) Гласувах в подкрепа на изготвения регламент на Съвета относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност, защото този правен акт ще позволи на държавите-членки да се борят съвместно и по-ефективно срещу презграничното укриване на данъци. Укриването на данъци има сериозни последици за бюджетите на държавите-членки, като нарушава принципите на равенството в данъчното облагане и води до нарушаване на конкуренцията. Въпреки че мерките за борба с укриването на данъци са само в сферата на компетентност на държавите-членки, считам, че тяхното прилагане в днешния глобален свят трябва да бъде приоритет и за ЕС.

Alfredo Pallone (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Предложението на Комисията предоставя на държавите-членки средства за ефективна борба с презграничните измами с ДДС чрез допълнение и изменение на настоящия регламент и създаване на правно основание за сътрудничество, насочено към борбата с измамите: Еврофиск. Данъчните измами имат сериозни последици за националните бюджети, водят до нарушаване на принципа за справедливо данъчно облагане и могат да причинят отклонения в условията на конкуренция. Не трябва да се забравя също, че публичните органи имат задължението да компенсират загубите на данъчни приходи, като упражняват по-голям фискален натиск върху дружествата, които спазват данъчните правила. Борбата с данъчните измами в ЕС трябва да допълва действията на държавите-членки. Проектът за регламент цели не само да позволи правилното изчисление на ДДС, а така също и да следи за правилното му прилагане особено по отношение на транзакциите в рамките на Общността и борбата с измамите с ДДС. Като цяло са въведени няколко подобрения, свързани с обмяната на информация, а именно по-ясно определяне на случаите, в които държавите-членки могат да извършват административно разследване, както и мерки за компенсиране на неизвършването на разследване.

Aldo Patriciello (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Доволен съм от факта, че финансовото отражение от откритите засега нередности е намаляло от 1024 млн. евро през 2007 г. на 783,2 млн. евро през 2008 г. със спад на разходите, регистриран във всички области с изключение на преките разходи и предприемаческите средства. Напълно подкрепям извършената от Комисията работа и искам да посоча, че борбата срещу измамите и корупцията е важно задължение на Европейските институции и на всички държави-членки.

С оглед на икономическата ситуация, засягаща цяла Европа, съм съгласен, че е необходимо да бъдат защитени финансовите интереси на Съюза и да се води борба с организираната престъпност, която според националните показатели увеличава потенциала си за нелегални действия с институциите, особено чрез измами, ошетяващи бюджета на Общността.

Ето защо считам за важно да се прилага ефективно законодателство, за да се подобри административното сътрудничество при справянето с вредните данъчни практики и да се гарантира гладкото функциониране на вътрешния пазар. Във връзка с това подкрепям предложението на Съвета за директива за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане и същевременно подчертавам, че е важно да се постигне по-голяма отчетност от страна на държавите-членки, като се започне с качеството на информацията, която се вкарва в базите данни.

Доклад: David Casa (A7-0065/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Предложението на Комисията за опростяване, актуализиране и хармонизиране на правилата за фактурите по ДДС предлагат подобрения, които касаят най-вече разпоредбите, даващи възможност на малките и средните предприятия да използват опростени фактури, както и гаранции за прием от данъчната администрация на електронни фактури при същите условия като обикновените. В това отношение предложението на докладчика да се даде възможност на данъчната администрация да предписва допълнителни изисквания като поредни номера за опростените фактури, дава възможност за проста мрежа, която запазва подобренията, направени от Комисията.

В тази област относно общата система за ДДС и правилата за издаване на фактури Комисията трябва да подкрепи държавите-членки, които имат нужда от техническа помощ да модернизират електронната си администрация, било то чрез програмата на Общността Fiscalis 2013 г. или чрез използване на структурни фондове. Считам, че докладчикът е направил изменения, които подобряват предложението на Комисията; следователно гласувах в подкрепа на доклада.

Sophie Auconie (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на доклада на г-н Casa относно правилата за издаване на фактури по ДДС. По този въпрос директива на Съвета от 2001 г. определя общи правила на равнище Европейски съюз като средство за опростяване, актуализиране и хармонизиране на правилата за издаване на фактури по ДДС. Съществуват обаче несъответствия между правилата на различните държави-членки, особено по отношение на електронното издаване на фактури. Подобни несъответствия обаче са пречка за насоката на подобен вид издаване на фактури, въпреки че това води до опростяване. По-доброто хармонизиране на правилата, предложени от Европейската комисия и подкрепени от докладчика, е добра новина за всички предприятия в Европа, тъй като издаването на фактури ще бъде по-достъпно за тях и административната им тежест ще бъде намалена.

Jean-Pierre Audy (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Съгласно процедурата за консултации на Европейския парламент гласувах в подкрепа на доклада на малтийския ми колега г-н Casa относно предложението за директива на Съвета за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на правилата за издаване на фактури. От съществено значение е да се гарантира, че рисковете за ценовата стабилност в средносрочен план ще бъдат избегнати. В ретроспективен план възможностите, които се предлагат на държавите-членки в тази област, са свързани с несъответствия в правилата особено по отношение на електронното издаване на фактури. Подобни правила пречат на безпроблемното функциониране на предприятията — особено на онези, които използват новите технологии за дематериализиране — на вътрешния пазар в момента, когато излишната административна тежест в Европа ограничава икономическия растеж. Подкрепям опростяването на мерките, предложено в доклада, и най-вече на тези, насочени към малките и средните предприятия, и по-конкретно премахването на изискването да се притежава фактура, която съответства на формалностите във всички държави-членки, потвърждаване на факта, че фактурите на хартиен носител и фактурите в електронен вид са еднакво валидни; и премахване на възможността за държавите-членки, в които данъкът е дължим, да изискват определени фактури да бъдат преведени на техните официални езици.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Приветствам приемането на доклада по редица причини. По конкретно като докладчик и автор на някои ключови изменения искам да се спра само на най-важните аспекти, които произтичат конкретно от намаляването на административното бреме за предприятията.

Първото е задължението държавите-членки да въведат счетоводна система, базирана на фактури и плащания (касово счетоводство) за МСП (които на равнище ЕС се определят като предприятия с оборот под 2 млн. евро), което ще бъде добър стимул за бизнес сектора. Това се въвежда в момент, когато предприятията се намират в ситуация, при която плащат ДДС по фактура при издаването ѝ, но съответното плащане (и свързаното ДДС) може да бъде извършено едва месец по-късно, ако изобщо има такова. Във всеки случай обаче се запазва основният принцип, че приспадането на ДДС е неразривно свързано с изплащането му.

Вторият аспект е, че фактурите в електронен вид получават същия правен статут като фактурите на хартиен носител, така че фактурите, изпратени по електронна поща, вероятно ще заменят съществуващите фактури на хартиен носител, като по този начин ще улеснят не само задачите за издаване и изпращане на фактури, но също поддържането и съхранението им.

Vito Bonsignore (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Искам да поздравя докладчика г-н Casa за свършената от него до този момент важна работа. Моята парламентарна група винаги е подкрепяла малките и средните предприятия, които са истинска движеща сила за икономиката на Европа, и ние като политици сме длъжни да ги стимулираме.

По-конкретно одобрявам предложената от Комисията възможност да се позволи на доставчика да плаща ДДС едва след като получи плащане за доставката. Съгласен съм и с принципа фактурите в електронен вид и фактурите на хартиен носител да имат еднаква валидност. Това са серии от мерки, които според мен са част от един по-широк процес за намаляване на бюрокрацията, което е полезно за европейските предприятия, особено предвид трудните икономически условия.

Ето защо се надявам мерките да бъдат приети възможно най-скоро в една по-широка рамка за подпомагане на малките и средните предприятия, които имат нужда да осъществяват дейността си в една по-спокойна икономическа и фискална среда.

David Casa (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Докладът относно правилата за ДДС при издаване на фактури беше изготвен от мен. Постигнахме успех по отношение на искането ни да се въведе схема за касово счетоводство на задължителна основа във всички държави-членки, като по този начин даваме възможност на МСП да изберат дали да използват тази схема или не. Докладът имаше успех и по отношение на намаляване на ненужната административна тежест за предприятията, съдържаща се в предложението на Комисията. Ето защо докладът успя да постигне своите цели и аз го подкрепих.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Повишаването на интеграцията на вътрешния пазар и намаляването на неоправданите разходи за компаниите чрез процеса на опростяване и намаляване на административните пречки са цели, които трябва да се вземат предвид при изготвяне на законодателството на Съюза.

Ето защо директивата, която има за цел да установи обща система за издаване на фактури по отношение на данък добавена стойност, е важна за постигането тези цели. По-специално считам, че традиционните методи за издаване на фактури трябва да бъдат заменени с електронно издаване на фактури, което е по-бързо и по-евтино за компаниите и физическите лица, при условие че се спазва принципът на прозрачност.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Директивата, която разглеждаме, има за цел да установи обща система за издаване на фактури за данък добавена стойност посредством опростяване и намаляване на административната тежест. Това е важно за постигане на по-добра интегрираност на вътрешния пазар и намаляване на неоправданите разходи за дружествата. Считам, че директивата е положителна стъпка напред към по-голяма яснота и правна сигурност както за данъчнозадължените лица, така и за администрациите, като в същото време предоставя допълнителни средства за борба с измамите с данъка върху добавената стойност.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Общата система на данъка върху добавената стойност (ДДС) по отношение на правилата за издаване на фактури е важна за актуализиране и хармонизиране на правилата относно фактурите по ДДС. Тази нова система носи на дружествата значителни спестявания, които са от изключително значение в контекста на настоящата криза. Приемането на доклада е друга стъпка в борбата срещу данъчните измами и укриването на данъци.

Siiri Oviir (ALDE), *в писмена форма*. – (ET) Като либерал гласувах за директивата, променяща правилата за издаване на фактури, защото считам, че методът, който използваме днес, при който този раздел е включен в директивата за ДДС, не е постигнал напълно целта си, а именно да опрости, актуализира и хармонизира предаването на фактури по ДДС. Считам, че новите правила ще намалят бюрократичната тежест за предприемачите и също така ще гарантират, че във всички държави-членки се прилагат еднакви правила за изготвяне и издаване на фактури. Предвид открития пазар и свободното движение на услугите нищо друго не би било по-разумно.

Доклад: Ryszard Czarnecki (A7-0079/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *в писмена форма*. – (FR) На базата на препоръката, отправена в доклада на полския ми колега г-н Czarnecki, гласувах за освобождаване от отговорност на Съда във връзка с изпълнението на бюджета за финансовата 2008 година. Приемам искането на Сметната палата да се ускорят процедурите за

възлагане на обществени поръчки от Европейския съд. Доволен съм от гладкото функциониране на Европейския съд. Въпреки това не мога да разбера нежеланието на Европейския съд да публикува декларациите за финансовите интереси на своите членове и подкрепям искането на Парламента тази практика да се въведе незабавно.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Считам за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. Докладът представя изчерпателен анализ на ситуацията с бюджета на Съда на Европейските общности. Той посочва редица важни въпроси, които спешно трябва да бъдат преразгледани, като необходимостта да се ускорят процедурите за възлагане на обществени поръчки, за да се даде възможност на оправомощените служби да организират тържни процедури и да контролират спазването на нормативните задължения. Приветствам факта, че Съдът на Европейските общности е възприел практиката в доклада за дейността си да включва раздел, в който очертава последващите действия, предприети през годината в резултат на предходните решения на Парламента за освобождаване от отговорност и на докладите на Сметната палата.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прарасват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада за Съда.

Доклад: Ryszard Czarnecki (A7-0097/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *в писмена форма*. – (FR) На базата на направените препоръки в доклада на полския колега г-н Czarnecki гласувах за освобождаване на генералния секретар на Европейската сметна палата от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за финансовата 2008 година. Аз, като повечето свои колеги, съм доволен от правилното функциониране на Сметната палата и от устойчивото ѝ финансово управление. Съжалявам, че декларациите за финансовите интереси на членовете на Палатата, които те предават на председателя на последната съгласно Кодекса на поведение, не са оповестени публично или поне не са предадени на членовете на комисията по бюджетен контрол.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Считам за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. Доволен съм да видя, че една външна фирма „PricewaterhouseCoopers“ е одитирала Сметната палата и заявява „не сме забелязали нищо, което би ни накарало да смятаме, че във всички съществени аспекти и въз основа на определени критерии: а) определените за Палатата средства не са били използвани за предвидените цели и б) действащите процедури за контрол не са осигурили необходимите гаранции за това, че финансовите операции са в съответствие с дадените правила и разпоредби. Одобрявам също така факта, че Сметната палата е включила раздел, в който се дава отчет относно последващите действия, предприети през годината в резултат на предходните решения на Парламента за освобождаване от отговорност.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Като орган, отговорен за одитирането на европейските институции, Сметната палата също трябва да бъде одитирана. Явно е, че одитът, извършен от външен субект („PricewaterhouseCoopers“), се оказва много положителен. Докладът на вътрешния одитор също е положителен, като по-голяма част от препоръките са приети и приложени предварително по няколко плана за действие.

Доклад: Ryszard Czarnecki (A7-0070/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *в писмена форма*. – (FR) На базата на направените препоръки в доклада на полския колега г-н Czarnecki гласувах за освобождаване на Европейския омбудсман от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за финансовата 2008 година. Приветствам решението на омбудсмана, г-н Диамандурос, да публикува своята годишна декларация за финансови интереси и да бъде достъпна на интернет страницата му.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Считам за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните

средства, които са им били предоставени. В годишния си доклад Европейската сметна палата посочва, че одитът не води до никакви значителни забележки по отношение на омбудсмана. Отбелязва обаче, че някои аспекти на процедурата за възлагане на обществени поръчки биха могли да бъдат подобрили. Присъединявам се към докладчика и горещо приветствам решението на омбудсмана да публикува годишната си декларация за интереси и да я направи достъпна на своята интернет страница. Съгласен съм с отправеното от докладчика искане към омбудсмана да включи в следващия си отчет за дейността раздел, в който се дава подробен отчет относно последващите действия, предприети през годината в резултат на предходните решения на Парламента за освобождаване от отговорност.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах за доклада относно Европейския омбудсман.

Доклад: Ryszard Czarnecki (A7-0098/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), в писмена форма. – (FR) На базата на направената препоръка в доклада на полския колега г-н Czarnecki гласувах за освобождаване на Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) във връзка с изпълнението на бюджета за финансовата 2008 година. Приветствам ежегодното публикуване на декларациите за финансови интереси на избраните членове на тази институция (ЕНОЗД и помощник надзорния орган).

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Считам за важно чиновниците да се отчитат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчитат за това как са изразходвани публичните средства. Присъединявам се към положителната оценка на докладчика за положените усилия за консолидирането на управлението на финансовите и човешки ресурси, както и за подобрената функционалност и ефикасност на функциите по осъществяване на вътрешен контрол, постигнати през 2008 г. Приветствам също ежегодното публикуване на декларациите за финансови интереси на избраните членове на ЕНОЗД, съдържащи съществена информация относно заемани платени длъжности или дейности, извършвани срещу възнаграждение, и упражняване на професионални дейности, подлежащи на деклариране. Това е важно за изграждане на доверието на гражданите в служителите в държавните учреждения. Съгласен съм с отправеното от докладчика искане към ЕНОЗД да включи в следващия си отчет за дейността раздел, в който се дава подробен отчет относно последващите действия, предприети през годината в резултат на предходните решения на Парламента за освобождаване от отговорност.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах за доклада относно Европейския надзорен орган за защита на данните.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0071/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), в писмена форма. – (FR) На базата на отправената към Европейския парламент препоръка от уважаваната от мен г-жа Mathieu — колега и приятел — гласувах за освобождаване на директора на Центъра за преводи към органите на Европейския съюз във връзка с изпълнението на бюджета на Центъра за финансовата 2008 година. Не мога да разбера защо този орган натрупва очевидно ненужен бюджетен излишък — например излишък от близо 27 млн. евро през 2008 г., а към 31 декември 2008 г. е натрупал средства в размер от близо 50 млн. евро. Изненадан съм и от факта, че не е разрешен спорът за пенсионните вноски.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Считам за важно чиновниците да се отчитат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчитат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. Сметната палата твърди, че е получила разумни гаранции за надеждността на годишния финансов отчет на Центъра за преводи към органите на Европейския съюз и че като цяло свързаните с него операции са законосъобразни и редовни. По отношение на дейността на Центъра

Сметната палата е установила известна липса на точност в прогнозите за исканията за писмени преводи, довела до натрупването от страна на Центъра на бюджетен излишък, което е в противоречие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 2965/94. По този въпрос трябва да се постигне съответствие с разпоредбите. Аз, както и докладчикът, изразявам съжаление, че конфликтът между Центъра и Комисията относно дела на плащаните от работодателя пенсионни вноски на служителите все още не е разрешен.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Центъра за преводи към органите на Европейския съюз.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0091/2010)

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Счита за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. В доклада си Сметната палата заявява, че годишните отчети на Европейския център за развитие на професионалното обучение за финансовата 2008 г. са надеждни и точни и че свързаните с тях операции са законосъобразни. Това означава, че Центърът е постигнал огромен напредък по отношение на процедурата за установяване на наличностите с цел идентифициране, регистриране и капитализиране на активи, документацията относно процесите на вътрешен контрол и процедурите за възлагане на обществени поръчки. Съществува обаче стагнация в областта на управлението на персонала, тъй като целите по отношение на заетите служители и показателите за изпълнение не бяха нито ориентирани към резултати, нито измерими. Въпреки това и аз като докладчика приветствам Центъра за това, че желае да въведе през 2010 г. пилотна система за отчитане на работното време на всеки служител.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Европейския център за развитие на професионалното обучение.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-01051/2010)

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Счита за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. В доклада си Сметната палата заявява, че годишните отчети на Агенцията на Общността за контрол на рибарството за финансовата 2008 г. са надеждни и точни и че свързаните с тях операции са законосъобразни. Обезпокоен съм обаче от наблюдението на Сметната палата, че Агенцията не изготвя многогодишна работна програма, която е от съществено значение за ефективното финансово управление и за ясното определяне на целите. Ето защо административният съвет трябва да бъде поздравен за решението си да започне да разработва подобна програма. Тя ще бъде от съществено значение за бюджетното и финансово управление на Агенцията. Въпреки че Палатата одобри това управление, все още има някои недостатъци, които трябва да бъдат преодоляни. И аз като докладчика считам, че е важно да се въведе инструмент за ефективното управление на работното време на служителите, като стриктно се определи броят на препоръчителните часове за всеки проект.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах за доклада относно Агенцията на Общността за контрол на рибарството.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0072/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *в писмена форма.* – (FR) На базата на отправената към Европейския парламент препоръка от уважаваната от мен колега и приятел г-жа Mathieu гласувах за освобождаване на директора на Европейската агенция за възстановяване във връзка с изпълнението на бюджета на Центъра за финансовата 2008 година. Считам, че би било полезно за Комисията, съгласно меморандума за разбирателство от декември 2008 г. между Комисията и Агенцията, уреждащ някои окончателни транзакции, и по-специално другите активи на Агенцията да станат собственост на Комисията след 31 декември 2008 г., да изготви заключителен доклад относно окончателните транзакции както в социален, така и във финансов аспект. Подкрепям призива за изясняване на ситуацията относно бюджетните кредити за Косово, тъй като става въпрос за надеждността на Съюза и на тази млада нация, която има намерение един ден да стане държава-членка на ЕС.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Считам за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. Трябва да подчертая факта, че Сметната палата е установила, че не е било спазено нито едно от изрично посочените условия за предоставяне на пряка безвъзмездна помощ в размер на 1 399 132 евро (или 0,31% от наличния оперативен бюджет) на международна организация. Аз, както и докладчикът, изразявам съжаление, че ефективно работещата Европейска агенция за възстановяване беше закрыта, а управлението на финансовите средства беше прехвърлено на делегациите; изисквам Комисията да изготви доклад, в който се представят данни относно допълнителния персонал, който е бил необходим в делегациите, за да поеме изпълнението на задачите на Агенцията; и призовавам Комисията да представи всеобхватна и пълна информация относно това дали от бюджетните средства, прехвърлени от Агенцията на делегациите, е предоставено бюджетно подпомагане.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах за доклада относно Европейската агенция за възстановяване.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0068/2010)

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Считам за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. В доклада си Сметната палата заявява, че годишните отчети на Европейската агенция за авиационна безопасност за финансовата 2008 г. са надеждни и точни и че свързаните с тях операции са законосъобразни. Има значителен напредък през последните години и са положени усилия да се въведат мерките, предложени в миналото от Сметната палата и службата за вътрешен одит. Както посочва докладчикът обаче, механизмите за определяне целите на Агенцията трябва да бъдат подобрени, за да се улесни оценката на техните постижения, и е необходимо да се въведе нова методология за управление на персонала, като се започне от наемане на персонала и се стигне до оценка на резултатите.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Европейската агенция за авиационна безопасност.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0104/2010)

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Считам за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. Сметната палата заявява, че е получила разумни гаранции, че годишните отчети на Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията са надеждни и точни и че свързаните с тях операции са законосъобразни. Ето защо трябва да се подчертае, че Центърът е укрепил функциите си в областта на общественото здравеопазване, засилил е капацитетът на програмите си, отнасящи се до специфични болести, допълнително е разработил партньорства и е подобрил структурите си

за управление. Не одобрявам обаче факта, че Центърът не е изпълнил изцяло задължението си да изпрати на органа, който взема решение за освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета, кратък отчет, изготвен от директора на Центъра, за броя на извършените от вътрешния одитор вътрешни одити.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0089/2010)

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Счита за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. Сметната палата заявява, че е получила достатъчна увереност, че годишните отчети на Европейската агенция по химикали са надеждни и точни и че свързаните с тях операции са законосъобразни и редовни. Агенцията изпълнява роля, която Комисията не може да поеме. Тя напълно отговаря на стратегическите приоритети на Съюза, като дейностите ѝ допълват тези на други агенции. Трябва да се отбележи, че Сметната палата констатира забавяне на оперативните дейности поради затруднения в прилагането на ИТ системата и липсата на квалифицирани служители.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Европейската агенция по химикали.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0092/2010)

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Счита за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. В доклада си Сметната палата изразява становище, че годишните отчети на Европейската агенция за околната среда за финансовата 2008 г. са надеждни и точни и че свързаните с тях операции са законосъобразни. Поздравявам Агенцията за изключително положителните основни констатации във външната оценка на децентрализираните агенции на ЕС, поръчана от Комисията през 2009 г. По-конкретно приветствам Агенцията за изграждането на добре развита система за основано на дейностите управление, многогодишна работна програма, балансирана карта за оценка с показатели и интегрирана система за контрол на управлението, като всички те допринасят за ефективното управление.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Европейската агенция за околната среда.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0086/2010)

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Счита за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. В доклада си Сметната палата посочва, че годишните отчети на Европейския орган за безопасност на храните за финансовата 2008 г. са надеждни и точни и че свързаните с тях операции са законосъобразни. Той е достигнал висока степен на изпълнение както на кредитите за поети задължения, така и на кредитите за плащания (съответно 97% и 95%). Въпреки това трябва да се отбележи, че някои несъответствия, установени по-рано от Сметната палата, остават и периодично се повтарят, а именно пренасяне бюджетни кредити към следващата година и анулиране на бюджетни кредити, пренесени от

предходната година. Тази ситуация е в противоречие с принципа на ежегодност и показва слабости в процедурите на планиране и определяне на бюджета и това трябва да се поправи. Изключително положителна тенденция обаче е фактът, че органът успява съществено и систематично да подобри своите показатели за изпълнението през последните години.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Европейския орган за безопасност на храните.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0067/2010)

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Счита за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. В доклада си Сметната палата заявява, че годишните отчети на Европейския център за мониторинг на наркотици и наркомании за финансовата 2008 г. са надеждни и точни и че свързаните с тях операции са законосъобразни. Като докладчика, препоръчвам Центърът да включи предложените цели в годишната си работна програма, за да улесни оценката за изпълнението. Трябва също така да включи процедури за управление на човешките ресурси, за да повиши ефективността на това управление, например като при програмирането си въведе цели за работно време на своите служители и определи средно време, което трябва да посветят на всеки проект.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Европейския център за мониторинг на наркотици и наркомании.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0078/2010)

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Счита за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. Сметната палата заявява, че е получила достатъчна увереност, че годишните отчети на Европейската агенция по лекарствата са надеждни и точни и че свързаните с тях операции са законосъобразни и редовни. Присъединявам се към докладчика и поздравявам Агенцията за въвеждането на сложни методи за съставяне на бюджет по дейности и за проучванията на удовлетвореността на потребителите. Агенцията обаче трябва да подобри качеството на своите процедури за възлагане на обществени поръчки, за да преодолее слабостите, установени от Сметната палата (като например във връзка с прилагането на методи за оценка по отношение на ценовите критерии и необходимостта от обосноваване на избраните процедури).

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Европейската агенция по лекарствата.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0081/2010)

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Счита за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. Сметната палата изрази становище, че има доказателства, че годишните отчети на Европейската агенция за морска безопасност са надеждни и точни и че свързаните с тях операции са законосъобразни. Агенцията обаче не изготви многогодишна работна програма и годишната ѝ работна

програма не беше свързана с бюджета ѝ за поетите задължения. Въпреки това Агенцията приключва разработването на петгодишна стратегия и определянето на основни показатели за изпълнение, които ще трябва да бъдат предадени на Парламента за проверка. Докладът също така посочва, че процедурите за съставяне на бюджета не са били достатъчно стриктни и това е довело до голям брой бюджетни трансфери и висока степен на анулиране на бюджетни кредити за плащания, което сочи слабости в планирането и контрола. Възможно е обаче това да е било еднократно явление поради преместването в сградата за дългосрочно ползване на Агенцията.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Европейската агенция за морска безопасност.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0087/2010)

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Счита за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. В доклада си Сметната палата заявява, че годишните отчети на Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност за финансовата 2008 г. са надеждни и точни и че свързаните с тях операции са законосъобразни. Въпреки това подчертава слабостите в процедурите за възлагане на обществени поръчки, и по-специално подценяването на бюджетите за рамкови договори, което в крайна сметка представлява пречка за лоялната конкуренция. Следователно тези недостатъци трябва да бъдат преодоляни. Предвид важността на мрежите за електронна комуникация Агенцията трябва да бъде поздравена за подобряването на устойчивостта на европейските мрежи за електронна комуникация и за развитието и непрекъснатото сътрудничество с държавите-членки.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0084/2010)

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Счита за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства. В доклада си Сметната палата заявява, че годишните отчети на Европейската железопътна агенция за финансовата 2008 г. са надеждни и точни и че свързаните с тях операции са законосъобразни. Въпреки това Сметната палата посочва, че Агенцията има слабости при поставяне на цели и измерване на резултатите, както и проблеми при процедурите за възлагане на обществени поръчки. С оглед на по-големия контрол върху дейността на публичните органи е необходимо Агенцията да приеме подходящи мерки за преодоляване на тези проблеми. В заключение поздравявам Агенцията, че е изпълнила 32 от 36 препоръки, направени от Службата за вътрешен одит през 2006 г. Сред четирите препоръки, по които все още се работи обаче, една е определена като критична, а три като много важни и поради това настоятелно призовавам Агенцията да въведе някои стандарти за вътрешен контрол, свързани с подписването на банкови документи, разделянето на функциите, чувствителните позиции и запазването на делегираните правомощия, както е упоменато в препоръките.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Европейската железопътна агенция.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0083/2010)

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Считам за важно чиновниците да се отчитат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчитат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. В доклада си Сметната палата изразява становище, че годишните отчети на Европейската фондация за обучение за финансовата 2008 г. са надеждни и точни и че свързаните с тях операции са законосъобразни. Тя обаче предупреждава, че съществуват нередности и липса на прозрачност при процедурите за подбор на персонала и Европейската служба за борба с измамите (OLAF) дори е започнала разследване във Фондацията. Трябва да се отбележи обаче, че Фондацията твърди, че в отговор на констатациите на Сметната палата е предприела цялостен преглед на своите процедури за подбор на персонала, макар че все още не сме информирани за него. И накрая, важно е да се подчертае, че Комисията засвидетелства 97% удовлетворение от работата на Фондацията в подкрепа на Комисията през 2008 г.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Европейската фондация за обучение.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0069/2010)

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Считам за важно чиновниците да се отчитат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчитат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. В доклада си Сметната палата заявява, че е получила достатъчна увереност, че годишните отчети на Европейската агенция за безопасност и здраве при работа за финансовата 2008 г. са надеждни и точни и че свързаните с тях операции са законосъобразни. Агенцията е подобрила съществено финансовото си управление през последните три години, което е похвално, и тя трябва да продължи да се стреми към високо качество по отношение на планирането, изпълнението и контрола на бюджета. Съществуват обаче някои нередности, особено във връзка с процедурите за възлагане на обществени поръчки, които трябва да бъдат отстранени.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Европейската агенция за безопасност и здраве при работа.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0076/2010)

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Считам за важно чиновниците да се отчитат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчитат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. Сметната палата заявява, че е получила достатъчна увереност, че годишните отчети на Агенцията за снабдяване към Евратом за финансовата 2008 година са надеждни и точни и че свързаните с тях операции са законосъобразни и редовни. Трябва да се отбележи, че през 2008 г. Агенцията не е получавала никакви субсидии за финансирането на своите оперативни дейности и че Комисията е поела всички разходи, направени от Агенцията за изпълнението на бюджета за финансовата 2008 година. Трябва да се отбележи също така, че поетите задължения, пренесени от финансовата 2007 година, бяха покрити с неизползваната част от субсидиите за финансовата 2007 година. Във всички случаи при липсата на самостоятелен бюджет Агенцията на практика е част от Комисията. Това може да предизвика въпроси относно структурата и автономността ѝ, които могат да бъдат разгледани в бъдеще.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции

използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Агенцията за снабдяване към Евратом.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0088/2010)

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Счита за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. След като установи слабости по отношение на процедурите за наемане на персонал и процедурите за възлагане на обществени поръчки, в доклада си Сметната палата заявява, че годишните отчети на Европейската фондация за подобряване на условията на живот и труд за финансовата 2008 г. са надеждни и точни и че свързаните с тях операции са законосъобразни. Това е знак за по-добро управление на счетоводството на Фондацията и системите за вътрешен одит, което е похвално. Предвид значението на Агенцията се надявам тя да продължи да полага усилия по отношение на бюджетната дисциплина, да подобри процедурите си за управление на човешките ресурси и да посочи по прозрачен начин в годишния си отчет броя на служителите, включително договорно наетите служители.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Европейската фондация за подобряване на условията на живот и труд.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0093/2010)

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Счита за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. Въпреки становището на Сметната палата, че отчетите на Европейското звено за съдебно сътрудничество (Евроюст) са надеждни и точни и че свързаните с тях операции са законосъобразни, аз съм обезпокоен от оценката на докладчика, че „липсата на показатели, слабостите в измерването на удовлетворението на потребителите и липсата на съгласуваност между бюджета и работната програма затрудняват извършването на оценка на резултатите от дейността на Евроюст“. Отбелязвам също констатацията на Сметната палата, че през 2008 г. Евроюст все още има проблеми с пренасянето на бюджетни кредити, макар и в не толкова значителен размер, както през предходната финансова година, и е необходимо да се предприемат действия, за да се избегне повторянето на тази ситуация в бъдеще. И накрая, споделям безпокойството на докладчика, че нито една от общо 26-те препоръки на службата за вътрешен одит не е била изцяло изпълнена от Евроюст.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Евроюст.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0090/2010)

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Счита за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. Поздравявам Агенцията на Европейския съюз за основните права за усилията, които е положила да отстрани установените по-рано от Сметната палата и от службата за вътрешен одит слабости. Искам специално да подчертая въвеждането на мерки за подобряване на оценката за изпълнението. Те трябва да продължат да се развиват.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции

използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Агенцията на Европейския съюз за основните права.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0085/2010)

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Счита за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. В доклада си Сметната палата заявява, че годишните отчети на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (Фронтекс) за финансовата 2008 г. са надеждни и точни и че свързаните с тях операции са законосъобразни. Отбелязваме, че бюджетът на Агенцията се е увеличил значително през последните три години и бележи ръст от 69% през 2008 г. Сметната палата обаче неизменно констатира някои слабости, и по-конкретно: (i) висок процент на преноси и освобождаване на бюджетни кредити (49% от наличните бюджетни кредити за 2008 г. не са били усвоени през финансовата година, близо 69% — за 2007 г. и 55% — за 2006 г.); (ii) поети правни задължения преди съответните бюджетни задължения; и (iii) процедури по подбор на персонал, които не са съобразени с правилата, и по-специално по отношение на принципите на прозрачност и недискриминация при прилагането на посочените процедури.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах за доклада относно Фронтекс.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0073/2010)

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Счита за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. Безпокоя се, че от думите на докладчика разбрах, че Европейският надзорен орган на глобалната навигационна спътникова система е взел решение да представи резултатите от своята дейност, без да вземе под внимание факта, че вече няма да управлява програмите „Галилео“ и ЕГССНП (Европейска геостационарна служба за навигационно покритие) след приключването на прехвърлянето на неговите активи и средства към Комисията, планирано за края на първото тримесечие на 2008 г. Изразявам съжаление, че Сметната палата е изразила резерви в своята декларация за достоверност относно надеждността и точността на годишните отчети за финансовата 2008 година и законосъобразността и редовността на свързаните с тях операции.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах за доклада относно Европейския надзорен орган на глобалната навигационна спътникова система.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0094/2010)

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Счита за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчетат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. В доклада си Сметната палата посочва, че годишните отчети на Европейското съвместно предприятие за ITER и развитието на термоядрената енергия за финансовата 2008 г. са надеждни и операциите, свързани с тях, са законосъобразни и редовни. Трябва да се отбележи, че Сметната палата е установила наличие на бюджетен излишък от 57 600 000 евро в бюджетния резултат за годината, което представлява 38% от начислените приходи, като част от този излишък е бил пренесен към финансовата 2009 година. Това би могло да се дължи на факта, че Съвместното предприятие е в началната си фаза и че не е въвело изцяло системите си за вътрешен контрол и за финансова отчетност през финансовата 2008 г.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи

тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се пражосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах за доклада относно Термоядрен синтез за енергия (европейско съвместно предприятие за ITER и развитие на термоядрената енергетика).

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0077/2010)

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Счита за важно чиновниците да се отчитат пред широката общественост. Ето защо те трябва обективно и стриктно да се отчитат за това как са изразходвани публичните средства, които са им били предоставени. В доклада си Сметната палата изразява становище, че е получила достатъчна увереност, че годишните отчети на Съвместно предприятие SESAR (програма за изследване на управлението на въздушния трафик „Единно европейско небе“) са надеждни и точни и че свързаните с тях операции са законосъобразни. И аз като докладчика обаче не мога да не спомена, че окончателният бюджет, приет през април 2008 г. от административния съвет на Съвместното предприятие, се е оказал особено нереалистичен, както показва степента на изпълнение на бюджетните кредити за поети задължения и на бюджетните кредити за плащания, което достигна съответно 1% и 17 %. Искам също така да подчертая факта, че има слабости при контрола върху транзакциите и липсва достатъчен вътрешен контрол по отношение на договорите и обществените поръчки. Счита, че за SESAR е важно да предприеме подходящи действия, за да реши установените сега проблеми през следващата финансова година.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се пражосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах за доклада относно Съвместното предприятие SESAR.

Доклад: Brian Simpson (A7-0101/2010)

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Подкрепих доклада относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно транспортируемото оборудване под налягане, което ще отмени съществуващата директива и редица други свързани директиви. Тъй като някои технически разпоредби на съществуващата директива са в противоречие с международните правила относно превоза на опасни товари, от изключителна важност е да бъдат премахнати противоречията и да бъдат приведени техническите изисквания в съответствие с международните правила.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Превозът на оборудване под налягане, например цистерни, съдове и цилиндри, понастоящем се урежда от Директива 1999/36/ЕО, която определя изискванията за безопасност при автомобилен и железопътен транспорт. Освен това директивата установява общи стандарти за проектиране, изработване и последващи инспекции на подобно оборудване.

Тези правила обаче са в нарушение на международните правила относно превоза на опасни товари и поради тази причина Комисията представя предложение за преразгледана директива. Предложението не е свързано с никакви съществени промени към съществуващата регулаторна рамка по отношение на обхвата и основните разпоредби. Неговата цел е само да премахне горепосочените противоречия, като приведе техническите изисквания относно превоза на опасни товари в съответствие с действащите международни правила.

Ето защо споделям становището на докладчика, че при липса на хоризонтално решение между институциите по отношение на текста на новите разпоредби относно комитологията досието трябва да бъде приключено възможно най-бързо със споразумение на първо четене.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Превозът на оборудване под налягане, например цистерни, съдове и цилиндри, понастоящем се урежда от Директива 1999/36/ЕО. Директивата гарантира свободното движение на подобно оборудване в рамките на Съюза, включително пускането му на пазара, като установява общи стандарти за проектиране, изработване и последващи инспекции. Някои технически разпоредби на съществуващата директива обаче са в противоречие с международните правила относно превоза на опасни товари. По тази причина Комисията представи предложение за преразгледана директива, която да отмени съществуващата директива относно транспортируемото оборудване под налягане и редица други свързани директиви. Поради горепосочените причини подкрепих резолюцията, в която комисията се призовава

да приеме доклада без допълнителни изменения, и упълномощава докладчика да започне преговори със Съвета на тази основа.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Нарастващата загриженост по въпроси, свързани с околната среда и нейното опазване, ни подтиква да положим допълнителни усилия по отношение на правилата за безопасност, отнасящи се до превоза на оборудване под налягане. Целта на директивата е да повиши безопасността и да гарантира свободно движение на подобно оборудване в рамките на Съюза, установявайки ясни, прозрачни и задължителни правила за безопасен превоз на оборудване под налягане във всички държави-членки посредством уеднаквяването на процедурите в целия Европейски съюз.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Основната цел на директивата е да премахне съществуващите противоречия в предишното законодателство, като приведе техническите изисквания в съответствие с международните правила относно превоза на опасни товари. Освен това предложението има за цел да опрости и направи по-резултатни определени разпоредби по-специално разпоредбите, свързани с процедурите за оценяване на съответствието. Предложението също така включва разпоредби относно транспортни дейности на вътрешния пазар, като по този начин създава основна рамка за предлагането на продукти на единния европейски пазар.

Подкрепих доклада, защото считам, че след като бъде прието, предложението ще гарантира висока степен на безопасност за транспортируемото оборудване под налягане и за потребителите му. Правилното му прилагане на равнище държави-членки също ще осигури повишена защита за околната среда и здравето на гражданите.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепих доклада Simpson относно транспортируемото оборудване под налягане, въпреки че нашето изменение не беше прието.

Доклад: Jörg Leichtfried (A7-0035/2010)

Mara Bizzotto (EFD), *в писмена форма*. – (IT) Сигурност на летищата и прозрачност на таксите за ползвателите с цел да се повишат техните стандарти и равнища: това са темите, разгледани в предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно таксите за сигурността на въздухоплаването.

Настоящите системи за покриване на разходи, свързани със сигурността на въздухоплаването, които са регулирани на национално равнище, не винаги са прозрачни за крайните потребители, с които често никой не се консултира преди да бъдат изчислени таксите или да бъдат направени промени в тарифната система, които ги засягат. Наред с останалите предложения докладът предлага организации на пътниците или такива за защита на потребителите да присъстват на консултациите между органа за управление на сигурността и авиокомпаниите, за да се гарантира, че разходите за мерки за сигурност са определени правилно, и да ги сравнят с цената на билета, заплащана от крайните потребители.

Приветствам и друг аспект на доклада: призивът директивата да бъде приложена само от летища в държави-членки, които действително събират такси за сигурност, а не от тези, при които тази мярка не е въведена. Поради тези съображения гласувах в подкрепа на доклада.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Събитията от последните седмици показваха, че сигурността на летищата е много важна задача за държавите-членки и че трябва да предприемем всички необходими обезпечителни мерки. Всяка отделна държава-членка взема решения относно методите за финансиране и прилагане на сигурността на въздухоплаването. Изключително важно е, че директивата урежда основните принципи и процедури между отговорния за сигурността орган и въздушните превозвачи. Макар правните изисквания в нормативните уредби да са много различни в отделните държави-членки, операторите все пак трябва да предоставят достатъчна информация на въздушните превозвачи, за да има полза от консултациите между летищата и въздушните превозвачи. За тази цел директивата определя какви данни трябва редовно да бъдат предоставяни от управителния орган на летището. Въздушните превозвачи трябва в замяна да предоставят информация относно своите предвиждания за трафика, въздушната флота, която възнамеряват да използват, и своите настоящи и бъдещи конкретни изисквания към летището, така че управителният орган на летището да може да вложи своя капитал и да използва капацитета си по най-добър начин.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose и Britta Thomsen (S&D), *в писмена форма*. – (DA) Датските социалдемократи в Европейския парламент се въздържаха при гласуването на доклада, тъй като считат, първо, че това е ненужно законодателство, защото необходимото законодателство в тази област вече е налице. Второ, считаме, че не е работа на Европейския съюз да задължава държавите-членки да заплащат

каквито и да било допълнителни разходи за сигурност на летищата. Въпросът за финансирането на таксите за сигурност трябва да бъде решаван от отделните държави-членки.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада относно предложението за директива на Европейския парламент и Съвета относно такси за сигурността на въздухоплаването. Това предложение е изключително важно за утвърждаването и защитата на правата на потребителите и пътниците, защото то определя редица принципи, които трябва да се спазват при определянето на таксите за сигурност. Това са: недискриминация, консултация и правни средства, прозрачност на разходите и обвързаност на таксите за сигурност с разходите, както и създаването на надзорен орган.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европейската комисия внесе предложение, което определя няколко основни принципа, които трябва да се спазват от летишните оператори при определяне на таксите за сигурност: (i) недискриминация; (ii) консултация и правни средства; (iii) прозрачност на разходите и обвързаност на таксите за сигурност с разходите; както и (iv) създаването на надзорен орган.

Основният въпрос, който възниква в тази връзка, е финансирането на по-строги мерки за сигурност, които трябва да бъдат въведени. Парламентът на няколко пъти безрезультатно е призовавал да бъде регламентирано финансирането на таксите за сигурност, но без успех. Докладчикът основателно посочва, че финансирането на тези по-строги мерки не трябва да бъде изцяло за сметка на пътниците (чрез екстернализация на разходите), а трябва да бъде осигурено чрез средства на държавите-членки, които в крайна сметка носят отговорност за безопасността на своите летища. В заключение искам да подчертая, че никога не може да има излишни инвестиции в сигурността на летищата и пътниците, както ясно пролича при последните опити за терористични нападения срещу гражданското въздухоплаване, които за щастие бяха разкрити.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европейският парламент настоя — няколко пъти и винаги без резултат — да бъде регламентирано финансирането на таксите за сигурност, чрез което да бъде постигната по-голяма прозрачност, както и да има целево предназначение на данъците и таксите, свързани със сигурността. Парламентът счита, че държавите-членки трябва да поемат разходите за прилагането на по-строги мерки. Терористичният акт от преди няколко седмици показва отново, че сигурността по летищата е задача на държавите и че вече съществуващите и замислените мерки за сигурност се вземат, за да предотвратят терористични действия. Това, което до момента не беше споменато в разискванията, е фактът, че мерките в крайна сметка се плащат от пътниците. Приемам измененията, въведени с резолюцията, които ще дадат възможност да се избегнат ненужните успоредни процедури и административни разходи в тази област.

Louis Grech (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Трябва да гарантираме, че летишните такси за сигурност са прозрачни, обективни и са основани на ясни критерии, които отразяват реалните разходи. Всички нови такси във въздушния транспорт трябва да отчитат важността на летищата за развитието на регионите, особени тези, които зависят в голяма степен от туризма, както и тези, които страдат от географски или природни затруднения, като например най-отдалечените региони и острови. Ползвателите на летището, както и местните органи, трябва да могат да получават своевременно информация относно начина и основанието за изчисляване на таксите. Трябва да бъде създадена и задължителна процедура за консултации между летишните органи и заинтересованите страни или местните органи, когато възникне необходимост от преразглеждане на таксите. Също така всеки независим надзорен орган трябва да има точни, ясни компетенции, които по-специално включват всички правомощия, които този орган може да има за предприемане на наказателни действия.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Счита за неприемливо държавите-членки да не гарантират финансирането на мерките за сигурност по летищата, за които не са предвидени средства в европейското законодателство, и освен това не приемам факта, че те прехвърлят разходите на авиокомпаниите, които след това принуждават пътниците да заплащат. Счита, че не трябва да се ограничаваме само с регламента от 2008 г., а да приемем законодателство, за да гарантираме, че пътниците няма да плащат за допълнителните разходи, които в даден момент може да се окаже, че нямат нищо общо с таксите за сигурност. Поради тази причина подкрепих доклада на моя австрийски колега, г-н Leichtfried, който гарантира по-голяма прозрачност за гражданите и авиокомпаниите и задължава държавите-членки да осигурят публично финансиране на мерките за сигурност, които надхвърлят европейските изисквания, тъй като това засяга националната сигурност на отделните държави-членки. В случай че Комисията представи предложение за включване на скенерите за проверка на хора в списъка с европейски методи с цел да не допусне те да бъдат финансирани от държавите-членки, ако е необходимо, отново ще подкрепя моя колега и ще гласувам против това предложение.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Все по-нарастващата загриженост за сигурността на нашите летища доведе до прогресивно увеличаване на разходите, които са за сметка на пътниците. Допълнителните

разходи за по-строги мерки за сигурност трябва да се поемат от държавите-членки, тъй като тяхната цел е да бъдат предотвратени терористични нападения; те обаче се поемат от пътниците. Гласувахме в подкрепа на доклада, защото не приемаме това положение.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Разходите за дейност, която трябва да бъде извършвана от държавата, а именно осигуряването на обществена безопасност, не могат да бъдат прехвърляни с лека ръка. Трябва да решим за кои разходи може основателно да се очаква, че ще бъдат платени от пътниците във връзка с все по-ограничаващите антитерористични разпоредби. Единствено при условие, че самите държави поемат финансова отговорност за строгите мерки за сигурност, които се въвеждат, и в същото време могат да взимат самостоятелни решения по тези мерки, ще можем да предотвратим възможността за безконтролно увеличаване на скенерите за проверка на хора и други сходни мерки. Единствените, които ще извлекат полза от истерията около тероризма и безконтролната надпревара за по-добро оборудване, ще бъдат иновативните производители от САЩ. Въз основа на тези съображения това предложение трябва да бъде подкрепено.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Гласувах за доклада. Важното за нас обаче е, че нашите две цели за „обвързване на разходите за проверка на сигурността и сканирането с либерализирани наземни услуги“ и „интермодално справедливо отношение към финансирането на мерките за сигурност“ бяха отхвърлени от Европейската народна партия и Алианса на либералите и демократите за Европа (с поименно гласуване).

Nuno Teixeira (PPE), в писмена форма. – (PT) Парламентът няколко пъти призоваваше Комисията да регламентира финансирането на таксите за сигурност на въздухоплаването. Парламентът винаги е застъпвал становището за по-голяма прозрачност и целево предназначение на данъците и таксите и е считал, че държавите-членки трябва да поемат разходите за прилагането на по-строгите мерки.

Предложението на Комисията не съдържа нищо в тази насока. То е насочено единствено към нова оценка на икономическото въздействие с оглед на ограничаване на разходите въз основа на принципите на недискриминация, консултация и правни средства и прозрачност на разходите. Все пак настоящият документ предлага тези по-строги мерки, доколкото изискват по-високи разходи, да се поемат от страна на държавите-членки. Подчертавам важноста на мерките за сигурност по летищата и гласувам в подкрепа на тази инициатива от Парламента.

Предложението, което ще бъде приложено във всички летища с търговска насоченост в Европейския съюз, е неразривно свързано с опасения относно правото на информация, относно недискриминацията на пътниците и защитата на потребителите. Считам, че целите за по-голяма прозрачност и избягването на излишни разходи могат да бъдат постигнати единствено чрез хармонизиране на законодателството и изясняване на отговорността между авиокомпаниите и държавите-членки при приемането на мерките за сигурност.

Artur Zasada (PPE), в писмена форма. – (PL) Със задоволство научих резултатите от днешното гласуване. Считам, че по време на работата по този документ успяхме да постигнем недвусмислено и амбициозно становище по-специално по отношение на финансирането. Искам отново да подчертая: терористичните нападения не са насочени срещу авиокомпаниите, те са насочени срещу държавите. Именно държавата е гарантът за сигурността на своите граждани и трябва да изпълни това си задължение. Резултатът от днешното гласуване — 613 гласа срещу 7 — е съвсем ясен сигнал към Съвета. Той доказва огромната решимост на Европейския парламент относно задълженията на всички държави-членки да поемат поне част от разходите за сигурността на въздушния трафик.

Доклад: Brian Simpson (A7-0030/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада относно общностните насоки за развитието на трансевропейската транспортна мрежа, защото той е насочен към изграждането и модернизирването на железопътните инфраструктури, пристанищата, водните пътища и летищата. Предвижданите приоритетни цели включват и железопътната линия Гюргево-Брашов. Приветствам създаването на комисия, която да подпомага Комисията при прилагането на това решение и при изготвяне на насоките, предвидени в него.

Sophie Auconie (PPE), в писмена форма. – (FR) Гласувах с увереност в подкрепа на този текст. Макар да внася само технически изменения, той ни припомня важноста на европейската транспортна мрежа за сближаването на гражданите на Европейския съюз и за насърчаването на мобилността. Тази мобилност е от съществено значение, тъй като не би могло да имаме истинска Европа, без да сме опознали съседите си, техните държави и култура. Трансевропейската транспортна система допринася също така за планираното намаляване

на емисиите на парникови газове, като въвежда по-добро управление на различните видове транспорт и насърчава тяхната оперативна съвместимост.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Въпросният текст е предложение на Комисията, който просто кодифицира предишни актове и регламенти. То също така внася някои незначителни изменения. Ето защо, в съответствие с предложението на докладчика и след като подчертах правните и политическите гаранции, подкрепям приемането на текста, включително незначителните изменения и поправки, предложени от Съвета, както и да бъде постигнато съгласие по досието на първо четене.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) От техническа гледна точка това предложение кодифицира правния текст. Комисията обаче беше длъжна да го преработи, тъй като в приложението бяха внесени някои изменения. Гласувах в подкрепа на измененията.

Elie Hoarau (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Осъждам факта, че най-отдалечените региони не винаги са неразделна част от глобалната трансевропейска транспортна мрежа, въпреки ключовата важност за икономическото, социално и териториално сближаване. Неприемливо е, че най-отдалечените райони са оставени встрани от планирането на мрежата и не намират място на няколко карти на трансевропейската транспортна мрежа. Глобалната мрежа, морските автомагистрали и приоритетните проекти трябва да включват и всички най-отдалечени райони при условия на равнопоставеност. Политиката TEN-T трябва също така да включва мрежови сектори и услуги от общ икономически интерес; тя не следва да бъде ограничавана само до основните линии на пътнически и товарен поток. Искането за равно третиране на най-отдалечените райони трябва да бъде чуто. Възможно ли е въобще да не бъдем включени в трансевропейските мрежи, когато европейската транспортна политика е от жизненоважно значение за отварянето на нашите райони и за свободата на движение в рамките на вътрешния пазар? Въпреки че Европейският съюз продава произведените от нас захар, банани и ром на други държави въз основа на търговски споразумения, в същото време не ни включва във вътрешноевропейските търговски маршрути заедно с останалите. Такова отношение спъва нашето развитие и е възмутително за нас.

Petru Constantin Luhan (PPE), *в писмена форма*. – (RO) На пленарната сесия гласувах в подкрепа на доклада относно предложението за решение на Европейския парламент и на Съвета относно общностните насоки за развитието на трансевропейската транспортна мрежа. Това беше предложение с технически характер, тъй като в момента е в ход процес на подготовка за същинското преразглеждане на тези насоки. Предвижда се те да бъдат завършени в края на следващата година. Считам, че това предлага ключова възможност да потвърдим отново важната роля, която транспортната политика има на европейско равнище в контекста на настоящото разискване по целите на „Европа 2020“. Държавите-членки като цяло, и по-специално Румъния — държава, която все още изпитва нужда от инвестиции в своята транспортна инфраструктура — трябва да са наясно, че транспортната политика се преработва, за да отговори на новите предизвикателства. Застаряващото население и специфичните изисквания за мобилност на възрастните, социалната миграция и изменението на климата са само някои от факторите, които налагат необходимостта от изготвяне на подходяща транспортна политика. В същото време изготвянето по време на периода на Стратегията на Европейския съюз за река Дунав осигурява отлична рамка, която да гарантира максималното използване на речния транспорт по вътрешните морски пътища на Европейския съюз.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Изменения и повторно определяне на развитието на трансевропейската транспортна мрежа се правят отдавна. Ефективно работеща трансевропейска транспортна мрежа е от съществено значение за съществуването на устойчив вътрешен пазар и допринася за укрепването на икономическото и социално сближаване. Изригването на вулкана в Исландия недвусмислено ни показва необходимостта от трансевропейска транспортна мрежа; мрежа, която е ефективна и може да даде координиран отговор на проблемите, които възникват в подобни ситуации. Това решение е важно, защото то дава насоки относно целите, приоритетите и основните действия, които да бъдат предприети в областта на трансевропейската транспортна мрежа.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Европейският съюз потвърди важността на коридора между Балтийско и Адриатическо море, поставяйки като приоритет северния лъч от Гданск до Чешката република и декларирайки своята ангажираност с проекта за тунела Бренер. Още по-важно е да бъде развита северната част на коридора през северното железопътно направление на Австрия до Италия. В тази мрежа, по която преминават около половината товари и пътници, е особено важно да решим проблема с прекомерната натовареност на трафика. От основно значение е подкрепата на Европейския съюз за проекта Koralpin поради съществуващите стеснени участъци в този регион по железопътните маршрути на товарния транспорт; с който, в крайна сметка, Европейският съюз винаги се е ангажирал. С тунела Koralpin Европейският съюз има уникална възможност да прехвърли трафика към железопътните линии в обем, към който се стремим от десетилетия.

Тъй като развитието на трансевропейската мрежа може да бъде от ключово значение за конкурентоспособността на Европа, а внесените изменения са само технически корекции, гласувах в подкрепа на доклада.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Гласувах в подкрепа на доклада, въпреки че нашето изменение не беше прието.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Във връзка с националните приоритети в контекста на трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T) считам, че е важно да се инвестира не само в железопътни линии, но най-вече в морски автомагистрала, в оперативната съвместимост и взаимното допълване на различните видове транспорт.

Единствено истинска мрежа на комбинирания транспорт, подкрепена от ефективно управление, ще може да гарантира конкурентоспособността на морската алтернатива. Морският транспорт е от ключово значение за моята страна, която се ползва с привилегирован достъп до плавателни водни пътища, и е от жизненоважно значение за най-отдалечените и островните райони, както е случаят на Мадейра. В допълнение, това е съществен инструмент за продължаване на консолидацията на вътрешния пазар и териториалното сближаване.

Докладът намира широка подкрепа не само в Парламента, но и в Комисията и Съвета. Той също така е с конкретен технически характер. Приемането му от Парламента идва след като беше на практика единодушно препоръчан от комисията по транспорт и туризъм.

Накратко, това предложение, което лично подкрепих, не внася изменения в съдържанието на текста относно TEN-T, а просто добавя картите на 12-те държави-членки, които се присъединиха към Съюза през 2004 г. и 2007 г. Подготвя се преразглеждане на насоките на Съюза за развитието на TEN-T, което вероятно ще бъде готово едва в края на 2010 г.

Viktor Uspaskich (ALDE), *в писмена форма.* – (LT) Европейският съюз има пътища с дължина 5 млн. км (62 хил. км магистрала), 215 хил. км железопътни линии и 41 хил. км вътрешни водни пътища. Очаква се трафикът между държавите-членки да се удвои до 2020 г. Невъзможно е да имаме обединена Европа без координирана и работеща трансевропейска транспортна мрежа (TEN-T). Въз основа на съответния договор на Европейския съюз, инвестициите в TEN-T ще достигнат 500 млрд. евро. Следователно е важно да гарантираме координация на европейско равнище и внимателно да подберем приоритетните проекти. Намерението е до 2020 г. TEN-T да свързва сухопътни, морски и въздушни транспортни мрежи в цяла Европа. Основната цел е да се гарантира бързо и лесно движение на хора и стоки между държавите-членки. Автомагистрала, която отговаря на европейските стандарти, свързва най-голямото пристанище в Литва Клайпеда с Вилнюс, а железопътна линия свързва Вилнюс с Москва и Изтока. За да може пристанището да остане конкурентоспособно, трябва да модернизирате сегашната му инфраструктура и да намалим бюрократията. За пътувания на дълги разстояния трябва да бъдат използвани най-вече железопътни линии и вътрешни водни пътища, а за пътуване на къси разстояния — сухопътни мрежи. Повече усилия трябва да бъдат положени в областта на транзитния превоз на стоки и транспорта по вътрешни водни пътища, който е по-рентабилен и енергийно ефективен, отделя по-малко замърсявания и е по-безопасен. Най-важното е безопасността и защитата на пътниците. Финансовата криза оказва въздействие върху транспортната политика. TEN-T обаче може да се използва за създаването на работни места и постигането на социално и икономическо сближаване. Стратегията „Европа 2020“ отчита важността на транспортната политика за европейската икономика. Свободното движение на хора и стоки е от съществено значение за Европейския съюз. То може да бъде осъществено единствено посредством добра TEN-T.

Доклад: Евгени Кирилов (A7-0055/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада, защото считам, че за да отговорим на настоящата криза, ние трябва да намерим начини за ускоряване на изпълнението на програмите за подпомагане, така че финансирането на Съюза, насочено специално към подпомагане на гражданите, и най-вече на безработните, да може да бъде използвано по-пълно. Предложението се стреми да направи редица регулаторни промени с цел опростяване на правилата за прилагане на кохезионната политика и увеличаване на префинансирането (авансовите плащания) по програмите на Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) и Европейския социален фонд (ЕСФ). Икономическите прогнози предвиждат значително намаляване на растежа в ЕС с 1,1% през 2010 г. В този план настоящият доклад е отговор на финансовата криза и нейните социално-икономически последици. Следователно той е изключително важен за постигане на по-голяма прозрачност и опростяване на правилата, управляващи политиката на сближаване. Докладът ще има положително влияние върху темповете на изпълнение на програмите най-вече с предоставените на

националните, регионални и местни органи по-ясни и по-малко бюрократични правила, позволяващи по-голяма гъвкавост при адаптирането на програмите към новите предизвикателства.

Elena Oana Antonescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Миналата година Комисията внесе предложение за изменение на основния регламент за структурните фондове (1083/2006) с цел да предостави финансови стимули на някои държави-членки, които бяха сериозно засегнати от икономическата криза. Една от мерките, засегнати в предложението на Комисията, беше дерогация от принципа за съфинансиране чрез въвеждане на временна опция за държавите-членки, които изпитват затруднения с ликвидността, така че да могат да изискват стопроцентово възстановяване на финансирането на мерки, приемливо в рамките на Европейския социален фонд.

Съветът отхвърли това предложение, но се съгласи да удължи срока за изчисляване на автоматичното освобождаване от годишния бюджетен ангажимент, свързан с общия годишен принос за 2007 г., за да се подобри усвояването на средства по различните оперативни програми.

Смятам, че временната мярка, предложена от докладчика, за преразпределяне на годишните бюджетни средства за финансовата 2007 г. към средствата за подкрепа като част от Европейския социален фонд в резултат от направеното освобождаване от ангажимент, е оправдана с оглед на влизането в сила на Договора от Лисабон и ще предотврати прилагането на член 93, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1083/2006 в сегашния му вид.

Alfredo Antoniozzi (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Европейският фонд за регионално развитие, Европейският социален фонд и Кохезионният фонд се оказаха ефективни и изключително полезни инструменти за териториално развитие и за преодоляване на последиците от икономическата криза, които от известно време измъчват Европа и целия свят. В тази връзка приветствам предложенията за опростяване на процедурите за освобождаване от ангажимент на средствата и за улесняване на плащанията на бенефициерите на различни програми, изпълняващи използването на горепосочените средства. Освен това подкрепям предвиждането на допълнителна вноска на префинансиране за 2010 г. за държавите-членки, които са най-тежко засегнати от кризата.

Sophie Auconie (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Като референт по настоящия доклад за групата на Европейската народна партия (Християндемократи) призовах колегите си да гласуват в подкрепа на този текст. Що се отнася до опростяванията, съдържащи се в доклада, убедена съм, че те са нещо много добро. Това е истински скок напред: предоставя се по-малко информация, има по-голяма гъвкавост по отношение на проектите, генериращи приходи, по-малко проверки от страна на Комисията за проекти, свързани с околната среда на стойност от 25 до 50 млн. евро и т. н.

Що се отнася до финансовата страна, поисках първоначалното предложение да бъде преразгледано. Всъщност не би била добра идеята да се поставя под въпрос принципът за съфинансиране на разходите и да се изпълняват проекти, изцяло финансирани от Европейския социален фонд (ЕСФ), както предложи Комисията. За да балансира разходите в дългосрочен план, някои държави-членки биха били изправени пред сериозни финансови затруднения. Парламентът намери компромис, който ни позволява да помогнем на най-тежко засегнатите страни от кризата и да избегнем освобождаването от ангажимент за 2007 г.

С настоящото гласуване подкрепяме бенефициерите на средствата на ЕС, както и инициращите организации. Нека не забравяме обаче, че по отношение на опростяването има какво да се направи.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Важно е да се подчертае, че натискът върху националните финансови ресурси продължава да нараства, което налага предприемането на допълнителни стъпки за облекчаване на този натиск чрез по-добро използване на европейското финансиране, както и мобилизирането и ускоряването на всички налични фондове с цел преодоляване на кризата, и по-специално използването на Европейския социален фонд (ЕСФ) за осигуряване на пакети от мерки за бързо възстановяване, както е предвидено в съобщението. Особено важно е да бъдат положени повече усилия, за да се улесни управлението на европейското финансиране с цел да се ускори потокът от финансови средства към най-силно засегнатите от спада в икономиката бенефициери. Важно е да се постигне цялостната цел: да се ускорят съфинансираните инвестиции в държавите-членки и в регионите и да се засили въздействието на финансирането върху икономиката като цяло, и по-конкретно върху малките и средни предприятия и трудовата заетост. Малките и средни предприятия са движещата сила на европейската икономика и основни действащи лица за едно устойчиво развитие, създаващо многобройни и качествени работни места. По-нататъшно опростяване и изясняване на правилата, регулиращи политиката на сближаване, безспорно ще имат положително влияние върху темпа на изпълнение на програмата по-специално чрез предоставянето на националните, регионални и местни органи на по-ясни и по-малко бюрократични правила, които ще позволят по-голяма гъвкавост с цел адаптиране на програмите към новите предизвикателства.

David Casa (PPE), *в писмена форма.* – (EN) Докладът се отнася до финансовото управление на някои от най-важните фондове на Европейския съюз. Това са Европейският фонд за регионално развитие, Европейският социален фонд и Кохезионният фонд. След внимателен анализ на предложението за регламент (СОМ (2009) 0384), както и на член 161 от Договора за ЕО, в допълнение на други документи приех позицията на докладчика и гласувах в подкрепа на доклада.

Vasîlica Viorica Dăncilă (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Изменението на регламента за прилагане на Структурните фондове и Кохезионния фонд е мярка, насочена към подпомагане на държавите-членки по време на сегашната криза. Преди всичко то отговаря на техните искания за опростяване на управлението на средствата.

Смятам, че в същото време новите разпоредби ще помогнат да се намали рискът от загубване на средствата, които не са били използвани достатъчно бързо, тъй като е предложена по-дълга времева рамка за проекти, които още не са били одобрени или изпълнени през определения период от време.

Също така се надявам, че опростените правила ще влязат в сила възможно най-скоро, така че държавите-членки, и по-специално регионите, които биха могли да се възползват от този вариант на финансиране от ЕС, както и държавните органи в тези региони, да продължат да инвестират в европейски проекти независимо от бюджетните ограничения.

Marielle De Sarnez (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Делегацията на Демократичното движение приветства приемането на един доклад, позволяващ опростяването на някои разпоредби на Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд. Удължаването на сроковете за използването на средствата е голяма крачка напред. Според настоящите правила помощта трябва да бъде използвана в рамките на две години от датата на получаването ѝ — в противен случай трябва да бъде върната. Според новите правила регионите и държавите-членки не губят средствата, отпуснати през 2007 г. за проекти, чието изпълнение е било отложено. Отсега нататък за проекти, свързани с околната среда, на обща стойност до 50 млн. евро няма да бъде необходимо държавите-членки да подават специално заявление за одобрение от Европейската комисия. Допълнителни авансови плащания за 2010 г. ще бъдат разрешени за най-тежко засегнатите от икономическата и финансова криза държави-членки. Опростяването на редица разпоредби ще улесни преразглеждането на оперативните програми и ще ни позволи при кризисни ситуации да реагираме по-добре. Например регионите, засегнати от бурята „Синтия“ ще могат да използват новата гъвкавост и да помогнат на жертвите на тази катастрофа.

Robert Dušek (S&D), *в писмена форма.* – (CS) Комисията представи предложение за изменение на регламента относно структурните фондове, чиято цел е да предостави на силно засегнатите от финансовата криза държави-членки необходимите икономически стимули. Изменението ще доведе до прилагането на т. нар. прагове за подкрепа. Ще се прилага праг от 50 млн. евро вместо сегашния от 25 млн. Големите проекти също трябва да бъдат защитени от автоматично освобождаване. Някои държави също трябва да могат да изискват стопроцентово възстановяване на финансирането на мерки, свързани с пазара на труда в рамките на Европейския социален фонд. Ако от гледна точка на бюджета е възможно започването на финансиране, без да е необходимо съвместно участие, в което се съмнявам, то единственият правилен и възможен начин е към всички правила и норми да се прилага една и съща мярка. Напълно неприемливо е някои държави-членки да бъдат определяни като „по-засегнати от кризата“ и по тази причина да бъдат освобождавани от правилата. Ако трябва да има изключения, нека те се прилагат за всички по един и същ начин. ЕС не е толкова огромен, за да кажем, че последиците от финансовата криза са различни за държавите-членки. Икономиките са свързани помежду си и последиците от икономическото управление са нееднозначни. Също така би било неправилно да не допускаме изключения и да наказваме държавите-членки, които се опитват да стимулират собствените си икономики, без да очакват помощ от ЕС. Дори по време на криза нека се стремим към равни условия при еднакви ситуации. Докладът отчита това, поради което подкрепям приемането му.

Ioan Enciu (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Приветствам приемането на доклада Кирилов, който подкрепих. Считаю, че приемането на настоящия доклад толкова скоро след съобщението на Комисията ще бъде от полза, тъй като посочените в него мерки ще ускорят процеса на финансиране и ще дадат тласък за икономическото възстановяване на регионите, което е абсолютно необходимо по време на сегашната криза. Докладът е част от насоките, изготвени от Съвета по отношение на измененията, свързани с правилата за финансовото управление на програмите, съфинансирани от ЕСФ, както и на тези, отнасящи се до изпълнението на програми, предназначени да улеснят, опростят и изяснят правилата, регулиращи политиката на сближаване. В случая с Румъния това означава увеличаване на обема на авансовите плащания за Европейския социален фонд и Кохезионния фонд, както и повече време за използване на европейските средства чрез тяхното „освобождаване“, така че държавите-членки да могат да използват повторно тези средства като част от програмата. Други

изменения включват опростяване и изясняване на необходимите мерки за осъществяване на структурните фондове както по време на етапа на подаване на заявления за финансиране, така и при изготвянето на годишния доклад за изпълнението на програмата. Също така налице е споразумение за единствен праг от 50 млн. евро, което определя един голям проект, който ще може да отговори на изискванията за финансиране от няколко европейски програми.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1083/2006 за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд по отношение на опростяване на някои изисквания и по отношение на разпоредбите, свързани с финансовото управление. Тежкото и безпрецедентно влияние на настоящата икономическа и финансова криза върху бюджета на държавите-членки означава, че управлението на политиката на сближаване трябва да бъде опростено, а авансовите плащания да бъдат увеличени. Независимо от трудната ситуация тези мерки ще позволят да се поддържа постоянен паричен поток, за да се гарантира, че плащанията на бенефициерите могат да бъдат направени, тъй като програмите се изпълняват.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Според мен кохезионната политика на ЕС е основен фактор в развитието и прилагането на принципа на солидарност между държавите-членки, за която Европейският съюз се застъпва. Ето защо, особено по време на криза — когато въпросните средства могат да помогнат конкретно за смекчаване на въздействието в най-бедните региони — е особено важно съществуващата структура на кохезионната политика да бъде подобрена, така че средствата да се разпределят по-ефикасно и навреме да дават по-добри резултати.

Освен това необходими са по-гъвкави инструменти, защото едни закоравели инструменти, които не могат да се адаптират към непредвидени обстоятелства, например към кризи, са пречка за икономическото развитие на Европейския съюз. Също така е важно да се гарантира, че финансовите средства, предоставени по линия на кохезионната политика, са надлежно използвани от държавите-членки и че наличните ресурси са изразходвани ефективно. Ето защо считам, че е изключително важно да преосмислим не само структурата на кохезионната политика на Съюза, но също и наличните механизми за контрол, както и методите на принуда, които могат да бъдат използвани в случай на нарушения от страна на държавите-членки.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Целта на предложението беше да се осигури допълнителен икономически стимул на някои държави-членки, които бяха сериозно засегнати от икономическата криза. Предложението последва Европейския план за икономическо възстановяване, в контекста на който разпоредбите относно прилагането на основния регламент вече бяха изменени през 2009 г. с цел предоставяне на по-голяма гъвкавост за авансовите плащания. Основният елемент в предложението на Комисията е насочен към преодоляване на последиците от финансовата криза. Предложеното решение беше да се въведе временна опция за държавите-членки, които изпитват сериозни затруднения с ликвидността, така че да могат да изискват стопроцентово възстановяване на финансирането на мерки, свързани с пазара на труда в рамките на Европейския социален фонд, тоест дерогация от принципа на съфинансиране. Влизането в сила на Договора от Лисабон доведе до промяна в законодателната процедура. Вместо процедура на одобрение, при която Парламентът може само да одобри или отхвърли, Парламентът придоби пълни правомощия във връзка със съдържанието на текста в рамките на обикновената законодателна процедура. Ето защо гласувах за предложението и да се надяваме, че Комисията ще направи съответното предложение за изменение на бюджета за разглеждане и приемане от бюджетните органи.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Предложението на Комисията включва въвеждането на временна опция, от която държавите-членки със сериозни затруднения в ликвидността да могат да се възползват с цел финансиране на необходимия растеж и насърчаване на мерките, свързани с пазара на труда и насочени към борба с кризата и допустими в рамките на Европейския социален фонд. Това ще позволи на държавите-членки да изискват от Комисията стопроцентово възстановяване за 2009 г. и 2010 г., така че през периода да не е необходимо национално съфинансиране.

Това е една мярка, която ние подкрепяме, защото ще направи възможно пълното използване на финансовите средства на ЕС в момент, когато са най-необходими. Обаче позицията на Съвета е различна и посочва само, че „допълнителна вноска на префинансиране [...] е необходима за държавите-членки, които са най-тежко засегнати от кризата“.

Документът, по който Парламентът гласува, заема позицията на Съвета, която според нас е по-двусмислена и по-неблагоприятна за държавите-членки, които са най-тежко засегнати от кризата. Обаче считаме, че точката „да бъде удължен крайният срок за изчисляването на автоматичното освобождаване на годишния бюджетен

ангажимент, свързан с общата сума на годишния принос за 2007 г., с цел да се подобри усвояването на средствата, отпуснати за някои оперативни програми“, е положителна.

Petru Constantin Luhan (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Основните предизвикателства, пред които е изправен Европейският съюз поради икономическата и финансова криза, доведоха до въвеждането на някои приоритетни действия, които да помогнат на националните икономики да се приспособят към създалата се ситуация. Гласувах за доклада, тъй като решително подкрепям предоставянето на допълнителни финансови стимули на държавите-членки, които са най-тежко засегнати от икономическата криза, както и опростяването на някои аспекти на финансовото управление. Всички страни могат да се облагодетелстват от отлагането на автоматичното освобождаване, а страните в най-тежко положение — от допълнителните финансови плащания. Това са Естония, Унгария, Румъния, Латвия и Литва. По-нататъшното изясняване на правилата относно политиката на сближаване и опростяването на процедурите ще окаже положително влияние върху степента на изпълнение на програмите. Тази стъпка е особено важна, тъй като политиката на сближаване е най-мощният инструмент, който се отнася до предоставянето на помощ за реалната икономика.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Опростяването на достъпа до Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд е съществена част от подкрепата за държавите-членки, най-силно засегнати от икономическата криза, която преживяваме. Като разбираме размера на вредите, причинени на реалната икономика и на пазара на труда от финансовата криза, ние трябва да предприемем мерки за подобряване на достъпа до финансовите инструменти на Европейския съюз. Трябва да има редовен паричен поток, който да позволява плащанията към бенефициерите да се извършват при изпълнението на програмите.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) По време на кризата Европейският съюз отново показва истинското си лице. Когато източноевропейските държави-членки трябваше да мръзнат по време на спора за руския газ, нямаше никакви признаци на солидарност. Сега, когато става дума за изтърканата икономическа тема, свързана с еврото, което е водещият проект на Европейския съюз, изведнъж се оказва, че е възможно да се направи нещо. Дори субсидиите от ЕС бяха съответно коригирани. Въпреки че възможното стопроцентово възстановяване за 2009 г. и 2010 г. на финансирането на мерките, свързани с пазара на труда, не насърчава по-нататъшното образование и висококачествените стажове така, както бихме искали, то със сигурност е от съществено значение за настоящата ситуация. Всички държави-членки ще се възползват от освобождаването от бюджетния ангажимент, а страните с най-много проблеми ще получат допълнителни авансови плащания. Наливането на пари в бездънна яма, както ни хрумне, без съпътстващи мерки, може да бъде опасно. Ето защо отхвърлях предложението.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма*. – (RO) С оглед на икономическата и финансова криза трябва да се извлече максимална полза от мерките, които ще опростят някои процедури, характерни за достъпа до европейските фондове. Те включват:

- предоставяне на допълнителни авансови средства за 2010 г. за държавите-членки, които са засегнати от кризата, с цел да се гарантира редовен паричен поток и в хода на прилагането на програмите да се задействат плащанията към бенефициерите;
- удължаване на крайния срок за изчисляването на автоматичното освобождаване на годишния бюджетен ангажимент, свързан с общата сума на годишния принос за 2007 г., с цел да се подобри усвояването на средствата, предназначени за някои оперативни програми, и да се гарантира адекватна подкрепа на инициативите за запазване и създаване на работни места;
- държави-членки, получили помощ през 2009 г. в съответствие със законодателството за установяване на механизъм, осигуряващ средносрочна финансова подкрепа за платежния баланс на държавите-членки, могат да се възползват през 2010 г. при определени условия от 2% от приноса от Кохезионния фонд и 4% от приноса от ЕСФ за оперативната програма.

Въпросните мерки ще допринесат за развитието на гъвкав всеобхватен пазар на труда и за значително подобряване на положителното влияние на европейското финансиране върху икономиката като цяло, но най-вече върху малките и средни предприятия и пазара на труда.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах против доклада, защото ние от групата Verts/ALE внесохме шест изменения, но всички бяха отхвърлени.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на предложението, защото смятам, че то е изключително важно за Португалия и особено за по-отдалечените ѝ региони, които са най-уязвими от

кризата, която преживяваме, тъй като те по-силно усещат последиците ѝ и ще имат нужда от повече време, за да излязат от нея.

Въпреки че по принцип съм съгласен със съдържанието на доклада, трябва да подчертая трудностите, пред които са изправени регионалните и местните органи, осигуряващи освобождаването на средствата, които ще им позволят да осигурят тяхната част от финансирането на проекти, субсидирани със средства на ЕС. Бях разочарован, когато Съветът спря възможността за увеличаване на дела на съфинансирането от ЕС до 100%, макар и временно и под формата на авансово плащане, което ще се компенсира през следващите години на програмите.

Компромисното решение, макар и да не е съвършено, означава, че средствата на ЕС за 2007 г., които не са били усвоени по програми, забавили се със стартирането, по изключение ще се възползват от удължения срок преди да бъдат освободени.

Всички сме наясно с трудния избор, който семействата и дружествата трябва да направят тези дни, и с това колко важни могат да бъдат планираните мерки за икономическо възстановяване, което се надяваме да бъде бързо и устойчиво.

Viktor Uspaskich (ALDE), в писмена форма. – (LT) Световната финансова криза засегна всички държави-членки на ЕС. Смятам, че балтийските държави понесоха най-болезнения удар. Финансовият ураган доведе до предприемането на тежки мерки и до загубването на работни места. Обаче имаме уникалната възможност да се възползваме от кризата. Бихме искали да дадем на младите литовци многообещаващо бъдеще в Литва и да спрем „изтичането на мозъци“. Тази задача е невъзможна без структурните фондове на ЕС, без Кохезионния фонд и особено без Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР). Структурните фондове съставляват голяма част от европейското финансиране — за бюджет 2007–2013 г. бяха отпуснати 277 млрд. евро. ЕФРР стимулира икономическото развитие и възстановяване в по-бедните части на ЕС. Той помага за финансирането на такива мерки като възстановяването на индустриалните зони, засегнати от намаляването на градовете и селата. Той включва важни регионални програми, като например програмата за региона на Балтийско море, с цел укрепване на регионалната идентичност и разпознаване. Кохезионният фонд играе важна роля за намаляване на различията между държавите-членки на ЕС, особено по отношение на околната среда и трансевропейските транспортни мрежи. И днес (2007–2013 г.) Европейският социален фонд е жизненоважен за подпомагане на стопанските субекти и на работниците да се приспособят към новите пазарни условия и за подкрепата на работните места, иновациите, обучението през целия живот и повишаването на мобилността. Програмата на Литва по линия на ЕСФ решава кадровия недостиг чрез мобилизиране на човешките ресурси и чрез подобряване на уменията и повишаване на квалификацията. Откакто се присъедини към ЕС, Литва преживя огромно „изтичане на мозъци“. Най-добрият начин за борба с това е структурните фондове на ЕС да инвестират в младите специалисти.

Предложение за резолюция: (B7-0221/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на резолюцията, внесена от Съвета на председателите на комисии, в която се иска Комисията да представи нови предложения за досиетата, които са били текущи в Парламента към момента на влизане в сила на Договора от Лисабон и за които процедурата е отпаднала.

Като докладчик по становището на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните относно „Предложение за препоръка на Съвета относно мерките за борба с невродегенеративните заболявания и в частност с болестта на Алцхаймер посредством съвместно планиране на научноизследователски дейност“, подкрепям поканата, представена от Съвета на председателите на комисии на Европейската комисия за представяне на ново предложение по тези досиета, така че с Парламента да бъдат проведени консултации по начин, който подобава на неговата институционална роля, възложена му съгласно разпоредбите на новия Договор.

Sophie Auconie (PPE), в писмена форма. – (FR) С резолюцията Европейският парламент съсредоточава вниманието си върху всички най-важни политики на Европейския съюз. Тя предоставя законодателните изменения, които са му необходими, за да играе пълноценно ролята си както на институционалната, така и на международната сцена. Европейският парламент най-сетне ще може изцяло да гарантира защитата на интересите на гражданите на Европейския съюз и поради тази причина подкрепи резолюцията.

Carlos Coelho (PPE), в писмена форма. – (PT) Договорът от Лисабон ясно възлага на Парламента нови отговорности и му предоставя нови правомощия. С влизането му в сила на 1 декември 2009 г. много предложения, които бяха внесени от Комисията въз основа на Договорите, но бяха текущи към онази дата

(намираха се на различни етапи от законодателния или незаконодателния процес), ще бъдат променени. В някои случаи ще има разлики на равнище процедура на вземане на решения, било то защото обхватът на обикновената законодателна процедура е бил значително разширен, или защото се прилага нова процедура по одобрение по отношение на сключването на международни споразумения. В други случаи просто има промяна на правното основание. Комисията се стреми да ги промени официално чрез своето предложение „омнибус“. Има обаче някои предложения (които попадаха в бившия трети стълб), при които е налице значителна промяна в законодателната рамка и поради тази причина те са отпаднали и трябва да бъдат заменени с нови. Като докладчик по инициативата за създаване на механизъм за оценка с цел наблюдение на прилагането на постиженията на правото от Шенген призовавам Комисията да представи нови предложения възможно най-скоро. Поради тези причини подкрепям предложението за резолюция на Парламента.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията относно последствията от влизането в сила на Договора от Лисабон за текущите междуинституционални процедури за вземане на решения. Влизането в сила на новия Договор означава, че правните основания на различни текущи досиета трябва да бъдат определени отново. Комисията и Съветът трябва спешно да направят необходимите промени в светлината на новата законодателна рамка.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Влизането в сила на Договора от Лисабон наложи не само нови институционални договорености и нова йерархия на законодателството, но също така изисква специални обезпечителни мерки по отношение на процедурите за вземане на решения, които бяха в ход към онази дата. В тези случаи са променени правните основания, както и процедурите, свързани с тях, което съвсем обосновано налага тяхното преразглеждане.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Договорът от Лисабон възлага на Парламента нови отговорности и му предоставя нови правомощия. С влизането му в сила на 1 декември 2009 г. много предложения, които бяха внесени от Комисията въз основа на Договорите, но бяха текущи към онази дата, ще бъдат променени. В някои случаи ще има разлики на равнище процедура на вземане на решения, било то защото обхватът на обикновената законодателна процедура е бил значително разширен, или защото се прилага нова процедура по одобрение по отношение на сключването на международни споразумения. В други случаи просто има промяна на правното основание. Комисията се стреми да ги промени официално чрез своето предложение „омнибус“. Има обаче някои предложения (които попадаха в бившия трети стълб), при които е налице значителна промяна в законодателната рамка и поради тази причина те са отпаднали и трябва да бъдат заменени с нови. Като докладчик по инициативата за създаване на механизъм за оценка с цел наблюдение на прилагането на постиженията на правото от Шенген призовавам Комисията да представи нови предложения възможно най-скоро. Поради тези причини подкрепям предложението за резолюция на Европейския парламент.

Eleni Theoharous (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувам против предложението за резолюция относно последствията от влизането в сила на Договора от Лисабон за текущите междуинституционални процедури за вземане на решения, тъй като то включва разпоредбата относно така наречената „директна търговия“ между Европейския съюз и окупираната част на Република Кипър.

Правното основание на разпоредбата е напълно погрешно, тъй като Европейската комисия е избрала член 133 от Договора — сега член 207, параграф 2 след Договора от Лисабон — който разглежда въпроса за третите държави. Използването на такова правно основание е в противоречие с протокол 10 относно Кипър, който ясно посочва, че Република Кипър се присъединява към Европейския съюз като единна територия, като законодателството на Съюза не се прилага в северната част на острова поради турската окупация. Съществуващото правно основание на разпоредбата е обида за суверенитета и териториалната цялост на държава-членка на Европейския съюз — Република Кипър — и противоречи на принципите и ценностите, върху които е изграден Европейският съюз, които Европейският парламент трябва да зачита и насърчава като основополагащи за европейската демокрация.

Доклад: József Szájer (A7-0110/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Подкрепих доклада на г-н Szájer, на когото благодаря за отличния му анализ, направен в светлината на промените, въведени с Договора от Лисабон.

Предвид мащабните и разнообразни последици, които „делегираните актове“ ще имат върху законодателната процедура, считам, че е похвално желанието на Парламента да приложи конкретни и ясни условия спрямо тези делегирани актове, за да гарантира, че той действително упражнява демократичен контрол върху тях. Смятам, че по-специално трябва да изпробваме и как ще работи тази система на практика, за да направим необходимите корекции.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Договорът от Лисабон съдържа мерки за преодоляване на демократичния дефицит, укрепвайки правомощията както на Европейския парламент, така и на националните парламенти. Това е рамката за този нов инструмент, който дава възможност на законодателя да делегира част от своите правомощия на Комисията (член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз), при условие че това е акт от общ характер, чрез който се допълва или изменя законодателен акт, който се счита за несъществен. Това ще даде възможност пропуските да бъдат запълвани по-бързо и по-опростено и да се регламентират или актуализират по-подробни аспекти на даден законодателен акт, като се избягват прекалено сложните или продължителни процедури, които имаха отрицателни последици за обществеността. Двата аспекта, които са гарантирани, предвиждат, че делегирането може да бъде оттеглено по всяко време и че е необходимо предварителното съгласие на Парламента (и на Съвета) преди да влязат в сила актовете, които са одобрени от Комисията съгласно делегирането. Подкрепям това нововъведение, което следва да замени печално известната система „комитология“, но сега спешно трябва да създадем правила за делегирането, техният обхват, тяхната цел, методите на работа, които ще бъдат използвани, и условията, при които законодателят ще упражнява контрол.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Влизането в сила на Договора от Лисабон налага изясняване на някои от неговите разпоредби, по-специално онези, които се отнасят до законодателство и процедури, като например разпоредбите, засягащи законодателната процедура, йерархията на нормите и правомощията на институциите. Член 290, параграф 1 от Договора посочва, че законодателен акт може да делегира на Комисията правомощието да приема незаконодателни актове от общ характер, които допълват или изменят определени несъществени елементи от законодателния акт. Това се посочва със специални резерви и строго ограничава приложното поле на такива актове. Въпреки това тези подробни правни разпоредби, посочени в Договора, са важни за избягването на противоречиви тълкувания, които биха застрашили последователността на правото на Европейския съюз. Макар такива актове да са често срещани в държавите-членки, то това не е така за въпросните актове. Легитимността на Комисията и на правителствата на държавите-членки не е една и съща и следователно делегирането на законодателни правомощия на вторите изисква по-голяма прецизност и внимание и трябва да се използва рядко. Съгласен съм, че използването на законодателно делегиране трябва да създаде възможност за приемането на ясно и разбираемо законодателство, като по този начин допринася за правната сигурност, ефикасността на упълномощената страна и контрола от страна на упълномощителя.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма*. – (DE) Съгласно член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз законодателят може да делегира определени правомощия на Комисията, във връзка с които Комисията може единствено да допълва или изменя даден законодателен акт. „Делегираните актове“, приети по този начин от Комисията, са незаконодателни актове от общ характер. Докладчикът призовава за строго наблюдение на Комисията, когато упражнява своите делегирани законодателни правомощия. Поради тази причина подкрепих приемането на доклада.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепих доклада Szájer относно правомощията за законодателно делегиране и доклада Spengler относно искането за снемане на имунитета на Ransdorf. Той беше приет с мнозинство.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (SV) Подкрепих доклада относно правото на делегиране на законодателни правомощия. Член 290 от Договора от Лисабон дава възможност на Парламента да представи възражения или да оттегли измененията или допълненията на законодателните актове на Комисията. За това обаче е необходимо пълно мнозинство, с други думи мнозинство от избраните членове на Европейския парламент. Предвид отсъствието на членовете на Парламента, това обикновено означава 60% от гласувалите. При предишното положение единствено Съветът можеше да прави това, при условие че е налице квалифицирано мнозинство от гласовете. Експертните групи на Комисията, които се избират щателно от държавите-членки, имат доста голямо влияние върху законодателното делегиране. Пример за това е фактът, че чрез своя експертна група Комисията разреши нов вид генетично модифицирана царевица, въпреки че Парламентът и Съветът бяха против това. Друг пример е първоначалната Директива за услугите, в която Съветът и Парламентът заличиха един параграф, в който се посочваше, че трябва да се забрани искането за постоянен представител в случай на командироване на работници, с други думи съответствието на синдикат. Комисията обаче се противопостави на това и изготви насоки, в които се посочва, че постоянен представител не е необходим. Комисията иска да запази своята независимост и продължава да използва свои експертни групи (COM(2009)0673). Докладчикът, г-н Szájer, отхвърля както експертните групи, така и участието на националните органи. Не съм съгласна с последното.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Договорът от Лисабон промени предишната система на комитология по отношение на нови правни инструменти, като например делегирани актове и актове за изпълнение. С новия Договор Парламентът поема ролята на съзаконодател съвместно със Съвета.

Залегналата в Договора възможност на Комисията да бъдат делегирани правомощия да приема незаконодателни актове е стъпка напред в смисъл, че двете институции имат равностойни права. Докладът се стреми да изясни условията, при които ще се извършва делегирането на правомощия от Парламента и Съвета на Комисията съгласно член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Документът подчертава важността на принципа на свободата на законодателя да делегира своите правомощия на Комисията като средство за по-добро законотворчество.

Докладът подкрепя необходимостта да се избегне налагането върху законодателя на допълнителни задължения извън тези, които вече се съдържат в Договора. Законодателят трябва да даде на Комисията възможност да упражнява делегираните правомощия ефективно и да следи надлежно как те се упражняват. Поради горепосочените съображения и като имам предвид, че е от първостепенна важност правото на Съюза да се адаптира в области, които са били регулирани без процедура на съвместно вземане на решение, гласувах в подкрепа на този документ.

Доклад: Peter van Dalen (A7-0114/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), в писмена форма. – (LT) Конкурентоспособността на европейския морски транспорт трябва да остане една от стратегическите цели на политиката на Европейския съюз в областта на морския транспорт. За да постигнем тази цел, трябва да гарантираме необходимата подкрепа за иновациите, научните изследвания и тяхното развитие, което ще ускори осъвременяването на пристанищната инфраструктура и ще гарантира прилагането на най-съвременните технологии в морския транспорт. Намалването на административната тежест и бюрокрацията ще доведе до увеличаване на частните и публичните инвестиции в пристанищния сектор и сектора на морския транспорт. Развитието на трансевропейската транспортна мрежа, осигуряването на морски автомагистрала и развитието на интермодалността по отношение на видовете транспорт ще доведе до създаването на европейска система за морски транспорт, която е конкурентна и отворена към иновациите. Трябва също така да разгледаме въпроса за хармонизиране на данъчното облагане на екипажи, плаващи под флага на Европейския съюз.

Mara Bizzotto (EFD), в писмена форма. – (IT) Морската територия на Европейския съюз е най-обширната в света. Морската икономика осигурява работа на пет милиона души, а 5% от БВП на Европейския съюз се произвежда от сектори и услуги, които са пряко свързани с този сектор. Данните и фактите категорично показват, че морето остава ключов източник на заетост и растеж в държавите-членки, по-специално като се има предвид неговото международно измерение, а оттук и огромният натиск, на който то е подложено по отношение на конкуренцията в световен мащаб.

По този въпрос докладът съдържа много положителни виждания, свързани с изискването за стимули за морския сектор на национално равнище и за по-голяма регулаторна координация на равнище Европейски съюз. Подкрепям подхода на доклада и ще гласувам за него.

Marielle De Sarnez (ALDE), в писмена форма. – (FR) Делегацията на „Демократично движение“ приветства приемането на стратегическите цели на Европейския съюз в областта на морския транспорт до 2018 г. Приетата резолюция по-специално призовава за подобряване на условията на морските специалисти чрез повишаване на квалификацията и хармонизиране на обучението в Европа. Действително е много важно да бъде въведено учене през целия живот, както и преквалификация на морския и наземен персонал. Имайки това предвид, държавите-членки трябва спешно да ратифицират Конвенцията за морски труд от 2006 г. на Международната организация на труда. За да остане морският транспорт един от най-малко замърсяващите видове транспорт, е необходим по-съществен напредък за намаляване на емисиите на серен оксид, азотен оксид, прахови частици (PM10) и CO₂. Поради тази причина членовете на Европейския парламент от „Демократично движение“ изразяват съжаление по повод отказа на Комисията да включи морския сектор в системите на Европейския съюз за търговия с емисии. Трябва да продължим напредъка си в тази област и за тази цел Международната морска организация трябва да изготви цели за намаляване на емисиите, приложими спрямо всички държави-членки, което ще ни даде възможност да избегнем нарушаване на конкуренцията с флотите на трети държави.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Комисията внесе съобщение относно стратегическите цели и препоръки за политиката на Европейския съюз в областта на морския транспорт до 2018 г. Предложението засяга широк диапазон от теми, свързани с политиката на Европейския съюз в областта на морския транспорт, като дава широка възможност за инициатива на заинтересованите лица в областта на морския транспорт да осъществят стратегическите цели и препоръки, посочени в него.

Основните въпроси, разгледани в предложението на Комисията, са следните: (i) ценността и конкурентното място на европейския морски транспорт на един световен пазар; (ii) възможността за кариера в сектора на морския транспорт; (iii) качеството на европейския морски транспорт; (iv) международното сътрудничество; (v) европейският морски транспорт като част от европейската икономика и като движеща сила на икономическата интеграция; както и (vi) Европа като световен лидер в морските изследвания и нововъведения.

Предвид географското положение на Португалия и стратегическата важност на морето тази тема е от изключително значение за нашата страна и всяко усилие за развитие на „морска икономика“ заслужава нашата подкрепа и ангажираност.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европейският морски сектор има ясен и жизненоважен принос както за вътрешната икономика на Общността, така и за транспортната система на Европа. Поради тази причина интересите на европейския морски транспорт трябва да получат приоритет при установяването на общата европейска транспортна политика. Трябва да си дадем сметка, че европейският морски сектор основно функционира и се конкурира на световния пазар. Секторът на морския транспорт е изправен пред големи предизвикателства по отношение на околната среда. Основната задача е екологичните показатели на морските кораби да се подобрят значително, а емисиите на SO_x, NO_x, прахови частици и CO₂ трябва да намалят. В тази връзка подчертавам необходимостта споразуменията по този въпрос да бъдат постигнати на глобално равнище с цел справяне с риска от смяна на флага с флаг на страни, които не участват в споразуменията. Що се отнася до сигурността, ще подчертая факта, че се призовава държавите-членки да въведат пакета бързо и адекватно по-специално по отношение на Парижкия меморандум за разбирателство (отнасящ се до инспекции, основани на риска). Това ще предотврати ненужните инспекции, ще подобри ефективността на наблюдението и ще намали бюрокрацията за този вид инспекции.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Призивът за намаляване на въглеродната следа от корабите и пристанищната инфраструктура, подобряване на условията за моряците, призивът за намаляване на емисиите на серни и азотни окиси, прахови частици (PM10) и CO₂ и дори създаването на зони за контрол на емисиите от морския транспорт са множество мерки, които могат да окажат положително въздействие в зависимост начина им на приложение. Постоянното преимущество, което се дава на свободната и неопорочена конкуренция обаче, както и подчиненото положение на правата на моряците, означават, че докладът е насочен срещу интересите на моряците и срещу общия интерес. Поради тази причина няма да подкрепя този текст.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) С приемането на доклада се определят целите, необходими за съществуването на политиката на Съюза в областта на морския транспорт. Този вид транспорт придобива все по-голямо значение, тъй като е екологосъобразен, като неговата значимост ще нараства и в бъдеще. Секторът на морския транспорт е от ключово значение за европейската икономика не само що се отнася до превоза на пътници, суровини, стоки и енергийни продукти, а също така е много важен за широк спектър от морски дейности, като например корабостроителна промишленост, логистика, туризъм, рибарство и аквакултури и много други.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепих доклада Van Dalen относно стратегията в областта на морския транспорт до 2018 г., въпреки че нашето изменение относно включването на морския транспорт в Европейската схема за търговия с емисии беше отхвърлено с мнозинство (поименно гласуване).

Vilja Savisaar (ALDE), *в писмена форма*. – (ET) Бъдещето на европейския морски транспорт играе много важна роля в Европейския съюз от социална, а също и екологична гледна точка. Гласуването, проведено днес, слага началото на стратегия за политиката в областта на европейския морски транспорт до 2018 г. и се очаква това да окаже пряко въздействие върху 41% от флотите, които са европейска собственост, и косвено на сектора на морския транспорт в целия свят. Групата на Алианса на либералите и демократите за Европа подкрепи доклада, тъй като до голяма степен той отговаря на очакванията ни, а и нашите предложения за подобрения бяха подкрепени. Считаме, че следните ключови думи в бъдеще трябва да играят водеща роля в сектора на морския транспорт: ефективност, екологосъобразност и равни пазарни условия. Ето защо е важно, че приетият днес доклад призовава държавите-членки да ратифицират конвенцията на Международната морска организация, за да бъдат гарантирани по-добри условия за моряците и корабособствениците, както и за околната среда. В заключение искам да благодаря на докладчика за неговото активно сътрудничество и откритост при изготвянето на доклада.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Несъмнено морският транспорт е конкурентно предимство за Европа, но все още предстои много работа за насърчване на интермодалността и комбинирането на различни

видове транспорт, което предвижда и утвърждаването на морския транспорт като реална конкурентна алтернатива.

Морският транспорт е изправен пред няколко предизвикателства, които могат да се превърнат в реални възможности, ако знаем как да се възползваме от тях чрез инвестиции в обучение на млади техници, с което да се компенсира недостигът на специалисти в този сектор. Технологичното развитие и премахването на излишната бюрокрация с цел привличането на инвестиции в пристанищния сектор също са едни от приоритетите.

Трябва да се стремим към по-безопасен и по-чист морски транспорт посредством намаление на емисиите на парникови газове и осигуряването на ефективен отговор на актовете на пиратство. Опасностите, които застрашават позициите на европейската морска флота, произтичащи главно от държавната помощ, предоставяна на сектора в трети държави, трябва да бъдат преодоляни чрез рамка, разработена в Световната търговска организация.

Трябва да продължи развитието на европейската инфраструктура и пристанищния капацитет, а също така и морските автомагистрали, които са от изключително значение за страните, разположени на юг и по границите, като например Португалия и най-отдалечените райони като Мадейра.

Докладът, който приехме днес, като цяло разглежда тези насоки и затова ще го подкрепя.

Viktor Uspaskich (ALDE), *в писмена форма*. – (LT) Над 80% от търговията в света се осъществява по море, а морският транспорт остава гръбнакът на международната търговия. Европейският съюз е най-големият световен износител и вторият по големина вносител. Следователно морският транспорт и свързаните с него услуги са от съществено значение за конкурентоспособността на европейските дружества в световен мащаб. Крайбрежният морски транспорт е важна част от европейската транспортна верига, превозвайки 40% от товарите в Европа. Всяка година над 400 млн. пътници използват европейските пристанища и поради тази причина морският транспорт оказва пряко въздействие върху качеството на живот на европейските граждани. Европейският парламент е един от защитниците на политиката в областта на морския транспорт в Европейския съюз. Политиката на Европейския съюз в областта на морския транспорт подпомага и други политики по-специално една интегрирана морска политика. Световната финансова криза засегна и сектора на морския транспорт. Ето защо сега е моментът да освободим икономическия потенциал на морските професии в Европа, за да насърчим икономическия растеж и социална и екологична стабилност. Дългосрочната конкурентоспособност на европейския морски транспорт е крайъгълен камък на политиката на Европейския съюз в областта на морския транспорт. Тази стратегия насърчава безопасен, чист и ефективен морски транспорт, както и създаването на работни места в сектора на морския транспорт в Европа. За опростяването на политиката на Европейския съюз в областта на морския транспорт е необходима стратегическа визия, която да отчита развитието на морския транспорт, пристанищата и сходните сектори, така че да може да отговори на бъдещите предизвикателства, като например борбата с пиратството и намаляване на въздействието на морския транспорт върху околната среда. От основно значение е наличието на интегриран, междусекторен подход, включително и политики в областта на рибарството, транспорта, околната среда, енергетиката, промишлеността и научните изследвания. Времената, когато съседни европейски страни се конкурираха взаимно, остават в миналото. Това се отнася както за Литва, така и за останалата част на Европа.

Dominique Vlasto (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Приветствам приемането на доклада, който включва част от моите предложения за бъдещето на политиката в областта на морския транспорт и свързаните с него сектори, било то по отношение на корабостроене, туризъм или рибарство. За мен беше важно да бъде потвърдена отново необходимостта от сигурност като предпоставка за морския транспорт, въпреки трудния икономически контекст, необходимостта да бъдат спазвани високи стандарти на опазване на крайбрежната и морската околна среда. Очакваното увлечение на обема на стоки и пътници, по-строгите екологични стандарти и необходимостта за насърчаване на промяна в съотношението между видовете транспорт налагат осъвременяването на пристанищната инфраструктура. Тези структурни мерки изискват значителни инвестиции в съчетание с прозрачни и справедливи правила за финансиране, за да бъдат подкрепени нововъведенията и да се повиши конкурентоспособността на европейските пристанища. В заключение искам да приветствам социалното измерение на нашата стратегия и това, че тя поставя акцент по-специално на заетостта, обучението, повишаването на квалификацията на морските специалисти, подобряване на условията за работа на моряците на брега и на корабите.

Доклад: Helga Trüpel (A7-0028/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Europeana — европейската цифрова библиотека, е единен, директен, многоезичен портал, предназначен за културното наследство на Европа. В бъдеще той ще

предостави на огромен брой читатели достъп до редки или стари документи от наследството на Европа, до които е трудно да се достигне поради начина, по който се съхраняват.

В предложението за резолюция, което беше гласувано днес, поисках от Европейската комисия да предприеме специална кампания в медиите и онлайн, която да е насочена към студентите и учителите и съсредоточена върху използване на цифровите ресурси, предлагани от портала с образователна цел, с оглед популяризиране на уебсайта Europeana. Порталът Europeana трябва да се превърне в една от отправните точки за образованието и научните изследвания, която ще доближи младите хора в Европа до тяхното културно наследство и ще помогне за сближаване на културите в ЕС.

В предложението за резолюция Европейският парламент насърчава държавите-членки да влагат равен принос в съдържанието на европейския проект и да ускорят усилията си в предоставяне на произведения на библиотеките и националните културни институции, за да може всички европейци да имат пълен достъп до тяхното собствено културно наследство.

Sophie Auconie (PPE), в писмена форма. – (FR) Европейската цифрова библиотека Europeana показва голяма амбиция за цифровизиране на всички европейски произведения с оглед да ги направи достъпни за обществеността. Това е дългосрочна задача, която изисква внимателно наблюдение и измерим напредък. Докладът по собствена инициатива предлага цел за предоставяне на 15 млн. творби до 2015 г., а така също и достъп до уебсайта за всички и на всички езици на Европейския съюз.

Този европейски проект е от първостепенно значение — той допринася за обогатяване на нашето общо наследство, за засилване на неговото влияние в света и по такъв начин предотвратява монополизирането на тези произведения от частни субекти. Затова решително гласувах в подкрепа на амбициозния проект.

Zigmantas Balčytis (S&D), в писмена форма. – (EN) Подкрепих доклада, защото считам, че достъпът до културна и образователна информация трябва да бъде приоритет с оглед подобряване на стандартите на образование и живот в Европа. Като се имат предвид ползите за всички граждани на ЕС от достъпа до библиотеката Europeana, предоставянето ѝ на всички официални езици трябва да бъде предвидено възможно най-скоро. Хората с увреждания също трябва да се възползват от цифровата технология и да се радват на по-лесен достъп до образование и информация чрез достъпни формати и подходящи технологии. Достъпността на Europeana трябва да бъде подобрена чрез осигуряване на безплатен достъп за ученици, студенти и преподаватели от средните училища, университетите и други образователни институции. Ето защо е от първостепенно значение да се гарантира и опрости всеобщия достъп до европейското културно наследство и да се осигури неговото популяризиране и съхранение за бъдещите поколения.

Mara Bizzotto (EFD), в писмена форма. – (IT) Събирането и съхранението на художественото и културно наследство на държавите-членки на Европейския съюз чрез създаването на мултимедийна платформа, която събира изображения, звуци и видео записи, за да създаде ресурс, който е едновременно библиотека, музей и архив — това е целта на проекта Europeana, чието начало беше поставено през 2008 г., и сега европейското художествено наследство се поставя онлайн, благодарение на приноса на повече от 1 500 културни институции.

Въпреки че все още съдържа редица слабости, включително популяризирането и повишаването на осведомеността за самия проект, проблемът с пускането на „осиротели“ произведения или произведения, защитени от авторско право, онлайн и, не на последно място, известна разпокъсаност на предоставените произведения и материали, Europeana изследва нови форми на технология за мащабно компютъризиране на европейското културно наследство, като се ползват не само ресурси на ЕС, но също така и национални и частни ресурси.

Съхранението на художествената памет и на изображенията и културните особености на отделните държави-членки е крайно необходимо, за да се гарантира, че по-младите поколения ще изградят силен усет към собствената си идентичност. По тази причина подкрепям проекта на доклада.

Ioan Enciu (S&D), в писмена форма. – (RO) В резултат на гласуването в подкрепа на доклада „Europeana — следващи стъпки“ и като докладчик по становището на комисията по промишленост, изследвания и енергетика, приветствам факта, че докладът е окончателно завършен, и се надявам, че Комисията ще приеме съдържащите се в него препоръки. В следствие на разискванията относно доклада, проведени в рамките на комисията по промишленост, изследвания и енергетика, бяха обсъдени редица теми като структура на информационните технологии, управление на уебсайта Europeana.eu, безплатен достъп до информацията в библиотеката, необходимост от стандартизиране на процедурите за цифровизация и проблема с медийното отразяване на уебсайта. Някои от тези теми бяха включени и в доклада на главната комисия — комисията по култура и образование, което ми дава надежда, че сме успели да изготвим всеобхватен доклад.

Считам обаче, че трябва да се продължи с обсъждането на някои въпроси, които не бяха приети в тяхната цялост, като управлението на уебсайта, методите на финансиране и преди всичко организирането на уебсайта под формата на единна база данни, а не като портал. Надявам се, че нашите конкретни препоръки, заедно с коментарите на Комисията относно гореспоменатите въпроси, ще бъдат претворени в успешен проект. Еурогеапа може да стане успешен проект за Европейския съюз, при положение че е изградена на основата на ценностите и идеалите на ЕС и че се превърне в централно обединяващо звено за европейската културна информация.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на „Еурогеапа — следващи стъпки“, тъй като проектът насърчава всички държави-членки на ЕС към по-голяма активност в предоставянето на произведения от техните национални библиотеки и културни институции, за да могат всички европейци да имат пълен достъп до тяхното собствено културно наследство. Целта за съхранение на повече от 15 млн. произведения на уебсайта в краткосрочен план може да помогне за опазване на културното наследство на Европа, така че бъдещите поколения да имат възможността да си изградят колективна европейска памет.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Дори в периоди, когато разделението и даже враждебността между европейските държави са се проявявали най-силно, европейската култура и наука винаги са успявали да прекосят границите и да се разпространят из цялата територия, която днес съставлява Европейския съюз, дори и извън нея. Съвсем справедливо ще бъде да се подчертае ролята на университетите в това отношение. С религиозния си произход те играят решаваща роля в повторното обединяване на разединените късчета от онова, което някога е било *respublica christiana* или християнската общност, и в припомнянето на онези, които са успели да превъзмогнат разделенията и да прокарат идеите си в целия континент, а от там и в света. Като португалец и наследник на език и култура, разпространили се по света, подкрепям усилията, които се полагат, за да може европейската култура и наука да бъдат направени по-видими и достъпни за всички онези, които биха искали да се ползват от тях. В това отношение Еурогеапа е наследник на най-добрата европейска традиция. Надявам се, че проектът ще продължи в устойчива форма и че моята страна, следвайки своето призвание за универсалност, ще участва в него с още по-голяма ангажираност.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Проектът Еурогеапа започна през ноември 2008 г., като неговата цел е да направи културното и научното наследство на Европа достъпно за всички в интернет. В момента Еурогеапа разполага с каталог, съдържащ 6 млн. цифровизирани произведения, а целта е до юни 2010 г. броят им да достигне 10 млн. Втората фаза на проекта ще започне през 2011 г. като напълно действен уебсайт Еурогеапа.eu, който ще бъде по-многоезичен и ще има свойства на семантична мрежа. Само 5% от всички книги в цифров формат се намират в Еурогеапа, като почти половината от тях са от Франция, следвана от Германия (16%), Нидерландия (8%) и Обединеното кралство (8%). Всички други държави допринасят с 5 или по-малко процента всяка. Желателно е държавите-членки да увеличат приноса си. Подкрепям призива запасът на Еурогеапа да достигне най-малко до 15 млн. цифровизирани произведения до 2015 г. Приемам, че трябва да се обърне специално внимание на произведения, които са уязвими и много скоро могат да престанат да съществуват, като сред тях има аудиовизуални материали. Трябва да бъдат намерени начини за включване на произведения, защитени от авторско право, така че да бъдат представени съвременни произведения и такива от близкото минало.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Създаването на цифрова библиотека, музей и архив на европейското културно наследство — от литературни произведения до всякакви други материали с културно и научно значение — ще облагодетелства значително областите на образованието, научните изследвания и културата. За да се постигне целта за осигуряване на ползи за широката общественост чрез предоставяне на произведенията на всички не само в Европа, но и в останалата част на света, от първостепенно значение е Еурогеапа да гарантира свободен обществен достъп до всяко произведение, което е поставено на разположение. Важно е също да не се забравя значението на използването на формати и медии, които да гарантират достъп за хората с увреждания.

Въпреки това някои аспекти на приетата резолюция не са напълно изяснени, а други не са достатъчно развити. Не е ясно как ще се определя какво културно и научно съдържание ще бъде включвано в Еурогеапа и от кого, нито как уебсайтът ще бъде управляван. Тези въпроси са важни при оценяване на степента, в която Еурогеапа ще гарантира подходящо представяне на разнообразието на културното наследство на Европа.

Продължават съмненията относно начина, по който ще действат предложените в доклада публично-частни партньорства и общото финансиране на културните институции, свързани с Еурогеапа. Ние считаме, че културното и научно наследство принадлежи на всички и трябва да бъде свободно и достъпно за цялото население. То не трябва да бъде третирано като стока за продажба.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Ние трябва да гарантираме достъп за всички европейци до художествената и културна съкровищница на Европа, която представлява тяхното наследство. Като имахме предвид това, независимо от някои затруднения, възникнали в самото начало, през 2008 г. пуснахме в ход удивителната цифрова библиотека Europeana, която днес съдържа почти 6 млн цифровизирани произведения. Днес трябва да подобрим съдържанието на Europeana, като същевременно спазваме правата на интелектуална собственост. Накрая, аз самата отдавам особено значение на извършването на подобрения за улесняване на достъпа до този инструмент за членове на обществото, които са с увреждания. Затова държавите-членки трябва да предоставят на тези хора пълен и безплатен достъп до колективното знание на Европа посредством достъпни формати и подходящи технологии.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Проектът Europeana — цифровата библиотека на Европейския съюз — трябва да бъде приветстван като инициатива, насочена към създаване на европейски културен форум, който предоставя на гражданите на Европа обширен достъп до културното наследство на Европа. За съжаление, въпреки че беше пуснат в ход още през ноември 2008 г., проектът не отбелязва напредък, главно поради пречки във връзка с авторските права, както и поради намаленото финансиране. В окончателната версия на приетия днес доклад на Европейския парламент се дават препоръки за бъдещото управление на проекта. На първо място трябва да се преразгледа видът на финансирането, като се обърне внимание на публично-частните партньорства и вноските на държавите-членки, които са много нестабилни в момента. Второ, докладът ни позволява да наблегнем на факта, че реални резултати могат да бъдат постигнати не само чрез мащабно цифровизиране на литературни произведения, но така също и чрез намиране на преки решения, чрез които се допуска използването на произведения, защитени от авторско право. Настоящият доклад може да направи важен принос към съществуващата рамка чрез предложените разпоредби относно показването на произведенията, което трябва да бъде безплатно, докато за свалянето им трябва да се плаща приемлива цена.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Разпространението на европейското културно наследство е благотворно за няколко сектора, като сред тях по-специално са образованието, науката, научните изследвания и туризмът. Разпространението обаче изобщо не се извършва добре и между държавите-членки съществува голямо несъответствие по отношение на цифровизацията на тяхното културно наследство, извършвана с оглед да бъде улеснен достъпът до него. Необходимо е съвместно усилие, което да доведе до усвояването на нови технологии, които позволяват цялото културно наследство на Европа да бъде събрано в цифрови формати с високо качество. Това усилие е необходимо, за да може културното наследство да се популяризира по света, като по такъв начин се помогне на другите народи да получат достъп до културното богатство на Европа.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Цифровата библиотека Europeana предлага достъп до около един милион книги, карти и снимки от държавите-членки на Европейския съюз. Фактът, че търговските участници регистрират значително повече попадения при Google Books (книги в Google) и са напреднали още повече в развитието си, е логичен и е свързан с по-високото ниво на осведоменост по отношение на Google Books. За да постигнем по-бърз напредък на Europeana и да направим цифровата библиотека по-позната, първо трябва да включим повече университети и институции в проекта. Едва тогава можем да говорим за повече финансови ресурси. Дори Europeana да е важна за европейското културно наследство и знание, разбирането за необходимостта от увеличаване на средствата — а също и за предоставянето им от фондове за икономическо развитие — е ограничено, особено по време на финансова криза и като се имат предвид милиардите за подпомагане на Гърция. Затова аз се въздържах от гласуване.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Мотото на ЕС „Единство в многообразието“ е много подходящо за проекта Europeana. Гласувах в подкрепа на проекта, тъй като това е първият сериозен опит за представяне на културното наследство на цяла Европа в цифров формат. Европа има една от най-големите културни съкровищници в света, която според мен трябва да бъде достъпна за най-широките слоеве от обществото. Може донякъде да се съжاليا, че не всички държави-членки на ЕС са еднакво активни в прехвърлянето на тяхното културно наследство във виртуалното пространство. Това по-специално е случаят с новите държави-членки. Трябва да се споменат също и други все още нерешени проблеми и най-важното въпроса за защита на авторското право. Те трябва да бъдат решени възможно най-скоро, за да може хората в Европа и в целия свят да имат достъп до културното наследство на Европа. Надявам се, че докладът, който приехме, ще ускори още повече изпълнението на проекта Europeana.

Georgios Papanikolaou (PPE), *в писмена форма.* – (EL) Положителният вот за европейската програма означава подкрепа за усилията за цифровизиране на културното наследство на държавите-членки. Въпреки това е много важно да се отбележи, че целта е електронният формат сам по себе си да бъде защитен, без да се разрешава на потребителите да го изменят. Накратко, целта не е да се разработи друга интернет търсачка, а уебсайт, който едновременно ще бъде музей, библиотека и източник на научни знания. Цифровизацията на културното наследство обаче не може да бъде осъществена без помощта на държавите-членки и националните

агенции. За съжаление, 47% от съдържанието на Europeana в момента е от Франция, докато държави, които би трябвало да имат силно присъствие, като се има предвид тяхното голямо културно наследство като Гърция, участват със съвсем малък процент цифровизирани документи. Освен това е необходимо да се обърне сериозно внимание на защитата на правата на интелектуална собственост. Цифровизацията означава свободен достъп на гражданите до знания и наука, но по никакъв начин не означава нова сфера на действие за електронно пиратство и безотговорност.

Robert Rochefort (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Идеята за създаване на виртуална европейска библиотека беше прокарвана през 2000 г. Целта беше европейското културно наследство да бъде прехвърлено онлайн, за да е по-достъпно за всички. Който си мисли за Europeana, си мисли за „култура“. Днес Europeana предоставя достъп до седем милиона цифровизирани произведения (а именно изображения, текстове, звуци и видео записи), било то световно известни творби или малки скрити съкровища, с едно кликване на мишката. Над 1000 културни институции осигуряват съдържанието, като сред тях има галерии, архивни центрове, библиотеки и музеи (включително музеят за изкуство и история Райксмузеум, Британската библиотека и самият Лувър). Проектът определено не е завършен. Новата версия на Europeana, която в момента е в процес на разработване, ще бъде пусната тази година с цел преди юни да бъде достигнат обем от над 10 млн. цифровизирани произведения. За да се постигне тази цел ще трябва да се преодолеят няколко основни предизвикателства като увеличаване на съдържанието в дългосрочен план, включване на повече материали, защитени от авторско право, решаване на въпроса с произведенията с изчерпан тираж и с „осиротелите“ произведения, намиране на нови методи на финансиране, подобряване на достъпа за хора с увреждания, предоставяне на пълна многоезична услуга — всички въпроси, които се разглеждат пронително в текста, за които гласувахме и които в резултат на това подкрепих.

Joanna Senyszyn (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Като член на комисията по култура и образование подкрепям доклада относно „Europeana — следващи стъпки“. Чрез обединяване на ресурсите на националните цифрови библиотеки на Европа Europeana се е превърнала в цифрова точка за достъп до културното и научно наследство на човечеството. Проектът е одобрен от Асоциацията на полските библиотекари. Ефективната реализация на проекта изисква стабилни финансови ресурси, които да гарантират участието на националните библиотеки, и всеобщ достъп до ресурсите на Europeana. В момента само 5% от културното наследство на Европа е на разположение в цифровизирана форма. Почти половината (47%) от този обем е от Франция, 6% от Германия и по 5% от Нидерландия и от Обединеното кралство. В проекта се приема, че до юни 2010 г. ще бъдат предоставени 10 млн. цифровизирани произведения, а през 2015 г. — 15 млн. За да стане това възможно, е необходимо да се увеличи финансирането за цифровизацията на културни проекти, като се осигури тясно сътрудничество между носителите на авторските права, културните институции и обществеността и частния сектор. За да може максимален брой хора да имат възможност да използват Europeana, произведенията трябва да бъдат предоставени на всички официални езици на Европейския съюз. Необходима е информационна кампания за повишаване на осведомеността за Europeana. Трябва също да се вземат предвид потребностите на хората с увреждания във връзка с портала, които трябва да могат да получат пълен достъп до колективното знание на Европа. За тази цел Европейската комисия и отделните издатели трябва да гарантират, че за хората с увреждания са осигурени специални цифрови версии на произведенията, като например аудио четивата.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Считам, че откриването на мултимедийната интернет библиотека Europeana е изключително важна стъпка в процеса на цифровизация на културното наследство на Европа и света. Ето защо подкрепих доклада на г-жа Trüpel.

Проектът поставя на разположение над четири и половина милиона книги, филми, карти, списания, снимки и музикални произведения и представлява архив, в който за бъдещите поколения се съхраняват материали, записани първоначално на хартия, канава или пергамент. Това е изключително ценно и за обикновените граждани, и за изследователите, тъй като улеснява достъпа до редки произведения, до които е трудно да се достигне.

Основна пречка за бъдещото развитие на Europeana е наличието на различни разпоредби относно авторските права в различните държави-членки. Ние трябва да се стремим към хармонизация на закона с оглед да предоставим възможно най-голям брой произведения на гражданите, като също така гарантираме, че авторите не са ошетени. Успехът на проекта до голяма степен ще зависи от трайния финансов ангажимент на държавите-членки.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Аз се въздържах от гласуване на алтернативната резолюция относно „Europeana — следващи стъпки“, защото резолюцията беше внесена от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) независимо от гласуването, което беше проведено в рамките на комисията.

Новата резолюция представлява голяма част от първоначалната резолюция и следователно включва внесените от мен изменения, които бяха приети, но новият текст цели преди всичко на гражданите да бъдат отказани средствата за добавяне на съдържание към Europeana чрез обособено онлайн пространство в Europeana и перспективата за развиване на инструментите Web 2.0.

Ето защо отказах да подкрепя този ход както по отношение на формата, така и на съдържанието.

Доклад: Marit Paulsen (A7-0053/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада, защото в него се съдържа призив към Европейската комисия да направи оценка на плана за действие за защита и хуманно отношение към животните 2006-2010 г., който понастоящем е в сила, и да изготви друг план за действие за периода 2011-2015 г. В доклада също така се съдържа разпоредба за създаване на по-строга система за наблюдение и по-ефективни наказания за собствениците на животни, които не спазват въведените от закона изисквания за защита и хуманно отношение към животните, и за компенсиране на селскостопанските производители за допълнителните производствени разходи във връзка с по-високите стандарти за хуманно отношение към животните. В доклада също се поддържа мнението, че финансирането на тези мерки трябва да бъде включено в новите схеми за отпускане на безвъзмездни средства на общата селскостопанска политика след 2013 г. Следващият план за действие трябва да бъде насочен към приемане на общ европейски закон за защита и хуманно отношение към животните, към създаване на европейски център за здраве на животните и хуманно отношение към тях, към по-добро прилагане на съществуващото законодателство, към зависимостта между здравето на животните и общественото здраве и към новите технологии.

Elena Oana Antonescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Считам, че е постигнат напредък по отношение на здравето на животните чрез изпълнението на плана за действие 2006-2010 г., тъй като по-голяма част от мерките, включени в плана, бяха приложени задоволително.

Като член на комисията, която наблюдава общественото здраве и безопасността на храните, приветствам специално мерките за намаляване на вредните последици от използването на антибиотици в храненето на животните върху здравето на човека след забраната му през 2006 г. Това са допълнителни причини, поради които гласувах в подкрепа на доклада.

Въпреки това искам да подчертая, че бъдещият план за действие трябва да включва повече мерки, насочени към подкрепяне на земеделските производители в ЕС и към подобряване на прилагането на настоящите разпоредби относно превозването на животни в държавите-членки.

Liam Aylward (ALDE), *в писмена форма*. – (GA) Гласувах в подкрепа на доклада относно оценката на плана за действие за защита и хуманно отношение към животните за периода 2006-2010 г. Здравото на животните и добитъкът е важно за хората в Европа, за европейския селскостопански сектор и за европейската икономика.

Приветствам препоръката в доклада за по-силно наблюдение в плана за действие върху прилагането на действащото законодателство. Прилагането на европейските правила и системи за санкциониране във връзка със здравето и хуманното отношение към животните определено трябва да бъде подобро, за да се гарантира, че в Европейския съюз съществува задоволителен минимален стандарт за хуманно отношение към животните. Европейските производители и земеделски стопани имат високи стандарти. Съгласен съм с твърдението в доклада, че е необходимо да се гарантира, че внесените в Европейския съюз продукти от животински произход като месо, отговарят на същите условия за защита и хуманно отношение към животните, така че да има лоялна конкуренция и равнопоставеност за всички участници на пазара.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Гласувах в подкрепа на доклада, тъй като е от особена важност да се прилага европейската политика за защита и хуманно отношение към животните и законодателството за въвеждане на общи стандарти за хуманно отношение към животните в ЕС. Доброто здравословно състояние на животните и доброто животновъдство са важни не само за защитата и хуманното отношение към животните, но като цяло и за общественото здраве. Като се има предвид, че по силата на законодателството на ЕС всички животни са считани за същества с усещания, ние трябва да затегнем и направим по-строги проверките за хуманно отношение към животните и да се придържаме към стандартите за защита на животните. За съжаление, Комисията все още не е изготвила конкретна стратегия относно стандартите за хуманно отношение към животните и се е ограничила в рамките на доклада, представен през октомври 2009 г. Аз съм съгласна с призива на Европейския парламент към Комисията за изготвяне на нов план на действие за периода 2011-2015 г. и за отпускане на необходимото финансиране. Бюджетът на Европейския съюз трябва да включва достатъчно суми, които да дават възможност на Комисията да изпълнява нейните задачи по наблюдението, при необходимост да подкрепя производителите и да противодейства на загубата на

конкурентоспособност, с която се сблъскват производителите в резултат на приемането на нови и променящи се стандарти за хуманно отношение към животните. Държавите-членки трябва също да гарантират, че всяко нарушение на правилата на ЕС за хуманно отношение към животните води до ефективно санкциониране. Затова затягането на законодателството за защита на животните е единственият начин, по който можем да осигурим защита на животните и да избегнем продукти с животински произход, предлагани на вътрешния пазар, които не отговарят на условията, посочени от общия закон.

Louis Bontes (NI), *в писмена форма*. – (NL) Въпреки че нидерландската Партия на свободата (PVV) подкрепя хуманното отношение към животните, това е въпрос на държавите-членки, а не на ЕС.

Robert Dušek (S&D), *в писмена форма*. – (CS) В Европа е имало и продължава да има активно желание и дългогодишна традиция по отношение на доброто третиране на животните. Доброто здраве на животните и висококачественото животновъдство също са от основно значение за общественото здраве на хората. Строгите стандарти в сравнение с останалата част на света са част от търговската марка на европейските селскостопански производители, както например е и качеството на техните селскостопански продукти. По тези причини трябва да положим всички усилия да създадем правна рамка, определяща минимални стандарти за всички видове животновъдство, които да са в сила в целия Европейски съюз. Това е единственият начин, по който на вътрешния пазар може да има свободна и лоялна конкуренция. Необходимо е още да се изискат минимални стандарти на световния пазар, за да се предотврати преместването на добитък на европейски животновъди извън ЕС, в региони с по-ниски стандарти. Приветствам предложението на докладчика, че по-високите производствени разходи във връзка с по-строгите стандарти трябва да бъдат компенсирани в рамката за подкрепа по бъдещите форми на общата селскостопанска политика (ОСП). Трябва да се каже обаче, че не беше постигнат по-нататъшен напредък в сателитната система за наблюдение на транспортирането на добитък, и може също да се съжалева, че някои европейски селскостопански производители не следват одобрените стандарти, специално в свиневъдството. Трябва да се има предвид, че по-високите стандарти изискват по-големи финансови разходи и затова добрите и отговорни селскостопански производители са в неблагоприятно положение на пазара, поради поведението на безотговорните производители. Поради тези причини от съществено значение е да се въведе възможността за пропорционално санкциониране в случай на нарушения на разпоредбите на ЕС.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада относно оценката на плана за действие за защита и хуманно отношение към животните за периода 2006-2010 г., в който се предлага въвеждане на по-строга система за наблюдение и по-ефикасни санкции за собствениците на животни, които не спазват законоустановените изисквания за хуманно отношение към животните. От основна важност е, при новата обща селскостопанска политика, европейските селскостопански производители да бъдат компенсирани за по-високите производствени разходи, свързани с по-строгите стандарти за хуманно отношение към животните.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson и Marita Ulvskog (S&D), *в писмена форма*. – (SV) След известно колебание, ние, шведските социалдемократи, решихме да гласуваме в подкрепа на настоящия доклад относно защитата и хуманното отношение към животните в Европа. Ние бихме предпочели по-амбициозен подход към защитата и хуманното отношение към животните в Европа и не искаме защитата да бъде формулирана по начин, който не позволява на отделните държави-членки да поставят по-високи стандарти от съдържащите се в разпоредбите на ЕС. Въпреки това решихме да разглеждаме доклада като част от продължителен процес, който постепенно ще създаде възможност за постигане на тези стандарти, и затова гласувахме в подкрепа на доклада.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Аз съм съгласен с докладчика в сянка от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) г-жа Jeggle, която казва, че е необходим по-последователен подход към защитата и хуманното отношение към животните, но това не означава, че не са нужни допълнителни закони и разпоредби. Освен това трябва да посоча, без да омаловажавам въпроса относно защитата и хуманното отношение към животните, че прекалено големият брой разпоредби и стандарти може в крайна сметка да окаже отрицателно въздействие върху пазара.

Не трябва да се забравя, че колкото повече са стандартите, толкова по-трудно е за производителите да ги спазват и толкова по-неконкурентно става животновъдството в Европа. Освен това прекомерната защита на животните не трябва да ни кара да забравяме други ценности, които са еднакво важни и които е от значение да запазим като икономическата конкурентоспособност, устойчивостта на земеделието и животновъдството и дори някои национални традиции.

От друга страна обаче, здравето на човека трябва да бъде защитено от болести, пренасяни от животните (било то диви животни, домашни любимци или животни, предназначени за консумация от човека), а това изисква научни изследвания, които да ни покажат как по-добре да регулираме и защитаваме общественото здраве.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Високото ниво на защита и хуманно отношение към животните — от отглеждането до клането им — може да подобри безопасността и качеството на продуктите. Европейските стандарти в тази област са едни от най-високите в света. Въпреки това спазването на стандартите не трябва да поставя европейските производители в неблагоприятно положение на европейския пазар. Истината е, че тези стандарти водят до оперативни, финансови и административни разходи за селскостопанските производители в ЕС. За да има лоялна конкуренция по отношение на производители, които не са от Европейския съюз, е необходимо спазване на принципа на реципрочност на стандартите. Ето защо европейските производители трябва да бъдат компенсирани за по-високите производствени разходи, които са присъщи на по-високите стандарти за хуманно отношение към животните. Финансирането на това компенсиране трябва да се състои от новите схеми за отпускане на безвъзмездни средства в рамките на общата селскостопанска политика след 2013 г. Ще подчертая, че европейската политика за защита на животните трябва да бъде съпътствана от съгласувана търговска политика. Ще изтъкна факта, че въпросите относно защитата и хуманното отношение към животните не се разглеждат нито в Рамковото споразумение от юли 2004 г., нито в други ключови документи от кръга Доха на Световната търговска организация (СТО). Ето защо не трябва да се въвеждат допълнителни стандарти за хуманно отношение към животните, които оказват отрицателно въздействие върху конкурентоспособността на производителите, докато нашите търговски партньори в СТО не поемат задължение за тях.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Има няколко важни аспекта на приетия доклад, които са положителни: първо, необходимостта да се регулира внос и да се гарантира, че всички, внесени от трети държави животни и продукти от животински произход, отговарят на същите изисквания за хуманно отношение към животните, които се прилагат в ЕС. Второ, необходимостта от адекватно покриване на допълнителните разходи в резултат от насърчаването на хуманното отношение към животните. Трето, признаване на ограничените възможности за инвестиране на много малки и средни производители, ошетени от несправедливия начин, по който работи веригата на предлагането на храни и, най-накрая, предложението за стимулиране на регионалното отглеждане, търговия и клане на животни с цел премахване на необходимостта от транспортиране на дълги разстояния на животни, предназначени за отглеждане или клане. За съжаление, в доклада не се признава, че настоящата обща селскостопанска политика (ОСП) насърчава и подкрепя модели на интензивно производство, които често са несъвместими с хуманното отношение към животните и тяхното здраве. Би могло и трябва да се продължи с критиките на сегашната ОСП, като се отхвърли продуктивизмът или убеждението, че голямата икономическа производителност и растеж непременно са най-добри, и се приведат доводи в подкрепа на нова селскостопанска политика. Освен това в доклада се правят предложения, които са нереалистични и трудно осъществими, като разработването на сателитна система за наблюдение на транспортирането на животни.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма*. – (FR) Имам две забележки по отношение на доклада. Дори докладчикът да не довежда докрай логическите си разсъждения, приятно е да се види, че Парламентът най-накрая започва да осъзнава редица проблеми. Налагането на законни правила на нашите собствени производители и животновъди ги наказва в рамките на една глобална, крайно свободна търговска система, в която СТО разглежда социалните, екологични или други проблеми като нетарифни пречки пред търговията. Нужно ли е да напомням на всички, че същият този Парламент винаги е поставял търговията като приоритет и че следователно е съвместно отговорен за това положение? Аз съм също толкова изненадан от факта, че не се споменава за слабостите на законодателството, наложено от Комисията, и по-специално по отношение на биологичното производство, които оказват въздействие не само върху качеството на продуктите, но и върху хуманното отношение към животните и здравето на човека. Второ, време е да се признае, че, цитирам: „обичаите, свързани по-специално с религиозни ритуали и културни традиции“, могат да се обърнат против стандартите, които вие твърдите, че защитавате, и против истинските европейски традиции и практики. Неприемливо е, че на тази основа някои чужди общности могат да настояват за жестоки методи на клане и дори да препоръчват разпоредбите на ЕС в тази област да бъдат нарушавани.

Dan Jørgensen (S&D), *в писмена форма*. – (DA) Датските социалдемократи гласуваха в подкрепа на доклада относно защитата и хуманното отношение към животните в ЕС. Подкрепяме една амбициозна политика за хуманно отношение към животните, която увеличава степента, в която хуманното отношение към животните се взема предвид в съответствие с член 13 от Договора за функциониране на Европейския съюз — вероятно под формата на система от положителни стимули. Въпреки това не подкрепяме автоматичното прехвърляне

на средства към европейския селскостопански сектор в резултат на финансови загуби във връзка със съображението относно хуманното отношение към животните.

Jarosław Kalinowski (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Считам, че хуманното отношение към животните е приоритет, който оказва огромно влияние върху общественото здраве и европейската икономика. От първостепенно значение е бързото и ефективно прилагане на съгласувано законодателство в тази област, а така също и създаването на институция, която да координира хуманното отношение към животните. Понастоящем съществуващият план за действие на Общността е изпълнен в задоволителна степен, но в бъдеще ще бъде необходимо да се обръща по-голямо внимание на въпроса относно превозването и наблюдението на животните. Ние трябва да се стремим да намалим разликите между настоящите нива на стандартите за хуманно отношение към животните в различните държави-членки на Съюза, защото в момента съществуват големи несъответствия в условията за живот на животните и е налице нарастващо дестабилизиране на пазарите за животни.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Приветствам факта, че Европа е постигнала едно от най-високите нива в света в тази област. Крайно необходимо е да се създаде система за по-строго наблюдение и по-ефикасни наказания за собствениците на животни, които не спазват законоустановените изисквания за хуманно отношение към животните, но тъй като тези мерки водят до по-високи разходи за земеделските производители, ние подкрепяме отпускането на суми за компенсиране, които са включени в този план и в схемите за безвъзмездна помощ на новата обща селскостопанска политика след 2013 г. Важно е да се подчертае, че едновременно с този план ЕС трябва да наложи строги и добре формулирани правила за други държави, които не спазват тези стандарти, което прави конкуренцията нелоялна по отношение на селскостопанските производители на ЕС.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) В продължение на години Европейският съюз се опитва да постигне стандартизиране в директивите по въпросите относно животновъдството. Постигнат е напредък специално в областта на интензивното животновъдство, но все още има да се върши работа. Във всеки случай има смисъл да се продължи с плана на действие, особено във връзка с прилагането на съществуващите закони и директиви. Във връзка с това е необходимо още веднъж да се посочи ясно проблемът с кучетата, внасяни от Изтока, по отношение на които все още не са затворени всички вратички в съществуващите разпоредби. Болни и изоставени животни, които прекалено рано са били отбити от майките им, са превозвани на Запад в плачевни условия, за да бъдат продадени тук за пари. Настоящият доклад трябва да се разглежда като положителна стъпка в правилната посока и затова гласувах в негова подкрепа.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (DA) Гласувах в подкрепа на доклада по собствена инициатива на Европейския парламент относно оценката на плана за действие за защита и хуманно отношение към животните (докладът на Paulsen), защото напълно подкрепям целта за засилване на хуманното отношение към животните в ЕС.

В доклада обаче не става ясно дали ЕС ще въведе максимална хармонизация в тази област. Аз при никакви обстоятелства не мога да подкрепя бъдещо предложение, което би попречило на държавите-членки да създадат по-добри задължителни стандарти за хуманно отношение към животните от тези, които са договорени на равнището на ЕС.

Напротив, считам, че за неотслабващото преследване на целта за по-добра защита и хуманно отношение към животните от първостепенно значение за държавите-членки е възможността да са водещи в тази област.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (SV) Гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Paulsen относно законодателството в областта на защитата и хуманното отношение към животните. Искам обаче да посоча, че е важно това законодателство да представя минимални стандарти. Държавите-членки и регионите трябва да имат възможността да прилагат по-широко законодателство в областта на хуманното отношение към животните.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) В доклада, за който гласувахме днес, се прави обективна и критична оценка на резултатите от изпълнението на плана за действие за защита и хуманно отношение към животните за периода 2006-2010 г. и се поставят реалистични и необходими цели за растежа — в смисъла на напредък — на производството и потреблението на храни в Европейския съюз. Един момент, който бих подчертал, е признанието, че продукти с по-добро качество означава увеличени разходи за производителите, особено първичните производители, което обикновено не означава засилено търговско търсене, тъй като само малка част от потребителите ще изберат по-скъпите продукти.

Затова в доклада се набляга на необходимостта от компенсиране на същите тези производители за техните усилия. Следва също да се отбележи намерението за налагане на разпоредби, приложими към продукти от ЕС, спрямо продукти от трети държави, тъй като то гарантира лоялна и балансирана конкуренция в областта на търговията. И накрая, на мен ми се струва важно да се обсъди създаването на европейски координационен орган и приемането на общо законодателство с оглед хармонизиране на най-добрите практики и въвеждане на механизми за надзор.

Daniël van der Stoep (NI), *в писмена форма*. – (NL) Въпреки че нидерландската Партия на свободата (PVV) подкрепя хуманното отношение към животните, това е въпрос на държавите-членки, а не на ЕС.

Artur Zasada (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Днес приехме важна резолюция, в която се прави оценка на плана за действие за защита и хуманно отношение към животните за периода 2006-2010 г на Европейската комисия. Изискват се високи стандарти не само заради аргументи от етичен характер, но също и заради загриженост за безопасността и качеството на продуктите от животински произход, а това без съмнение ражда положителната, надеждна „запазена марка“ на европейските селскостопански производители.

Доклад: Stéphane Le Foll (A7-0060/2010)

Richard Ashworth (ECR), *в писмена форма*. – (EN) Въпреки че подкрепяме мерките за управление и защита на европейските гори, ние не подкрепяме създаването на нова европейска политика за горското стопанство, която да прехвърли правомощията в тази област на Европейския съюз. Настоящият доклад също така се позовава на Директивата за почвите — законодателство, на което делегацията на британската Консервативна партия се противопоставя, тъй като почвата може да се управлява най-добре от държавите-членки, защото прилагането на едни и същи правила за всички видове почви от Северна Финландия до Южна Гърция няма да донесе никакви ползи за земеделските стопани в Обединеното кралство. Земеделските стопани в Обединеното кралство вече спазват много високи доброволни стандарти за управление на почвата и продължават да подобряват стандартите. Директивата за почвите, така както е предложена от Европейската комисия, съдържа слабости в много отношения и ще донесе само по-голямо регулиране, повече разходи и по-малка гъвкавост за британските земеделски стопани, които считаме, че по-добре знаят как да управляват собствената си земя от европейските бюрократи.

Sophie Auconie (PPE), *в писмена форма*. – (FR) По мое мнение докладът относно селското стопанство в ЕС и изменението на климата притежава основното качество за обединяване на опазването на околната среда с насърчаването на по-силен европейски селскостопански сектор. Селскостопанският сектор наистина трябва решително да се насочи към средства за производство, които са съобразени повече с околната среда и са по-устойчиви.

Независимо от това обаче тези цели в никакъв случай не трябва да бъдат претекст за отслабване на селското стопанство в ЕС. За да се гарантира това, ние трябва да гарантираме по-добро използване на ресурсите и проследимост на продуктите. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада, тъй като този баланс е спасен в него.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Дадох пълната си подкрепа за доклада. В предстоящата реформа на ОСП ще трябва да се вземат предвид много въпроси, включително изменението на климата. Вече е ясно, че изменението на климата ще окаже отрицателно въздействие върху селското стопанство на ЕС, особено в южните и югоизточните региони. Затова новата ОСП ще трябва да отговори на нарастващата обществена потребност от по-устойчива селскостопанска политика. За момента ОСП не разглежда последователно екологичните въпроси. Новите предизвикателства като изменението на климата, управлението на водите, възобновяемата енергия и биологичното разнообразие не бяха достатъчно обхванати при прегледа на състоянието на ОСП. Аз съм убеден, че ОСП трябва да бъде превърната в политика на селското стопанство, храните и околната среда с по-справедливи и устойчиви системи за подпомагане на земеделските стопани, като едновременно с това се гарантира опазване на селските райони, опазване на биологичното разнообразие, улавяне на въглерода и продоволствена сигурност.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Общата селскостопанска политика е ключова област в борбата срещу изменението на климата през идните години. Сам по себе си докладът, представен от г-н Le Foll, разумно поставя въпроса за климата в центъра на ОСП.

Изменението на климата нанася двоен удар на селското стопанство. То е първото, което понася по-честите суши и природни бедствия. Въпреки това то отговаря за 9% от емисиите на парникови газове в Европа. Европейският парламент показва, че ние можем да постигнем правилна линия на действие.

Азотните торове, използвани от земеделските производители, са значителен източник на емисии на въглероден диоксид. Като се насочим към тяхната употреба чрез популяризиране на торове на основата на органични отпадъци и чрез наблягане на биологичното земеделие, ние рязко ще намалим емисиите на парникови газове. Метанът от животинските нечистотии също е възобновяем източник на енергия. В допълнение, европейските гори и почви са невероятни резервоари на CO₂.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Европейският съюз е най-големият вносител на селскостопанска продукция в света, но аз приветствам също насърчаването на вътрешно производство с минимално въздействие върху изменението на климата. В заключенията на доклада, разискван в сряда в Европейския парламент, се подчертава, че вносът на селскостопанска продукция от трети държави оказва много по-вредно въздействие върху околната среда от вътрешното производство, което се подчинява на по-строги разпоредби относно намаляването на емисиите на въглероден диоксид, поради което той допринася за изменението на климата.

Селското стопанство е било и ще продължава да бъде главният източник на храни в глобален мащаб. Според Организацията за прехрана и земеделие към ООН (ФАО) селското стопанство трябва да нарасне със 70% през следващите 40 години, за да отговори на потребностите на населението на света. Необходимо е Европейският съюз да започне да разработва политики или спешно да приложи съществуващите политики с оглед да предотврати дългосрочна криза. Тези политики трябва да бъдат подкрепени от амбициозни цели за намаляване на емисиите на въглероден диоксид, които оказват отрицателно въздействие върху околната среда, защото ние се въртим в омагьосан кръг. По мнението на специалисти селско стопанство, при чието развитие не се отчита отрицателното му въздействие върху околната среда, ще причини глобално затопляне, което ще доведе до по-големи проблеми дори по отношение на извършването на селскостопанска дейност в дългосрочен план.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европейското селско стопанство допринася за постигане на целите на Съюза за смекчаване на изменението на климата до 2020 г. Емисиите на парникови газове са намалени в резултат на повишената ефективност на селското стопанство на ЕС, непрекъснатите иновации, използването на нови техники като складиране на CO₂ в почвата и развитието на устойчиви, възобновяеми енергийни източници. Следователно иновациите трябва да играят важна роля в ограничаване на въздействието на селското стопанство върху изменението на климата и неговите екологични последици. Призовавам европейските фондове да бъдат използвани от селскостопанския сектор за разработване на технология за адаптиране на сектора за борба срещу изменението на климата. В ролята на селското стопанство в борбата срещу изменението на климата трябва да се отчита конкурентната позиция на сектора на селскостопанските и хранителни продукти на Европейския съюз на световния пазар и затова трябва да бъдат намерени решения, които да позволяват традиционното селско стопанство да допринася за устойчивото управление на околната среда, като същевременно я опазва от спекулациите с хранителни продукти на стоковия пазар и от протекционизма на международната търговия.

Marielle De Sarnez (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Делегацията на Демократичното движение в Европейския парламент приветства приемането на доклада относно селското стопанство в ЕС и изменението на климата. Тя одобрява факта, че се набляга на новите предизвикателства, които общата селскостопанска политика ще трябва да посрещне, като изменението на климата, въпроса за водите, възобновяемите енергийни източници и биологичното разнообразие и управлението на почвите (улавянето на въглерода, капацитета за задържане на води и минерални вещества, биологичния живот и т.н.). В същия дух, делегацията на Демократичното движение искаше да се създаде обща европейска политика за горското стопанство с оглед да насърчава устойчиво управление на горите и производство и да извлече максимална полза от приноса на дървопреработвателната промишленост и нейното развитие. Това са всички основни въпроси. В бъдещата селскостопанска политика трябва да има място за тях.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада относно селското стопанство на ЕС и изменението на климата, защото в него се посочват конкретни мерки, които могат да допринесат за по-голяма устойчивост на селското стопанство. Това е една от областите, които са най-силно засегнати от изменението на климата, но също и един от най-големите фактори, допринасящи за емисиите на CO₂. Предстоящият преглед на общата селскостопанска политика трябва да стимулира развитието на практики, които да позволят на европейското селско стопанство да се приспособи по-добре към последиците от изменението на климата, като едновременно с това допринася за забавянето на процеса.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson and Marita Ulvskog (S&D), *в писмена форма*. – (SV) Ние, шведските социалдемократи, гласувахме против частта от доклада, в която се призовава за обща политика за горското стопанство в ЕС. Считаме, че държавите-членки трябва да продължат да взимат решения по въпросите относно политиката за горското стопанство.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Селското стопанство отговаря за 9,3% от общите емисии на CO₂ на Европейския съюз, докато през 1990 г. то е представлявало 11% от тези емисии. Наблюдава се непрекъснато и прогресивно намаляване на емисиите на парникови газове, а селското стопанство е внесло положителен принос за постигане на целите за намаляване на емисиите, поставени от Европейския съюз.

Освен това трябва да посоча, че въпреки че екологичните съображения относно селскостопанския сектор са основателни и необходими, те трябва да бъдат съответно оценени спрямо въздействието на предложенията по отношение на устойчивостта на селското стопанство и производителността. Именно поради тази причина в реформата на общата селскостопанска политика трябва да се обърне внимание на връзката между селското стопанство и опазването на околната среда, без да се забравя, че освен неговото отрицателно въздействие върху околната среда (специално в резултат на емисиите на CO₂), селското стопанство има значителен принос за опазването и управлението на природните ресурси, за „зеления“ растеж и за управлението на ландшафта и биологичното разнообразие. Това са благотворните странични ефекти на селското стопанство, които съответно трябва да бъдат взети предвид във всяко предложение за проучване на връзката между селското стопанство и околната среда.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Селското стопанство има пряко отношение към въпроса за изменението на климата, тъй като допринася за част от отделяните парникови газове и едновременно с това самото то е засегнато от изменението на климата. Отрицателното въздействие на изменението на климата вече се усеща, при което сушите и ерозията на почвите причиняват големи проблеми, особено в южните държави-членки. Въпреки това селското стопанство може също да съдейства в борбата за справяне с изменението на климата и има голям потенциал за устойчиво развитие. Затова общата селскостопанска политика трябва да насърчава земеделските практики, които ограничават емисиите и/или подобряват фиксирането на въглерода, тъй като селското и горското стопанство са главните сектори на икономиката, в които е възможно улавянето на CO₂, произведен от човешките дейности, неговото натрупване и складиране в почвата. Необходимо е да се насочим към по-устойчиво селско стопанство, което означава по-голяма ефективност. Според Организацията за прехрана и земеделие към ООН до 2050 г. ще бъде необходимо увеличение на производството на храни със 70% с оглед справяне с увеличаването на населението на света. Ще трябва да произвеждаме повече, но по по-устойчив начин, което изисква по-голяма ефективност, приемане на най-добрите техники и практики и засилени инвестиции в научни изследвания за тази област.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Анализът на въздействията на изменението на климата върху селското стопанство е актуален проблем, също колкото актуално, обосновано и необходимо е земеделието да бъде направено по-съвместимо с опазването на редица фактори с природна и културна стойност като почвите, ландшафта и биологичното разнообразие. Независимо от това въпросните проблеми не трябва да ни карат да забравяме, че главната роля на селското стопанство е да произвежда храна, нито пък трябва да служат като претекст за внасяне на изменения в общата селскостопанска политика (ОСП), които влошават вече сериозната и неприемлива продоволствена зависимост от различни държави — държави-членки на ЕС, какъвто е случаят с Португалия, и трети държави. Такава зависимост застрашава продоволствения суверенитет и сигурност на населението на тези държави в името на предполагаема неприкосновена „конкурентна позиция на сектора на селскостопанските и хранителни продукти на световния пазар“. За доклада би било важно да съдържа, макар и няколко реда, посветени на необходимостта да се скъса с продуктивисткия модел, който е направил последователни реформи на ОСП, и с неговите трагични социални и екологични последици. За съжаление не е включена нито една дума. За доклада също би било важно да се избегне всяка неяснота в момент, когато сме се изправили срещу опитите на Европейската комисия да наложи интересите на многонационалните корпорации от селскостопанския бранш относно разпространяването на генетично модифицирани култури.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Подкрепих доклада на моя френски колега социалист г-н Le Foll, тъй като в него се защитава идеята, че европейското селско стопанство трябва да продължи да се приспособява, както вече е започнало да прави, към последиците от изменението на климата и да се подготвя за въздействието, което тези последици ще окажат в бъдеще върху много региони на Европейския съюз. Селското стопанство действително заема решаващо място и роля в борбата срещу глобалното затопляне. Това е въпрос от първостепенно значение, когато става въпрос за гарантиране на продоволствена сигурност и за поемане по пътя към устойчивостта. В този контекст ОСП след 2013 г. неминуемо ще трябва да включи това „климатично“ измерение чрез предоставяне на решения и помощ за намаляване на емисиите на парникови газове, чрез насърчаване на складирането на въглерод в почвата, чрез развиване на производство на устойчиви възобновяеми енергийни източници и чрез максимално увеличаване на функцията на фотосинтезата.

Dan Jørgensen (S&D), в писмена форма. – (DA) Датските социалдемократи гласуваха в подкрепа на доклада (A7-0060/2010) относно селското стопанство в ЕС и изменението на климата. Подкрепяме амбициозната селскостопанска политика, която „въоръжава“ европейския селскостопански сектор за справяне с изменението на климата, но ние не подкрепяме прехвърлянето на нови средства за европейската селскостопанска политика.

Jarosław Kalinowski (PPE), в писмена форма. – (PL) Относно въпроса за изменението на климата — селското стопанство не трябва да бъде третирано като вреден икономически отрасъл. Точно обратното, то трябва да бъде третирано като промишленост, която не само има най-добри възможности за приспособяване към промените в екосистемата, но и като отрасъл, който безспорно позволява ефективно преодоляване на вредните последици от глобалното затопляне. В момента се наблюдава значително понижение на нивото на емисиите на CO₂ в селското стопанство в сравнение с това преди десетилетия. Инвестирането в развитието на селските райони, а по такъв начин и във втория стълб на ОСП, ще даде възможност за по-добро образование на земеделските производители, за технологична модернизация на земеделските стопанства, а също така и за упражняване на подходящ надзор и контрол на околната среда и опазване на биологичното разнообразие. Правилното управление на стопанствата ще доведе до улавянето на въглерода и до по-голяма продоволствена сигурност. Новаторските изследвания и подходящите инвестиции по ОСП ще помогнат на селското стопанство да стане мощен инструмент в борбата срещу изменението на климата и замърсяването на атмосферата.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Настоящият доклад подкрепя продуктивизма и либерализма, което противоречи на общия интерес. Това зависи от зачитането на хората и на нашата екосистема. Продуктивизмът и капитализмът не насърчават нито едното, нито другото. От друга страна, предпочитанието, което се дава на кратките цикли (въпреки че не са описани като такива), приоритетът, даден на възобновяемите енергийни източници, прегледът на скъпо струващите напоителни системи или дори смекчаването на последиците от изменението на климата, представено като „обществено благо“, са прекалено много отстъпки пред нашите аргументи, за да бъдат пренебрегнати.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Изменението на климата постепенно се превръща в реалност, която ще посрещнем като приоритет за политиката на ЕС. Явлението „изменение на климата“ вреди на селското стопанство, което, според наскоро публикувани доклади, сочи към много обезкуражаваща перспектива за този сектор. Очевидно държавите от Южна Европа ще бъдат най-силно засегнати от изменението на климата. Крайно необходимо е общата селскостопанска политика да предприеме подходящи действия в отговор на изменението на климата, като насърчава по-добро управление на ресурсите. Оптимизация на водните ресурси, избиране на сортове култури, които са устойчиви на изменението на климата и на болести, опазване на почвата от ерозия, опазване на пасищата, засилено залесяване, възстановяване на деградирани земи, по-добро управление на горите по начин, който да ограничава риска от пожари, и нови мерки за наблюдение и контрол на болестите — всичко това са изключително важни мерки за приспособяване на европейското селско стопанство към последиците от глобалното затопляне. Земеделските стопани ще бъдат все по-зависими от състоянието на климата, така че одобряваме всяка мярка, която води до решение на проблема.

Rovana Plumb (S&D), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада, тъй като считам, че селското стопанство е производствен сектор, който е засегнат от последиците от изменението на климата и е изложен на неговия натиск. Едновременно с това той е пряко свързан с целите за смекчаване на въздействието на изменението на климата, било то чрез съдействие за намаляване на емисиите на парникови газове, запазване и гарантиране на задоволително управление на водните ресурси, или чрез насърчаване на производството и децентрализиране на устойчивите възобновяеми енергийни източници. В това отношение източноевропейските държави с високо развит селскостопански сектор могат да се възползват изцяло от развитието на производството на биогорива, като по този начин допринесат за нарастването на доходите в селските райони и за създаването на „зелени“ работни места (например се предвижда до 2020 г. да бъдат създадени 750 000 работни места в селскостопанския сектор във връзка с възобновяемите енергийни източници).

Frédérique Ries (ALDE), в писмена форма. – (FR) Всички инициативи, които целят ограничаване на глобалното затопляне, са добре дошли. Това се случва след станалото вчера в Европейския парламент, когато 1500 избрани длъжностни лица от основни европейски градове се ангажираха за намаляване с повече от 20% на емисиите на парникови газове до 2020 г. Днешното приемане на доклада на г-н Le Foll относно приспособяване на европейското селско стопанство към изменението на климата е в съгласие с този подход. Нека не забравяме, че селскостопанският сектор отговаря за почти 10% от емисиите на парникови газове. Селското стопанство има какво да спечели с изпреварване на вредните последици от изменението на климата по отношение на наводнените области, обезлесяването и непредвидимите доходи. Ето защо е необходимо да се разчита на устойчивия аспект на селското стопанство. Насърчаването на разумна употреба на торове и пестициди, съчетано с разнообразяване на селскостопанското производство и животновъдството, ще гарантира

на земеделските производители далеч по-голяма независимост и подобрена капиталова база. Очевидно е, че европейското селско стопанство трябва да играе основна роля в борбата с изменението на климата. Съществуват няколко възможности: използване на резервоари на въглерод, снабдяване с енергия от възобновяеми източници и нови техники на напояване. Остава тези идеи да бъдат претворени в конкретни политики и да бъдат включени в реформираната ОСП след 2013 г.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), в писмена форма. – (SV) Гласувах против доклада. Причината е, че г-н Le Foll пропагандира обща европейска политика за горското стопанство. Политиката за горското стопанство е национален въпрос — съществуват големи различия между държавите-членки на ЕС. Също така считам, че настрана от трансграничните въпроси, свързани с околната среда, не е подходящо селскостопанската политика да бъде решавана на равнището на Съюза, особено след разширяването на ЕС до 27 държави. Въпреки това, докато съществува обща селскостопанска политика на ЕС, искам решенията да бъдат възможно най-добри, с ясна цел за справяне с изменението на климата. Напълно разбирам много от предложенията на г-н Le Foll за справяне с изменението на климата — ключовият въпрос на нашето време — но да се препоръчва обща политика за горско стопанство е неправилно.

József Szájer (PPE), в писмена форма. – (EN) За сведение, като главен партийен организатор на групата PPE, с настоящето заявявам, че първоначалното намерение на групата беше да гласува против параграф 18/2 (поименно гласуване). Групата направи техническа грешка.

Marc Tarabella (S&D), в писмена форма. – (FR) Гласувах в подкрепа на доклада на Stéphane Le Foll. Направих го, защото съм убеден в значителната роля, която селското стопанство ще играе в проблемите, свързани със справянето с глобалното затопляне. Нашето селско стопанство ще помогне на Европейския съюз в постигане на неговите цели за намаляване на емисиите. Приветствам приемането на параграфи 18 и 20 относно вземането предвид и подобряването на качеството на почвата с фиксиране на въглерод и използването на биомаса за отопление, което може значително да намали вредното въздействие на изменението на климата. Аз съм твърдо уверен, че ОСП ще стане по-устойчива с времето. Подкрепям съобразена с околната среда обща селскостопанска политика.

Viktor Uspaskich (ALDE), в писмена форма. – (LT) Изменението на климата може да засегне селското стопанство: може да има недостиг на вода, да се появят нови болести и добитъкът да страда от прегряване. Селското стопанство може да помогне за забавяне на изменението на климата, но то трябва също така да бъде готово да се приспособи към въздействието на глобалното затопляне. Общата селскостопанска политика (ОСП) трябва да признае въздействието на глобалното затопляне и да вземе мерки за ограничаване на изменението на климата. Това може да се постигне чрез популяризиране на чистата енергия и енергията от възобновяеми източници чрез геоложко складиране на въглероден двуокис и чрез ограничаване на обема на газовите емисии, причиняващи парниковия ефект. Разходите обаче, които са свързани с приспособяването на ОСП и ограничаването на изменението на климата, все още не са ясни. Необходимо е да се направи задълбочен анализ на икономическата полза. Изменението на климата е реална заплаха, но в краткосрочен план се изисква по-добро управление на ресурсите. Разширяването на ЕС оказва голямо въздействие върху селското стопанство на ЕС. Към 6 млн. земеделски производители от съществуващия ЕС се присъединиха нови 7 млн. производители. На селските райони се падат 90% от територията на ЕС и повече от половината от тях се занимават със земеделие. Само този факт подчертава значението на земеделието за природната среда на ЕС. На срещата на министрите на земеделието на новоприсъединените държави-членки на Европейския съюз (ЕС), която се проведе на 3 февруари 2010 г., Литва и още осем други държави-членки на ЕС подписаха декларация относно новата ОСП като допълнителен израз на солидарност и почтеност. Ние не трябва да делим Европа на „нови“ и „стари“ държави-членки, а трябва да покажем солидарност. За да гарантираме стабилни и справедливи доходи за европейските земеделски производители след 2013 г. и за да ограничим изменението на климата, се нуждаем от силна европейска селскостопанска политика.

Доклад: Herbert Dorfmann (A7-0056/2010)

Sophie Auconie (PPE), в писмена форма. – (FR) Гласувах в подкрепа на този отличен доклад на италианеца г-н Dorfmann относно започнатия от Европейската комисия процес на преразглеждане на критериите за предоставяне на статута „район с неблагоприятни природни условия“ и следователно на компенсационно обезщетение за постоянни неблагоприятни природни условия (ICHN). Ние по-специално трябва да подчертаем значението на параграф 18 от доклада, в който се отказва подкрепа за критериите, предложени от Европейската комисия: „изтъква, че окончателното становище по отношение на избраната основна териториална единица и предложените от Комисията критерии и прагови стойности може да бъде готово едва когато са налице изработените от държавите-членки подробни карти [...]“.

Liam Aylward (ALDE), в писмена форма. – (GA) Гласувах в подкрепа на доклада Dorfmann относно селскостопанската дейност в райони с неблагоприятни природни условия (райони в по-неблагоприятно положение).

Приблизително 75% от земята в Ирландия е определена като райони в неблагоприятно положение, като настоящата схема предоставя помощи за около 100 000 земеделски семейства. Схемата е необходима за жизнеспособността и развитието на селските райони и за борба срещу изоставянето на земята, както и за опазване на биологичното разнообразие и околната среда. При правилно финансиране схемата може да подпомага доходите на земеделски производители, които обработват земята при много тежки условия.

Тъй като земеделието в Ирландия е ограничено поради метеорологични условия като студ и влага, доволен съм, че в доклада се споменава за трудности, свързани с обработването на влажни, необработваеми почви. Приветствам също така споменаването на „капацитетни дни на земята“, което помага да се вземе под внимание взаимодействието между вида на почвата и климата.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), в писмена форма. – (RO) Считам, че използването на единни критерии ще опрости прилагането на схемата за плащане за райони с неблагоприятни природни условия в Европейския съюз, като се предостави повече прозрачност и се приложи еднакво третиране на бенефициерите на схемите за подпомагане.

От първостепенно значение е подпомагането да бъде съсредоточено в райони, които са най-засегнати от изоставяне на земята. Едновременно с това трябва да се вземат предвид следните критерии като част от изпълнението: да не се правят допълнителни разходи и да се вземе под внимание въздействието на промяната в определяне на границите на районите, в които селското стопанство играе основна роля в местната икономика. В това отношение считам, че е уместно да се приложат мерки в райони, засегнати от промените в определяне на границите, които са насочени към засилване на конкурентоспособността на селскостопанския сектор и насърчаване на диверсификацията.

Robert Dušek (S&D), в писмена форма. – (CS) Докладът относно подкрепата за селски райони в неблагоприятно положение има за цел определяне на границите на районите в неблагоприятно положение в ЕС и реформиране на тяхното финансово и структурно подпомагане. Преди време държавите-членки са определили като райони в неблагоприятни условия повече от половината използвана земеделска земя в ЕС и затова е крайно необходимо да се даде ново определение на понятията и условията, отнасящи се за такава земя. Подпомагането развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони позволява на държавите-членки, в рамките на подобренията на околната среда и селските райони, да правят плащания за неблагоприятни природни условия в планинските райони и в други области в неблагоприятно положение. Чрез непрекъснато използване на земеделската земя плащанията трябва да допринесат за опазване на селските райони и за поддържане на системи за устойчива селскостопанска дейност и трябва да компенсират допълнителните разходи и пропуснатия доход. Изследванията показват, че държавите-членки определят райони във временно неблагоприятно положение на основата на редица различни критерии и те могат да доведат до различен отзвук и различни нива на плащанията между отделните държави-членки. Ето защо приветствам предложението на докладчика да се остави известна възможност на държавите-членки да прегледат новите критерии преди започване на плащанията. За това обаче е необходимо да има срок, тъй като целият процес на реформата може да бъде силно забавен от някои държави-членки, което не само ще окаже отрицателно въздействие върху плащанията на тези средства, но също така ще доведе до объркана правна среда в отделните държави-членки. Подкрепям целия доклад.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Помощите за райони в по-неблагоприятно положение са основен елемент на втория стълб на общата селскостопанска политика (политика за развитие на селските райони), защото е естествено, че към райони с неблагоприятни природни условия ще бъдат насочени специфични инструменти и политики.

В това съобщение Комисията предлага, в съответствие с член 50, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1698/2005, „другите области в по-неблагоприятни условия“ да бъдат определени в съответствие с обективни критерии. За тази цел тя предлага осем критерия за почвата и климата, които при определена прагова стойност показват строги ограничения за европейското селско стопанство: климатични критерии (продължителни ниски температури или пикови горещини), биофизични критерии (почви с лош дренаж, каменисти, пясъчливи или глинести почви; ограничено място за развитие на коренната система, солени почви) и географски критерии (места с много неблагоприятен баланс на влажността или много стръмен наклон на терена). Това определение на обективни критерии е неоспоримо, но те трябва да бъдат тествани, за да се провери тяхната надеждност и приспособимост към реални ситуации и към специфичните характеристики на всяка природна област.

Възможността за преходен период със своя собствена схема за всеки регион, който загуби класификацията си като район в по-неблагоприятно положение, също трябва да бъде обмислена.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Подпомагането на районите в по-неблагоприятно положение представлява съществен елемент от политиката за развитие на селските райони. Поддържам отпускането на подходящи компенсационни плащания на районите в по-неблагоприятно положение, така че земеделските производители да помогнат за опазване на околната среда в селските райони и да се заемат с устойчива селскостопанска дейност, която осигурява публични блага като ландшафт, качество на водата и въздуха и опазване на биологичното разнообразие. Тези помощи позволяват постигане на социално и териториално сближаване, опазване на селските райони и им дава статута на район с жизнена икономика и природна значимост. В настоящия доклад става въпрос именно за критериите, свързани с „други области с неблагоприятни природни условия“, съгласно член 50, параграф 3, буква а) от Регламент (ЕО) № 1698/2005. Група от експерти определи осем критерия за оценка на почвата и климата, показващи, при определени прагови стойности, сериозни пречки за развитието на европейското земеделие. Приемам, че географският критерий, наречен „изолираност“, също трябва да бъде взет под внимание, тъй като това е неблагоприятно природно условие. Надявам се, че държавите-членки могат да приложат обективни критерии за оценка на почвите, които са приспособени към условията на техните природни области, когато определят границите на районите с неблагоприятни природни условия.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Обнадеждаващо е, че съществува мнение, че „плащанията за районите в по-неблагоприятно положение трябва да са свързани с активно обработване на земята“ и че „стриктните и чисто биофизични критерии може да не са подходящи“. Ние също така приемаме за ценно включването на географския критерий „изолираност“ и твърдението, че „може да се окаже наложително кумулативно използване на приетите критерии“. Тези аспекти обаче противоречат на други, включени в доклада, и по-конкретно определението на „преходен период“ за адаптиране към новите критерии или, с други думи, мълчаливо приемане на предложените от Комисията критерии. Ние сме крайно против отразяването на новите критерии в бъдещата разработка на общата селскостопанска политика (ОСП), както се твърди и тук, по такъв начин, запазвайки политиката в областта на развитието на селските райони със съфинансиране, с други думи, запазвайки още един начин на дискриминация между държавите. Ако бъдат приложени, предложенията на Комисията ще навредят изключително много на интересите на южните държави, особено на Португалия. Ето защо ние предупреждаваме, че при разработването на ОСП е необходимо предложението да бъде коригирано и да се демонстрира и оцени не само използването на серия от биофизически критерии, но също така и на социално-икономически критерии като БВП на глава от населението, доход на семейна работна единица и показатели за опустиняване.

Lorenzo Fontana (EFD), *в писмена форма*. – (IT) В настоящия доклад се набляга на значението, което новата обща селскостопанска политика ще има за всички държави-членки. Защитата на районите с неблагоприятни природни условия ще бъде един от основните моменти на тази политика, която ЕС и регионите на държавите-членки ще прилагат, и във връзка с това ще реализират на практика принципа на субсидиарност. Комисията на ЕС трябва да вземе предвид субсидиарността, особено когато става въпрос за установяване на параметри, с които ще се определят границите на тези райони. Комисията не трябва да забравя факта, че възстановяването на райони с неблагоприятни природни условия ще осигури значителна помощ за земеделските производители, засегнати от настоящата голяма криза, и ще им помогне да запазят околната среда в добро състояние. Може ли да ви напомня, че всичко това трябва да бъде възможно не само на теория, но и на практика чрез отпускане на подходящи средства за защита и наново развиване на въпросните райони. Извършвайки това, ние бихме могли да ги възстановим, да предоставим стимули за развитие на селско стопанство с потенциал за растеж в съответните райони и да определим вторичните ефекти на пазара като производство на типични за района земеделски и хранителни продукти и защита на ландшафта и околната среда. Благодаря на г-н Dorfmann и го поздравявам за отличния доклад.

Jarosław Kalinowski (PPE), *в писмена форма*. – (PL) За да бъдат постигнати справедливи и еднакви условия за всички земеделски производители в Европейския съюз, което безспорно трябва да бъде главната цел на реформата на общата селскостопанска политика, ще бъде необходимо също да се положат грижи за райони с неблагоприятни природни условия. За хармонизиране на законодателството, което класифицира районите като допустими за получаване на плащане, преди всичко е необходима хармонизация на класификационните критерии за тези райони. Постигането на споменатата цел няма да бъде възможно без тясно сътрудничество с държавите-членки. Прагматичният подход, предложен от автора на доклада, при който се допуска биофизичните критерии да бъдат определяни от отделните държави, може да създаде заплахата под формата на опити за налагане на определени национални интереси. Въпреки това, ако Комисията полага грижи да

гарантира, че разпоредбите на европейската законодателна рамка се спазват, това решение следва значително да подобри обективното определяне на разглежданите райони.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Като се има предвид, че повече от половината използвана земеделска земя в ЕС (54%) е класифицирана като райони в по-неблагоприятно положение — било то поради орографските условия, климатични условия или по-неплодородните земи — и че тази мярка е крайно необходима за развитието на селските райони, ние правим заключението, че помощите за райони в по-неблагоприятно положение трябва да представляват приоритет за държавите-членки. По тази причина изготвянето на комплексна стратегия за районите в по-неблагоприятно положение, която отговаря на местните потребности на различните региони, ще доведе до намаляване на съществуващото несъответствие между държавите-членки по отношение на предоставяните им помощи. Ето защо чрез точно определяне на границите на районите с неблагоприятни природни условия ще има възможност да се получат достатъчно средства за използване на земята и за подобряване на селскостопанската продукция.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Земеделските стопанства в крайно отдалечените райони без съмнение се нуждаят особено от финансова помощ. Малките планински стопанства често трябва да се борят за оцеляването си, тъй като едва ли могат да реагират бързо на новите пазарни изисквания. По-специално дребните собственици не разполагат с персонала, който им е необходим, за да останат конкурентоспособни. Следователно, дори само от гледна точка на стопанската дейност, тяхното положение е много по-трудно от това на големи селскостопански предприятия на места, изложени на неблагоприятни условия. Високият процент на разорилите се стопанства през последните няколко години и увеличаването на броя на земеделските производители на непълнен работен ден ясно показва, че политиката на субсидии на ЕС е прекалено насочена към интензивното животновъдство и други подобни дейности. За да могат държавите-членки на ЕС да останат дори съвсем малко самостоятелни, крайно време е да национализираме отново нашите земеделски субсидии. С оглед на по-справедливото разпределение на компенсационните плащания гласувах в подкрепа на доклада.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада, в който се разглеждат проблемите на земеделските стопани в много държави-членки на ЕС. Искам по-специално да подчертая значението на изменението, което внесох в комисията, и искам да благодаря на моите колеги, които го подкрепиха. Целта на изменението, за което говоря, е да гарантира, че начинът, по който се разграничават райони с неблагоприятни природни условия, е уместен, като се базира на еднородни екологични зони, а не на местни административни единици или LAU ниво 2, както е случаят в момента. Искам също да подчертая, че считам за уместно в бъдещото предложение на Комисията да бъдат включени гъвкави правила, които да позволяват отпускането на помощи за земеделски производители в зони с неблагоприятни природни условия с малка площ, разположени, от административна гледна точка, в единици, които не отговарят на установените критерии.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма*. – (DE) Подпомагането на селски райони с трудни и неблагоприятни природни условия е един от най-важните елементи на втория стълб на общата селскостопанска политика. Освен това докладът предвижда субсидии за тези райони не само по отношение на производството на храни, но също и в макроикономически контекст. Затова гласувах в подкрепа на доклада.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент (A7-0056/2010), защото вторият стълб на общата селскостопанска политика, а именно политиката за развитие на селските райони, е изключително важна за подобряване на ефективността на самата ОСП, но също така и за подпомагане на управлението на земи с неблагоприятни природни условия. Изготвеният от докладчика документ е много необходим не само на нас, но на целия Европейски съюз. Ние трябва да имаме информация за земята, която, по независещи от собствениците причини, не може да бъде ефективно или добре използвана. Съгласен съм с оценката, която докладчикът прави на започналият през 2005 г. преглед на критериите за класифициране на райони в неблагоприятно положение. Предишните критерии за подпомагане на тези райони трябва да бъдат изменени, за да отразяват действително съществуващите неблагоприятни условия. Не трябва също да се забравя, че има райони, които попадат под някои специфични критерии, но в които неблагоприятните условия вече са отстранени, благодарение на използваните ефикасни решения. За определяне на районите в по-неблагоприятно положение и за разработване на програмите за отпускане на помощи и за развитие трябва да отговарят държавите-членки. Разбира се, всички мерки трябва да се основават на рамка на ЕС.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Заедно с моята група гласувах в подкрепа на доклада.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), в писмена форма. – (SV) Въздържах се/гласувах против доклада на Dorfmann. Причината, поради която застанах на такава позиция, се вижда от доклада. Европейският съюз е с прекалено голяма територия, за да може да се справя ефективно с помощите за селското стопанство за райони с неблагоприятни природни условия. Селските райони на ЕС изключително много се различават. Такъв е случаят с отглежданите култури, нивата на влагата в почвата, съчетаването на видовете почви с климатичните условия. Изменението на климата затруднява особено съставянето на списък с критерии и постоянни стандарти за получаване на субсидии. Европейският съюз изиска от държавите-членки подробни карти, но само няколко държави са представили такива. Пример, който е изтъкнат в доклада на Европейската сметна палата, е, че Испания изплаща по 16 евро на хектар, докато Малта изплаща по 250 евро на хектар за условия, за които разбираме, че са сходни. Общата селскостопанска политика беше разработена, когато Европейската общност или Европейският съюз се състоеше от шест държави. Днес положението е съвсем различно и дори много по-сложно. Управлението на селскостопанските помощи трябва да се осъществява от държавите-членки. Те познават местните условия. В момента ние сме по средата на криза на еврото. Единната валута е пречка за адаптиране на лихвените проценти и валутите към различните условия в еврозоната. Единната селскостопанска политика е по същия начин неподходяща за всичките 27 държави-членки.

Nuno Teixeira (PPE), в писмена форма. – (PT) В своето съобщение Комисията търси повече строгост и еднородност в критериите за разпределение на помощите за земеделски производители в райони с неблагоприятни условия. Тя също се е опитала да коригира неравномерното разпределение на компенсационните плащания между държавите-членки, което е в резултат на различията в класификацията, особено на така наречените „междинни райони в по-неблагоприятно положение“.

Плащанията са от първостепенна важност за запазване на заетостта и на селските общности, за непрекъснато използване на земеделските земи, за биологичното разнообразие и културния ландшафт.

Аз съм общо удовлетворен от доклада и особено от становището на комисията по регионално развитие, която се опитва да защити интересите на крайно отдалечените райони, тъй като островите не са включени в съобщението на Комисията.

В съответствие с принципа на субсидиарност, на мен ми се струва логично, че при определяне на междинни райони в по-неблагоприятно положение на държавите-членки трябва да им бъде разрешено да вземат предвид не само биофизичните критерии, но и други критерии, като това, че са островни или крайно отдалечени райони.

На мен също ми се струва важно, че всеки регион, който загуби статута си на „район с неблагоприятни природни условия“, трябва да се възползва от преходен период, който да му даде възможност да намали въздействието от загубата на неговите субсидии.

Сега трябва да гарантираме, че в общия преглед на състоянието на общата селскостопанска политика новите схеми за помощи за земеделските производители са последователно и съгласувано обмислени и че между селскостопанската политика и политиката на сближение има по-добра координация.

Доклад: Pilar del Castillo Vera (A7-0066/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Гласувах за доклада относно нова програма за цифрови технологии в Европа: 2015.eu, тъй като съм убедена, че Европа е необходимо да играе водеща роля за подпомагане на иновациите в сектора на информационните и комуникационни технологии. Ето защо трябва да ускорим инвестициите в тази насока. За съжаление, в момента Европа е изложена на риск да изостане от Азия, съдейки по няколко показателя като средната скорост на трансфер на данни или факта, че въпреки че ширококоловите комуникационни услуги са на разположение на повече от 90% от населението на Европейския съюз, те достигат до потребителите само в 50% от домакинствата. Комисията трябва да представи ясна, амбициозна програма в тази област, която да има формата на нещо повече от визия или документ за перспективите. Има решения, които ние трябва да подкрепим, като например използването на програми с отворен код, което ще помогне за ускоряване на иновациите в областта на софтуера чрез свободен принос и съкращаване на разходите за предприятия, които използват такива програми. Същевременно трябва да приемем мерки, насочени към намаляване на бюрокрацията в рамковата програма на ЕС и към засилване на нашата конкурентоспособност в глобален аспект.

Sophie Auconie (PPE), в писмена форма. – (FR) Докладът по собствена инициатива на г-жа del Castillo Vera е амбициозен що се отнася до въпроса за цифрова стратегия за Европа. Този въпрос се върти около достъпа до интернет за всички граждани на ЕС. В това отношение се препоръчва половината от населението на Европа да има ширококолов достъп до 2015 г., а цялото население — до 2020 г. Това широко разпространено

използване на интернет се подкрепя от предложения за начина, по който трябва да се развива законодателството, засягащо потребителите и сигурността, както и относно необходимия цифровизиран достъп до обществени услуги. Освен това програмата ще ни позволи да предоставим подкрепа за иновативни изследвания и развитие, с което ще спомогне за бързото нарастване на знанията и достъпа до историческото наследство. Поради всички тези причини гласувах в подкрепа на доклад.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах за доклада. Убеден съм, че Европа ще извлече само ползи от цифровата революция, ако всички граждани на ЕС са мобилизирани и имат права за пълноправно участие в новото цифрово общество. Това изисква много предизвикателства като ангажимент за дългосрочни инвестиции, увереност от страна на правителствата за преминаване по-целенасочено към е-правителство и доверие от страна на гражданите, за да използват цифровите услуги. За постигането на тази цел е необходимо значително да бъдат запълнени пропуските по отношение на грамотността и компетентността до 2015 г. Приветствам специално предложенията, които се стремят да осигурят всички основни и средни училища да имат високоскоростни връзки до 2015 г. и на всички възрастни хора в трудоспособна възраст да бъдат предложени възможности за обучение в областта на ИКТ. За да имаме конкурентна цифрова програма, трябва да започнем от хората.

Regina Bastos (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Информационните и комуникационни технологии (ИКТ) са една от най-бързо развиващите се области през последните десетилетия. Те присъстват във всички области на човешкия живот. В средата на постоянни промени и нарастваща конкурентоспособност ИКТ могат да бъдат мощно средство в помощ на устойчивото развитие, както и в борбата с бедността и социалното и икономическо неравенство. Всеки човек трябва да бъде оправомощен със съответната компетентност и повсеместен и високоскоростен достъп и е необходима ясна правна рамка, която да защитава правата и да предлага необходимото доверие и сигурност. Докладът „за нова програма за цифрови технологии за Европа: 2015.eu“, за който гласувах положително, се стреми към сътрудничество с Комисията за изготвяне на универсално стратегическо предложение и план за действие за 2015 г. За тези цел: всяко домакинство в ЕС трябва да има широколентов достъп до интернет на конкурентна цена до 2013 г.; особено внимание трябва да се обърне на селските райони, райони засегнати от промишлен преход, и региони, които страдат от сериозни и постоянни природни или демографски несъвършенства, по-специално най-отдалечените райони; и накрая, важно е да се гарантира на крайните потребители с увреждания достъп на равнище, еднакво с равнището на достъп, предоставян на другите крайни потребители.

Mara Bizzotto (EFD), *в писмена форма*. – (IT) Една от най-амбициозните, но нереализирани цели на Лисабонската стратегия беше да се превърне Европа в най-конкурентното и динамично базирано на знания общество в света. Целта на приемането на програмата 2015.eu, която е допълнение към стратегията „ЕС 2020“, е да се превърнат гражданите като потребители във фокус на мярката на ЕС, целяща да осигури всички граждани на държавите-членки да могат да се възползват от съответните резерви на възможности в сферата на информационните технологии, които да им гарантират достъп до главните форми на информационни и комуникационни технологии, съществуващи в наши дни. Пътят към осигуряване на компютърна грамотност за семейства, студенти, предприятия и европейски правителства ще бъде подпомогнат от различни стратегии, които ще се занимават с въпроса за определяне на цифровите права, а също и с реализиране на инфраструктура, която подобрява и разширява широколентовия достъп, особено в селските райони.

Тъй като съм твърдо убедена, че бъдещето на обучението по необходимост трябва да върви ръка за ръка с подобряването на обучението на базата на компютри и взаимодействие с умения от сферата на информационните технологии, за подкрепям доклада.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Подкрепям отличния доклад относно новата програма за цифрови технологии на г-жа del Castillo Vera. Съгласен съм, че ЕС трябва да играе водеща роля в създаването и прилагането на информационни и комуникационни технологии, с което да генерира добавена стойност за своите граждани и компании. Съгласен съм също така, че ще може да пожъне ползите от тази цифрова революция, ако европейската общественост като цяло бъде мобилизирана и й бъдат предоставени средствата, необходими за пълноценно участие в новото цифрово общество. Приветствам целта да се предостави покритие с широколентов достъп на всеки европейски гражданин и по цялата територия, включително най-отдалечените региони. Приветствам също така препоръката концепцията за дигитална грамотност да бъде въведена в образователните системи, като се започне още от началното ниво на образование, успоредно с чуждите езици, с цел да се подготвят потребители с умения колкото е възможно по-скоро. Бих подчертал потенциалната ценност за гражданите и предприятията от преминаването към цифровизиране на обществените услуги (е-правителство), за да се даде възможност за по-ефективно и персонализирано предоставяне на обществени услуги. Бих посочил също така факта, че чрез използване на системи за електронно възлагане на обществени

поръчки (договори за строителство) са възможни значителни постижения по отношение на прозрачността и конкурентоспособността с повече възможности за избор, по-високо качество и по-ниски цени.

Lara Comi (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Гласувах в подкрепа на доклада, който одобрявам и по отношение на неговия дух, и по отношение на съдържанието му. Считаю, че чрез приемането му Европейският парламент е изпратил ясен сигнал за политическо лидерство със създаването на програма за цифрови технологии — един наистина съгласуван и последователен европейски план, който е основна стъпка за бъдещето на Европа.

От една страна, дигиталното развитие предлага важна възможност за растеж, но от друга — то носи със себе си важна социална промяна със значително въздействие върху поведението на гражданите. Важното е да се осигури тази промяна да доведе до по-демократично, отворено за всички европейско общество и процъфтяваща, конкурентна и базирана на знания бъдеща икономика. Това може да се осъществи само ако, както е подчертано в доклада, „човекът заема централно място при стратегическите действия“.

Важно е да се концентрираме внимателно върху разрастването на широколентовите връзки и прилагането на цифровите технологии в ключови сектори на пазара като енергетиката, транспорта и здравеопазването. Тези политически действия обаче трябва да установят подходящи гаранции за избягване на разрастването на различията между големите предприятия и малките и средните предприятия; обществените органи и частния сектор; гъсто населените области и селските, островни и планински области; и вътрешната и трансгранична електронна търговия.

Ioan Enciu (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Оценявам усилията, положени от г-жа del Castillo Vera при изготвянето на доклада, наред с приноса на моите колеги. Програмата за цифрови технологии и развитието на общия пазар на информационни и комуникационни технологии включват сред нашите приоритети и тези на председателството. Приветствам ударението, което се поставя в тази концепция върху дигиталната грамотност сред младите хора, тъй като те най-много използват цифрови технологии и затова трябва да могат да го правят по безопасен и ефективен начин.

Искам да благодаря на колегите за подкрепата, която оказаха на действията, предприети от мен, като поисках от Комисията да изготви план за подпомагане на нови предприятия, работещи онлайн, и за предоставяне на съоръжения, особено за онези, които напоследък се дублираха. Уверен съм, че гласовете на моите колеги и аз отбелязват важна стъпка към цялостен, ефективен подход към цифровото бъдеще на Европа. Надявам се, че Комисията ще ни подкрепи при определянето на ясни правила в тази област на равнището и на ЕС, и на държавите-членки.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) „Програма за цифрови технологии“ е все по-важна и неизбежна в нашето общество. Технологичното развитие, особено по отношение предлагането онлайн на информация, съдържание и знания, е изключително бързо, като за по-малко от десетилетие „дигиталният“ пейзаж се промени драстично с масовия достъп до интернет и мобилни комуникации. Затова е важно да се вгледаме в бъдещето и да дефинираме стратегия за програмата за цифрови технологии, като определим конкретни цели и обърнем специално внимание на въпроси, свързани с правата на потребителите за неприкосновеност на личния живот и личните данни, както и на авторското право и борбата срещу интернет пиратството.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Информационните и комуникационни технологии (ИКТ) играят роля в една процъфтяваща и конкурентна икономика и помагат за заздравяването на по-екологично съобразно, демократично, отворено за всички общество. ИКТ дават възможност за ефективност и помагат за устойчив растеж и по такъв начин допринасят за целите на стратегията „ЕС 2020“. Съществуват големи неравенства между и в самите държави-членки по отношение на потенциалния публичен достъп до широколентови комуникации в момента. Ние спешно призоваваме за изграждане на цифров общ пазар за услуги, който предотвратява фрагментирането на правилата и допринася за свободното разпространение на цифрови услуги и за е-търговията. Трябва да бъдат приети амбициозна програма за цифрови технологии и универсален план за действие, които да позволят напредъка на Европа към отворено и проспериращо цифрово общество, което предлага на всички граждани икономически, социални и културни възможности, като се обръща особено внимание на селските области. Искам да подчертая важноста да се предлага на всички граждани всеобхватен и високоскоростен достъп до фиксирани и мобилни широколентови комуникации. Националните и европейските фондове трябва да се използват, за да се осигури всички граждани на ЕС да имат широколентов достъп до интернет на конкурентна цена до 2013 г.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Има много положителни неща в доклада, въпреки че е разработен в рамките на вътрешния пазар, който се подкрепя от Европейския съюз. Признаваме основните ползи от програма за цифрови технологии за Европа, включена в доклада, особено гаранцията за „достъпа на всички граждани до културни продукти“, гаранцията за „достъп на крайните потребители с увреждания,

достъп на равнище, еднакво с равнището на достъп, предоставян на другите крайни потребители“, готовността за „по-големи инвестиции по отношение на използването на софтуер с отворен код в ЕС“ и уверението, че „следва да се обърне специално внимание на селските райони, засегнати от индустриалния преход, и на регионите, които се характеризират със сериозни и постоянни природни или демографски несъвършенства, по-специално крайно отдалечените региони“. Нека допринесем към тези предложения.

Независимо от всичко вярваме, че една водеща програма за цифрови технологии отхвърля всякаква комерсиализация на знания, образование и научни изследвания. Ето защо не приемаме разводняването на положителните цели с двусмислиците и вариациите на европейския общ пазар.

Укрепването и подкрепата за „добре функциониращия“ вътрешен пазар не го правят „по-ориентиран към потребителите“, нито пък водят до „по-ниски цени“, както се опитват да ни накарат да повярваме. Многократно се е оказвало, че е точно обратното в цялата гама от дейности на Европейския съюз. Затова се въздържаме.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), в писмена форма. – (RO) Трябва да се съсредоточи по-голямо внимание върху определянето на нова програма за цифрови технологии, 2015.eu, която се предвижда да бъде по-конкурентна и по-иновативна в сравнение със стартираната неотдавна стратегия i2010, особено по отношение на нейните образователни и културни аспекти. По този причина, като докладчик за становището на комисията по култура и образование, подкрепих доклада, особено в точките му, свързани с ролята на информационните и комуникационни технологии за обучението на младите хора и подготовката им за пазара на труда. Във внесените и приет текст подчертах и значението на това децата да придобият основни знания за ИКТ още от началното училище и добавената стойност, която онлайн обучението може да даде на нашето общество, което е в постоянно движение. В същия дух приветствах това, че младите хора са онази част от населението, която с най-голяма готовност възприема ИКТ. Всъщност те трябва да се съсредоточат в тази област, тъй като това може да даде важен принос за намаляване на равнището на безработицата в ЕС в съответствие с целите на стратегията „ЕС 2020“. И не на последно място, потвърдих необходимостта да се развива проектът Euroréa като част от програмата 2015.eu, и да се реализира по начин, който му гарантира популярност и същевременно осигурява постигането на заложените в него културни цели.

Petru Constantin Luhan (PPE), в писмена форма. – (RO) Приветствам приемането на доклада, който ще спомогне за изготвянето на проект за последователна стратегия за 2015 г. за информационните и комуникационни технологии (ИКТ). Считам, че нашето възстановяване от икономическата криза зависи до голяма степен от способността на предложението да улесни широко обхватното и ефективно приложение на ИКТ в стопанския сектор. Малките и средните предприятия могат да действат като катализатор за икономическото възстановяване на Европа. Всъщност Европейската комисия трябва да засили в бъдеще мерките в подкрепа на МСП в използването на инструменти, свързани с ИКТ, с оглед повишаване на тяхната производителност. Използвам моя вот днес, за да подкрепя предложението от доклада за изготвяне на цифров план за подкрепа на онлайн компаниите, с основната цел да се предложат други възможности на онези, които неотдавна отпаднаха поради текущата финансова криза. Една такава инициатива би могла да бъде реализирана, като се предложат конкретно безплатна интернет свързаност и консултации.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Една нова програма за цифрови технологии за Европа е от съществено значение за осъществяване на цифрова революция, от която европейската общественост като цяло може да спечели. Обаче е необходимо участието на всички граждани в процеса за осъществяване на революцията; това е необходимо, за да могат те да станат действащи лица в новото цифрово общество. За да стане това реалност, са необходими мащабни инвестиции, които да позволят намаляване на цифровото разделение, което понастоящем съществува в ЕС. Не можем да забравим, че една информирана и просветена общественост допринася за увеличаване на потенциала на Европа.

Miroslav Mikolášik (PPE), в писмена форма. – (SK) Пълноценното използване на информационните и комуникационни технологии е предварително условие за по-конкурентна Европа и за устойчив растеж.

ЕС трябва да осигури развитието и приложението на тези технологии и да даде възможност на гражданите на ЕС да се свържат с новото цифрово общество чрез висококачествени, високоскоростни интернет връзки на достъпни цени. За съжаление, телекомуникационните пазари в много държави-членки все още не са постигнали достатъчно ниво на отвореност за конкуренция и затова потребителите и домакинствата са обезсърчени от високите цени и не получават достатъчно умения за използване на цифровите технологии.

Затова считам, че е от съществено значение да се разшири интеграцията и цялостната либерализация на общия пазар и да бъдат премахнати пречките за предоставяне на трансгранични телекомуникационни услуги.

Същевременно подкрепям създаването на по-добра правна рамка за новото цифрово пространство, която ще осигури защита на основните граждански права и правата върху интелектуалната собственост, както и за предотвратяване на компютърната престъпност, разпространението на детската порнография и други престъпления в интернет.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма.* – (DE) Предвижда се всяко домакинство в ЕС да има широколентова връзка с интернет на конкурентна цена до 2013 г. Освен това намерението е Европа да бъде най-мобилният континент в света по отношение на достъпа до интернет до 2015 г. Подкрепям мерките за тази цел и затова гласувах в подкрепа на доклада.

Georgios Papanikolaou (PPE), *в писмена форма.* – (EL) Новата програма за цифрови технологии за Европа е амбициозна програма за разпространение на нови технологии и бързи връзки в държавите-членки и затова гласувах за нея. Обаче, като оставим настрана принципните декларации в нея като тези за увеличаване на скоростите на мобилните връзки и запознаване на гражданите с новите технологии, някои цели изглеждат изключително трудни за постигане. Например изглежда, че целта, според която всички училища в Европейския съюз трябва да имат високоскоростен интернет до 2015 г., е трудна за постигане по обективни причини (например в отдалечените планински и островни области на държавите е трудно да се постигне веднага реализиране на високи скорости). Следователно новата програма за цифрови технологии за Европа трябва да бъде подкрепена от поредица съгласувани действия и инициативи като по-щедро финансиране от ЕС за осигуряване на по-добър достъп до интернет дори за ученици, които в географско отношение са в неблагоприятно положение.

Aldo Patriciello (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Европа продължава да бъде глобален лидер в областта на напредналите информационни и комуникационни технологии (ИКТ). Световната мрежа (World Wide Web), GSM стандартът за мобилни телефони, MPEG стандартът за цифрово съдържание и технологията ADSL са европейски изобретения. Запазването на тази водеща роля и превръщането ѝ в конкурентно преимущество е жизненоважна политическа цел.

През последните четири години политиката по отношение на ИКТ потвърди ролята на тези технологии като движеща сила на икономическата и социалната модернизация на Европа и укрепи решимостта на Европа във времето на криза. Всички държави-членки на Съюза имат разработени политики по отношение на ИКТ и считат тези технологии за съществен принос към националния растеж и заетостта в контекста на обновената Лисабонска стратегия.

Въпреки това през първото десетилетие на XXI век ЕС изостава по отношение на научните изследвания и иновациите в областта на ИКТ. Ето защо Съюзът стартира амбициозни програми за научни изследвания, предназначени да запълнят пропуските и да подкрепят перспективната научно-изследователска и развойна дейност. Затова бих повторил ясно моята пълна подкрепа за тези действия с твърдото убеждение, че Европа може отново да бъде лидер и основна движеща сила в този изключително важен сектор.

Teresa Riera Madurell (S&D), *в писмена форма.* – (ES) Гласувах в подкрепа на доклада по собствена инициатива на Парламента, предвид значението на програмата за цифрови технологии за укрепване на водещата роля на Европа в технологично отношение. Информационните и комуникационни технологии (ИКТ) са ключов фактор за растеж в това време на икономическо възстановяване, но те са от съществено значение и за устойчивия растеж и борбата срещу социалното изключване. Докладът подкрепя основните точки, посочени в декларацията на министрите относно програмата за цифрови технологии, одобрена на неформалната среща на министрите на далекосъобщенията в Гранада на 18 и 19 април. Парламентът потвърждава необходимостта ЕС да има стабилни, бързи и ефективни инфраструктури и насърчава приемането на мерки, които дават възможност за постигане на пълно покритие с широколентови връзки за всички граждани. Необходимо е всички граждани да участват в цифровата революция, за да бъде тя успешна. Обаче, за да може този успех да стане реалност, аспекти като сигурността в интернет не могат да бъдат оставени настрана. Затова приетият доклад се ангажира не само с предоставяне на всички граждани на компютърни умения, но същевременно подчертава и необходимостта от укрепване на интернет сигурността и спазването на правата на гражданите.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Гласувах в подкрепа на резолюцията предвид факта, че не са включени, изменения, които я ощетяват.

Доклад: Bogusław Liberadzki (A7-0099/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *в писмена форма.* – (FR) На базата на направените препоръки в отличния доклад на полския ми колега г-н Liberadzki гласувах за освобождаване на Европейската комисия от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета на ЕС за финансовата 2008 година. Доволен съм от факта, че някои идеи,

към които съм много пристрастен, бяха подети: организирането на междуинституционална конференция, включваща и трите заинтересовани страни, по-конкретно националните парламенти и националните одитни органи, с оглед на реформиране процедурата за освобождаване от отговорност; съкращаване на крайните срокове, така че гласуването в пленарна зала да може да се провежда в годината, която следва разглежданата година; и призивът на Европейската сметна палата за единно становище (прилагането на правилото за единен одит) относно законосъобразността и редовността на свързаните операции съгласно Договора. Освен това трябва да опростим правилата за европейските фондове, тъй като много от грешките произтичат от сложността на процедурите, която често се дължи и на сложни процедури на национално ниво. В заключение, по отношение на одитите на научноизследователските организации в Европа съм доволен от факта, че Европейският парламент застана зад посланието, което изпратихме към Комисията, да не поставя под въпрос грубо и често необосновано финансирането във връзка със стандартите за вътрешен одит.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Беше постигнат напредък във връзка с изпълнението на бюджета за финансовата 2008 г., но все още се наблюдава висок брой на грешки в областта като структурни фондове и Кохезионен фонд, „Развитие на селските райони“, „Изследвания, енергетика и транспорт“. Неправилно отпуснатите средства възлизат на 11%. Това се дължи на сложните правила и нормативни актове, които държавите-членки трябва да спазват. Ето защо при изпълнението на бюджета за следващата година трябва да се обърне специално внимание на опростяването на тези правила и нормативни актове, да се подобри механизмът за възстановяване на неправилно изплатените средства и да се въведат по-ефективни системи за надзор и контрол. След въвеждането на тези мерки вероятно изпълнението на бюджета ще се подобри, ще се осигури по-ефективен контрол върху бюджетните средства и изпълняваните от държавите-членки проекти ще имат по-голям принос за развитието на различните области на икономиката, както и за други области.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (EN) Член 317 от Договора за функционирането на Европейския съюз предвижда, че отговорността за изпълнението на бюджета на Общността се носи от Комисията в сътрудничество с държавите-членки, а Сметната палата изпраща на Европейския парламент и на Съвета декларация относно надеждността на отчетите и редовността и законосъобразността на свързаните с отчетите операции. В интерес на прозрачността считам за важно Европейският парламент да може да проверява отчетите и да изготвя подробен анализ на изпълнението на бюджета на Съюза. Съгласен съм с докладчика и с решенията относно освобождаването от отговорност, които призовават да се привлече вниманието върху неотложната необходимост от въвеждане на национални декларации на подходящо политическо равнище, които да включват всички средства на ЕС в режим на споделено управление, за да може всяка държава-членка да поеме отговорност за управлението на получените от ЕС средства. Това е особено важно, ако осъзнаем, че 80% от разходите на ЕС се управляват от държавите-членки. И накрая, искам да отбележа положителното становище на Сметната палата относно отчетите, което гарантира на европейската общественост, че бюджетът на Съвета се управлява правилно и стриктно въпреки някои проблеми, които продължават да съществуват и са подробно анализирани в доклада.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма.* – (FR) Прегледът, предоставен от близо 40-те доклада относно изпълнението на бюджета на ЕС за финансовата 2008 г. от различните органи на ЕС, е болен. За 15-та поредна година Европейската сметна палата не може да одобри изпълнението на бюджета на Европейската комисия, в който има толкова грешки и неоправдани разходи. Европейският парламент обаче я освобождава от отговорност по отношение на управлението ѝ. Комисията се крие зад отговорността на държавите-членки, които трябва да управляват 80% от разходите по-специално в областта на селското стопанство и регионалните разходи. Проблемите в тези две области обаче намаляват, но в случая на субсидиите, които се управляват пряко от Брюксел, нарастват стремглаво. Ситуацията по отношение на предприемаческата помощ за Турция е изключително сериозна и обезпокояваща. Това е така, без да споменаваме децентрализираните органи, които се размножават, и недоляпаните процедури за възлагане на обществени поръчки с тях, безразборното управление и набиране на персонал, бюджетни задължения, поети преди правното задължение, и излишни надзорни органи, което повишава драстично разходите за управление и които в крайна сметка не могат правилно да планират своите понякога твърде неясни дейности и следователно и своя бюджет. Такъв е случаят и по повод на това, че в един от своите доклади г-жа Mathieu призовава за цялостна оценка на ползата от тях. Ето защо гласувах срещу повечето от тези текстове за освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Гласуването за освобождаване от отговорност не означава, че ситуацията е напълно нормална. Считам, че нещата се развиват в правилната посока, но с твърде бавни темпове. Броят на грешките намалява, но все още не сме достигнали допустимото ниво на грешки. Искам да подчертая, че е необходимо всички държави-членки задължително да предават национални декларации за управление, точно както Парламентът многократно изисква. Противопоставям се на „системата на светофара“

(червено, жълто и зелено) само за Румъния и България, тъй като това би била дискриминационна мярка. Недостатъци има в много други държави-членки и трябва да се прилагат общи правила.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Комисията и изпълнителните агенции.

Georgios Papanikolaou (PPE), *в писмена форма*. – (EL) Докладът на г-н Liberadzki относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2008 г., раздел III — Комисия и изпълнителни агенции, съдържа много негативен тон по отношение на Гърция по редица въпроси от манипулиране на финансовите статистически данни до неясни обвинения за корупция. Нашата парламентарна група поиска да се даде възможност да се гласува отделно срещу някои части от доклада, които са обидни за Гърция, по процедурата за частичен вот (part vote procedure). Това обаче се оказа невъзможно, поради което гласувах срещу целия доклад на г-н Liberadzki.

Alf Svensson (PPE), *в писмена форма*. – (EN) На 5 май гласувах в подкрепа на доклада на г-н Liberadzki относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2008 година, раздел III — Комисия и изпълнителни агенции. Въпреки това гласувах за премахването на параграф 376, в който се предлага предприєдинителната помощ за Турция да бъде намалена до равнището, осигурено през 2006 г., и параграф 378, в който Европейският парламент призовава Комисията да промени целите на Инструмента за предприєдинителна помощ, например чрез специални форми на членство. Причината за това е, че считам за неправилно докладът относно освобождаването от отговорност на Комисията да разглежда процеса на присъединяване, както и перспективите за присъединяване на държавите кандидатки. Твърдо съм убеден, че след като започнат преговорите за членство, независимо от това коя е държавата кандидатка, те трябва да продължат в благотворен дух без допълнително усложняване или затрудняване на процеса на присъединяване към ЕС.

Доклад: Inès Ayala Sender (A7-0063/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Съгласно препоръката в отличния доклад, изготвен от г-жа Ayala Sender от съседна Испания, гласувах за освобождаване от отговорност на Европейската комисия във връзка с изпълнението на бюджета на седми, осми, девети и десети Европейски фондове за развитие за финансовата 2008 година. Безрезервно подкрепям бюджетирането за ЕФР и, когато настъпи подходящият момент, Съюзът ще трябва да създаде свои собствени инструменти за предприемане на действие в областта на развитието. По отношение на инвестиционното улеснение, управлявано от Европейската банка за развитие (ЕИБ), което е рисков инструмент, финансиран от ЕФР, за да насърчи частните инвестиции в контекста на трудната икономическа и политическа конюнктура за държавите от АКТЬ, изпитвам много смесени чувства към идеята, че ЕИБ трябва да представя доклад като част от процедурата за освобождаване от отговорност, но това ще бъде обект на разисквания, особено ако Парламентът се надява Съюзът да стане акционер в ЕИБ.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Считам за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва да представят обективни и подробни отчети за това как се изразходват публичните средства. Въпреки че Сметната палата счита, че приходите и задълженията не са засегнати от съществени грешки, тя все пак изразява безпокойство предвид високото ниво на количествено неизмерими грешки, които възникват в поетите задължения за бюджетна помощ, и съществения процент на грешки при плащанията. И аз като докладчика изразявам съжаление за факта, че Сметната палата не е получила цялата необходима информация и документация във връзка с десет плащания, извършени към международни организации, поради което не е в състояние да изрази становище относно редовността на разходите, възлизали на 190 млн. евро или 6,7% от годишните разходи. Ето защо призовавам Европейския фонд за развитие да реши всички тези проблеми за следващата финансова година (2009 г.).

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции

използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно седмия, осмия, деветия и десетия Европейски фондове за развитие (ЕФР).

Доклад: Bart Staes (A7-0095/2010)

Liam Aylward и Pat the Cope Gallagher (ALDE), *в писмена форма*. – (GA) Членовете на Европейския парламент, Pat 'the Cope' Gallagher и Liam Aylward, гласуваха в подкрепа на доклада относно освобождаването от отговорност на Европейския парламент във връзка с изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2008 година. И двамата приветстват препоръките на доклада за повишаване на прозрачността и отговорността. Последните са необходими за успешното функциониране на Европейския парламент и за насърчаване на доброто управление в Европейския съюз.

Г-н Gallagher и г-н Aylward дават по-специално подкрепата си за измененията, насочени към повишаване на прозрачността и които препоръчват докладите на Вътрешната одитна служба да бъдат предоставени на обществеността. Подкрепят също така препоръките във връзка с предоставяне на информация на европейските данъкоплатци за това как Парламентът изразходва публичните средства.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Считам за важно чиновниците да се отчитат пред широката общественост. Ето защо те трябва да представят обективни и подробни отчети за това как се изразходват публичните средства. В доклада е направен задълбочен анализ на състоянието на бюджета на Парламента, като вниманието е насочено към някои въпроси, които спешно трябва да бъдат преразгледани. Искам да отбележа, че докладчикът изразява загриженост във връзка с продължаващите случаи на дребни престъпления в сградите на Парламента, като изисква генералният секретар да обърне специално внимание на въпроса, за да се намалят дребните престъпления. Макар въпросът да изглежда тривиален, за всички нас, които използваме сградите на Европейския парламент ежедневно, той естествено е изключително важен. И накрая, искам да отбележа положителното становище на Сметната палата относно отчетите, което е потвърждение за европейската общественост, че бюджетът на Съюза се управлява подходящо и точно.

Dan Jørgensen and Christel Schaldemose (S&D), *в писмена форма*. – (DA) Европейският парламент гласува за освобождаването от отговорност във връзка със собствените си финансови отчети за 2008 г. Никога преди тази процедура не се е провеждала толкова задълбочено и критично. Това е истинско тържество както за прозрачността, така и за контрола и е в унисон с традиционния датски възглед за добрата практика. Докладът относно освобождаването от отговорност съдържа редица критики, които налагат затягане на съществуващите процедури и практики. Сред тях са по-голяма яснота и откритост по отношение на използването на допълнителни средства и отчетност на финансовите субекти в Парламента. Ние, разбира се, подкрепяме това и следователно гласувахме в полза на освобождаването от отговорност и за решението като цяло. Европейският парламент трябва сам да се освобождава от отговорност ежегодно и точно поради това е необходимо да се извършва критичен преглед. Докладът, разбира се, е резултат на много компромиси, но в същността си той е изключително критичен, като в същото време има правилна насоченост по отношение на бъдещите процедури по освобождаване от отговорност. Освен това този критичен доклад получи широка подкрепа от много групи в Парламента.

Astrid Lulling (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Моят скептицизъм или всъщност противопоставянето ми на някои от твърденията, които се съдържат в резолюцията, съдържаща се в доклада на г-н Staes, не трябва да бъдат прикривани чрез вота ми в полза на освобождаването от отговорност на Европейския парламент във връзка с изпълнението на бюджета за финансовата 2008 година. Не е достатъчно да се заяви, че разходите за ремонт на седалището в Страсбург след бедствието, което се случи през август 2008 г., не трябва да се поемат от европейските данъкоплатци.

Всъщност Европейският парламент е законно задължен да се грижи за сградите, които са негова собственост, с необходимото внимание.

Освен това е започнато необходимото съдебно производство за възстановяване на разходите, натрупани след бедствието.

В заключение, искам да видя възискателен и обективен преглед на ситуацията относно пенсионните фондове на членовете на Европейския парламент, а не да се отдаваме на популистка реторика.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои

изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз, раздел I — Европейски парламент.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Следвахме становището на докладчика г-н Staes при този вот, макар че отпадна едно от нашите ключови изменения, номер 22, относно прозрачността на използване на публичните средства, което беше защитено от същия докладчик.

Доклад: Ryszard Czarnecki (A7-0080/2010)

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Считам за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва да представят обективни и подробни отчети за това как се изразходват публичните средства. В годишния си доклад Европейската сметна палата посочва, че одитът не води до никакви значителни забележки по отношение на Европейския икономически и социален комитет. Въпреки това Сметната палата посочва области, в които не е постигнато подобрене, като например възстановяването на пътните разходи на членовете на ЕИСК, които трябва да се базират само на реалните пътни разходи, или фактът, че ЕИСК дава на служителите си финансово предимство, което служителите в останалите институции не получават, и това води до по-големи разходи. Със задоволство отбелязвам факта, че ЕИСК е възприел практиката в доклада за дейността си да включва раздел, в който очертава последващите действия, предприети през годината в резултат на предходните решения на Парламента и на Сметната палата за освобождаване от отговорност.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2008 година, раздел VI — Европейски икономически и социален комитет.

Доклад: Ryszard Czarnecki (A7-0082/2010)

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Считам за важно чиновниците да се отчетат пред широката общественост. Ето защо те трябва да представят обективни и подробни отчети за това как се изразходват публичните средства. Това се отнася и за оценката на Парламента на предадените отчети и съответното им освобождаване от отговорност. Със задоволство отбелязвам, че в доклада си Сметната палата споменава, че одитът не води до никакви значителни забележки по отношение на Комитета на регионите. Съгласен съм с положителната оценка на докладчика за констатираното усъвършенстване на механизмите за вътрешен контрол на Комитета на регионите по-специално описа на неговите основни административни, оперативни и финансови процедури. И накрая, със задоволство отбелязвам качеството на годишния доклад за дейността на Комитета на регионите, особено включената в него ясна част за последващите действия, предприети след предходни решения на Парламента и Сметната палата за освобождаване от отговорност, в която се подчертава колко важни и подходящи са тези решения.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2008 година, раздел VII — Комитет на регионите.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0074/2010)

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Нарастването на броя на външните агенции играе важна роля за съсредоточаване на техническите и административни възможности, което подпомага процеса на вземане на решения в Комисията. Фактът, че са разпръснати на цялата територия на ЕС, също позволява институциите наистина да стигнат по-близо до обществеността, да повишат публичността и легитимността си. Макар

нарастването на броя на агенциите по принцип да е нещо положително, истината е, че то поражда предизвикателства, свързани с контрола и оценката на изпълнението. Поради тази причина след приемането на съобщението на Комисията от 11 март 2008 г., озаглавено „Европейските агенции — пътят напред“, Парламентът, Съветът и Комисията дадоха нов тласък на проекта за определяне на обща рамка за агенциите и учредиха през 2009 г. междунституционална работна група. Считам, че тази група ще играе основна роля за отстраняване на проблемите, които Сметната палата е установила в няколко от агенциите, много от които са валидни за всички, и за определяне на обща рамка, която да позволи по-успешно финансово и бюджетно управление в бъдеще.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно резултатите от дейността, финансовото управление и контрола на агенциите на ЕС.

Доклад: Véronique Mathieu (A7-0075/2010)

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) В своя доклад относно годишните отчети на Европейския полицейски колеж за финансовата 2008 година Сметната палата подкрепи декларацията си за достоверност, без да изразява резерви относно надеждността и точността на отчетите, и изрази резерви относно законосъобразността и редовността на свързаните с тях операции. Освен това като цяло отговорите на Колежа на забележките на Сметната палата отново са незадоволителни, а предлаганите оздравителни действия са прекалено общи и несигурни, както и че вследствие на това органът по освобождаване от отговорност не е в състояние да прецени дали Колежът действително е способен да подобри изпълнението си в бъдеще. Освен това остават безбройните структурни проблеми и нередности, свързани с Колежа, които са подробно описани в доклада. Точно поради тази причина съм съгласен с решението на докладчика да се отложи освобождаването от отговорност на директора на Европейския полицейски колеж във връзка с изпълнението на бюджета на Колежа за финансовата 2008 година.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Всички европейски институции, които зависят от бюджета на Европейския съюз, трябва да бъдат щателно одитирани от Сметната палата и от всички субекти, изпълняващи тази функция. Необходимо е да се провери дали средствата на Съюза се използват по предназначение, дали тези институции постигат поставените им цели, или ресурсите се прехосват. По принцип, само с някои изключения, за което съдя от одитите, които вече видяхме, можем да кажем, че въпросните институции използват предоставените им средства правилно и изпълняват поставените им цели. Ето защо гласувах в подкрепа на доклада относно Европейския полицейски колеж.

Доклад: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A7-0111/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Укрепването на Двурегионалното стратегическо партньорство между Европейския съюз и държавите от Латинска Америка и Карибския басейн, подписано през 1999 г., трябва да бъде приоритет във външнополитическата програма на ЕС. Въпреки че през последните 10 години е постигнат значителен напредък по отношение развитието на двустранните отношения между ЕС и Латинска Америка, все пак трябва да се предприемат по-нататъшни стъпки. Крайната цел на партньорството е до 2015 г. да се създаде Евро-латиноамериканско пространство за глобално междурегионално партньорство в политическата, икономическата, търговската, социалната и културната сфера с цел да гарантира устойчиво развитие и за двата региона.

Днешният вот показва, че Европейският парламент подкрепя бъдещото приемане на Евро-латиноамериканската харта за мир и сигурност, която ще включва стратегии и насоки за политически действия и обща сигурност, основани на Хартата на ООН и на съответното международно законодателство.

Освен това мисля, че борбата с изменението на климата, засягащо най-тежко именно най-бедните хора по света, трябва да се превърне в ключов елемент на стратегията за отношенията между ЕС и Латинска Америка. И двете страни трябва да положат значителни усилия за постигане на обща позиция в преговорите, като част от дискусиите, водещи до Конференцията на ООН относно изменението на климата, която ще се проведе в края на тази година в Мексико.

Sophie Auconie (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Докладът по собствена инициатива относно стратегията на Европейския съюз за отношенията с Латинска Америка възприема подхода, популяризиран от ЕС, в областта на международните отношения. Наистина, този текст съгласува икономическите, социалните, политическите и институционалните измерения с цел да се гарантира, че търговията между двата географски региона ще облагодетелства и най-непривилегированото население и ще допринесе за устойчивото развитие на този субконтинент. Нещо повече — докладът препоръчва съгласуването на финансовите разпоредби да наложи по-голяма отговорност по отношение на въпроса в световен мащаб. Ето защо гласувах категорично в подкрепа на доклада.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Резолюцията, приета днес по време на заседанието на Европейския парламент, е важен знак, че Европейският съюз е съвсем наясно със своята роля на световната сцена. Латинска Америка е любимата туристическа дестинация на мнозина европейци, но за Европа тя означава много повече. Латинска Америка може би не е на нужната висота в областта на демокрацията според европейските стандарти и принципи.

Неотдавна в Европейския парламент беше разисквана резолюция, засягаща грубото нарушаване на правата на човека в Куба. Цялата ситуация доведе до смъртта на хора, упражнили свободата си на изразяване. Подобни трагедии никога повече не бива да се случват. И все пак, опитът на Европейския съюз показва, че едно партньорство, градено с времето, основаващо се на приятелство и дипломатически отношения, е много по-продуктивно в дългосрочен план.

Един конструктивен подход ще позволи на Европейския съюз успешно да се превърне в разпространител на демократичните принципи, какъвто и иска да бъде. Латинска Америка е огромен континент, който не може да бъде пренебрегван в икономическо и социално отношение. Всъщност Европейската инвестиционна банка отдавна вече работи на южноамериканския континент, предоставяйки възможност за дългосрочни инвестиции, което само по себе си е достоен за внимание знак. Резолюцията, приета днес, е част от ясният мандат, даден на върховния представител на ЕС за това как да подхожда към отношенията с Латинска Америка.

Corina Crețu (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Подкрепям посланието, предадено чрез резолюцията, относно по-доброто съгласуване на позициите на държавите на двата континента във връзка с постигането на Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР), особено след като срещата на най-високо равнище във връзка с ЦХР ще се проведе през септември. Трябва да намерим обща основа, още повече че изоставаме с постигането на целите, предложени за 2015 г., по-специално по отношение на борбата с бедността. Особено във време на глобална рецесия, инвестициите трябва да се съсредоточат върху по-бедните държави и по-уязвимите групи сред населението, така че те да могат да се възползват от нови работни места и от изискваните условия за социална интеграция.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада относно стратегията на ЕС за отношенията с Латинска Америка, привечащ доводи в полза на създаването на пълно двурегионално стратегическо партньорство. Бих изтъкнала важността на препоръката за съгласуване на позициите на двата регионални блока по отношение на преговорите относно Рамковата конвенция на ООН относно изменението на климата.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Споделям мнението на докладчика относно необходимостта от създаване на по-задълбочени и по-тесни връзки на двурегионално сътрудничество между Европейския съюз и Латинска Америка. И все пак считам, че ЕС трябва да обърне специално внимание на една от латиноамериканските държави, чието огромно население, икономически потенциал и позиция на регионален лидер вече изискват такова внимание. Очевидно имам предвид най-голямата държава в света, чийто официален език е португалският: Бразилия. Съобщението на Комисията COM (2007) 281 от 30 май изрично призна, че „доскоро диалогът между ЕС и Бразилия не беше достатъчно развит и се извършваше основно чрез този между ЕС и Меркосур. Бразилия ще е последната измежду страните от групата „BRICS“ (Бразилия, Русия, Индия, Китай и Южна Африка), с която ЕС ще организира среща на върха. Време е Бразилия да бъде разглеждана като стратегически партньор, както и като основен икономически актьор и регионален лидер в Латинска Америка“. Докато другите европейски институции изпълняват своите задължения, Европейският парламент се съпротивлява на осъществяването на партньорство с тази огромна държава освен чрез Меркосур, превръщайки я в единствената държава от групата на Бразилия, Русия, Индия и Китай (групата „BRIC“), в която ЕС не поддържа самостоятелна парламентарна делегация. Спешно се нуждаем от промяна на това отживяло времето си и непросто положение.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Двурегионалното стратегическо партньорство допринася за още по-голямо съгласуване между Европейския съюз и Латинска Америка в рамките на

международните форуми и международните институции. Освен установяването на обща програма, то следва да продължи да съгласува позициите на двете страни по въпроси от световно значение, отчитайки интересите и опасенията и на двете страни. Ето защо гласувах в подкрепа на съобщението на Комисията, озаглавено: „Европейският съюз и Латинска Америка: глобални участници в партньорство“, което цели да определи оперативни предложения, стремящи се към постигане на пълно осъществяване на двурегионалното стратегическо партньорство.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Докладът не разглежда истинските проблеми в Латинска Америка и не изтъква съществени моменти, които трябва да бъдат включени в стратегията на Европейския съюз за отношенията с Латинска Америка.

Например той се приплъзва повърхностно върху всички икономически и социални проблеми, които ще повлече след себе си подписването на споразуменията за свободна търговия, и приема нормализирането на отношенията с Хондурас за неоспорим факт, пренебрегвайки военния преврат и все още пресния спомен от убийствата на членове на Народния съпротивителен фронт срещу преврата. Той пренебрегва положението в Колумбия: престъпленията на полувоенните групировки и преследването на профсъюзните членове и политици не са проблеми, заслужаващи изобщо да бъдат споменати. От друга страна, докладът критикува Боливия и Венецуела, въпреки че никъде не споменава изрично тези държави.

Въпреки това в него не се споменава нищо за прехвърлянето на части от Четвърти флот на военноморските сили на САЩ в региона, нито за плана на САЩ да използват седем от колумбийските военни бази, нито за операциите за военна намеса, предприемани от военни бази на територията на държави-членки на ЕС и НАТО.

За съжаление, повечето предложения, които внесохме относно гореспоменатите въпроси, бяха отхвърлени, затова накрая гласувахме против резолюцията.

Erminia Mazzoni (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Гласувах в подкрепа на доклада с една уговорка, която е също и надежда: да намерим решение на ситуацията, дълбоко „свързана с тангото“, която хвърля сянка върху отношенията ни с Аржентина.

Решителното намерение да насърчим отношенията с Латинска Америка би могло да подготви пътя към подходящо решаване на целия проблем с правата на европейските инвеститори.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Този текст, който е с арогантен и империалистичен характер, е неприемлив. Той одобрява подновяването на преговорите за сключване на споразумения за свободна търговия с Централна Америка, Колумбия и Перу. Тези преговори са също толкова неблагоприятни от икономическа и социална гледна точка, колкото и от гледна точка на демокрацията. Как можем да преговаряме с наложеното чрез военен преврат правителство на Порфирио Лобо Соса в Хондурас, а после да претендираме, че сме пазители на принципите на правовата държава и на правата на човека? Как можем да водим двустранни преговори с тираничните правителства на Алваро Урибе и Алан Гарсия и да пренебрегваме мнението на другите независими държави-членки на Андската общност — Боливия и Еквадор? Гласувам против текста, който е в нарушение на принципите на демокрация и хуманизъм.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Според нас фактът, че Европейският съюз е основен инвеститор и вторият по важност търговски партньор в Латинска Америка, както и основен донор на помощ за развитие, е достатъчно основание за съществуването на ясна и точно определена стратегия за отношенията между ЕС и Латинска Америка. Ние се застъпваме за определянето на ясни насоки относно най-добрия начин за сътрудничество за насърчаването на политическата стабилност, борбата с изменението на климата, управлението на миграционните потоци и предотвратяването на природни бедствия. Както стана ясно по време на трагедията в Хаити, ЕС очевидно вече е на второ място по отношение на останалите, които се намесиха в положението. Ето защо твърдим, че ЕС трябва да усъвършенства действията си на международно равнище. При това положение той трябва да се намесва по-последователно и ефективно в международната политика. Това усъвършенстване трябва да се осъществи по време на следващата среща на най-високо равнище, която ще се състои на 18 май в Мадрид и по време на която върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност/заместник-председател на Европейската комисия трябва да вземе активно участие.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (ES) Не бях в състояние да гласувам в подкрепа на текста, тъй като една от целите на стратегическото партньорство е сключването на субрегионални споразумения за партньорство с Централна Америка, Перу и Колумбия, а също и с Меркосур, въпреки военния преврат в Хондурас и последвалото нелегитимно правителство, сформирано от Порфирио Лобо. Европейският съюз не може да се отнася към правителствата, участвали във военен преврат, по същия начин, както и към демократично избраните правителства. Също така целта да се създаде Евро-латиноамериканско пространство за глобално

междурегионално партньорство не отчита асиметрията между двата региона. Настоящите условия на споразумението за партньорство между ЕС, Перу и Колумбия са подобни на тези в едно споразумение за свободна търговия, а това няма да се отрази благоприятно на европейските и латиноамериканските граждани. Освен това не съм съгласен с вероятността да се започне тристранен политически диалог (като например ЕС–Латинска Америка–САЩ). За подобни диалози вече има многостранни организации, като например ООН. Докладът предвижда и създаването на фондация „Европа–Латинска Америка и Карибски басейн“. Нямах да се противопоставя на тази идея, ако докладчикът не предлагаше фондацията да се създаде с помощта на публичен и частен капитал, което е явна врата за мултинационалните дружества.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Подробният и изчерпателен доклад относно Латинска Америка предприема разумен подход за гарантирането на развитие на отношенията между Европейския съюз и южноамериканските държави посредством стратегическо партньорство. Създаването на Евро-латиноамериканско пространство за глобално междурегионално партньорство носи потенциал не само за положителни икономически резултати, но и преди всичко за укрепване на ролята на ЕС като фактор във външната политика, особено по отношение на САЩ. За съжаление, докладът съдържа и определени параграфи и формулировки, които загатват за почти мисионерския плам на някои колеги в Парламента и които биха могли да бъдат изтълкувани като твърде голяма намеса във вътрешните работи на южноамериканските държави. Няма никаква нужда, нито смисъл да се дава подробно предписание как тези държави трябва да организират своята политика по отношение на икономиката, образованието и науката, нито как да регулират своята външна политика. Абсурдно е да призоваваме латиноамериканските държави да въведат например сексуалното образование и възпитание. Ето защо гласувах като „въздържал се“ по време на окончателното гласуване.

Justas Vincas Paleckis (S&D), в писмена форма. – (LT) Европейският съюз е партньор на Латинска Америка. Заедно трябва да се борим с предизвикателствата на днешния ден и с глобалните проблеми — проблеми, като например икономическата и финансова криза, изменението на климата, заплахите за сигурността, борбата с тероризма, търговията с наркотици и организираната престъпност. Заедно трябва да опазваме околната среда, да съхраним националните ресурси и да се борим с бедността, неравенството и миграцията. Гласувах в подкрепа на доклада, тъй като той предлага подходящи мерки за борба с бедността в региона: образование и намаляване на неравенството между най-богатите и най-бедните държави в региона. Европейският съюз разполага с фонд „Солидарност“ и освен това насърчава проекти за интеграция, докато Латинска Америка няма такива възможности. Съгласен съм с докладчика, че ако Латинска Америка последва интеграционния модел на ЕС, този регион ще укрепне. Нещо повече — това ще донесе на неговите граждани по-голяма сигурност и просперитет.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Въздържах се по време на окончателното гласуване на доклада. Въпреки че докладът по никакъв начин не е нещо, което можем да приемем като добър принос към предстоящата среща на най-високо равнище между Европейския съюз и Латинска Америка в Мадрид, успяхме да запазим или гласуваме в текста някои важни аспекти. Свежите акценти наред с иначе незадоволителния доклад са: параграфът относно съдебното решение на Междоамериканския съд по правата на човека, осъждащо убийствата на жени (делото „Campo Algodonero“ в Мексико), беше запазено в текста с 359 гласа в негова подкрепа, 235 гласа против и 17 въздържали се; успяхме да постигнем вмъкването в текста на това, че европейският инструмент за инвестиции следва по-специално да бъде прилаган за проекти, допринасящи за борбата с изменението на климата, като например местен обществен транспорт, електромобили и проекта „Yasuni–ITT“ в Еквадор („Дръжте петрола под земята“). Всичко на всичко, бяха приети 10 от 16 предложения за изменения, внесени от групата на Зелените/Европейски свободен алианс. За съжаление, изгубихме всички предложения за изменения, отнасящи се скептично към неотдавна сключените споразумения за свободна търговия и към споразуменията за партньорство, които са в процес на договаряне — предложения за изменение, които предупреждават за рисковете от отслабване на настоящите немошни усилия, насочени към регионална интеграция. И накрая, беше отхвърлено и нашето предложение за изменение, настояващо за постепенното прекратяване на мегаенергийни проекти, сериозно замърсяващи околната среда.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, (PPE), в писмена форма. – (ES) Предвид факта, че част от формулировките, включени в параграф 34, внесени чрез становището на комисията по развитие, са толкова неясни, че биха могли да бъдат изтълкувани като донякъде безучастни по отношение на нещо толкова отблъскващо като аборт, испанската делегация в групата на Европейската народна партия (Християндемократи) поиска от групата отделно гласуване на този параграф с цел да стане съвсем ясно, че се противопоставя на всяка инициатива, целяща нарушаването на неотменимите права на най-уязвимите лица.

Nuno Teixeira (PPE), в писмена форма. – (PT) Европейският съюз и Латинска Америка от години развиват силно стратегическо партньорство помежду си. Европейският съюз е основен инвеститор в Латинска Америка,

вторият по важност търговски партньор и основен донор на помощ за развитие в региона. Крайната цел е до 2015 г. да се създаде Евро-латиноамериканско пространство за глобално междурегионално партньорство в политическата, икономическата, търговската, социалната и културната сфера с цел да гарантира устойчиво развитие и за двата региона.

Във връзка с това бих изтъкнал важността, преди всичко, на подновяването на преговорите за сключване на споразумение за партньорство между ЕС и Меркосур, което със сигурност ще е най-амбициозното двурегионално споразумение, сключвано някога. Приветствам и споразуменията за търговско партньорство между ЕС и Централна Америка, както и с Андската общност, а също и задълбочаването на съществуващите споразумения за партньорство с Мексико и Чили.

И все пак, жалко е, че подобни споразумения биха могли да се отразят на вътрешното производство на ЕС в същите тези сектори, особено в най-отдалечените региони, срещащи постоянни затруднения. Жалко е също и че не е намерена подходяща компенсация за тези региони на ниво Европейски съюз. Гласувах в подкрепа на доклада, тъй като считам, че партньорството между тези два региона на земното кълбо е от съществено значение, тъй като ще донесе взаимна изгода в политическата, икономическа и социална сфера.

Предложение за обща резолюция RC-B7-0233/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Резолюцията, която гласуваме днес, изразява загрижеността на Европейския парламент относно запазването на изискването на канадските органи за виза за румънски, български и чешки граждани и призовава изискването да бъде отменено възможно най-скоро.

Запазването на изискването за виза за гражданите на тези държави-членки нарушава принципа на свободно движение, като създава неоснователни различия и неравенства. Гражданите на Европейския съюз трябва да се ползват с равностойно и справедливо отношение.

Въпреки че срещата на високо равнище между ЕС и Канада, проведена в Прага през 2009 г., отново потвърди общата цел на партньорите за гарантиране на свободата на движение на лица в пълна сигурност между ЕС и Канада, вече е 2010 г., а нищо не се е променило.

Категорично считам, че в близко бъдеще канадските органи ще положат всички усилия, за да отменят визите. Заедно с колегите от Европейския парламент ще продължим започнатите действия, за да се даде възможност на румънските, българските и чешките граждани да пътуват свободно възможно най-скоро.

Zigmantas Balčytis (S&D), в писмена форма. – (EN) Гласувах в полза на резолюцията, тъй като считам, че настоящите преговори за всеобхватно търговско-икономическо споразумение могат да задълбочат отношенията между ЕС и Канада. Очаква се предстоящата среща на високо равнище между ЕС и Канада да се съсредоточи върху укрепването на политическите отношения между двамата партньори, по-специално върху общите предизвикателства, като преговорите за всеобхватно търговско-икономическо споразумение, предизвикателствата пред външната политика и политиката на сигурност, координиран отговор на финансово-икономическата криза, както и изменението на климата и енергетиката. Тъй като ЕС и Канада са решени да изградят безопасна и устойчива глобална икономика с ниско съдържание на въглеродни емисии, да инвестират в чистите енергийни технологии и да станат лидерите в създаването на зелени работни места, способността им да се адаптират към последиците от изменението на климата ще нарасне.

Corina Crețu (S&D), в писмена форма. – (RO) Гражданите на три държави-членки на ЕС все още се нуждаят от виза, за да влязат в Канада. Към румънците и българите се присъединиха и чехите, на които задължителното изискване за виза беше отново наложено поради големия наплив на роми. При това положение е нужно по-тясно сътрудничество, от една страна между държавите-членки на ЕС, с цел разрешаване на проблемите на ромската общност, и от друга страна между държавите-членки и Канада, за да създаде възможно най-ефективната и прозрачна система за предоставяне на информация относно условията за отпускане на визи, така че да се намали процентът на отказаните визи. В същото време системата за убежище на Канада трябва да бъде преразгледана. Всъщност в това отношение заслугата на резолюцията е, че отправя директно искане към канадска страна да предприеме действия за отмяна на задължителното изискване за виза.

Ioan Enciu (S&D), в писмена форма. – (RO) Канада е един от най-старите партньори на Европейския съюз и тазгодишната среща на високо равнище е важна за продължаването и укрепването на тясното двустранно сътрудничество във всички области. Гласувах в полза на резолюцията, защото отразява стегнато и обективно положителната перспектива пред нашето бъдещо сътрудничество.

Гарантирането на реципрочност в двустранните отношения е един от основните принципи на Европейския съюз. Надявам се, че в близко бъдеще Канада ще отмени изискването за виза за румънски, чешки и български граждани, като по този начин ще гарантира справедливо и равно третиране на всички граждани на Европейския съюз. В същото време приветствам досегашните мерки, насочени към подписване на търговско споразумение между ЕС и Канада, и се надявам, че срещата тази година ще даде необходимия тласък за финализирането му.

Предвид настоящото състояние на икономиката и климата, трябва да подчертая необходимостта от тясно сътрудничество за определяне на алтернативи на традиционните източници за производство на енергия, с отчитане на специфичните характеристики на всяка държава, тъй като ЕС и Канада са ангажирани с разработването и използването на нисковъглеродни технологии. Същевременно трябва се насърчи сътрудничеството в енергетиката, климата и морските сектори в региона на Арктика.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Канада представлява надежден и важен партньор на Европейския съюз по исторически и културни причини, заради етническата и политическа ориентация и защото нашите цивилизации споделят общи ценности и ориентири. Всеобхватното търговско-икономическо споразумение с Канада може да има положителен принос за задълбочаване на вече отличните отношения между ЕС и Канада. Въпреки че възникнаха трудности в отношенията, по-специално по отношение на рибарството, сигурността и имиграцията, истината е, че в сравнение с други държави, връзката между ЕС и Канада е стабилна и печеливши и за двамата партньори. Надявам се, че доверието в отношенията ще е дълготрайно и че и двете страни на северната част на Атлантическия океан ще продължат да бъдат мирни и проспериращи.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Партньорството между Канада и Европейския съюз е едно от най-старите и най-близките, датиращо от 1959 г., и настоящите преговори за всеобхватно търговско-икономическо споразумение целят по-нататъшно укрепване на отношенията между ЕС и Канада. Ще подчертая, че през 2010 г. Канада председателства Г-8 и ще бъде домакин на следващата среща на върха на Г-20. Ето защо горещо приветствам изявлението на Комисията, в което напредъкът в преговорите за всеобхватно търговско-икономическо споразумение се посочва като основен за икономическите отношения между ЕС и Канада. Във връзка с това считам, че срещата на високо равнище между ЕС и Канада, която се провежда в Брюксел на 5 май 2010 г., предлага добра възможност за ускоряване на преговорите. По-специално приветствам намерението за започване на основна реформа на системата на Канада за управление на рибарството, включително и на Организацията по риболова в северозападната част на Атлантическия океан.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Резолюцията твърдо подкрепя преговорите, инициирани от Комисията, за постигане на всеобхватно търговско-икономическо споразумение между ЕС и Канада. Споразумението ще се договаря зад гърба на европейските граждани, независимо от факта, че ще повлияе значително тяхното ежедневие: премахване на обществените услуги, превъзходство на правото на инвеститорите да защитават печалбите си пред правото на държавите да защитават общия интерес, ограничаване на правата на работниците и на достъпа до здравни услуги, вода, образование и култура. Групата на Европейската народна партия (Християндемократи), групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, Европейските консерватори и реформисти и групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент предлагат подкрепа и дори ускоряване на тази политика и този явен отказ от демокрация. Аз се противопоставям категорично.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Партньорството между Канада и ЕС има дълга история. Поради това е естествено, че през годините отношенията се задълбочават и подобряват. Срещата на високо равнище ще подходи към всеобхватното търговско-икономическо споразумение по много специален начин с надежда преговорите да бъдат успешни, тъй като споразумението е от основно значение за икономическите отношения между ЕС и Канада. Има и други въпроси между ЕС и Канада, като помощта от ЕС, по-специално за Хаити, въпроси, свързани с риболова и с околната среда. Не можем да забравим, че Договорът от Лисабон предостави на залата нови правомощия в договарянето на международни споразумения: Парламентът вече трябва да бъде включен във всички етапи на преговорите.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Гласувах в полза на предложението за обща резолюция относно днешната среща на върха между ЕС и Канада, тъй като считам, че е важно не само да поддържаме отношенията на високо равнище, но и допълнително да ги задълбочим и подобрим. По-специално, планираните съвместни действия за въвеждане на облагане на банките или данък върху финансовите операции на световно равнище също следва да се подчертаят в този контекст.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Резолюцията беше приета с голямо мнозинство. Аз гласувах с „въздържал се“ заради формулировката на параграф 6, според която ромите обосновават ограничителната визова политика на Канада по отношение на България, Румъния и Чешката република. Все

пак групата Verts/ALE успя да включи в резолюцията следното: „изразява разочарованието си от позицията на канадското правителство на последната конференция на страните по Конвенцията за международна търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (CITES) за разширяване на обхвата на приложение 1 от CITES относно червения тон“.

Alf Svensson (PPE), в писмена форма. – (SV) Когато Европейският парламент гласува резолюцията, определяща приоритетите за предстоящата среща на високо равнище между ЕС и Канада, аз бях сред малцинството, гласувало против предложението. Текстът е до голяма степен добър, но съдържа два параграфа, които просто не мога да подкрепя. Параграф 2 гласи, че една от приоритетните теми, които ще бъдат обсъдени на срещата на високо равнище, следва да бъде „въпросът за въвеждане на облагане на банките или данък върху финансовите операции на световно равнище“. Категорично се противопоставям на подобно облагане или данък върху финансовите операции. Според мен има много други въпроси в сферата на икономиката, които би било по-добре да получат приоритет на срещата на върха.

Освен това ме притеснява формулировката на параграф 6, който гласи, че Парламентът „отбелязва, че решението за повторно въвеждане на изискването за виза за чешки граждани беше взето от канадското правителство поради огромния наплив на роми в Канада“. Това може да е причината Канада да го направи, но за мен няма никакво основание ние, като европейци, да го подкрепим, нито дори да го споменаваме в документ на ЕС. Тъй като тези два параграфа бяха включени в резолюцията и искането да бъдат заличени, за съжаление, не беше подкрепено от мнозинството, гласувах против резолюцията като цяло.

Предложение за резолюция (B7-0243/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Европейският парламент показва с днешния си вот, че е отворен за подписване на ново споразумение относно обработката и изпращането на данни за финансови съобщения като част от Програмата за проследяване финансирането на тероризма. Той също подчерта отново, че всяко ново споразумение в тази област трябва да бъде в съответствие с новата правна рамка, въведена с Договора от Лисабон.

Борбата срещу тероризма остава приоритет за ЕС и плодотворното сътрудничество със САЩ, включващо дейности като обмен на данни и информация, е важно условие за предотвратяване на терористични нападения в бъдеще.

На мнение съм, че е от жизнено важно значение обменът на данни да бъде строго ограничен до информация, искана за борба срещу тероризма, тъй като изпращането на данни на едро е отстъпление от принципите, заложили в основата на европейското законодателство и практика. Ето защо използвах днешната резолюция, за да изискам от Комисията и Съвета изрично да повдигнат въпроса по подходящ начин в рамките на преговорите със САЩ, които следва да се състоят в близко бъдеще, и да проучат, заедно с нашите партньори от САЩ, средствата за въвеждане на процедура, която да е юридически прозрачна и жизнеспособна, за разрешаване на изпращането и извличането на съответните данни.

Sophie Auconie (PPE), в писмена форма. – (FR) Гласувах в подкрепа на общата резолюция относно СУИФТ, която третира изпращането на банкови данни на европейци на САЩ като част от борбата срещу тероризма. След предупрежденията, дадени от Европейския парламент преди няколко седмици, процесът на преговори сега е на правилен път. Европейският парламент вече ще играе роля в това съгласно процедурите, определени с Договора от Лисабон. Целта е да се постигне добър баланс между ефикасната защита на нашите съграждани от терористични рискове и зачитането на индивидуалните права. Според мен мандатът за преговори, представен на Съвета днес от Парламента, подкрепя това мнение.

Zigmantas Balčytis (S&D), в писмена форма. – (EN) Подкрепих резолюцията, тъй като е важно да има споразумение, което да помага както на Европа, така и на САЩ да засилят борбата срещу тероризма в интерес на гражданите, без да се подкопават принципите на правовата държава. Основните принципи все още предстои да бъдат определени от ЕС, който трябва да посочи как най-общо ще сътрудничи със САЩ за целите на борбата срещу тероризма. Поради това отговорност на Комисията и на Съвета е да проучат начини за въвеждане на прозрачна и юридически издържана процедура за разрешаване изпращането и извличането на съответните данни, както и за извършването и надзора на обмена на данни. Подобни стъпки трябва да се предприемат при пълно съответствие с принципите на необходимост и пропорционалност и при пълно зачитане на изискванията, свързани с основните права съгласно правото на ЕС, като европейски орган получи роля, която ще предостави възможност за цялостно прилагане на съответното европейско законодателство.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), в писмена форма. – (LT) Трябва да се стремим да укрепим трансатлантическото сътрудничество в областите на правосъдието, свободата и сигурността в контекста на спазване на правата на

човека и гражданските свободи. Трябва да бъде въведена система за защита на личните данни по един прозрачен и еднозначен начин. Европейските правни изисквания за безпристрастна, пропорционална и законна обработка на личната информация са от възлово значение и трябва винаги да бъдат отстоявани. В момента насочен обмен на данни не е възможен. Решенията трябва да включват ограничаване обхвата на изпращаните данни и изброяване на видовете данни, които определените доставчици на данни могат да пресяват и извличат, както и видовете данни, които могат да се включат за изпращане. Поради това е особено важно Съветът и Комисията да бъдат призовани да проучат начините за създаване на прозрачна и юридически издържана процедура за разрешаване на изпращането и извличането на съответните данни, както и за извършването и надзора на обмена на данни. Всяко споразумение между ЕС и САЩ трябва да включва строги защитни мерки за изпълнението и контрола по отношение текущото извличане, достъпа и използването от органите на САЩ на всички данни, които им се прехвърлят по споразумението. Трябва да има подходящ орган, определен от ЕС, който да контролира прилагането на тези мерки.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Като национална държава Румъния подкрепи приемането на споразумението СУИФТ. Обаче Европейският парламент сметна, че първата версия на споразумението, договорено от представителите на Комисията и Администрацията на САЩ, нарушава правата на европейските граждани, чиито данни се обработват на едро вместо само на конкретно основание, когато са налице съмнения. Важно е новото споразумение, договорено неотдавна във Вашингтон между представители на ЕС и Конгреса на САЩ, да даде отговор на загрижеността на Европейския парламент. Винаги съществува рискът и новата версия на споразумението също да бъде отхвърлена, ако то продължи да бъде в противоречие с Хартата на основните права на Европейския съюз.

Европейският парламент е наясно, че споразумението е важно дори и за сигурността на европейците. В резултат на това става ясно, че възраженията на членовете на ЕП се отнасят по-скоро до съдържанието, отколкото до формата на споразумението. Европейският парламент получи по-големи права във вземането на решения с влизането в сила на Договора от Лисабон. За тази институция е нормално да упражнява собствените си прерогативи и да следи за интересите на гражданите на ЕС. Обаче, ако духът на мненията, изказани от европейския законодател, бъде запазен в бъдещата версия на споразумението, то ще бъде прието. Борбата срещу тероризма и бързото засичане на подозрителни банкови преводи остават все така на челно място в списъка на приоритетите на ЕС.

Françoise Castex (S&D), *в писмена форма*. – (FR) След отхвърлянето на споразумението СУИФТ от Европейския парламент през февруари 2010 г. трябва да бъде договорено ново споразумение между Европейския съюз и САЩ относно изпращането на банкови данни в контекста на борбата срещу тероризма. Като отхвърлихме споразумението през февруари, ние, членовете на ЕП, отказахме да допуснем да продължи масовото, неконтролирано изпращане на данни до Министерството на финансите на САЩ. Гласувах за резолюцията днес, за да повлияя на новия мандат, който Европейската комисия ще има, за да договори новото споразумение със САЩ. По същество, ние искаме изпращането на „едро“ на лични данни да бъде преразгледано, за да може да става по по-насочен начин, да има правни средства за защита, данните да се съхраняват възможно най-кратко време и обменът на данни да става на реципрочна основа. Въпросът за защитата на личните данни е важен за Европейския парламент. Затова бяхме много бдителни по въпроса за изпращане на данни от досиетата на пътниците. Ние докрай ще защитаваме основните права на нашите съграждани.

Proinsias De Rossa (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепих резолюцията относно новата препоръка на Комисията към Съвета да разреши започване на преговори за споразумение между Европейския съюз и САЩ за предоставяне на данни за финансови съобщения с цел предотвратяване и борба срещу тероризма. Съгласно новите разпоредби на Договора от Лисабон, за временното споразумение между Европейския съюз и САЩ, подписано през ноември 2009 г., се изискваше съгласието на Европейския парламент. Гласувах срещу онова споразумение, което беше блокирано от Парламента от загриженост за правото на неприкосновеност на личния живот на европейските граждани и предприятия, която беше застрашена от договореностите за нерегулиран обмен на данни на едро. С тероризма трябва да се води решителна борба, но не може да се допусне средствата, които използваме, да създават обстановка на несигурност за правата на гражданите, което всъщност е точно целта на терористичните нападения на първо място. Всяко ново споразумение трябва да се подчинява на основни принципи като строго ограничаване на обмена до необходимото за целите на противодействието на тероризма, а съдебният надзор и спазването на изискванията на правото на ЕС по основните права трябва да се осигурява от европейски орган. Споразумението трябва да бъде с ограничен срок и да има възможност за незабавното му прекратяване, ако някое задължение не бъде изпълнено.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EL) Гласувах против конкретното предложение за резолюция, тъй като тя не отхвърля масовия обмен на данни със САЩ и други страни в контекста на така наречената борба срещу тероризма. Също така тя не се застъпва за необходимостта от международно обвързващо

споразумение между ЕС и САЩ по рамката за обмен на информация за целите на правоприлагането. Накрая, и защото Европейският парламент ще трябва да одобри подготвеното споразумение, неприемливо е дори неофициални преговори да започват без неговото пълноценно и равноправно участие.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах против временното споразумение, подписано между ЕС и САЩ относно обработката и изпращането на финансови данни за европейските граждани, не само защото то е подчертано лошо предвид факта, че поставя под въпрос спазването на принципите на необходимост и пропорционалност, както и целостта и сигурността на европейските финансови данни, а и защото на Парламента не беше даден шанс правилно да упражни прерогативите си. Убеден съм в необходимостта от укрепване на трансатлантическото сътрудничество във всички имащи отношение области, особено в областта на свободата, сигурността и правосъдието, но това може да се осъществи само ако има абсолютно спазване на основните принципи като пропорционалност, необходимост и реципрочност. Длъжен съм в този момент да поздравя и Комисията, и Съвета за тяхната нова позиция по отношение сътрудничеството с Парламента. Надявам се заедно да успеем да утвърдим основните принципи, които трябва да насочват и улесняват бъдещото сътрудничество между ЕС и САЩ в борбата срещу тероризма. Очаквам изводите от посещението на делегацията на Парламента във Вашингтон и се надявам там също да можем да видим началото на нов етап.

Ioan Enciu (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на резолюцията и държа да повторя, че сътрудничеството ЕС-САЩ в борбата срещу тероризма, по същия начин както и подписването на конкретно споразумение между ЕС и САЩ в тази област, е от възлово значение. Споразумението трябва постоянно да бъде в ползването на Парламента. Съветът и Комисията трябва редовно да информират законодателния орган на Европа на всеки етап от преговорите и подписването на споразумението. Европейският парламент е изразил становището си по въпроса по редица поводи.

Друг възлов аспект от резолюцията определя, че всяко искане за изпращане на данни трябва да бъде разрешено от европейски съдебен орган. Изпращането на данни трябва да бъде обосновано и да става по прозрачен начин. Правата на гражданите трябва да бъдат гарантирани като ползването право на достъп до, корекция и заличаване на данните, както и получаването на компенсации и неустойки в случай на нарушаване на правото на неприкосновеността на личния им живот.

Искам да наблегна на важността на намирането на решение за ограничаване изпращането на данни, което да позволи да се обменят само данни за лица, заподозрени в тероризъм. Важно е принципите на реципрочност и пропорционалност в споразумението да бъдат спазвани и то да бъде анулирано незабавно в случай на неизпълнение на поетите задължения. Твърдо съм убеден, че Съветът по правосъдие и вътрешни работи ще вземе предвид препоръките, съдържащи се в резолюцията.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах за резолюцията, защото съм убедена, че едно споразумение между ЕС и САЩ в тази област трябва също да включва строги защитни мерки по изпълнение и контрол, да бъде под надзора на подходящ орган, определен от ЕС. Само по този начин ще може да се осигури изпращането на данни да не се яви отстъпление от принципите, които са в основата на законодателството и практиката на ЕС.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Международното правно сътрудничество и трансатлантическото сътрудничество са основни за борбата срещу тероризма. Ето защо наличието на едно дългосрочно споразумение между Европейския съюз и САЩ, третиращо предотвратяването на финансирането на тероризма, трябва да се приветства. При все това споразумението не може да излага на риск неприкосновеността на сделките на физическите и юридически лица. Поради тази причина европейските правни изисквания за безпристрастна, необходима, пропорционална и законна обработка на личната информация са от най-голяма важност и затова трябва да останат в сила във всички случаи.

ЕС трябва да определи основни принципи, от които се ръководят формите на общото сътрудничество със САЩ за целите на противодействието на тероризма и механизмите за предаване на информация за сделките на неговите граждани, които бъдат сметнати за подозрителни или нередовни. Споразумение за правно сътрудничество ЕС/САЩ, което да е посветено на предотвратяването на финансирането на тероризма, трябва да бъде подписано, за да се осигури при изпращането на лични данни да се зачитат правата и свободите на европейските граждани и предприятия и сигурността им да бъде защитена, без да се излага на излишен риск неприкосновеността на сделките им.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) При условията на временното споразумение, подписано между САЩ и ЕС, признах необходимостта от трансатлантическо сътрудничество в борбата срещу международната престъпност и тероризма. Наблегнах, че това сътрудничество трябва да се гради на основата на взаимното доверие и спазването на принципите на реципрочност, пропорционалност и зачитане на правата

на гражданите. Сигурността обаче не трябва да е с предимство, а по-скоро да бъде съвместима с другите права, свободи и гаранции. Не е приемливо полицията в Португалия да получава достъп до банкови данни на лица само въз основа на съдебно разпореждане, а милиони единици данни да могат да се изпращат за тълкуване и анализ от полицията на САЩ без никакъв съдебен контрол. Затова гласувах против временното споразумение. При все това въпросното ново предложение за резолюция показва нова позиция от Комисията и Съвета от гледна точка на сътрудничеството с Парламента. Надявам се бъдещото сътрудничество ЕС-САЩ в борбата срещу тероризма да се основава на принципите на пропорционалност, необходимост и реципрочност.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) След сериозното поражение на проекта на споразумението СУИФТ на ЕС със САЩ при нас се върна резолюция, която заслужава най-острата ни критика, тъй като тя приема идеята за широк обмен на данни в т.нар. „борба срещу тероризма“. Много специалисти отбелязаха, че защитата на правата, свободите и гаранциите не се осигуряват при такова споразумение. Така нареченото „споразумение СУИФТ“ и рамковото споразумение за защитата и обмена на данни са заплахата, а не гаранция за сигурността.

Когато става дума за отношенията ЕС-САЩ има различно разбиране за защита на данни, компетенции, законодателство и неприкосновеност на личния живот. Тези въпроси трябва да бъдат изяснени преди на Комисията да бъде даден нов мандат.

При все това мнозинството в залата даде на Комисията истински картбланш, като прие двусмислени ограничения като „пропорционалност“ или „реципрочност“. Това отваря една истинска кутия на Пандора срещу свободата и подпомага изземването на функции от държавите-членки например решението за предаване на данни за техните граждани, което се предава на европейски „публичен съдебен орган“.

Няма възможност за „пропорционалност“ и „реципрочност“ в случаите на съхранение и изпращане на данни на едро, тъй като това е свързано с поредица от неуправляеми опасности, по-конкретно във връзка с това кой получава достъп, как данните се използват и за каква цел.

Sylvie Guillaume (S&D), в писмена форма. – (FR) Гласувах в подкрепа на това Европейската комисия да има засилен мандат да преговаря с органите на САЩ по въпроса за СУИФТ. И наистина, трябва да имаме уверения, че за две важни резерви — въпросът за изпращане на данни на едро и възможността за европейците да ползват правна защита в САЩ — ще бъде намерено решение. Ето защо съм на мнение, че мандатът трябва да бъде съществено променен преди да бъде приет, в противен случай в края на преговорите отново ще съм принудена да гласувам против споразумението, както вече направих преди.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Гласувам против текста, който е благоприятен за възможността за споразумение между Европа и САЩ относно изпращането на данни СУИФТ. При сегашните условия не е осъществимо да се пресяват данните, които ще се изпращат на органите в САЩ. Така органите в САЩ ще имат достъп до много частни данни, изпратени като спешна мярка в резултат от терористична заплахата, която, макар и да е реална, продължава да се използва за имперски цели. Нещо повече, текстът не изисква реципрочност от страна на САЩ, а се осмелява само да „посочи“ смирено, че това би било нормално. Да бъде превърната Европа във васал на САЩ е напълно неприемливо. Досега не е имало по-подходящ момент Европа да утвърди независимостта си от САЩ.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Борбата срещу тероризма е тема за загриженост за ЕС, както и за останалия демократичен свят. Всеки механизъм, който може да помогне за разкриване на потенциални атаки, е съществен за успеха в борбата. Споразумението СУИФТ е едно много силно средство в борбата срещу тероризма, тъй като дава достъп до привилегирована финансова информация относно суми, изпращани между държави. Преговарянето на споразумението със САЩ е уникална възможност за ЕС да внесе ефикасен принос за откриването на нови терористи и евентуални нападения. Понастоящем от страна на САЩ има голямо желание за сътрудничество: те се опитват да получат подкрепа за споразумение, което ефективно защитава изпращаните данни и осигурява максимално възможната реципрочност.

Willy Meyer (GUE/NGL), в писмена форма. – (ES) Не гласувах в подкрепа на общата резолюция, внесена от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и групата на Европейските консерватори и реформисти, тъй като текстът подкрепя възможността да се постигне споразумение между 27-те държави-членки и САЩ за изпращането на банкови данни под претекста на борба срещу тероризма. При сегашните условия органите от САЩ биха имали достъп до голямо количество частни данни за милиони европейци. Мисля, че искането на САЩ не е приемливо и представлява заплахата за свободите и правата на европейските граждани. С това предложение най-консервативните сили се опитват да ни предадат с вързани ръце и крака за интересите на САЩ, без да

мислят за сигурността или правото на неприкосновеност на личния живот на гражданите. Европейският парламент не може да допусне гражданските права и свободи на европейците да бъдат нарушавани с цел противодействие на тероризма.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Предложението за резолюция относно преговорите за ново споразумение СУИФТ съдържа многобройни подробни предложения за това как защитата на данни може да бъде подобрена в бъдеще във връзка с предоставянето на данни за финансови съобщения на САЩ. Това заслужава енергични поздравления. Обаче, като прави това, то прикрива въпроса за основата на необходимостта на такава широка намеса в правото на неприкосновеност на личния живот. Това просто очевидно се предполага. Обаче не е ясно дали можем ефективно да противодействаме на явлението тероризъм по този начин. Не е ясно също как призивите за по-голяма защита на данните трябва да се приложат в практиката. От опита в миналото и от обичайната практика знаем, че данните се използват възможно най-широко и също често с цел печалба. Поради това отхвърлям изпращането на твърде лични данни по принцип и затова също гласувах против предложението за резолюция.

Georgios Papanikolaou (PPE), *в писмена форма*. – (EL) Днес гласувах в подкрепа на резолюцията на Парламента, която беше подкрепена и от повечето политически групи и съдържа условията на Парламента за ратификация на новото споразумение СУИФТ и за започване на нов кръг преговори със САЩ. Целта на Парламента е да постави гъвкави правила за укрепване на трансатлантическото сътрудничество, което ще помогне в борбата срещу тероризма, и да се създаде система за връзка, на която гражданите на Съюза да могат да имат доверие. Една от най-чувствителните точки в преговорите, на която трябва да се отдели особено внимание, е намаляването на обема на предаваните данни. За да бъде постигнато това, в новото споразумение ще трябва да има редица гаранции, предназначени да осигурят съответствие с европейското законодателство, което защитава личните данни на европейските граждани. Освен това, както е посочено в резолюцията, за гражданите на ЕС е важно да имат по-добър механизъм за обжалване, за да могат да защитават правата си по-ефективно.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Въздържах се при гласуването по резолюцията СУИФТ (ППФТ). Тя беше приета обаче с много голямо мнозинство (без поименно гласуване). Нашата група се въздържа, защото най-важните ни поправки бяха отхвърлени, а именно изменение 8, изискващо изпращането на данни да бъде предмет на разрешение от съда, и изменение 9, изискващо за целите на Програмата за проследяване финансирането на тероризма (ППФТ) да се използва Споразумението за взаимна правна помощ (СВПП). Бяха отхвърлени и други важни предложения на групата на Зелените/Европейски свободен алианс: определението на ЕС за тероризма, вместо това на САЩ, забрана на последващо препращане на трети страни или органи и ограничения за срока на съхранение на данните. При все това резолюцията може да се разглежда като много категорично послание с оглед преговорите ЕС-САЩ за ново споразумение относно ППФТ след отхвърлянето (при процедурата на одобрение) през отминалия февруари на първоначалния текст, макар и по наше мнение текстът, приет днес, да е крачка назад в сравнение с резолюцията на Парламента, приета през миналия септември.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Борбата срещу тероризма и финансирането му е неизбежна реалност и заслужава цялото ни внимание, така че трансатлантическото сътрудничество е задължително. На предишния опит за споразумение между Европейския съюз и САЩ относно обработката и изпращането на данни липсваше пропорционалност, реципрочност и прозрачност.

Настоящото предложение за резолюция призовава за приемане на общо определение за „терористична дейност“ и поясняване на схващането за „неизвлечени данни“. То повтаря необходимостта да се използва принципът на необходимост от ограничаване на обмена на информация, като случаите на обмен бъдат строго ограничени до периода от време, необходим за целите им.

Сега се предлага поредица от гаранции, която се основава на европейската законодателна практика и поради това предлага по-добра защита на основните права на гражданите. Прави се опит не само да бъде защитен принципът на недискриминация през цялата процедура по обработка на данните, но също и да се създаде европейски орган, който да има капацитет да получава и осъществява надзор над исканията от САЩ. Гласувах за предложението за резолюция защото съм наясно, че сега са положени основите, които да позволят започване на преговори, които да са благоприятни за постигането на балансирано споразумение между Европейския съюз и САЩ.

Предложение за резолюция: (B7-0244/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепих резолюцията. Същевременно в нашата цифрова ера защитата на данните, правото на информационно самоопределение, личните права и правото на неприкосновеност на личния живот станаха ценности, които играят все по-голяма роля, и затова трябва да бъдат защитавани със специални грижи. За да бъдат защитени тези права по подходящ начин, трябва да се осигури всички трансфери на лични данни от ЕС и неговите държави-членки към трети страни за целите на сигурността да са базирани на международни споразумения със статут на законодателни актове. Нещо повече, използването на PNR данни трябва да се базира на общ набор от принципи, които да служат като основа за споразумения с трети страни и да са в съответствие с европейските стандарти за защита на данни.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Съгласна съм с предложенията, изложени в резолюцията на Европейския парламент, че преди приемането на нова правна мярка трябва да направим оценка на въздействието върху личния живот на базата на пропорционалността, тъй като е от съществено значение да се прецени дали съществуващите правни мерки са недостатъчни. Технологиите и мобилността са съществени характеристики на днешния свят и затова личните права и правото на личен живот станаха ценности, които ние трябва да гарантираме и да пазим внимателно. Съгласна съм с призивите на Парламента за проучване на мерките, свързани с предварителната информация за пътниците (API) и данните от досиетата на пътниците (PNR); в борбата с тероризма трябва същевременно да осигурим съществуващите мерки да бъдат пропорционални и да не нарушават основните права на хората. Затова трансферът на данни за пътници трябва да съответства на стандартите на ЕС за защита на данни и данните трябва да се използват само във връзка с конкретни престъпления или заплахи. Предвид това, че данните от досиетата на пътниците се използват за целите на сигурността, условията за трансфер на данни трябва да бъдат заложили в международни споразумения с ЕС, осигуряващи правна сигурност за гражданите и въздухоплавателните компании на ЕС. В новите споразумения на ЕС трябва да заложим също така подходящи мерки за надзор и контрол, които ще ни помогнат да координираме трансфера и използването на данни от досиетата на пътниците.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Необходимостта от постигане на балансирано споразумение със САЩ относно трансфера на данни от досиетата на пътниците (PNR данни) е предмет на постоянна загриженост през последните години. Настоящото състояние на преговорите все още не отразява съществуването на истинска правна защита на данните в САЩ, тъй като тези данни могат да бъдат съхранявани в продължение на години, след като са извършени проверките за сигурност, и няма правна защита за никой, който не е гражданин на САЩ. Постигнатите споразумения с Австралия и Канада са по-приемливи, защото е спазен в по-голяма степен принципът на пропорционалност, тъй като достъпът до данните е ограничен по отношение на тип, време и количество чрез съдебни контроли. Само чрез последователен подход и установяване на общи принципи и правила относно използването на PNR данни можем да излезем от това положение на безизходица и да пристъпим към каквито и да било международни споразумения в тази област независимо дали с тези три държави или с лавината от подобни искания, които скоро ще последват. Подкрепям съвместното предложение да се отложи гласуването на съгласието на Парламента с надеждата, че с малко повече време преговорите могат да отговорят на загрижеността, която Парламентът винаги е изразявал.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Разискването относно трансфера на лични данни на пътници по трансатлантически полети от въздухоплавателните компании е важна болезнена точка в отношенията на Европейския съюз със САЩ, Австралия и Канада и засяга същността на една от дилемите на нашето време.

От една страна, никой не се съмнява в конкретната нужда да бъдат защитени правото на неприкосновеност на личния живот и конфиденциалността на данните на всеки гражданин. От друга страна, малцина ще отрекат, че живеем във време, когато заплахите за сигурността на хората изискват не само по-добър обмен на информация между полицейските органи в борбата с престъпността, но и по-добра обработка на тази информация, за да стане тя по-подходяща за борбата с организираната престъпност, и по-конкретно с тероризма. Надявам се, че отлагането в процеса, наложено от Европейския парламент, ще даде възможност за постигане на справедлив баланс между тези ценности.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Сегашното състояние на преговорите по трансфера на данни все още не осигурява ефективна правна защита на данните в САЩ, тъй като тези данни могат да бъдат съхранявани в продължение на години, след като са извършени проверките за сигурност и няма правна защита за никой, който не е гражданин на САЩ. Затова подкрепям съвместното предложение да се отложи гласуването на съгласието на Парламента с надеждата, че с малко повече време преговорите могат да отговорят на загрижеността, изразена от Парламента по въпроса.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Подкрепих резолюцията, за да изразя моята загриженост във връзка с използването на PNR данните (данни, които в основни линии са само търговски) като част от преговорите за споразумения със САЩ и Австралия (за целите на борбата с престъпността). Действително считам, че преди да подпишем каквото и да било споразумение за трансфер на данни на трети страни, би било по-мъдро първо да поработим върху обща рамка за такъв тип споразумения, като определим минимални условия например правни ограничения, солидна правна основа, стандарти за защита на данни и ограничен период за съхранение. Също така трябва да определим правото на европейските граждани за заличаване на неправилни данни и за получаване на реципрочен достъп от страна на Европа до данните на нашите партньори. Затова се надявам дискусиите да продължат.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Ще гласувам за текста. Той предлага отхвърлянето на сегашните споразумения със САЩ и Австралия относно предаването на информация, известна като PNR данни, за европейски пътници във въздухоплаването. Групата, към която принадлежа, има известен опит с това: на един от членовете на персонала, активист в областта на правата на човека, беше направо забранено да посещава или да преминава над територията на САЩ, след като беше включен в черен списък на потенциални терористи. Това е един вид произволно ограничаване на свободи, на което ни излагат споразумения от този тип. Терористични актове се извършват. Срещу тях трябва да се борим. Но те не бива никога да бъдат използвани като претекст за репресиране на основни свободи.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Данните от досиетата на пътниците (PNR) са още едно оръжие в борбата срещу тероризма. Съгласно Договора от Лисабон Парламентът отново е призован да вземе участие в преговорите за ново споразумение относно PNR данните между ЕС, САЩ, Австралия и Канада. Като голям поддръжник на борбата срещу тероризма ЕС е готов да преговаря за всякакво споразумение, което би могло да бъде ефективно в тази борба. Съюзът обаче няма да застраши гражданските свободи и основните права.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Поради вече споменатите причини във връзка със споразумението относно СУИФТ се противопоставям на трансфера на данни, по-конкретно ако конструктивното използване на тези данни не може да бъде наистина демонстрирано или ако не може да се изключи злоупотребата с такива данни. Предложението за резолюция споменава подробно евентуалните опасности и препоръчва отлагане на гласуването по искане на съгласие за споразуменията със САЩ и Австралия относно данни от досиетата на пътниците. Поради тази причина гласувах за предложението.

Georgios Papanikolaou (PPE), *в писмена форма*. – (EL) Създаването на общ модел за досиетата на пътниците, който да се прилага в споразуменията за PNR данни с всички заинтересовани страни, и отлагането на гласуването по искането на одобрение на споразуменията със САЩ и Австралия изглежда най-добро решение. Прибързаният подход, който може да доведе до отрицателен вот по отношение на споразуменията за PNR данните със САЩ и Австралия, би спрял потока на данните и може да доведе до отмяна на права за кацане с катастрофални последици за авиокомпаниите. Предложението за обща резолюция, внесено днес от всички групи в Парламента, което аз също подкрепих, правилно заявява, че споразуменията за PNR данни трябва да вземат предвид минимална спецификация, която не подлежи на преговори. Основната цел е сигурността на пътниците, но тя не може да бъде постигната за сметка на зачитането на правото на личен живот и защита на личните данни. Ограничаването на събирането на данни, което трябва винаги да става в съответствие с принципа на пропорционалност и необходимост, е от критично значение за предаването на данни за пътниците.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах за резолюцията. Резолюцията относно PNR данните беше приета с много голямо мнозинство и с наша подкрепа. Тя призовава за отлагане на гласуването на съгласие за споразуменията за данни от досиетата на пътниците (PNR данни) със САЩ, Канада и Австралия, докато не бъдат получени най-сигурни гаранции за защита на данните, срок на съхранение, ограничение по отношение на целите, парламентарни проверки, съдебен контрол, право на достъп и съдебна защита.

Предложение за обща резолюция (RC-B7-0238/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепих резолюцията, тъй като тя поражда много загриженост и в Европейския парламент, и извън него. Цианидът е признат за силно токсичен химикал, използван в технологиите за добив на злато, който е категоризиран като основен замърсител и може да има катастрофален и необратим ефект върху човешкото здраве и околната среда. Този химикал предизвиква най-голямото екологично бедствие в историята на Централна Европа. За съжаление, няма ясно установени правила на ниво ЕС и цианидът продължава да бъде използван в добива на злато, като излага на голям риск работниците и околната среда. Считам, че само пълната забрана за използване на цианида в минните технологии може да защити нашите водни ресурси и екосистеми от замърсяването с цианид.

Elena Băsescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Не съм член на Европейския парламент от Унгария, който защитава интересите на тази държава и поради тази причина подкрепя г-н Áder, нито съм служител на НПО. Аз съм член на Европейския парламент от Румъния и защитавам интересите на собствената си страна.

Като такава се считам задължена да поискам да бъде извършено проучване на въздействието при използване на тази технология, преди да се призове за забраняване на използването на цианид в минните технологии.

Беше задължение на онези, които внесоха резолюцията, да предложат алтернатива, която би била икономически целесъобразна и по-малко токсична от опцията, за която призовават да бъде изцяло забранена.

След изявлението на представителя на Европейската комисия, Сесилия Малмстрьом, преди две седмици и срещата с представителите на местните общности (включително кметовете на градовете в областта Роша Монтана), стигнах до мнението, че е необходимо да бъде извършено задълбочено проучване и да се разгледат всички съществуващи опции преди да се наложи пълна забрана върху тази технология.

Трябва да вземем предвид всички следни аспекти преди да вземем решение: опазване на околната среда, създаване на работни места, привличане на инвестиции, както и липсата на алтернативни дейности на минното дело за населението на целия регион.

Накрая, гласувах против резолюцията и внесох две изменения, тъй като резолюцията отразява гледната точка и интересите само на една партия.

George Becali (NI), *в писмена форма.* – (RO) Подкрепям изменението, насочено към отмяна на параграф 4 от проекторезолюцията, гласувана днес. Затова гласувах за същото. Обаче гласувах против проекторезолюцията по редица причини. Не можем да искаме от Европейската комисия да забрани използването на цианид в минните технологии за някои държави-членки като Румъния, която има големи неизползвани ресурси. Проектът Роша Монтана заслужава да получи подкрепа с оглед на неговото икономическо и социално въздействие и пълно спазване на ограниченията, предназначени да защитават околната среда и археологическите обекти. Като член на ЕП аз подкрепям възможността, предлагана на тази област, с всички нейни проблеми. Твърдо съм убеден, че отговорните национални държавни органи ще договорят равнище на такси за лицензиране, които могат да ревитализират и защитят областта Роша Монтана с нейните златни залежи. Като държава-членка Румъния има право да разработва своите залежи при безопасни условия, които гарантират опазването на околната среда, като същевременно прибира икономическите и социални ползи, присъщи за природните богатства, които има.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Цианидът е изключително опасен химикал, използван от минната промишленост, въпреки рисковете, които поставя за околната среда и човешкото здраве. Преди десет години повече от 100 000 кубически метра замърсена с цианид вода се изля при авария в речна система от резервоар на златна мина в Румъния. Този разлив е отговорен за едно от най-лошите екологични бедствия в Централна Европа. В продължение на няколко години токсични вещества застрашаваха екологичното равновесие, хранителната верига и основните човешки изисквания спрямо водата от тези реки. Нищо не може да попречи подобна авария да се случи отново. В Европа има няколко минни проекта, в които се използва цианид. Всеки момент може да възникне ново бедствие. Това е просто въпрос на време и човешка небрежност. Минните технологии с използване на цианид изискват малко работна ръка, а поражат риск от реални екологични бедствия. В европейското екологично законодателство е заложен принципът на предпазливост, като то изисква предотвратяване и мониторинг на замърсяването на водите. Затова гласувах за резолюцията на Парламента, която призовава за забрана на използването на цианид в златни мини в ЕС.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EL) Одобрявам и гласувах за това конкретно предложение за резолюция, защото въпросът за използване на цианид в минните технологии е изключително сериозен и изисква незабавни и решителни действия без уклончивост. Досега Комисията е възприела много свободен подход към въпроса и това трябва да се промени веднага. Въпросът засяга множество държави, здравето на европейските граждани и опазването на околната среда. Случаите, които са възникнали от използването на цианид в минните технологии, и последиците от тях, както в Румъния, така и в други държави, са добре документирани и изключително тревожни. Когато попитах Комисията за неотдашното решение за създаване на златни мини с използване на цианид в България, отговорът на Комисията засили моите опасения. За съжаление, в момента изглежда, че цианид е възможно да се използва в Северна Гърция по три инвестиционни програми на чуждестранни компании. Накрая, Комисията трябва да предложи пълна забрана за използването на цианид в ЕС в рамките на следващите шест месеца, за да може да започне да се прилага най-късно в края на 2012 г. Също така всички държави-членки трябва да се задължат да забранят използването на цианид, както направи наскоро Унгария.

Marielle De Sarnez (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Европейският парламент прие резолюция в полза на обща забрана за използването на цианид в минните технологии до края на 2011 г. Последствията от замърсяването на околната среда с цианид са транснационални и затова тази забрана трябва да се прилага на европейско равнище. Например през януари 2000 г. повече от 100 000 кубически метра замърсена с цианид вода се излива от златна мина в Румъния и замърсява реките и потоците в Румъния, Унгария, Сърбия и България. Надяваме се, че държавите-членки ще прекратят подкрепата си за минни проекти с използване на базирани на цианид технологии. Същевременно Комисията ще трябва да насърчи промишленото развитие на тези области с финансова подкрепа за зелени заместващи отрасли, възобновяеми енергийни източници и туризъм.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt и Cecilia Wikström (ALDE), *в писмена форма.* – (SV) В шведската промишленост за добив на злато цианидът се използва в затворени системи и екологично устойчив начин. Той се разлага преди водата да бъде пусната от системата и най-добрите съществуващи технологии (BAT) осигуряват гранични стойности, които са доста под международно договорените безопасни нива. Високите стандарти за безопасност предотвратяват каквото и да било въздействие на цианида върху околната среда. Мините помагат за осигуряване на заетост в рядко населени области, като все още не е възможно да бъде разработена алтернативна технология. Трябва да се насърчи научно-изследователската и развойна дейност в тази област, но при съществуващите условия една забрана би била пагубна и от социална, и от икономическа гледна точка.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson и Marita Ulvskog (S&D), *в писмена форма.* – (SV) Ние, социалдемократите, работим мащабно за премахване на опасните вещества от храните, околната среда, производството и т.н. Цианидът е едно от тези опасни вещества и работата с цианид е въпрос за регулиране по очевидни причини. В Швеция цялото използване на цианид в минните технологии се извършва в затворени процеси и по начин, който се счита за безопасен. В други части на ЕС работата с това вещество не е толкова стриктно контролирана.

Избрахме да се въздържим при окончателното гласуване, защото не можем да подкрепим една прибързана директна забрана, която също така би била наказателна мярка за минното дело в онези страни, в които работата с цианид се счита за безопасна. Но искаме Комисията да предприеме незабавни действия, за да станат процесите с използване на цианид безопасни, за да осигури използване на затворени процеси във всички държави-членки и в дългосрочен план да бъде премахната употребата на цианид в производството чрез забрана.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Конкретната токсичност от използването на цианида и ефектите от използването му в минните технологии и за онези, които го използват, и за фауната и флората около мините, изискват ход към забраната за използването му в минните технологии поради опасения, свързани с нарастващия брой случаи на замърсяване с бедствени последици за хората и околната среда. Независимо от това, предвид сегашните потребности на минната промишленост, тази забрана не може да бъде незабавна, затова трябва да бъдат проучени и въведени мерки за свеждане до минимум на въздействието на цианида върху околната среда.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах за резолюцията, защото тя предлага обща забрана за използването на цианида в минните технологии в Европейския съюз до края на 2011 г. и защото разбирам, че една забрана представлява в момента единствения надежден начин да защитим нашите водни ресурси и екосистеми от замърсяването, причинено от използването на цианид в мините. Бих подчертал необходимостта да задължим действащите компании да осигурят застрахователно покритие за щетите и разходите за възстановяване, необходими за възстановяване на даден обект в първоначалното му екологическо и химическо състояние в случай на авария или неизправност.

Françoise Grossetête (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах за текста и съм доволна от резултатите от гласуването, защото цианидът е изключително токсичен химикал, който има потенциално катастрофални и необратими ефекти върху околната среда и човешкото здраве. Цианидът е категоризиран и като един от главните замърсители според Рамковата директива за водите (WFD).

Необходимо ли е да напомням, че през януари 2000 г. повече от 100 000 кубически метра замърсена с цианид вода беше изпусната от златна мина в Бая Маре, Румъния, и замърси реките Сомеш, Тиса и Дунав? Тя уби рибата, живите организми, а питейната вода беше трайно замърсена в Румъния, Унгария, Сърбия и България.

Необходимо ли е да напомням, че този инцидент се нарича „втори Чернобил“ поради опустошителния му ефект върху околната среда?

Ако не успеем да приемем чрез обикновено предложение за обща резолюция твърда позиция в полза на пълна забрана за използването на цианид в минните технологии в Европейския съюз, то посланието, което изпращаме на Европейската комисия, става безсмислено за бъдещето.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), в писмена форма. – (RO) Има времена, когато екологичното благосъстояние, защитата на природното наследство и човешкото благосъстояние като цяло успяват да надделеят дори над икономическите и партийни интереси. Това се подчертава от резолюцията.

Европейският парламент успя да покаже днес, че защитава преди всичко общите интереси и благосъстоянието на хората. Използването на цианид в минните технологии представлява риск, който не можем да си позволим да поемем, тъй като ефектите са необратими.

Но подкрепям идеята за насърчаване на промишлената конверсия в области, където базираните на цианид технологии са забранени, като се осигури достатъчна финансова подкрепа за „чисти“ промишлени отрасли, както и за възобновяеми източници на енергия и туризъм.

Tunne Kelam (PPE), в писмена форма. – (EN) Гласувах за резолюцията и считам, че използването на цианид в минните технологии трябва да бъде забранено в Европа. Цианидът е силно токсичен химикал, използван при добиването на злато. Той представлява сериозна заплаха за околната среда и здравето на човека. Тежките аварии в миналото са доказали, че замърсяването с цианид може да има необратим ефект и върху околната среда, и върху здравето на човека. В това отношение подкрепям силно каузата за забрана на този вид добив във възможно най-кратки срокове, за да е сигурно, че никога, днес или в бъдеще, няма да бъде изложен на опустошителното въздействие на цианида в минните технологии.

Marian-Jean Marinescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Гласувах против резолюцията за забрана на използването на цианид в минните технологии до края на 2011 г. по ред причини. Спирането на съществуващите минни проекти с използване на технологии с цианид би нанесло тежък удар на държавите-членки, използващи тази технология (Финландия, Швеция, Испания, Румъния, България и Гърция), и на държави-членки, които произвеждат цианиди (Белгия, Обединеното кралство, Чешката република и Германия). Европа би станала 100% зависима от вноса на злато, метал, който се използва в промишлеността за ценни метали, както и в сектора за електроника. Приблизително 87% от производството на цианиди се използва в други промишлени отрасли извън минното дело например в производството на витамини, бижута, лепила, електронни компоненти за компютри, негорими изолационни материали, козметика, найлон, бои, лекарства и т.н. Съществуват технологии в икономическия сектор, които представляват опасност за здравето на човека и за околната среда. Технологиите с използване на цианид е просто една от тях. Съществуват разпоредби и стандарти, които позволяват да се извършва такава дейност при безопасни условия, за да бъде предотвратено всякакво вредно въздействие. Тези принципи важат и за технологиите в минното дело. Съществува действащо законодателство, което трябва да бъде спазвано. Нямаме право да забраняваме, но имаме право да защитаваме.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) ЕС беше много ясен по отношение на целите, заложи в Рамковата директива за водите, по отношение на водните ресурси, които не трябва да съдържат никакви химически активни вещества. За да бъдат постигнати тези цели, забраната за използване на цианид в минните технологии е от решаващо значение. Трябва да заменим тази техника с екологично-съобразни алтернативи, тъй като на минните технологии с използване на цианид се дължат повече от 30 сериозни аварии през последните 25 години.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Гласувах против резолюцията, защото действащата директива от 2006 година осигурява максимална защита на околната среда и здравето на човека що се отнася до използването на цианид в минните технологии. Предвид строгите разпоредби на директивата относно отпадъците от мините и липсата на икономически целесъобразни алтернативи не е необходимо да се налага обща забрана за използване на технологии с цианид за добив на злато.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Гласувах за окончателния текст. Предложението за обща резолюция беше прието само с една малка положителна добавка (насърчаване на промишлената конверсия в областите, в които е забранено използването на цианид в минните технологии). Опитите да се промени призова за „иницииране на пълна забрана“ само в извършване на оценка на въздействието бяха отхвърлени с поименно гласуване (161/416), а също и изменението просто „да се разгледа“ възможността за забрана (поименно гласуване: 246/337). Нашето съвместно изменение с групите S&D и GUE/NGL „да се предложи забрана“ с дата, от която да влиза в сила, беше отхвърлено (поименно гласуване: 274/309). Окончателната резолюция беше приета със съотношение на гласовете 524/54/13 (групата ALDE се въздържа, тъй като изменението за оценка на въздействието не беше прието).

Alf Svensson (PPE), в писмена форма. – (SV) При вчерашното гласуване в Европейския парламент за обща забрана за използването на цианид в минните технологии в Европейския съюз, както много други шведски

членове на Европейския парламент, гласувах против предложението за резолюция. Цианидите са токсични и е изключително важно използването им да става в рамките на установените насоки по отношение на околната среда и излужването да се извършва в затворени процеси. Това е стандартна практика в Европа и свежда до минимум риска от опасни емисии. Директната забрана за използване на цианид в минните технологии би означавала, че златните мини в Европа, включително в Швеция, ще трябва да бъдат затворени. Според мен директната забрана за използването на цианид в минните технологии би била неепропорционална, докато не получим алтернатива на излужването на цианида, която да е технически, икономически и екологично целесъобразна. Затова гласувах против предложението за резолюция.

15. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

16. Декларации на председателството

Председател. – Опечалени сме от новината за извършеното в Мексико убийство на международния наблюдател за правата на човека от Финландия Тири Антеро Яааккола. Той и мексиканската активистка Бети Кариньо Трухильо, която го придружавала по това време, били убити при изпълнение на наблюдателна мисия за съблюдаване на правата на човека в Мексико. От името на Европейския парламент поднасям съболезнования и изразявам съчувствие на близките на жертвите. Както виждаме, светът, в който живеем, все още изисква такива жертви.

Навярно сте осведомени, че миналата седмица направих официално посещение в САЩ. Официално открих новото Бюро за връзка на Парламента към Конгреса на САЩ във Вашингтон. Също така проведох множество важни разговори, които би трябвало да допринесат за по-тесното сътрудничество, по-специално икономическо сътрудничество, между Европейския съюз и САЩ. Разговаряхме и за стратегическото партньорство и за промените, които настъпиха в Европейския съюз след влизането в сила на Договора от Лисабон. Очакваме сътрудничеството със САЩ да се осъществява на равни начала.

Тази неделя, на 9 май, се навършват 60 години от декларацията на Шуман. За да отбележи това събитие, Европейският парламент ще отвори вратите си за всички, които проявяват интерес, в събота, 8 май в Брюксел и в неделя в Страсбург. Ще се състоят и церемонии за ознаменуване на това събитие в Люксембург. В Страсбург, наред с другите гости, ще присъства и един от заместник-председателите на Комисията, както и министрите по европейските въпроси на Франция и Германия. Аз също ще бъда там и искам да насърча всички ви да дойдете в Страсбург тази неделя, след четири дни.

17. Преразглеждане на Договорите — Преходни мерки относно състава на Европейския парламент — Решение да не се свиква Конвент за преразглеждане на Договорите във връзка с преходни мерки относно състава на Европейския парламент (разискване)

Председател. – Следващата точка е общото разискване относно следното:

– доклада на г-н Méndez de Vigo, от името на комисията по конституционни въпроси, относно проекта за протокол за изменение на протокол № 36 относно преходните разпоредби, касаещи състава на Европейския парламент за оставащата част от настоящия парламентарен мандат 2009-2014 г.: Мнението на Европейския парламент (член 48, параграф 3 от Договора за ЕС) [17196/2009 - C7-0001/2010 – 2009/0813(NLE)] (A7-0115/2010), и

– доклада на г-н Méndez de Vigo, от името на комисията по конституционни въпроси, относно предложението на Европейския съвет да не се свиква Конвент за преразглеждане на Договорите относно преходните мерки, касаещи състава на Европейския парламент [17196/2009 - C7-0002/2010 – 2009/0814(NLE)] (A7-0116/2010).

Íñigo Méndez de Vigo, докладчик. – (ES) Г-н председател, моля, позволете ми да започна изказването си с цитат от Рилке: „Господарю, време е. Бе твърде дълго лято...“. Рилке беше любимият поет на неотдавна

починалия ни колега Dimitris Tsatsos. Преди известно време, на 19 ноември 1997 г., Dimitris Tsatsos и аз имахме честта да внесем в Парламента доклада относно Договора от Амстердам.

Именно в този доклад относно Договора от Амстердам предложихме всяко изменение в Договорите да бъде предварително подготвено от Конвент.

Нарекохме го метода на Общността. Всъщност именно този метод на Конвента беше използван при изготвянето на Хартата на основните права и преди всичко на Конституционния договор.

Днес искам специално да напомня за Dimitris Tsatsos, тъй като сме на прага да осъществим първата реформа на Договора от Лисабон, който, в крайна сметка, г-н председател, е Конституционният договор, за който толкова упорито се борихме.

Тази първа реформа, която ще се състои в изменение на Протокол (№ 36) към Договора от Лисабон, е предизвикана от една аномалия, тъй като към момента на провеждане на изборите за настоящия Парламент през юни миналата година Договорът от Лисабон не беше влязъл в сила поради превратностите, с които всички ние сме запознати.

Ето защо последните парламентарни избори бяха проведени в съответствие с Договора от Ница, който беше в сила по онова време, а във вече споменатия Договор от Ница се предвиждат 736 члена на Парламента, а не 751, както е заложено в Договора от Лисабон.

За да се усложнят нещата още повече, г-н председател, Актът от 1976 г. постановява мандатът на членовете на Европейския парламент да е с продължителност пет години. Това означава, че сега не можем просто да се съобразим с предвидения в Договора от Лисабон брой, а именно 751 члена на Парламента, при положение че съгласно Договора от Лисабон една страна губи трима члена, които са избрани, и следователно не могат да напуснат Парламента по време на настоящия парламентарен мандат.

Ето защо, г-н председател, Протоколът (№ 36) трябва да бъде изменен, за да могат договореностите от Лисабон да влязат в сила и поради тази причина по време на настоящия парламентарен мандат, 2009-2014 г., когато изменението на Протокол (№ 36) влезе в сила, Парламентът, по изключение, ще има 754 члена.

Поради тази причина, г-н председател, Европейският съвет адресира до Вас писмо с искане, съгласно член 48, параграф 2 от Договора, Парламентът да даде мнение по два въпроса.

Първият въпрос е дали е необходим Конвент, за да се изготви изменението на Протокол (№ 36). Вторият е дали държавните и правителствени ръководители могат да свикат междуправителствена конференция за изменение на Протокола (№ 36).

Двата въпроса са свързани, въпреки че са разгледани в два различни доклада. Ще започна със свикването на междуправителствена конференция. Както отбелязах, разглеждаме политическия резултат от прилагането на Договора от Лисабон, както и едно преходно решение, съставляващо изключение, което ще е в сила единствено до края на настоящия парламентарен мандат. Следователно междуправителствената конференция ще се придържа към нещо, по което вече е постигнато съгласие: как да се разпределят тези 18 члена на Парламента сред 12 страни.

Следователно, г-н председател, няма спор. Считаю, че междуправителствената конференция може да бъде свикана много бързо и че тя може дори да разреши въпроса за една сутрин, при положение че политическото решение вече е взето.

Поради тази причина ще призова да се гласува със „за“ относно междуправителствената конференция и ще посоча, че не считам за необходимо да се свиква Конвент относно въпрос, който вече е решен. Ние сме за провеждането на междуправителствена конференция; против сме свикването на Конвент.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, искам да изразя задоволството си от факта, че Европейският парламент, със съдействието на скъпия ми колега и приятел Íñigo Méndez de Vigo, споделя мнението на Европейския съвет в смисъл, че за да се осъществи предлаганото изменение на Протокол (№ 36) към Договора от Лисабон, не е необходимо да се свиква Конвент, като се има предвид, че става въпрос за малка промяна, макар и такава, която е крайно необходима, за да се даде право на присъствие в пленарната зала, преди провеждането на следващите избори, на определен брой членове на Парламента, които трябваше да са тук, ако Договорът от Лисабон беше влязъл в сила.

Този конкретен случай е доста парадоксален, защото както г-н Méndez de Vigo, така и аз бяхме част от Конвента, който изготви конституция за Европа. В този случай целта е да се направи опит да се избегне

процедурата, като се има предвид, че става въпрос за много малка — всъщност само формална — промяна в Договора от Лисабон.

Доволен съм, че по този начин, ако Парламентът приеме внесеното от г-н Méndez de Vigo предложение и след като се проведе междуправителствена конференция и се изпълнят съответните процедури по ратификацията в 27-те парламента на държавите-членки на Европейския съюз, още 18 члена на Парламента от 12 страни — Обединеното кралство, Словения, Полша, Нидерландия, Малта, Латвия, Италия, България, Швеция, Франция, Австрия и Испания — могат да дойдат възможно най-скоро.

Следователно гражданите на тези страни ще имат още по-голямо представителство в Европейския парламент. Затова съм доволен, че докладът беше изготвен от г-н Méndez de Vigo и че беше приет от комисията по конституционни въпроси в предложението от него вид. Надявам се също така, че той ще получи широко одобрение тук, на настоящото пленарно заседание, и че ще можем да видим тези 18 липсващи членове на Европейския парламент във възможно най-кратки срокове, както и че това ще бъде предвидено в Договора от Лисабон.

Марош Шевчович, член на Комисията. – (ЕН) Г-н председател, искам да благодаря на г-н Méndez de Vigo за отличния доклад. Доволен съм също така, че имам възможността да уведомя Европейския парламент, че Комисията прие положителното становище относно пристъпването към междуправителствената конференция (МПК), на която ще бъдат разгледани промените в Договора, необходими за одобряването на 18 допълнителни члена на Европейския парламент.

Европейският съвет поиска становището на Комисията в отговор на предложението на испанското правителство и тъй като това предложение отразява отдавнашното политическо споразумение за незабавното встъпване в длъжност на 18-те допълнителни членове на Европейския парламент, Комисията препоръчва да се пристъпи към междуправителствена конференция във възможно най-кратки срокове.

В унисон с испанското предложение, Комисията също така подчерта в своето становище, че дейността на МПК трябва да се сведе до решаването на въпроса за допълнителните членове на Парламента. С голямо задоволство видях, че докладът на г-н Méndez de Vigo се подкрепя от силно мнозинство в комисията по конституционни въпроси, и се надяваме, че това ще се случи и по време на утрешното заседание на Парламента.

Искам също така да изразя надеждата на Комисията, че ограничените промени в Договора, които ще бъдат обсъждани по време на тази МПК, ще бъдат приети бързо и ратификацията от страна на държавите-членки ще позволи на допълнителните 18 члена на Парламента да встъпят в длъжност във възможно най-кратък срок.

Carlo Casini, от името на групата PPE. – (ИТ) Г-н председател, госпожи и господа, ще бъде много кратък, тъй като председателството на комисия I постигна много всеобхватно споразумение в съответствие с вече казаното, така че не е необходимо да се впускаме в прекалено многословно разискване.

Проблемът, който възникна и беше обсъден в комисията, касаеше предимно следното: както Актът от 1976 г., така и Договорът от Лисабон съдържат изискването членовете на Европейския парламент да се избират пряко от народите на различните страни. Това поражда проблем в случаите, в които избирателната система, използвана за избирането на членове на Парламента за настоящия парламентарен мандат, не позволява влизането в Парламента на кандидати, които не са получили достатъчно гласове, за да си осигурят място, но са получили достатъчно гласове, за да могат да встъпят в длъжност на по-късна дата.

Някои избирателни системи позволяват това, но изглежда, че при други не е така. Ето защо, ако не искаме да забавим значително приобщаването на членовете в Парламента, трябва по изключение да прибегнем до преходни системи за назначение, както е предвидено от Съвета.

След продължителни дискусии комисията, която оглавявам, стигна до заключението, че това е безпристрастна позиция. Ето защо ние подкрепяме вече казаното. Действително трябва да посоча, че аз лично внесох за разглеждане изменение, в което се предлагаше да се назначат наблюдатели в междинния период преди избирането на новите членове на Европейския парламент. Въпреки че това изменение все още се обсъжда, ще трябва да гласуваме против него — макар да е внесено от мен — тъй като в компромисното изменение се предвижда бърза и незабавна интеграция на членове в Парламента.

Ramón Jáuregui Atondo, от името на групата S&D. – (ЕС) Г-н председател, в началото искам да отбележа, че решението, което взимаме в този случай, не е леко. Първо, ние преразглеждаме Договора. Скоро след влизането му в сила за пръв път предлагаме той да бъде преразгледан. Към този въпрос трябва да се отнесем сериозно.

На второ място обаче, ние на практика възстановяваме, потвърждаваме и даваме възможност на 18 члена на Европейския парламент, които биха имали правото да заемат местата си, ако Договорът беше одобрен преди изборите, да упражнят това си право. Нещо повече, ние даваме възможност на 12 страни, които имат правото да преразгледат положението си в Парламента, тъй като имат договореност с целия Европейски съюз, че трябва да имат по-голямо представителство, отколкото в момента, да упражнят това си право. В това се състои целият въпрос, но той е важен.

Въпреки всичко, самият Договор съдържа изискване за провеждане на Конвент за неговото преразглеждане. Съветът съвсем разумно ни задава въпроса дали е необходимо да се провежда Конвент, за да се ратифицира споразумение, постигнато с всички държави-членки на ЕС. Парламентът отговаря, че това не е необходимо. Не е необходимо в този случай.

Ето защо той възлага на Съвета да свика междуправителствена конференция и да преразгледа Договора, като по този начин дава възможност на 27 страни да ратифицират преразгледания акт и с това дава право на 18 члена на Европейския парламент да дойдат тук, а на ангажираните със случая 12 страни — да достигнат пълната степен на парламентарното си представителство.

С това се стремим да се справим, но има един проблем. На първо място, искам да призная, че имаме известни затруднения, когато трябваше да определим дали тези, които ще дойдат, трябва непременно да бъдат пряко избрани на тези места или могат да бъдат избрани по някакъв друг начин.

Мисля, че възникналият проблем, който трябва да бъде проучен и представен реалистично, беше решен по задоволителен начин. Искам да благодаря не само на докладчика, г-н Méndez de Vigo, за изготвения доклад, но и на г-н Duff за това, че успяхме да постигнем едно според мен много важно споразумение между трите групи.

Това, което заявяваме, е: да, нека Договорът бъде преразгледан, но без Конвент, за да може да се сложи начало на правото на това одобрение. В същото време обаче Парламентът би трябвало да напомни на националните парламенти, че те трябва да изпратят членове, които са пряко избрани за Европейския парламент, и че ние в Парламента възнамеряваме да преразгледаме европейската избирателна система, за да обезпечим европейския електорален модел с единна, наднационална система за избор на неговите членове.

Доволен съм, че тези две съображения позволиха да се постигне баланс, за да може въпросът да бъде повторно поставен на обсъждане.

Andrew Duff, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, представеното ни предложение, разбира се, предхожда влизането в сила на Договора. Ако Договорът беше въведен в сила преди внасянето на такова предложение, ние нямаше да го приемем.

Парламентът не може да приеме факта, че Франция би се постарала да бъдат назначени двама депутата от нейното Народно събрание в Парламента. А ако бяхме постигнали съгласие по въпроса след влизането в сила на Договора — ако това предложение не беше внесено преди въвеждането му в сила — също щяхме да нарушим Договора, защото предложението е в разрез с принципа на прогресивно намаляващата пропорционалност.

Приемаме едно преходно решение, но в хода на полемиката много успешно се разкриват проблемите, касаещи състава на Парламента и избирателната процедура. Доволен съм, че всичките ни групи вече са съгласни, че сега е необходима съществена реформа на избирателната процедура и скоро Парламентът ще внесе предложения, за които ще е нужна междуправителствена конференция, които ще бъдат изцяло и правилно подготвени от Конвент, в който ще участват националните парламенти, който ще има широки съвещателни функции и ще включва национални политически партии, за да се постигне реално и навременно решение на въпроса до 2014 година.

Изключително съм благодарен на моите колеги и на координаторите от другите групи за конструктивните преговори, които бяха проведени с твърдото намерение да се реформира избирателната процедура на Парламента.

Gerald Häfner, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, имаме широк консенсус по въпроса. С нетърпение очакваме разширението на Парламента, както и новите 18 члена. Желанието ни е да създадем условията за него сега, така че те да могат да дойдат и да работят заедно с нас.

Има само едно малко различие в мненията, което, честно казано, в действителност е много голямо, защото засяга основата на нашата работа, включително разбирането ни за принципа на демокрацията и оценката ни за самия Европейски парламент. То касае въпроса за това кой решава кои ще бъдат тези нови членове. За нас

това не е второстепенен въпрос, а ключов момент. Съгласно Договора членовете на Европейския парламент „се избират за срок от пет години въз основа на всеобщо пряко изборително право, при свободно и тайно гласуване“. Гражданите са тези, които правят избора. Именно това се случи в 11 от 12 страни.

Една страна сега заявява, че това не е възможно и че ще ни изпрати членове на парламента, които са избрани от гражданите ѝ за осъществяване на напълно различна дейност. Не считаме, че това е задоволителен начин на третиране на Парламента, на правото на гражданите да гласуват и на принципа на демокрацията.

Можехме да си спестим Конвента, ако въпросът беше чисто технически, с други думи, ако бяхме постигнали съгласие относно принципа на изпълнение на Договорите. В настоящия момент обаче Договорът е застрашен от провал. Нека настояваме за свикването на Конвент, което е чудесен метод за постигане на консенсус именно по тези видове въпроси извън правителственото ниво в Европа.

Ashley Fox, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, приветствам доклада и заключението му, че не е необходим конституционен Конвент. Такъв Конвент би довел единствено до загуба на време и пилеене на парите на данкоплатците. Действително сред избирателите ми липсва охота за Конвент, на който несъмнено ще се обсъжда по-нататъшната политическа интеграция. Всъщност във Великобритания преобладава мнението, че вече е постигнат прекомерно голям напредък по отношение на политическия съюз.

Макар да приветствам мерките, които дават възможност на допълнителните 18 члена на Парламента да заемат местата си, не смятам, че те трябва да са със статут на наблюдатели до влизането в сила на преходните разпоредби. Такава мярка би им дала право да настояват да им се изплащат заплатите и да им се покриват разходите преди да са получили право да гласуват, а аз считам, че по принцип това не е правилно.

В момент, в който се очакват големи съкращения на публичните разходи в почти всички държави-членки, Европейският парламент трябва да даде пример. Трябва внимателно да боравим с публичните средства по всяко време. Групата, към която принадлежа, ще гласува против доклада, защото в него се пренебрегва този важен принцип.

Søren Bo Søndergaard, *от името на групата GUE/NGL*. – (DA) Г-н председател, мненията ни не съвпадат по много неща, които засягат ЕС. Те несъмнено се различават и по много неща, които касаят Европейския парламент. Считам обаче, че е налице широк консенсус, че онова, което придава легитимност на Европейския парламент, е фактът, че той се избира по демократичен начин и пряко от гражданите. А ето че днес разглеждаме предложение, което ни принуждава да се изправим лице в лице с факта, че това може да се промени. Внесено е предложение, което може да ни постави в положение, при което през следващите четири години в Парламента могат да се приемат неща от хора, които не са демократично избрани, а са назначени. Мисля, че това е много лош вариант. Мисля също така, че е много неуместен вариант.

Той, разбира се, е в разрез с Договора. Затова би ни се наложило да преразгледаме Договора. Той обаче е в разрез и с онова, което в действителност вършим на практика. Когато Румъния и България се присъединиха към Европейския съюз през 2007 г., казахме ли им, че не е необходимо да провеждат избори? Заявихме ли, че членовете на Парламента от тези страни могат да участват в заседанията в продължение на две и половина години, без да се провеждат избори? Не, ние им дадохме указания да проведат избори и именно това трябва да се стори в случая с новите членове. Така трябва да се действа, дори ако трябва да се проведат избори само в една страна, например във Франция.

Morten Messerschmidt, *от името на групата EFD*. – (DA) Г-н председател, има нещо странно в ситуацията, в която се намираме в момента. От години слушаме как Договорът от Лисабон ще бъде актът, който ще гарантира демокрация, прозрачност и влияние на гражданите върху законодателството в ЕС. А ето, че едно от първите неща, което Европейският парламент решава да направи, след като е повтарял това на гражданите в продължение на години, е да каже „не“ на преките избори, „не“ на свикването на Конвент и „не“ на всички инструменти, които сме използвали в миналото, за да разясним убедително на гражданите защо е необходим този Договор. В това има нещо доста странно.

Естественото поведение, разбира се, е да се отнесем сериозно към обещанията, които дадохме на електората, да се отнесем сериозно към факта, че Парламентът трябва да се състои от хора със задължения, възложени им пряко от народа, и да се отнесем сериозно към факта, че не правителствата, а избраните представители са тези, които променят Договорите. Тези два основни елемента — а между другото и основни обещания — ще бъдат унищожени, ако двата доклада бъдат приети. Цялата идея, дори целият аргумент в подкрепа на съществуването на Договора от Лисабон — всичко, което беше предназначено да покаже убедително на гражданите защо трябва да предоставят повече правомощия на ЕС — е именно това, на което обръщаме гръб днес, след като

получихме онова, което искахме. Ето защо, подобно на предишния оратор, трябва да кажа, че групата, към която принадлежа, не може да подкрепи докладите.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н председател, ще говоря по същество. В параграф 2 от доклада на г-н Méndez de Vigo правилно се набляга на факта, че едно от предложенията на Съвета е изцяло в разрез с духа на Акта от 1976 година. То касае излъчването от националните парламенти на членове на ЕП, които, съгласно Акта от 1976 г., трябва да се избират въз основа на всеобщо пряко изборително право.

При цялото ми уважение към докладчика, изразявам съжаление, че не е обърнал по-голямо внимание на този аспект и не го е отразил по-стриктно, по-ясно и по-безкомпромисно в параграф 5. Съвсем не е невъзможно да се придържахме към изборите. Ако държавите-членки не желаят да провеждат допълнителни избори, те трябва просто да вземат предвид резултатите от изборите през 2009 г. и да приложат на пропорционална база резултатите от този вот към новия брой членове на ЕП, който им беше отреден наскоро.

Всякакво друго решение е недемократично, особено в моята страна, Франция, където националният парламент се излъчва на непропорционална база, без прилагане на правило за пропорционалност. На практика това би било вид правителствено назначение, което е в противоречие с духа на Договорите.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, все още е загадка как Съветът е могъл да подходи толкова несериозно към въпроса. Надявам се, че тази злополучна спънка няма да доведе до проблеми и че доверието в нашите институции и в нашия проект няма да бъдат подкопани. Ще ви дам един конкретен пример: от Италия се изисква да избере един член на ЕП чрез евентуални допълнителни избори, но дали трябва да се притесняваме повече от това, че ще проведем избори с вероятна изборителна активност не повече от 5% от гласоподавателите, или че ще вземем предвид резултатите от последните избори през 2009 г., за да потвърдим избора на член на ЕП, който във всички случаи е избран въз основа на всеобщо пряко изборително право?

Независимо от обстоятелствата не бива да влошаваме положението: никога преди не е било толкова важно за Европа да избягва институционните пречки и забавяния в процеса на интеграцията. Аз също бих подчертал колко е важно всичките 18 члена на Парламента да заемат местата си в Европейския парламент по едно и също време, за да се избегне нарушаването на крехкия баланс между националностите, представени в Парламента. Това е въпрос — повтарям — който трябва да се реши незабавно: за мен е немислимо новите членове на Парламента да не бъдат избрани и да не се включат в работата му през остатъка от мандата 2009–2014 година.

Следователно трябва незабавно да приемем препоръката и въпросния доклад, за да се даде зелена светлина за изменението на Протокол № 36 към Договора от Лисабон без свикване на Конвент, но чрез директно свикване на междуправителствена конференция, както предлага докладчикът. Действително трябва да поемем по най-бързия път, защото на този етап няма какво толкова да се обсъжда. Вместо това трябва да обърнем страницата и да положим едно ново, градивно начало след този, за съжаление, твърде отрицателен епизод.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа ANGELILLI

Заместник-председател

Matthias Groote (S&D). – (DE) Г-жо председател, преди всичко искам да благодаря на докладчика, г-н Méndez de Vigo. Не виждам необходимост да се свиква Конвент. Тук става въпрос за подробност, която трябва да бъде изяснена. От 1979 г. насам Европейският парламент се избира чрез пряко и тайно гласуване и тази практика трябва да продължи и в бъдеще. Участниците в една междуправителствената конференция биха посъветвали нас и Съвета да се справим с проблема във възможно най-кратки срокове, защото от 18-те члена, 16 са в състояние на напрегнато очакване, което е твърде недопустимо. Следователно топката е отново в полето на Съвета. Призовавам Съветът да не се отказва от това начинание само защото една държава-членка не е успяла да намери ясни правила, защото е очаквала Договорът от Лисабон да влезе в сила по-рано. Доволен съм, че Договорът е вече действащ, но сега трябва да си напишем домашното.

Докладът Méndez de Vigo е добра основа за засилване на този процес. Настоятелно препоръчвам на Съвета обаче да не се поддава на изкушението да приема тук да се изпращат членове на ЕП от национален парламент. Така ще се създаде прецедент — нещо, което не бих приел с удоволствие. Ето защо докладчикът има пълната ми подкрепа, при условие че няма членове на ЕП, изпратени от национални парламенти.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Г-жо председател, Франция е единствената държава-членка, която не предвиди влизането в сила на Договора от Лисабон и която отказва да се съобрази с резултатите от европейските

избори от юни 2009 година. При приемане на третия вариант — френското изключение — за назначаване на двама нови членове на Парламента от нас се иска да одобрим едно сериозно нарушение на първичното право на Съюза — избирането на членове на Европейския парламент въз основа на всеобщо пряко избирателно право, от което черпим легитимността си в продължение на 31 години.

Ще се съобразим ли с решението на Съвета, под натиска на една държава-членка, което показва известна липса на уважение към Съюза и към европейските граждани? Нашият Парламент не бива да одобрява това сериозно нарушение на принципа на европейската демокрация. Трябва да отхвърлим уронването на нашата легитимност и надеждност като избрани представители на европейското общество. Европейските граждани са тези, които решават кой желаят да ги представлява в Европейския парламент, а не правителствата на държавите членки.

Френското изключение е основание за искането ни Парламентът да участва, в случай че се състои Конвент за преразглеждане на Договорите, и да отхвърли каквато и да било междуправителствена конференция.

Trevor Colman (EFD). – (EN) Г-жо председател, забавянето на ратификацията на Договора от Лисабон доведе до излъчването на 736 члена на Парламента вместо предлаганите сега 751. Този по-голям брой трябва да се постигне чрез разпределяне на 18 места сред 12 държави-членки и намаляване на местата на Германия с три, но това не може да се случи, тъй като е незаконно да се съкрати преждевременно мандата на тримата членове на ЕП от Германия.

Едно допълнително усложнение е, че в Договора се предвижда общият брой на членовете на ЕП да не надвишава 751. За да се включат 18-те допълнителни члена на Парламента, без да се загубят трите германски места, ще е необходимо преразглеждане на Протокол №36 към Договора от Лисабон. Това трябва да се постигне чрез Конвент, който да излезе с предложения, които след одобрение от страна на държавите-членки да се включат в Договора чрез изменение. Ако това не бъде сторено, резултатът ще е незаконосъобразност на всеки акт, приет от Европейския парламент въз основа на състав от 754 члена — с три над границата от 751.

Предложението, което е внесено за разглеждане от Парламента, е проблемът да се реши чрез междуправителствена конференция, но това е съществено преразглеждане и изменение на Договора от Лисабон, което изисква ратифициране от страна на всички държави-членки и което дава възможност за провеждане на отделни национални референдуми. Настоятелно приканвам Парламентът да се обяви против това предложение.

Rafał Trzaskowski (PPE). – (EN) Г-жо председател, изразявам категоричното си несъгласие с предишния оратор. Парламентът трябваше да отговори на въпроса дали трябва или не трябва да свикаме Конвент за решаването на въпроса и ние взехме решение да не го правим, но сторихме това от уважение към този акт — към този нов акт, който на практика засилва легитимността на всички решения, които взимаме. Очевидно по този начин не се създава прецедент за в бъдеще, тъй като за всички действително важни въпроси, свързани с промени в Договора, като например избирателната процедура, ще се изисква свикването на Конвент.

Позволете ми да благодаря на Íñigo и на координаторите за вземането на решението. Не беше лесно. Имахме проблем с определянето на 18 допълнителни члена на Европейския парламент, защото някои държави-членки на практика не бяха предвидили процедура, но решихме, че представителството е най-важният въпрос, че това е принципът, от който трябва да се ръководим, и че в Парламента трябва да се постигне балансирано представителство възможно най-скоро. Ето защо взехме прагматично решение, подсказващо на държавите-членки да довършат избирателните си процедури във възможно най-кратък срок, очевидно при условие че всички парламентаристи, които ще се присъединят към нас, ще бъдат пряко избрани.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, проблемът с излъчването на допълнителни членове на ЕП не е нов; нека си припомним, че колегите ни г-н Severin и г-н Lamassoure вече работиха по въпроса по време на предишния парламентарен мандат. Възможно ли е тогава да не се изненада човек от тоталната неподготвеност на една страна — която случайно е моята, Франция — по отношение на излъчването на двамата си нови членове на Европейския парламент? Не можеше ли да направи разумното предположение, че Договорът от Лисабон някой ден ще влезе в сила и че въпросът за новите членове на Парламента ще бъде повдигнат? Как тогава да си обясним тази липса на далновидност, това небрежно отношение?

Истината е, че като предлагаме на Франция възможността, съгласно проекта на Протокол № 36, да изпълни намерението си да излъчи членове на ЕП в рамките на националния парламент — и така й даваме възможност да спаси репутацията си на ниска цена — на практика рискуваме да нарушим фундаменталното правило, което гласи, че членовете на Европейския парламент трябва да се избират въз основа на всеобщо пряко

избирателно право. Това е в разрез с духа на Акта относно избора на членове на Европейския парламент чрез всеобщи преки избори от 1976 г. и би подкопало самата легитимност и надеждност на Европейския парламент.

От друга страна, що се отнася до представителите, излъчени от другите 11 държави-членки, които са били надлежно избрани, те не бива да плащат цената за такова аматьорско поведение. Просто това положение продължи прекалено дълго — и за тях и за страните им — и справедливостта изисква избраните представители да могат да се присъединят към нас във възможно най-кратки срокове и да се заловят за работа. Ето защо считаме, че проблемът трябва да се разреши посредством междуправителствена конференция, на която би могло бързо да се одобри назначаването на тези членове.

Трябва обаче да настояваме Франция да изпълни задълженията си по същия начин, както европейските ѝ партньори. Такъв вид договорености са неприемливи в сърцето на Парламента, в който са събрани представителите на европейците. Въпреки всичко достойнството на това разискване ще е, че безусловно ще докаже необходимостта да се предвиди в бъдеще единен начин за избиране на членове на ЕП въз основа на всеобщо пряко избирателно право. Тази реформа, на свой ред, трябва да бъде постигната посредством Конвент. И още веднъж, именно гласът на народите трябва да тежи тук, в тази заседателна зала, а не този на правителствата.

Zita Gurmai (S&D). – (EN) Г-жо председател, искам да благодаря на Íñigo за отлично свършената работа, както и на всички колеги, които взеха участие, за съдействието им. След много години работа и доста сериозни проблеми, свързани с ратификацията, Договорът от Лисабон най-сетне е в сила. Той осигурява твърде необходимото засилване на ролята на Европейския парламент.

Трябва да се отнесем сериозно към тази възможност и да използваме извършените по този начин институционни реформи като основа за своите действия. Трябва да съсредоточим вниманието си върху взимането на перспективни решения за доброто на всички европейски граждани. Не бива да отделяме толкова много време на административни въпроси. Аз съм от типа хора, които взимат бързи, експедитивни, но добри решения. Европейските граждани с право очакват от нас да си вършим работата по ефективен и прозрачен начин.

Отнасям се с пълно уважение към баланса и доброто сътрудничество между европейските институции, макар да съм убедена, че предлаганият компромис е отражение на целесъобразно решение. По този начин можем да вършим работата си по-ефективно. Следователно така ще укрепим Европейския парламент и ще окажем голяма услуга на европейските граждани.

Последно, но не по-маловажно, аз лично познавам някои от вече избраните бъдещи колеги и колкото по-скоро могат да започнат работа, толкова по-добре. Силно вярвам, че с експертните си умения и познания те ще повишат ефективността на нашите институции.

Constance Le Grip (PPE). – (FR) Г-жо председател, аз също исках да се присъединя към другите оратори и да благодаря на нашия колега, г-н Méndez de Vigo. Той свърши отлична работа в обстановка, която понякога биваше нажежена и винаги — интересна. Разискванията в комисията по конституционни въпроси продължиха дълго; те напълно съответстваха на предизвикателството, както и на напрегнатия характер и на значимостта, които членовете на Парламента асоциират, естествено — и с право — с един съществен въпрос, който има непосредствени последици за тях, а именно този за състава на нашия Парламент и методите за излъчване на неговите членове.

Отново отбелязвам, докладчикът е успял да събере понякога разнопосочни мнения и статии и да ги обобщи — бих казала — в един изключително балансиран текст. Желая да му благодаря за това. Смятам, че препоръките, формулирани в тези два доклада — както в този относно свикването на междуправителствена конференция, така и в този относно преходните мерки, касаещи състава на нашия Парламент — се характеризират с реализъм, прагматизъм и ефективност. Считам, че по този, а и по други въпроси като цяло именно това очакват нашите съграждани от Европа.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Г-жо председател, аз също искам да изразя искрената си благодарност на докладчика, както и на всички докладчици в сянка. Днес ние, като Парламент, трябва да изпратим ясен сигнал, че с голямо нетърпение очакваме новите членове в Парламента и че Съветът действително проявява небрежност. Тук отново трябва да се подчертае, че имаме много ясна задача да намерим решение във възможно най-кратки срокове, така че свободно избраните членове — които всъщност са 18 — да могат да започнат работата си възможно най-скоро.

На нас, като на Парламент, ни е отредена не само твърде общата задача да представляваме гражданите по възможно най-добрия начин, но и задължението да работим възможно най-ефикасно и ефективно в комисиите,

а за да сторим това, ние също така очакваме да се възползваме от експертните умения и от знанията на онези колеги, които в по-голямата си част вече са свободно и правилно избрани. Като австрийка, аз с голямо нетърпение очаквам да видя тук Joe Weidenholzer и се надявам, че ще имаме възможност да го посрещнем като член на Европейския парламент възможно най-скоро.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-жо председател, още не е изсъхнало мастилото върху хартията на неуспешния Договор от Лисабон и вече са внесени поредните изменения, а хаосът около новите ни членове — говори се за членове фантоми — е наистина пълен. Той, разбира се, е причинен, наред с останалото, от различните ни избирателни системи, които пораждаат проблеми, свързани с демокрацията. Във Франция например, където кандидатите се състезават на регионално ниво и няма листи, не е особено трудно да се даде възможност за издигане на членове на ЕП. Трябва открито и ясно да подкрепим изборите, а не подбора, извършен от даден парламент.

Второ, би било напълно логично — и именно това очакват гражданите — да предоставим конкретна информация за дейността и трудовите доходи на членовете на ЕП по време на периода на наблюдение. Ситуацията с „фантомите“ определено няма да е от голяма полза по отношение на доверието на гражданите в ЕС. Нужно е също така във възможно най-кратки срокове да дадем разяснения кога трябва да пристигнат новите членове и какъв статус следва да имат. Освен това все още не е ясно дали ще бъде преразгледан Договорът от Лисабон — което е желателно — и как стоят нещата с приемането на Хърватия. Гражданите очакват от Съвета бързо решение на въпроса.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Съгласно разпоредбите на Договора от Лисабон в състава на Европейския парламент настъпват промени. Въпреки че той влезе в сила още преди шест месеца, все още не е свикана междуправителствена конференция за осъществяване на тези изменения. Държавите-членки трябва да ратифицират специален протокол, касаещ допълнителния брой членове на Европейския парламент. Това е мащабна дейност, но тя не променя факта, че Договорът трябва да бъде изпълнен изцяло и без забава. Споделям позицията по въпроса, изложена от докладчика.

Не бива да се забравя, че държавите-членки, чиито национални делегации се увеличават съгласно разпоредбите на Договора, имат интерес новите им членове на ЕП да са в състояние да представляват избирателите си възможно най-скоро. Това е в унисон с фундаменталните принципи на демокрацията, на които се основава Съюзът. Важно е всички допълнителни членове да влязат в Парламента по едно и също време, за да се избегнат обвиненията, че нашата институция функционира неправилно.

Milan Zver (PPE). – (SL) Аз също искам да се присъединя към онези от вас, които желаят да изтъкнат необходимостта от постигане на пълно представителство и работа в пълен състав на Европейския парламент във възможно най-кратки срокове. Считам, че все още нямаме пълно представителство, като се има предвид изменението на Договора от Лисабон, който е нашата конституция. Мисля също така, че междуправителствената конференция е правилният път, който трябва да следваме, както и най-бързият път, който ще ни позволи да консолидираме правната си база и да дадем възможност на Европейския парламент да постигне пълно представителство. Искам да поздравя докладчика, г-н Méndez de Vigo, който проучи правните основания, и мисля, че те действително са добре формулирани в днешната резолюция. Освен това се присъединявам и към онези от вас, които с нетърпение очакват да приветстват новите членове в Европейския парламент, защото считам, че се нуждаем от тях. На вас, които не сте предвидили по време на собствените си избори — последните европейски избори — че ще е необходимо да се излъчат или по скоро да се изберат допълнителни членове, искам да кажа, че Европейският парламент няма да загуби от легитимността си само защото двама члена ще преминат в него от национални парламенти.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-жо председател, подобно на други колеги мисля, че ако някои хора са избрани за членове на Европейския парламент, те имат право да заседават точно така, както 736-те члена са заседавали през последните 12 месеца. Това е краткосрочен проблем, за който е необходимо краткосрочно решение, защото след четири години всичко ще се е уталожило и ще функционира нормално.

Също така мисля, че е неправилно да се винят държавите-членки, че не са предприели изпреварващи мерки преди 12 месеца, защото преди 12 месеца имаше голяма вероятност Договорът от Лисабон да не бъде ратифициран и определено тази позиция беше популярна сред много хора в собствената ми страна и в други страни. Но сега, когато всичко е ратифицирано, е важно хората, които са избрани, да имат възможност да заемат местата си, за да могат да участват в дейността на Парламента, а ние да продължим работата си до следващите избори след четири години, когато всичко ще бъде, както се казва, „чудесно“.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, искам само да добавя, че съм съгласен с онези изказвания на уважаемите членове на ЕП, в които се изтъква голямото значение на

решаването на този неуреден въпрос, касаещ Договора от Лисабон, а именно случая с 18-те членове на ЕП, на които все още предстои да заемат местата си в Парламента, защото последните избори се проведеха малко преди влизането в сила на Договора от Лисабон.

Ето защо си струва да се преразгледа Протокол № 36. Напълно съм съгласен и с онези, които считат, че това трябва да стане при първа възможност и че в най-кратки срокове трябва да се коригира положението с отсъствието от Парламента на 18 члена, които представляват гражданите на 12 държави-членки. Затова, в крайна сметка, съм съгласен с г-н Méndez de Vigo, в чието предложение се посочва, че не е необходим Конвент, че трябва да се свика междуправителствена конференция в най-кратки срокове, че парламентите на 27-те държави-членки трябва да ратифицират решението при първа възможност и че в резултата на това въпросните 18 члена на Парламента могат да се появят в Парламента, защото те трябваше да бъдат тук от самото начало на настоящия парламентарен мандат.

Марош Шевчович, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-жо председател, мисля, че това разискване ясно показва, че се стремим да се справим с една ситуация, която е изключение от правилото, че търсим практическо решение и че това е решение на прехода. Ето защо силно приветствам прагматичния подход на г-н Méndez de Vigo и изготвения от него доклад, а доколкото мога да преценя от разискването, той получава много силна подкрепа и в пленарна зала. Считам, че е съвсем ясно, че нашата обща цел е да се сдобием с 18 нови членове на ЕП във възможно най-кратък срок.

Връщайки се на становището на Комисията, мисля, че ни бяха зададени много ясни въпроси за това как трябва да се извърши административното управление на тази промяна и чрез кой инструмент. Комисията изрази много ясно съгласието си да се проведе междуправителствена конференция поради обхвата и характера на промяната, която ще се обсъжда.

Що се отнася до механизмите за избиране на допълнителните членове на ЕП, убеден съм, че този въпрос ще бъде повдигнат в рамките на междуправителствената конференция, но позволете ми да добавя следното: мисля, че е съвсем очевидно, че когато Европейският съвет е обсъждал въпроса, той се е стремил да постигне баланс — баланс между естествено желателния подход допълнителните членове на ЕП да бъдат излъчени по начин, който е възможно най-близък до самите избори за Европейски парламент, и необходимостта да се съблюдават националните конституционни разпоредби; това е произходът на трите варианта, отразяващи реалните аспекти на днешната ситуация, което, разбира се, ще се нормализира на следващите избори.

В заключение, позволете ми също така да приветствам направените в рамките на Европейския парламент вътрешни коментари относно евентуални бъдещи промени в европейските избори, но мисля, че трябва да подчертаем, че това са и трябва да останат различни въпроси. Днес обсъждаме как да включим в състава на Европейския парламент 18 допълнителни члена. Следващият път ще обсъждаме евентуални промени в избирателния вот.

Íñigo Méndez de Vigo, докладчик. – (ES) Г-жо председател, когато хора с толкова различни и силно раздалечени позиции като тези на г-н Mauro, г-н Gollnisch и г-н Colman стигнат до извода, че има проблеми с изборната процедура и със системите за избор на членове за Европейския парламент, това означава, че се нуждаем от единна изборна процедура.

Това задължение съществува още в Договора от Рим. Ето защо ние, координаторите — и искам да се възползвам от тази възможност и да благодаря на всички тях, и по-специално на г-н Jáuregui и на г-н Duff — постигнахме споразумение по изменение 2, което ще се гласува утре. Надявам се, че това изменение ще бъде подкрепено от Парламента, по-специално за да можем скоро да решим въпроса за единната процедура за избор на членове на Европейския парламент. По този начин, струва ми се, бихме премахнали този вид въпросителна.

В своето изказване г-н Trzaskowski засегна въпроса за необходимата представителност на Парламента — нещо, което болшинството от ораторите и заместник-председателят Шевчович, наред с други, също подчертаха.

Съгласен съм. Всъщност точно това посочваме в параграф 1 от доклада дотолкова, доколкото 18-те членове на ЕП трябва да встъпят в длъжност анблок — в противен случай бихме загубили представителност.

За да могат те да встъпят в длъжност заедно, за да постигнем съответствие с този акт на политическата справедливост, какъвто е Договорът от Лисабон, трябва да сме практични, защото едно преходно и изключително положение, госпожи и господа, изисква преходни и изключителни ситуации и решения.

Ето защо, и аз го заявявам съвсем открито, не ми харесва възможността към Парламента да се присъединят негови членове, които не са избрани през 2009 г. — нещо, което, между другото, ясно заявявам в параграф 2 от доклада. Въпреки всичко, ако трябва да избирам между тази възможност, при която 18 члена няма да

заемат местата си, и това да се намери практично решение и те да се присъединят към Парламента, което съответно означава, че съблюдаваме Договора от Лисабон, то аз призовавам Парламентът, както вече го сторих в доклада, да предпочете това решение; то е преходно и прагматично, но преди всичко, г-жо председател, то е справедливо.

Искам да благодаря на всички за съдействието и за интересните коментари, които бяха направени по доклада.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се състои в четвъртък, 6 май 2010 г., от 11,00 ч.

Писмени изявления (член 149)

John Attard-Montalto (S&D), в писмена форма. – (EN) Считам за проява на неравнопоставеност това, че страните, на които бяха отредени допълнителни места в Европейския парламент, все още са лишени от представителство. Говоря не само от името на Малта, на която беше отпуснато шесто място, но и за всички други страни, които се оказаха в същото положение. Вярно е, че има правни и конституционни ограничения, които трябва да бъдат преодоляни, за да могат новите европейски парламентаристи да заемат полагащите им се по право места. От друга страна, времето, което измина от изборите за Европейски парламент през юни 2009 г., е нагледен пример за това, че ЕС се е превърнал в тромава институция, която се нуждае от месеци, ако не и от години, за да активира части от Договора от Лисабон, който беше най-сетне одобрен преди по-малко от 6 месеца. Освен недостига на представителство, касаещ засегнатите страни, има и друг елемент, за който считам, че се нуждае от незабавно внимание. Говоря за човешкия елемент. Осемнадесет потенциални членове на ЕП вероятно преживяват много труден период от живота си, особено от психологическа гледна точка. Сигурен съм, че сред присъстващите няма и един европейски парламентарист, който да не разбира тежкото положение, в което се намират тези осемнадесет политици.

Krzysztof Lisek (PPE), в писмена форма. – (PL) Според мен Европейският парламент е длъжен да вземе решение по въпроса във възможно най-кратък срок, така че бъдещите ни колеги, които са избрани по демократичен път, да могат да заемат своите места. Това е изключително важно не само заради самите тях, но и по принцип като проява на уважение към решенията, взети от техните избиратели. Не бива да ги принуждаваме да чакат повече.

Всички наши нови колеги трябва да бъдат избрани чрез демократични избори. Съзнавам, че понастоящем съществуват значителни разлики между разпоредбите, касаещи изборите, в различните държави-членки. Ето защо искам да изразя надежда, че настоящата ситуация ще ни мотивира да започнем диалог относно хармонизирането на изборните процедури в държавите-членки на ЕС.

Indrek Tarand (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Искаме да благодарим на докладчика за отлично свършената работа. Разочаровани сме обаче от решението на Франция да не се съобрази с изконната воля на европейския електорат и да излъчи нови членове на Европейския парламент от състава на Националното събрание. „И все пак [Картаген трябва да бъде разрушен!“]“ (*Ceterum censeo [Carthaginem delendam esse!]*) — Франция е взела решение да продаде на Русия военен кораб клас „Мистрал“; считаме, че тя искрено ще съжалява за тази своя постъпка.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

18. Подготовка на срещата на високо равнище на държавните и правителствени ръководители от еврозоната на 7 май 2010 г. (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и на Комисията относно подготовката на срещата на високо равнище на държавните и правителствени ръководители от еврозоната на 7 май 2010 г.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, тази седмица, на 7 май, ще се проведе среща на държавните и правителствени ръководители от еврозоната и настоящото разискване в Европейския парламент касае тази важна среща. Целта на срещата ще бъде да се представи официално постигнатото споразумение относно кредитите за Гърция, пакета за финансово подпомагане на Гърция, за справяне с тежкото финансово положение на държавата, членка на еврозоната, и да се помисли над поуките, които могат да се извлекат от положението и споразуменията, за бъдещето на еврозоната и на целия Европейски съюз.

В петък държавните и правителствени ръководители ще потвърдят финансовото решение, което Европейският съюз предоставя на Гърция. С други думи, ще представят официално ангажимента – който на този етап е политически – поет на срещата на държавните и правителствени ръководители от Европейския съюз на 11 февруари, ангажимент за подкрепа на Гърция за справянето ѝ с изключително тежкото финансово положение.

Затова в петък държавните и правителствени ръководители ще представят, ще определят и ще съгласуват волята на останалите 15 държави-членки от еврозоната Гърция да получи помощта, кредитите, след като правителството ѝ приеме програма за строги икономически и финансови корекции. Целта им е да гарантират финансовата стабилност на Гърция и на еврозоната като цяло, което е политическо решение не само за случая с Гърция, но и политически договорено на 11 февруари в резолюция на държавните и правителствени ръководители от Европейския съюз.

Това е важно решение от политическа и историческа гледна точка, тъй като е от съществено значение за доверието в еврозоната и в целия Съюз от финансова гледна точка. Важно е за фискалната консолидация, изисквана от договорите за Европейския съюз, фискалната консолидация в еврозоната и в целия Съюз, и много важно за постигане на ефективно и трайно икономическо възстановяване на Европейския съюз.

Днес г-н Рен, който присъства в залата, публикува прогнозите на Комисията за 2010-2011 г., с което изпрати послание за постепенно икономическо възстановяване на Европейския съюз. Прогнозите на Комисията потвърждават, че е налице икономическо възстановяване в Европейския съюз и че след като преживя най-голямата рецесия в историята си, в Европейския съюз като цяло се очаква растеж от 1% през 2010 г. – тази година – и 1,75% през 2011 г.

Така икономическата рецесия в Европейския съюз приключи през третото тримесечие на миналата година и започна икономическо възстановяване. Европейският план за икономическо възстановяване и решенията на държавите-членки имаха несъмнен принос, инжектирайки големи суми в икономиките на отделните държави от бюджетите на държавите-членки и на Съюза чрез европейския план за икономическо възстановяване. Това е една от причините – повтарям – след като преминахме през най-голямата рецесия в историята ни, вече да наблюдаваме икономическо възстановяване в ЕС.

Това са прогнозите на Европейската комисия и несъмнено решението за отпускане на кредити на Гърция има решаващ принос за гарантиране, че икономическото възстановяване в еврозоната и в целия Европейски съюз е едновременно ефективно и трайно.

Считаме, че Европейският съюз отговори добре на настоящото икономическо положение, на икономическата криза, като направи всичко по силите си да реагира на ситуацията. Конкретно, смятаме, че отговори добре на изключително тежкото финансово положение на Гърция, защото определено в последните месеци Европейският съюз предприе ясни стъпки към това, което започнахме да описваме като икономическо управление или икономическо правителство на ЕС. Предприети са очевидни стъпки напред. Понякога може би изглежда бавно, твърде бавно, но във всеки случай се върви напред сигурно, решително, което ще достигне кулминацията си в петък на срещата на държавните и правителствени ръководители от Европейския съюз.

Считаме, че икономическото управление, икономическото правителство на Съюза трябва да има здрави основи. Първата е поемане на отговорност за поетите ангажименти, например при подписване и ратифициране на договор за Европейския съюз. Втората е солидарност, принцип, който е в сърцето на Европейския съюз и на всичките му политики. Третата е съгласуване на фискалната консолидация, на външното представителство на Европейския съюз – например при срещите на Г-20 – и на растежа и излизането от кризата. Убеден съм, че това ще се казва в документа, който г-н Рен подготвя по темата и който ще представи пред Комисията на 12 май.

И накрая, искам да кажа, че икономическото управление на Съюза, което се създава и развива и чиито основи се полагат в Европейския съюз, изисква ефективни инструменти и надзор. Сигурен съм, че документът, който се изготвя от Европейската комисия, ще посочва същото. Нуждаем се от качество в публичните финанси. Нуждаем се от надзор над финансовата система, европейски надзор над финансовата система, и във връзка с това искам да призова Европейския парламент да приеме пакет за финансов надзор възможно най-скоро. Пакетът следва да включва регламентите и директивите, които се обсъждат сега в Парламента, ще бъдат обсъдени в съответната комисия през следващите няколко дни и след това на пленарно заседание.

Нуждаем се от механизми за предотвратяване на кризи и – както вече казах – от единен глас във външното представителство на Съюза, като в случая говорим за срещите на Г-20. Считам, че това са стъпки към

икономическо правителство или управление на Съюза; помощта и кредитите за Гърция са част от тях и затова считам, че Европейският съюз върви в правилната посока и утвърди посоката.

Сигурен съм, че държавните и правителствени ръководители ще приемат пакета за финансова помощ за Гърция, който представлява, както посочиха в изявлението си на 11 февруари, ангажимент за финансова стабилност, за икономическата стабилност на еврозоната и на целия Европейски съюз.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, поискаха от мен да направя изявление пред залата преди петъчната среща на държавните и правителствени ръководители от еврозоната.

Позволете първо да изкажа съболезнования на семействата на жертвите на насилието в Атина днес. Право на гражданите в нашите демократични общества е да не са съгласни и да протестират, но нищо не може да оправдае прибегването до насилие.

Относно пакета за финансова помощ за Гърция, одобрен миналата неделя. Ще споделя някои от моите виждания за това какво трябва да се направи, за да се предотврати повторение на подобна криза.

Що се отнася до Гърция, гръцките органи се съгласиха за многогодишна програма за фискална консолидация и структурна реформа, съвместно изготвени с Комисията, Европейската централна банка и Международния валутен фонд.

Гръцкото правителство предложи солиден и надежден пакет, който ще насочи икономиката ѝ по устойчив път и ще възвърне доверието. Важно е да признаем куража, показан от премиера Папандреу и неговото правителство.

Гърция ще предприеме болезнени усилия, но всички знаем, че те нямат алтернативи.

В замяна, след препоръка на Комисията и на Европейската централна банка, беше задействан координираният европейски механизъм за подпомагане на Гърция. Това е безпрецедентен акт на солидарност, единствен в света.

Помощта ще има решаващо значение за Гърция да възстанови икономиката си и ще запази финансовата стабилност на еврозоната като цяло.

Позволете да подчертая, че Комисията гарантира, че механизмът, макар и основан на двустранни кредити, е европейски. Комисията помогна за създаването му и ще играе важна роля в управлението и прилагането му.

Комисията има и ще продължи да има централна роля в оценката на спазването от страна на Гърция на условията на пакета. Комисията също така ще управлява двустранните кредити от държавите-членки.

До края на седмицата повечето от държавите-членки ще са завършили процеса на предоставяне на двустранни кредити на Гърция. Твърдо убеден съм, че безпрецедентна финансова подкрепа, предоставена на Гърция – 110 милиарда евро – и програмата за корекции са адекватен отговор на гръцката криза. Няма причина да се съмняваме, че тя ще бъде стриктно приложена както от Гърция, така и от държавите-членки от еврозоната.

Това мнение се споделя и от други. Забелязах, например, скорошното изявление, изказващо подкрепа, на бившия, настоящия и бъдещия председател на срещата на финансовите министри от Г-20. За съжаление, все още не всички участници на пазара изглеждат убедени. Трябва да кажем ясно и силно, че съмняващите се грешат. Ще се върна на въпроса след малко.

По време на срещата на държавните и правителствени ръководители от еврозоната в петък ще погледнем по-далеч, към това, което трябва да направим, за да извлечем поуки от ситуацията. Разискването, естествено, ще бъде отправна точка, защото решенията трябва да бъдат допълнително обсъдени и в крайна сметка приети от всички 27 държави-членки – от еврозоната, но и от всички други държави-членки на Европейския съюз. Искам много ясно да заявя: обсъждането и вземането на решения от 27-те е източник на сила.

Трябва да ускорим процесите, но в същото време е факт, че съвместните действия на 27-те – несравними в целия свят – осигуряват възможно най-добрата основа за общото ни бъдеще в един все по-взаимосвързан свят.

Виждам две основни насоки за размисъл и действие: първо, преразглеждане на правилата за икономическо управление, включително на Пакта за стабилност и растеж, и второ, реформа на финансовите пазари.

Комисията работи усилено по икономическото управление и е готова да представи своите предложения за подобряването му следващата сряда. Три са основните градивни елементи, които трябва да бъдат взети под внимание. Първо, отговорност: трябва да укрепим Пакта за стабилност и растеж и най-вече спазването на

условията от страна на държавите-членки. Значението на укрепването и на превантивните, и на коригиращите мерки на Пакта е очевидно. Радвам се, че повечето от тези, които преди поставяха под въпрос – и дори предлагаха ограничаване – на Пакта, сега признават необходимостта от по-твърди правила и – най-вече – от тяхното стриктно прилагане.

Второ, взаимозависимост: всички сме заедно в това. Считам, че кризата ясно показва, че трябва да обърнем внимание на дисбаланса между нашите държави-членки, по-специално в рамките на еврозоната. Тук се включват различията в конкурентоспособността, тъй като това е важен елемент, който води до други видове дисбаланс.

Това, разбира се, не може да означава някои да станат по-малко конкурентни, за да изглеждат другите сравнително по-конкурентоспособни. Всички се конкурираме на световните пазари. Нужно е да повишим цялостната ни конкурентоспособност по балансиран начин и с взаимно допълване. Също така смятам, че трябва да потърсим и другите причини за дисбаланса. За да постигнем напредък, ще предложим засилен надзор и по-добро съгласуване на икономическата политика. Радвам се и че вече виждам повече откритост от държавите-членки.

Трето, съгласуваност: трябва да се запитаме дали нашата система от фискални разпоредби е пълна. Според мен си струва да се създаде постоянен механизъм за справяне с неблагоприятни ситуации. В края на краищата е по-добре да сме предпазливи, отколкото да съжаляваме.

Надявам се, че можем да се възползваме от момента – и разчитам на вас да ни помогнете за осъществяването на реформите. Считам, от политическа гледна точка, че по отношение на европейската интеграция се намираме в един от моментите, когато, ако не градим Европа, ще изостанем. Не може да има застой. Моментът е много специален, живеем във време в Европа, когато нашата солидарност, нашата отговорност се изпитват всеки ден. Надявам се, че ръководителите на нашите държави-членки ще се окажат достойни не само да помогнат на другите, но и да покажат своята отговорност към общия ни европейски проект.

Реформите ще бъдат въведени на фона на безпрецедентни усилия, които вече са в ход. Безспорно е, че дефицитът и дългът в някои държави-членки трябва да бъдат решително коригирани и по-бързо от планираното преди кризата.

Трябва също да се отбележи, че не можем да пренебрегнем факта, че влошаването на състоянието на бюджета през 2009 г. се дължи основно на действието на автоматичните стабилизатори в лицето на безпрецедентен спад в икономическата активност, причинен от финансовата криза, зародила се извън Европа. С други думи, цялостната ситуация в еврозоната се дължи до голяма степен на политиките, насочени срещу рецесията, застъпвани в цял свят.

Винаги е било ясно, че положението след това ще се коригира и повечето държави от еврозоната вече предприеха смели реформи, например в пенсионните им системи. Участниците на финансовите пазари трябва да отговорят на показаната от правителствата отговорност. Затова е не по-малко наложително да се продължат усилията за устойчив и отговорен финансов сектор, в услуга на икономиката и нейните граждани.

Трябва да се има предвид, че участниците на финансовите пазари са ключови фигури в определянето на нагласите на пазара. Психологията също играе роля на пазарите. Финансовата криза беше породена от поведение, основащо се на краткосрочни печалби, процикличност и липса на отговорност. Това е, което спешно трябва да коригираме.

Нужни са ни устойчиви и стабилни европейските пазари на финансови услуги, които да предоставят инвестициите, необходими за бъдещия растеж в съответствие с визията Европа 2020. Необходимо е отговорно поведение от всички наши участници на пазара. Вече сме предприели много по отношение на реформата на финансовите пазари. Разчитам на залата да направи това ясно за всички.

Европейските институции действат и трябва да личи, че действат заедно: Парламентът, Съветът и Комисията. Отдадохме приоритет на работата по отговорно управление на риска, по-сигурни пазари на деривати, по-добър финансов надзор и гарантиране, че банките разполагат с нужния капитал за покриване на реалните рискове. Работата трябва да бъде ускорена.

В следващите седмици ще трябва да завършим реформите, които вече са в ход. Както казах в залата само преди две седмици, надявам се на скорошен пробив относно предложението ни за хедж фондовете и фондовете за частни капиталови инвестиции.

Искам също така скорошно споразумение относно ефективни нови европейски механизми за надзор. Европейският съвет за системен риск и трите контролни органа следва да започнат работа в началото на 2011 г.

Но те не трябва да останат само на хартия: всички сме отговорни да гарантираме, че разполагат с необходимите инструменти, за да си вършат работата. Това включва задължителни правомощия за вземане на решения за справяне с наистина спешни случаи, за прилагане на европейските разпоредби – европейски, не само национални разпоредби – и за решаване на спорове в рамките на колегиите от национални надзорни органи. Крайно време в да вземем решенията и да се уверим, че те са амбициозни.

Предстоят още предложения тази година за повишаване на защитата на вложителите и инвеститорите, за засилване на мерките срещу злоупотребите на пазара, за по-нататъшно повишаване на качеството и количеството на банковия капитал и за възпиране на прекомерния ефект на лоста.

През последните три месеца, и парадоксално и тази седмица, положението на пазара на държавния дълг породило нови опасения. Комисията вече работи по цялостно преразглеждане на пазарите на деривати, за да се повиши прозрачността и безопасността им. В първия етап ще представим законодателство, за да стандартизираме допустимите договори с деривати, които преминават през клиринг от централен контрагент, подходящо регулиран и контролиран. Също така обмисляме дали са необходими допълнителни специфични мерки за пазарите на деривати.

Кризата също така за пореден път изведе ролята на агенциите за кредитен рейтинг на преден план. Тези агенции играят основна роля за функционирането на финансовите пазари, но рейтингите изглеждат са твърде циклични, твърде зависими от общото настроение на пазара, вместо от основните параметри – независимо дали пазарът е твърде оптимистично настроен, или прекалено песимистично. Заради ключовата роля и влиянието на агенциите за кредитен рейтинг върху пазарите, те също носят специална отговорност да гарантират, че оценките им са точни и изчерпателни. Затова през 2008 г. Комисията предложи ново законодателство относно тези агенции, което ще влезе в сила през следващите няколко месеца.

Разпоредбите ще гарантират, че агенциите за кредитен рейтинг действат по-прозрачно, публикуват своите методики и избягват конфликт на интереси, но трябва да стигнем по-далеч. За да засилим надзора над участниците в цяла Европа, Комисията счита, че те следва да бъдат поставени под пряк контрол от бъдещия Европейски орган за ценни книжа и пазари, и точно това ще предложим.

Също така обсъждаме дали ще са необходими допълнителни мерки за гарантиране на подходящия рейтинг на държавния дълг в частност. Трябва да въведем в ред собствените ни дела, карайки другите да направят същото.

Комисията ще направи всичко необходимо да гарантира, че финансовите пазари не са площадка за спекулации. Свободните пазари представляват основата за функционирането на успешните икономики, но се нуждаят от правила и спазване, които трябва да бъдат затегнати срещу безотговорно поведение, носещо риск.

Пазарното поведение трябва да се базира на солиден и обективен анализ и финансовите услуги трябва да осъзнаят, че са точно това: услуга, а не самоцел. Те не трябва да се отделят от икономическата и обществената си функция. В действителност участниците на финансовия пазар са все още в бизнеса, тъй като регулаторните органи и демократичните институции – в крайна сметка данъкоплатците – стабилизират пазарите във финансовата криза.

Тогава реагирахме бързо и по същата причина ще действаме бързо и в бъдеще. Така че посланието от срещата този петък на държавните и правителствени ръководители от Еврогрупата трябва и ще бъде ясно: ще направим необходимото – на всички фронтове.

Председател. – Искаме да се присъединим към изказаните от г-н Барозу съболезнования. Събитията, за които г-н Барозу говори, се случиха днес в Гърция. Силно се надяваме, че ще се намери изход от безизходното положение в Гърция. Скорошните проблеми там предизвикаха загрижеността и интереса на всички членове на Европейския парламент.

Joseph Daul, от името на групата PPE. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, в Европа се намираме в особено труден период със сериозната криза в Гърция, последиците ѝ за гражданите, както посочихте, трагични и драматични последици, с дългове, които се трупат в повечето от нашите държави-членки, и с европейски отговор, който не винаги съответства на надеждите ни, но поне съществува.

Време е европейците да научат уроците от събитията и да призват за радикални реформи в европейското управление. Реформи, които да гарантират, че нашите държави-членки ще спрат да вземат решения самостоятелно, без да се консултират с партньорите си – с които, в крайна сметка, споделят валута, ценности и, следователно, обща съдба – относно бюджетните приоритети, фискалните приоритети и социалните приоритети. Реформи в менталитета на хората, така че партиите ни, министрите ни, националните ни колеги да спрат систематично да очернят решенията, взети в Европа, когато те самите участват във вземането им.

Можем ли наистина да продължим да призоваваме нашите партньори за солидарност, когато сме изправени пред трудности, и напълно да ги игнорираме, когато нещата се върнат към нормалното? Можем ли да продължим да призоваваме за значителна помощ от нашите партньори, без да можем да гарантираме абсолютна прозрачност при представянето на националните сметки? И накрая, можем ли да продължим да се учудваме, че се задават въпроси, когато призоваваме за солидарност хората, някои от които работят по 35 часа и се пенсионират преди навършване на 60 години, а други работят по 48 часа и се пенсионират на 67 години? Не мисля. Напротив, считам, че е дошло времето да поставим истинските въпроси и да дадем истинските отговори.

В света, в който живеем, отговорите в по-голямата си част не са национални, а европейски. Те не трябва да ухаждат общественото мнение, а да бъдат отговорни и разумни. Те са наша отговорност, ние трябва да ги предоставим без колебание или ще ни бъдат наложени по-бързо, отколкото смятаме. Народите ни не само ще могат да ни обвиняват – и с право – че не сме изпълнили дълга си, че не сме им казали истината, но ще трябва и да се примирят с решения, които са още по-болезнени, отколкото тези, които трябва да бъдат взети днес. Трябва да призовем изрично за икономическа Европа, социална Европа и фискална Европа, което изисква практически мерки от страна на нашите правителства, и от левицата, и от десницата.

Този аргумент ще бъде ли чул от Съвета? Ще можем ли да гарантираме, че е чул ясно? Отправлям въпроса към г-н Verhofstadt, който има опит в Съвета. Той счита ли, че е възможно да започнем обсъждания със Съвета? Комисията ще обърне ли внимание на същия аргумент? Надявам се и настоятелно Ви призовавам, г-н Барозу, да го вземете предвид: призовавам Ви, като пазител на Договорите, да гарантирате, че взетите от нас решения се прилагат наистина и изцяло от държавите-членки. Забелязвам, по отношение на директивата за услугите например, че съвсем не е така. Това е пропусната възможност по отношение на растежа, което вече не можем да си позволим.

Госпожи и господа, не съм идеалист. Не смятам, че съм наивен, но вярвам, че моментът на истината е дошъл за Европа, и предлагам да се изправим пред предизвикателствата смело, отговорно, също както основателите на Европа не се поколебаха да вземат решения смело и с визия – Шуман, Де Гаспери, Аденауер и всички други – преди 60 години. Трябва да последваме техния пример: те не са чакали, не са провели референдум. Събрали са политическия кураж да отговорят на важните въпроси, които са възникнали.

Госпожи и господа, настоящата криза може да бъде нещо добро, ако имаме смелостта да предприемем правилните мерки, но може да бъде и нещо много сериозно, ако не направим необходимите реформи. Спешно се нуждаем от икономическо и социално управление, от преразглеждане на разпоредбите относно данъчното облагане. И накрая, трябва да предотвратим създаването на изкуствени разлики между държавите-членки на Европа и другите. Европейската солидарност касае всяка една от 27-те държави. Призовавам ви, членове на Съвета, да видите истинската Европа. Призовавам ви да направите проучвания какво ще се случи с нас, ако утре Франция и други държави срещнат същите трудности като Гърция. Какво ще стане с нашето евро? Какво ще можем да направим за нашите европейски граждани?

Благодаря за вниманието. Имаме обща отговорност и времето няма да ни чака.

Председател. – Забелязвам, че колегата г-н Madlener желае да се изкаже съгласно процедурата с вдигане на синя карта. Но вече сте в списъка на ораторите – Barry Madlener. Ще Ви дам думата след малко. Обещавам, че ще можете да се изкажете.

Maria Badia i Cutchet, от името на групата S&D. – (ES) Г-н председател, първо позволете да изкажа от името на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент нашата солидарност с гръцкия народ след днешните смъртни случаи. Искам да призовава за възстановяване на спокойствието и да кажа на гръцкия народ, че сме на тяхна страна и че имат нашата подкрепа в усилията им в дългия и труден процес, пред който са изправени.

Искам да се обърна по-специално към министър-председателя Георгиос Папандреу и да насърча решителността му, политическата му смелост и упорития му труд да спаси бъдещето на държавата си.

Надяваме се, че в следващите месеци и години Европейският съюз ще направи всичко възможно, за да подкрепи необходимите реформи. Не можем да продължаваме просто да наблюдаваме. Европейският съюз трябва да играе роля в реформата и да я подкрепя. Успехът ѝ трябва да бъде успех за всички в обединена Европа с обща съдба. За да го постигнем, трябва да гарантираме, че европейските и фискалните инструменти са мобилизирани и оказват максимална помощ и съдействие в трудния период.

Освен това, извън гръцката криза, считам, че можем да заключим, че последните няколко седмици бяха много поучителни. Трябва да използваме всичко, което сме научили, да укрепим икономическото управление и да изградим Европейски съюз, който не е само паричен, но и наистина икономически съюз. Това, което беше немислимо по времето на Жак Делор, вече е неизбежно и трябва отговорим на изискванията на нашето време.

За да постигнем всички амбициозни цели, първо трябва да се научим да работим заедно. Пактът за стабилност и растеж е един от елементите, които показаха най-явно необходимостта да координираме икономическите си политики. Съгласуването на икономическите ни политики трябва да бъде активно, ефективно и съсредоточено върху процесите за устойчив, стабилен растеж, който се споделя от всички и гарантира работни места. Надяваме се, че Европейската комисия скоро ще представи кратки предложения в това отношение, които излизат извън логиката на репресии. Трябва да се научим да градим и растем заедно.

Г-н Барозу, надявам се, че сте наясно със спешната необходимост да се възползвате максимално от ролята, която Комисията може да изиграе на този етап.

Второ, трябва се сдобием с механизмите, нужни за справяне с криза. Крайно време е Съветът да одобри създаването на европейски механизъм за финансова стабилност, предложение, което беше прието през март от премиерите и лидерите на партията на европейските социалисти. Трябва да осъдим агресивното и спекулативно поведение на някои финансови агенти, но трябва да разберем и че проектирахме парична система, която е незадоволителна по време на криза.

Трето, трябва да разработим нова концепция за европейската солидарност. Или ще вървим към обща съдба, или ще се поддадем на негативната динамика на националния егоизъм и разрушителната конкуренция между нас. Не можем да твърдим, че искаме да живеем заедно, докато в същото време казваме, че на практика всеки от нас иска да действа самостоятелно. Настоящата криза е изпитание и трябва да разберем пълното му значение.

Четвърто, трябва да отдадем нужното значение за финансовата сфера. Следващите седмици и месеци ще предоставят възможност на Парламента да вземе позиция по редица важни законодателни предложения, като например хедж фондове и финансовия надзор.

Призовавам всички институции да подкрепят нашия отговорен подход, за да гарантираме, че Европа бързо ще установи стабилна система за регулиране и наблюдение. Надяваме се, че работейки заедно, можем да въведем и данък върху финансовите операции, така че финансовите субекти също да имат справедлив принос към икономическите усилия, които всеки от нас трябва да положи.

Бъдещето на Гърция до голяма степен ще зависи от растежа на своите съседи – от нашия растеж – тъй като ние сме основните ѝ икономически партньори. Ако не сме в състояние да се справим с предизвикателствата, заложили в стратегията 2020, ако не сме в състояние да изготвим обща политическа програма и ако нашите икономики са обречени на бавен икономически растеж с ограничени възможности за работа, няма да сме в състояние да предотвратим по-нататъшни атаки, които биха могли да бъдат още по-сериозни и трудни за управление.

Залогът е бъдещето на нашия континент. Бъдещето на Европа зависи от нашия интелект, нашата солидарност и нашата решителност.

Guy Verhofstadt, *от името на групата ALDE.* – (FR) Г-н председател, първо искам да кажа, че се надявам, както, считам, се надяват и всички колеги, и председателят на Комисията, че системата, която въведохме, ще работи. От самото начало имам някои съмнения и критикувам системата на двустранните заеми, но това не означава, че не се надявам, че тя ще работи и ще спре спекулациите с еврото.

Зашото, госпожи и господа, имаше спекулации с еврото и нападение срещу еврото, а не само срещу Гърция и състоянието на публичните финанси на Гърция. Т.е. нападението е далеч по-сериозно и с по-голям обхват. Аз лично се надявам, че системата, след като бъде официално приета на 7 май, ще бъде в състояние напълно да постигне целта си, по простата причина, че не разполагаме с друг инструмент. Нямаме друг инструмент. Затова системата трябва да проработи и да бъде подкрепена.

Но е важно да бъде ясно, че в близко бъдеще няма да е възможно да прибягваме към нея на всяка крачка. Възможно най-скоро трябва да разполагаме със структурен механизъм, може би не в следващите няколко месеца, но със сигурност в следващите няколко години, защото ще се сблъскаме с такива ситуации отново. Освен това, ако искаме да имаме достъп до структурен механизъм в бъдеще, трябва да имаме предвид едно: трябва да научим поуците от изминалите пет месеца. Трябваша ни пет месеца, за да въведем механизъм: три месеца, за да вземем решение относно принципа му, след което два месеца, за да вземем решение относно условията му. Защо? Защото системата е междуправителствена.

Още веднъж, смятам, че първата поука за бъдещето е, че трябва да следваме Комисията в нейния подход на Общността. Защото Комисията предложи европейски кредит: можеше да бъде одобрен незабавно през декември или януари и днес вече можеше да има резултат и да спре спекулациите с еврото.

Затова се надявам, че на 7 май първото решение, първата поука от случилото се през последните пет месеца, ще е да кажем – с надеждата, че ще проработи – че ще поискаме от Комисията да предложи европейски кредит, който може да спре спекулациите с еврото незабавно. Защото надеждността и ликвидността на Европейския съюз се основават на такова предложение, а не на междуправителствена система, в която 16 държави трябва да кажат „да“, 16 парламента, вероятно, трябва да кажат „да“ и т.н.

Надявам се също така – въпреки че г-н Рен вече започна с предложенията – че втората поука от всичко това ще бъде, че трябва да въведем редица структурни реформи, а именно превантивна глава в Пакта за стабилност и растеж – предложено от г-н Рен – Европейски валутен фонд, структурен механизъм, който може да се използва незабавно, и трето, стратегия 2020, далеч по-силна от стратегията, която имаме днес.

Нужни са още реформи по отношение на агенциите за кредитен рейтинг, макар че е същото като с прогнозите за времето: или са твърде гъвкави и искаме да бъдат по-малко гъвкави, или не са достатъчно гъвкави и искаме да бъдат малко по-гъвкави. Все пак, една инициатива на европейско равнище определено е добра идея, която трябва да се проучи.

И накрая, г-н председател, призовавам испанското председателство да се съгласи с финансовия надзор много скоро. Съжалявам, г-н Лопес Гаридо, но не ние сме виновни, а Съветът. Не съм ли прав, че Съветът измени предложенията на Комисията? Критикувах някои от предложенията на Комисията, но те все пак стигаха по-далеч от тези на Съвета. Ние сме тези, които преработваме работата на Комисията за момента, и имам предложение за Вас, което си струва.

Ако искате финансовият надзор и предложенията да бъдат приложени до месец, одобрете веднага със Съвета и Екофин измененията, които Парламентът ще внесе през следващите няколко дни. Одобряването им няма да отнеме време и финансовият надзор ще се приложи. Надявам се, че ще можете да предадете това на колегите си от Екофин, които в своите предложения само очертават система за избягване на финансовия надзор, създаден от Комисията.

Daniel Cohn-Bendit, от името на групата Verts/ALE. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, ще продължа донякъде в духа на изказването на г-н Verhofstadt. Ясно е, че бездействаме четири месеца. Ясно е, че сме допуснали грешки. Ясно е, че с бездействието си стимулирахме пазарите и спекулациите. Отговорните членове на Съвета най-малко трябва да си го признаят. Трябва да кажат „ние сме виновни“. Г-жа Меркел, г-н Саркози, не знам какви са и какво правят, но всеки може да го прочете във вестниците: трябваше да се предприемат действия незабавно. Това първо.

Второ, искам поне едно да е ясно – че задачата на правителството на г-н Папандреу е почти невъзможна. Призовавам Екофин, държавните и правителствени ръководители да разберат, че държавите им не са способни на реформи. Колко време трябва на Франция, за да реформира пенсионната система? Колко време трябва на Германия да увеличи пенсиите? А от г-н Папандреу се иска да промени всичко за три месеца. Вие сте напълно луди.

Сегашните събитията в Гърция го доказват. На Гърция – по-скоро на г-н Папандреу – не се дава време да постигне консенсус в Гърция. Никой не се идентифицира с държавата Гърция. Политиката е всеки за себе си, което е достойно за съжаление, и десетилетията на политическа корупция в Гърция също са отговорни за положението. Това, което трябва да бъде създадено, е сближаване. Трябва да бъде създадено, не може да бъде постановено.

В Испания ще видите какво ще стане, ако имате проблеми, както и в Португалия ще видят какво ще стане, ако те имат проблеми. Г-н Барозу е наясно, тъй като загуби избори по този начин. Затова – не, той никога не е губил избори – това, което искам да кажа, е, че трябва да имаме чувство за отговорност и че не трябва да искаме невъзможното. Струва ми се, че в даден момент хората ще кажат и ще чуват: „Искам си парите обратно“.

Кое то на правителствено равнище, струва ми се, звучи като: „Искам да правя пари на гърба на Гърция“. Защото това също е проблемът: заемайки при 1,5 или 3% и кредитирайки Гърция при 3, 5 или 6%, се правят пари на гърба на Гърция. Това е недопустимо.

Освен това, Европа може да предприема инициативи. Г-н Verhofstadt е прав за европейски валутен фонд, за фонд за инвестиции и солидарност за отпускане на европейски кредит. Договорите трябва да бъдат изменени. Е, госпожи и господа, ние в залата имаме възможност да предприемем инициатива за изменение на Договорите. Нека не чакаме Съвета, той е неспособен да вземе решение. Нека поемем инициативата, обща инициатива на залата за изменение на Договорите, така че най-сетне да имаме европейски валутен фонд, който може действително да се бори със спекулациите. Можем да го направим, наистина можем. Нека го направим.

А сега две думи относно начина, по който събитията в Гърция се управляват. Призовавам Комисията да включи Генерална дирекция „Трудова заетост“ в управленските усилия, за да можем да преценим какво се случва в Гърция. Призовавам Съвета да каже на МВФ да включи Международната организация на труда в управлението на събитията в Гърция, защото говорим за човешки същества. Има проблеми със заетостта, има работници и служители. Считаю, че не само финансите, но също така сигурността и Международната организация на труда или Генерална дирекция „Трудова заетост“ следва да са определящи. Последните ще се противопоставят на лудостта, която понякога характеризира тези, които вземат решения на основата на чисто финансови съображения.

Последно, има начин за укрепване на гръцкия бюджет и той е лесен: Европейският съюз трябва да поеме инициатива, насочена към разоръжаване в региона. С други думи, политическа инициатива между Гърция и Турция, насочена към разоръжаване. С други думи, политическа инициатива руските войски... гръцките войски... турските войски – извинете – да се оттеглят от Северен Кипър. Нека се разоръжат. Ще кажа едно: хората въпреки всичко са лицемерни. През последните няколко месеца Франция е продала на Гърция шест фрегати за 2,5 милиарда евро, хеликоптери за над 400 милиона евро и няколко изстребителя Рафал (един изстребител Рафал струва 100 милиона евро). За съжаление, обаче, шпионските ми усилия не ми позволяват да кажа дали са 10, 20 или 30 изстребителя. Това възлиза на почти 3 милиарда евро. После идва Германия, която е продала шест подводници на Гърция през последните месеци, които ще бъдат доставени през следващите няколко години. Те възлизат на 1 милиард евро.

Пълно лицемерие. Даваме им пари, за да купуват нашите оръжия. Призовавам Комисията да представи отчет тук, в Европейския парламент, и в Съвета за всички оръжия, продадени от европейците на Гърция и Турция през последните няколко години. Поне да има някаква прозрачност. Нека се знае. Е, ако ще действаме отговорно, трябва да гарантираме териториалната цялост на Гърция: Гърция има 100 000 войници, повече от 100 000. Германия има 200 000. Това е напълно абсурдно: държава с 11 милиона жители има 100 000 войници. Нека поставим въпроса пред Гърция. Може да се окаже по-ефективно от оръзването на заплатата на някой, който изкарва 1 000 евро. Това е искането ми към Комисията: да е малко по-справедлива.

(Ръкопляскания)

Derk Jan Eppink, от името на групата ECR. – (NL) Г-н председател, като антиреволюционер по рождение, ще говоря с доста по-малко страст от г-н Cohn-Bendit, но сега разбирам защо 1968 година беше успешна за него; като дете можех да следя събитията единствено по телевизията.

Госпожи и господа, споделям притесненията на европейците относно случващото се в момента. Спестителите и пенсионерите, например, се питат накъде отиваме. Има основания и за въпроса, и за притесненията. Сто и десет милиарда евро са огромна сума.

Първо говорихме за 35 милиарда, после за 60 милиарда, а сега за 110 милиарда. Това е огромна сума и пакетът от мерки за фискална дисциплина в Гърция е също огромен; все пак не трябва да забравяме, че Гърция живее на кредит твърде дълго, при пенсионна възраст 53 години. Кой не би желал същото? Въпросът е дали Гърция ще излезе от положението. Свидетели сме на стачки, бунтове, вълнения и т. н. Това прави гръцкия проблем европейски проблем, наш проблем.

Проблемът в Атина, г-н Cohn-Bendit, се отразява на нидерландците, фламандците, германците – на всички нас – и рискът от разпространение остава. Считаю, че Гърция трябваше да бъде изхвърлена от еврозоната, след като бяха открити злоупотребите с бюджета. Трябваше да определим пределна точка, но не го направихме и сега ще трябва да продължим и да се надяваме на чудо.

Трябва също така да пренапишем правилата на Пакта за стабилност и растеж. Той не осигурява нито стабилност, нито, в момента, икономически растеж. Според мен, надзорът трябва да бъде повишен, Европейската комисия

трябва да покаже повече смелост и спазването на правилата трябва да се следи по-строго. Това липсва в последните години.

Според мен, обаче, се нуждаем и от процедура за изход за държавите, които не се справят в еврозоната. Имаме такава за Европейския съюз, но не и за еврозоната, а считам, че се нуждаем от нея, за да може дадена държава да въведе и девалвира собствената си валута, за да се стабилизира. Защо имаме такава процедура за Европейския съюз съгласно Договора от Лисабон, но не и за еврозоната?

Г-н Рен ми каза последния път, че излизането на дадена държава от еврозоната противоречи на все по-сближения Съюз, но Гърция в момента показва къде е границата на този все по-сближен Съюз. Изведнъж се оказваме със слабо евро и бавен растеж. Госпожи и господа, ние сме пленници на теорията за все по-сближения Съюз. Изнудваме европейските данъкоплатци, които стават все по-тревожни с всеки изминал ден, и не бива да го забравяме.

Lothar Bisky, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, разбира се, трябва да окажем помощ на Гърция. Но т. нар. спасителна операция притежава някои абсурдни елементи. С Франция и Германия в ролята на велики сили, процесът на вземане на решение относно помощта беше много скъп и продължителен.

В продължение на години финансовите пазари бяха дерегулирани все повече и сега всички са изненадани, че е скъпо. Кой сега ще плати цената за политическите грешки? Работниците, обикновените граждани? Банките нямат задължения. Не, за пореден път данъкоплатците трябва да поемат сметката и да бръкнат дълбоко в джоба си, за да платят за забогатяването на банките. За пореден път зависимите работници трябва да се примирят с орязване на заплатите им. С нарежданятия на Международния валутен фонд всяко подобие на демократично вземане на решение е премахнато.

В случая с петролните петна в Мексиканския залив беше поискано от замърсителите да си платят. Смятам, че е правилно. Всеки, който търси пари или злато, също трябва да носи отговорност за щетите в случай на съмнение. В момента – поне в Германия – банките дори не трябва да изплащат дълговете, които са направили и с които доволно спекулират с еврото – да, с еврото. Освен това, те продължават да спекулират, макар и от много време да казваме, че нещо трябва да се направи.

Предложения за това, което може да се направи, са на масата. Забрана за търговията с кредитни деривати и за късите продажби, въвеждането на данък върху операциите на финансовия пазар, специален налог върху премиите във финансовия сектор, правно обвързващо облагане на банките и застрахователите – всички тези предложения са на масата. Разбира се, Гърция трябва да си напише домашното. Както и други държави от Европейския съюз, Гърция трябва да облага богатството, да се бори с корупцията и да ограничи разходите си за оръжие. Г-н Cohn-Bendit беше убедителен в това отношение. Затова ще пропусна фактите и ще подкрепя казаното от него.

Разбирам защо хората в Атина излизат на улицата и протестират. Но не мога да разбера насилието. Присъединявам се към изказалите съчувствие към жертвите, за чието страдание можем само да съжаляваме. Насилието ще постигне точно обратното на това, което протестиращите и честните демонстранти искат. Трябва да призовем за прекратяване на насилието.

Nikolaos Salavrakos, *от името на групата EFD*. – (EL) Г-н председател, благодаря. Опитваме се да направим цифрите да изглеждат добре, а е добре известен фактът, че когато цифрите изглеждат добре, хората са недоволни. Трябва да намерим баланс; трябва да балансираме цифрите и да запазим хората щастливи.

В резултат на неортодоксалното поведение, Гърция днес скърби за три жертви, за смъртта на трима работници в резултат на агресивни протести на други работници. В цяла Европа днес икономическата криза, която дойде при нас от другата страна на Атлантика и която е по-сериозна тук, струпва презрение върху политиката и политиците.

В Гърция обикновените хора са много зле настроени към политиците: членовете на гръцкия парламент са 300 и чувам как сред гръцкото общество се разпространява „обесете всички 300“. Времената са опасни. Чета за същите неща и същото презрение към политиците и в други държави-членки на Европейския съюз; всички го знаем, както знаем и че трябва да запазим демокрацията.

Предвид казаното, защото не разполагам с време да навлизам в повече подробности, това, което искам да подчертая, е, че лидерите на утрешния ден ще трябва да действат по-бързо и по посока на по-трайно решение за по-голям брой държави. Гърция е една от тях, тя е върхът на айсберга. Но има и други държави-членки –

в и извън еврозоната – които са изправени пред икономически проблеми, които ще се влошат през следващите месеци.

Председател. – Г-н Salavrakos, не Ви прекъснах, защото сте грък и думите Ви са много важни за всички нас.

Barry Madlener (NI). – (NL) Г-н председател, искам да се обърна конкретно към г-н Verhofstadt, г-н Daul и г-н Schulz – той не е тук в момента, но се обръщам към неговата група, групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент – тъй като те бяха отчасти отговорни за проблемите. Казват, че е нужна солидарност. Позволете да припомня, че Гърция е най-големият нетен бенефициер на европейски средства от години. Това доведе до измами от страна на държавата, а вие бяхте твърде склонни да бъдете лъгани, защото всички сте такива еврофили и жадувате за европейското разширяване толкова много, че престанахте да бъдете критични и сега ни прехвърляте отговорността.

Не знам дали си спомняте, че Испания – държавата, която е следващата по ред – узакони два милиона нелегални имигранти през последните 15 години. Всички смятахте, че това е страхотно, но сега Испания има 20% безработица и сериозен проблем, също като Португалия. Това са все държави със социалистически правителства, които подкрепят с европейски средства от години и които объркаха всичко, простирайки се извън чергата си. Година след година го наблюдавате, година след година го одобрявате и сега ние, гражданите, се налага да плащаме цената. Би трябвало да се срамувате.

Единственото решение – което не чух никой да спомене тук – е сега да бъдем твърди с Гърция. Държавата трябва да въведе отново драхмата, тъй като членството ѝ в еврозоната не е оправдано. Ако Испания е следващата, тя въвежда отново песетата, по същия начин Португалия – ескудото, и тогава ще могат да се конкурират отново. Тази Европа е дефектна и гражданите от Северна Европа скоро ще откажат да продължат да плащат за грешките ви и за небрежните социалистически правителства в държавите. В края на краищата, повтарям, Гърция, Испания и Португалия – все социалистически държави – получават средства от Европейския съюз. Имиграцията полудя, докато гледахте и не правехте нищо.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Г-н председател, благодаря. Искам да коментирам казаното от г-н Salavrakos относно тримата работници, убити от други трима работници в Атина днес. Няма абсолютно никакво оправдание за това. Тримата са убити от убийци, от престъпници. Работниците проведоха огромен мирен митинг в Атина днес. Не са убили никого. Истинските престъпници бяха осъдени от министър-председателя Георгиос Папандреу и от всички политически партии в парламента преди малко. Много грешно и опасно е да не се прави разлика между мирни протести и престъпни деяния като извършените в Атина. Те са осъдени от всеки, не представляват гръцките работници и не споделят убеждението на всички, че ако се обединим като нация, ще изведем държавата от кризата.

Председател. – Не искам да се намесвам в подобно обсъждане. Все пак позволете да кажа, че всички ние в залата – всички членове на Европейския парламент, а съм сигурен, че също председателят на Комисията и г-н Лопес Гаридо от името на Съвета – искаме отново да изкажем солидарност с гръцкия народ. Те са наши приятели и сме наясно с огромната отговорност и от двете страни на конфликта в Гърция. Отговорността е огромна.

Искам да ви кажа, че аз също съм имал такава отговорност, и то и от двете страни. Бях член на синдикат и активист, активен дълги години. Бях и ръководител на правителство и разбирам тежката ситуация днес в Гърция. Всички искаме да покажем солидарност и да изразим нашите съболезнования най-вече към семействата и приятелите на жертвите. Това е естествено и го считаме за наш дълг в Европейския парламент. Благодаря ви за отговорното разискване днес в залата.

Писмени изявления (член 149)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Изправени сме пред сериозно положение. Очевидна е липсата на солидарност от лидерите на Европейския съюз – и Германия по-специално – по отношение на положението в Гърция. Освен всичко, поемат политически контрол върху държавата, като същевременно принуждават гръците да изостанат с десетилетия в социалната сфера. Това поставя под въпрос всички принципи, които винаги да провъзгласявали, за социално и икономическо сближаване, конвергенция, солидарност и т. нар. европейски социален модел.

Както добре се вижда от борбата на работниците и работническата класа в Гърция, е неприемливо да се иска от гръцкото правителство да изложи на риск основните им права. Това се налага в замяна на кредит с лихва, по-висока от тази на Международния валутен фонд. Изглежда, няма ограничения за лидерите от еврозоната.

Те спечелиха от нестабилността на Гърция, а сега налагат имперската си позиция на абсолютно господство във вътрешната политика на държавата в замяна на кредит, от лихвите по който отново ще спечелят.

Решението трябва да се промени на следващата среща на високо равнище. Лидерите трябва да изберат безвъзмездна помощ от бюджета на Съюза или на извънредна основа, или финансирана от бъдещи бюджети на Съюза. По-богатите държави от еврозоната трябва да приемат принципа на икономическо и социално сближаване веднъж и завинаги.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа DURANT

Заместник-председател

19. Европа 2020 г. – Нова европейска стратегия за растеж и заетост (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на Съвета и Комисията относно Европа 2020 г. – Нова европейска стратегия за растеж и заетост.

Diego López Garrido, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, радвам се, че разглеждаме въпрос, който е от първостепенно значение за Съвета и испанското председателство, което е стратегията за растеж и качествена заетост „Европа 2020“.

Както вече беше казано, излизаме от най-сериозната икономическа криза от тридесетте години на XX век насам и трябва да направим всичко възможно, за да се гарантира възстановяването, което започваме да наблюдаваме в Европейския съюз, според прогнозите, представени от Комисията днес, и в същото време, да намалим социалните последици от кризата.

Въпреки това, наред с работата в краткосрочен план, която се извършва от държавите-членки и европейските институции, ние трябва да погледнем отвъд това десетилетие и да гарантираме устойчивостта на социалния ни модел, европейския социален модел. Това е двойното предизвикателство, което се съдържа в стратегията „Европа 2020“.

Става въпрос да не се връщаме към една криза, което все още не е напълно приключила, и преди всичко да направим това като се създаде стратегия за растеж, модел за растеж, който се адаптира към новото време. Това трябва да бъде и стратегия за растеж, която е възможна и изпълнима, и представлява основният политически и икономически ангажимент на Европейския съюз за следващите няколко години.

Както добре знаете, обсъжданията на стратегията „Европа 2020“ започнаха сред държавните глави и правителствените ръководители на неформална основа на 11 февруари. След това стратегията беше обсъдена в Европейския съвет през март, както и от много различни състави на Съвета начело с испанското председателство по време на този шестмесечен период.

През март Европейският съвет даде одобрението си за старта на стратегията „Европа 2020“, която ще се проведе окончателно в Европейския съвет през юни и която ще установи елементите, структурата и дори пътната карта за бъдещото развитие на стратегията.

Стратегията ще бъде насочена към ключови въпроси за Европа: знания и иновации, устойчивата икономика, която поиска Европейският парламент, високи нива на заетост и социална интеграция.

От тези пет основни цели, тези, които са били количествено определени, са заетост: 75% при мъжете и жените, инвестиране на 3% от БВП в научноизследователска и развойна дейност и постигане на целите „20-20-20“ за борба с изменението на климата. Поставената цел за намаляване на процента на отпадащите от образованието и увеличаване на дела на населението с висше образование, все още не е била количествено определена, нито е определена целта за насърчаване на социалната интеграция и по-специално за намаляване на бедността.

Всичко това е въз основа на съобщението, прието от Комисията, което представляваше определящ фактор за последващото решение и заключенията на Европейския съвет от март.

Първо, структурата на стратегията „Европа 2020“ разполага с някои интегрирани насоки. Комисията току що представи предложението за акцента на тези интегрирани насоки – испанското председателство е поело ангажимент да работи във всички съответни области на действие на Съвета, така че съветът по икономически и финансови въпроси и съветът по заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси да могат да информират Европейския съвет през юни – както и насоките за заетостта, които изискват становище на Европейския парламент.

Второ, разполагаме с основните цели, които вече споменах.

Трето, в новата стратегия има нещо ново: националните цели. Всяка държава-членка трябва да определи националните си цели, но те естествено трябва да бъдат интегрирани в европейските цели и да бъдат подкрепени от Комисията и Съвета.

Четвърто, бяха споменати и така наречените „затруднения“, които оформят растежа на национално равнище. Налице е и нещо ново по отношение на Лисабонската стратегия: испанското председателство ще съсредоточи усилията си най-вече върху онези, които оказват влияние на вътрешния пазар.

Пето, налице са „ведещи инициативи“, които се разработват от Комисията. Искаме първата от тях да бъде реализирана по време на испанското председателство: Програмата за цифрови технологии, която ще бъде включена в съвета по транспорта, телекомуникациите и енергетиката през май, след съобщение, което Комисията се е ангажирала да публикува на 18 май.

В заключение, г-жо председател, бих искал също така да кажа, че ще се проведат специфични разисквания за новата стратегия в някои състави на Съвета, както и че, доколкото е възможно, искаме тези разисквания да бъдат публични, като например следващото в съвета по образованието, младежта и културата следващата седмица.

Бих искал да подчертая, че работата, разбира се, няма да завърши през юни. Тогава ще бъде дадено началото на стратегията „Европа 2020“, но работата няма да приключи тогава. Тя ще трябва да бъде изпълнена и приложена чрез националните програми за реформи.

И накрая, бих искал да кажа, че, от гледна точка на „управлението“ на стратегията, Европейският съвет ще играе важна роля. (Той играе важна роля от самото начало и това е една идея, която многократно беше подкрепена както от испанското председателство, така и от председателя на Европейския съвет, г-н Ван Ромпйой, който имаше много важна роля.) Европейският съвет ще играе много важна роля и ще се ангажира с много важна задача за развитието и насочването на стратегията, заедно с Европейската комисия. Те ще бъдат двете основни институции за изпълнението на тази стратегия, която вече разполага с конкретни инструменти, които всички искаме да използваме.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Г-жо председател, Европа е изправена пред очевиден избор. Можем да възприемем един подход „за сметка на другите“ към икономическата и финансова криза, едно *„sauve qui peut“* отношение, което би поставило на риск всичко, което сме постигнали през последните 60 години. Или бихме могли да увеличим европейското сътрудничество по един ефективен начин, като използваме всички инструменти, с които разполагаме.

Събитията от последните няколко месеца – продължаващата несигурност на пазара, необходимостта от по-нататъшни реформи на финансовия пазар и необходимостта от решителна консолидация на обществените финанси – само допринесоха за по-голяма яснота относно този избор. Трябва да подчертаем значението на европейското измерение повече от всякога и имаме възможност да направим точно това с целите на „Европа 2020“.

Бях поканен да поговорим за „Европа 2020“, но няма смисъл този пакет от мерки за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж да се разглежда изолирано, защото един от основните изводи, които можем да направим от кризата, която преживяваме, е, че трябва да работим заедно, на всички равнища и във всички области, за да запълним пропуските в рамката за регулиране и надзор на финансовите пазари, за да възстановим макроикономическата стабилност и стабилните публични финанси, за да започнем структурни реформи, които могат да насочат Европа по пътя на устойчивия растеж и заетост.

И трите *„volets“* са еднакво важни – трябва да успеем и с трите, ако искаме да постигнем целите си. Така че всичко това изисква един цялостен подход, реформи на финансовите пазари, по-добро икономическо управление, „Европа 2020“ за устойчив, приобщаващ и интелигентен растеж и водещи глобални реформи чрез Г-20, понеже много от тези въпроси имат външни измерения. Трябва да използваме всички лостове, с които разполагаме, по един интелигентен начин, като отчетем, че всеки един от тях засяга всички останали. Нека се спра накратко на повечето от тях. Няма да се върна към финансовите въпроси, които споменах в предишното изявление, но нека като за начало спомена Г-20.

Г-20 има основна роля за преодоляване на финансовата икономическа криза и за подобряване на управлението на по-глобално равнище. Европейският съюз има голяма заслуга за напредъка на Г-20 и голяма част от идеите там. Комисията особено даде своя принос за това, като гарантира, че интересите на всички 27 държави-членки са подобаващо отразени в работата ни. Ще работим усилено, за да се гарантира, че Европейският съюз ще

запази лидерската си позиция на срещата на върха в Торонто през юни и на срещата на върха в Сеул през ноември.

Основна цел ще бъде да се получи ясно послание от Г-20 за изходна стратегия за подпомагане на възстановяването – в която участват всички големи икономики. Трябва да разгледаме в глобален мащаб някои от дисбалансите, които бяха в основата на тази криза. Трябва и да гарантираме, че тежестта от ребалансиране на растежа на световната икономика се споделя от всички членове на Г-20. Повишаването на информираността за стратегията ни за Европа 2020 г. и по-добрата икономическа координация в Европейския съюз като цяло и в еврозоната в частност ще бъде от значение в този контекст. Важно е Европа да представи един координиран подход на Г-20.

Друга цел ще бъде развитието на реформата на финансовия пазар. Трябва да поддържаме натиска върху международните ни партньори за постигане на навременно и съгласувано прилагане на съществуващите ангажименти на Г-20 при равни условия.

Извън това, смятам, че сега е моментът Г-20 да изпрати ясен сигнал за това как финансовият сектор може да допринесе за финансирането на възстановяването на банките. Трябва да се стремим към един координиран и силен подход. Едно глобално споразумение за такси за банкова стабилност, свързани с конкретни мерки за резолюция, би изпратило силен сигнал. Както неотдавна предложи МВФ, това би могло да се допълни с данък върху финансовите дейности или печалби. Това ще представлява едно изключително трудно разискване. Трябва да ви кажа, от подготвителната работа с партньорите ни в Г-20, има много, които се противопоставят на тази идея; все пак смятам, че не трябва да се отказваме от нея. Съобщението на Европейския съюз със сигурност ще бъде най-силно, ако говорим с един глас и ако можем да кажем, че Европейският съюз вече е написал домашното си.

Ето защо, преди Торонто, трябва да се стремим да постигнем съгласие по основните въпроси за регулиране на финансовите услуги, които споменах по-рано следобед. Това ще изисква гъвкавост и творчески прагматизъм както от Парламента, така и от Съвета.

Това ме довежда до същината на „Европа 2020“ – вече в съответния контекст като част от цялостния подход, за който говорих в началото. Както знаете, основните елементи на стратегията „Европа 2020“ бяха приети от държавните глави и правителствените ръководители през март. Те бяха разисквани в Парламента няколко пъти. Дори преди да излезем с предложение, Комисията се консултира с вас по този въпрос. Сега трябва да изготвим стратегията в подробности; спешната необходимост от действия е ясна на всички. Повече от всякога, както беше изтъкнато в някои от изявленията, направени в предишното разискване, едно от заключенията от тази финансова криза и проблемите на еврозоната е необходимостта да се продължи със структурната реформа по един координиран и решителен начин.

По-добрата координация на икономическите ни политики е в основата на „Европа 2020“. Дори преди гръцката криза предлагаме по-добра координация на икономическите политики. Това очевидно е необходимо, за да се избегнат бъдещи кризи. Това е от съществено значение, ако искаме да излезем от кризата успешно, да възстановим растежа, да го превърнем в повече и по-добри работни места, и в крайна сметка да гарантираме устойчиво и приобщаващо бъдеще за Европа.

Вече до голяма степен се постигна взаимно съгласие по петте цели, предложени от Комисията; вече са фиксирани числени коефициенти по отношение на целите за заетостта, научноизследователската и развойна дейност и борбата срещу изменението на климата.

Количествено изразената цел за целта за образование – намаляване на отпадащите от образованието и увеличаване на дела от населението с висше или равностойно образование – ще бъде одобрена от Европейския съвет през юни 2010 г., като се вземе предвид предложението на Комисията.

Аз съм и твърдо решен да се постигне количествено изразена цел по отношение на борбата срещу бедността и социалното изключване. Ние просто не можем да приемем продължаващия скандал 80 милиона души да бъдат застрашени от бедност в Европейския съюз. В Съвета работата по този въпрос продължава и аз ще направя всичко възможно да убедя държавите-членки за значението на тази цел, като знам, че Парламентът споделя решимостта ни.

„Европа 2020“ трябва да бъде балансирана програма. Разбира се, не може да има социална справедливост без конкурентен пазар, но ние не сме склонни да приемем Европа на икономическа активност без справедливост.

Националните цели ще позволят по-добро и по-ефективно наблюдение на напредъка на държавите-членки, за да се гарантира постигането на целите, определени на равнището на Европейския съюз. Държавите-членки

са в процес на определяне на тези национални цели, в сътрудничество с Комисията. Надявам се, че целите ще бъдат одобрени от Европейския съвет през юни, така че изпълнението им да започне веднага след това.

Комисията излезе с предложение за интегрираните насоки миналата седмица. Те отразяват приоритетите на стратегията „Европа 2020“. Броят на насоките е по-ограничен от миналия път – вече имаме 10 вместо 24 – което ще насърчи припознаването на инструмента от различните участници. Считаю, че това представлява напредък.

Заседанието на Европейския съвет през юни трябва да даде политическа подкрепа на принципите, стоящи зад тези интегрирани насоки, но, разбира се, те ще бъдат приети само след като сме ги обсъдили с вас – Европейския парламент – което се надявам да стане възможно най-скоро.

Стратегията „Европа 2020“ не е просто вдъхновяваща, списък с цели, не е само визия – това е програма за реформи. Ще бъдат предприети действия на европейско равнище, но също толкова важен е и фактът, че реформите ще трябва да бъдат направени във всяка от 27-те държави-членки, при пълно спазване на принципа на субсидиарност. Ще дадем да се разбере какво трябва да се направи на европейско равнище и какво трябва да се направи на национално равнище. Изпълнението ще бъде от съществено значение, както беше казано от уважаемия представител на Съвета, г-н López Garrido, вече има по-голяма осведоменост на равнището на държавите-членки относно необходимостта от засилване на европейското управление. Надявам се, че държавите-членки са научили с някои от недостатъците на Лисабонската стратегия, в която наистина много, ако не и всички, цели бяха добри и в правилната посока, но, ако бъдем честни, нямаше достатъчно чувство за собственост и решителност при изпълнението на програмите. Ето защо трябва да запълним този пропуск, който просъществува в рамките на Лисабонската стратегия. Ето защо имате основна роля за гарантиране на успешното изпълнение на стратегията „Европа 2020“.

Вие, Европейският парламент – независимо от ролята ви като съзаконодател – може да мобилизирате много ефективно гражданите и – защо не? – националните парламенти. Това, което е от съществено значение, са видовете отношения, ако мога да кажа това, които Европейският парламент установява с националните парламенти, така че да сме сигурни, че на тези реформи не се гледа като на реформите, които „те“ правят в Брюксел, или понякога в Страсбург, а такива, които правим на всички равнища в европейското общество. Усещането за неотложност, необходимостта от реформи трябва да бъде споделено от всички основни социално-икономически и политически участници; на всички правителствени равнища, но също и от социалните партньори. Смятам, че това е много важно и приветствам всички съобщения, направени от министър-председателя Сапатеро по отношение на необходимостта за включване на тези социални партньори. Тогава трябва да гарантираме по-силно, обединено управление чрез взаимно обвързване на всичките ни инструменти за координация: отчетност и оценка на „Европа 2020“ и пакта за стабилност и растеж, проведени едновременно за обединяване на средствата и целите; принос от Европейския съвет за системен риск за гарантиране на обща финансова стабилност; структурни реформи; мерки за увеличаване на конкурентоспособността; макроикономическо развитие – всички те заедно ще ни позволят да излезем от кризата и да поемем по пътя на един интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж.

Ако искаме да сме сериозни за икономическото управление, това е единственият начин да го направим. Не можем да говорим за сериозно икономическо управление на европейско равнище и да се отделя макроикономиката от микроикономиката, да се отделя вътрешното и външното.

Затова е необходимо държавите-членки и европейските институции да разгледат тези въпроси в един цялостен подход и да обединят всички тези инструменти – това е единственият начин да се внуши и доверие в стратегията ни.

Говорих за явния избор в началото на речта си, и Комисията знае по кои пътища иска да поеме. Убеден съм, че Парламентът споделя този избор – избор на решимост, избор за Европа – и аз разчитам на приноса ви докато ние продължаваме работата си.

Corien Wortmann-Kool, от името на групата PPE. – (NL) Г-жо председател, г-н Барозу, г-н López Garrido, разискването за стратегията „ЕС 2020“ с право беше предшествана от разискване за кризата в еврозоната, и основният въпрос и в двете разисквания е как да се засили европейското управление. Говорите за координация на икономическата политика, но основен проблем е, че всичко това прекалено се тълкува като безплатно за всички и държавите-членки не са обърнали никакво внимание на споразуменията. Това наистина не може да продължава. Това се отнася и за Пакта за стабилност и растеж и представлява основната поука, която трябва да си вземем от Лисабонската стратегия. Затова трябва да се действа по-различен начин по отношение на стратегията „ЕС 2020“.

Нашата група, групата на Европейската народна партия (Християндемократи), очаква да види един амбициозен ангажимент от страна на Комисията към европейското икономическо управление преди стратегията за 2020 г. През юни очакваме Съветът да вземе решителни решения и да се ангажира с амбициозни цели за държавите-членки и със стабилно европейско управление. Парламентът ще отправи предизвикателство в тази връзка, ако е необходимо. Бюджетните планове за следващата година трябва да съответстват на стратегията за 2020 г., а по други въпроси Парламентът ще изпълни институционалната си роля безусловно в интерес на устойчив икономически растеж и заетост за гражданите ни.

Г-жо председател, сътресенията в еврозоната са още едно свидетелство за значението на стабилните публични финанси по отношение на стабилността на еврото, на финансовата и икономическа стабилност и на това да не се позволява да прехвърляме тежести на бъдещите поколения, на нашите деца. Реформата на публичните финанси е важна предпоставка за успеха на стратегията „ЕС 2020“, а оттам и за възстановяване на конкурентоспособността ни. Ето защо е толкова важно да представите предложения следващата седмица за укрепване на пакта за стабилност и растеж, г-н Рен. От съществено значение да се засили превантивния ефект и стабилността на устойчивите публични финанси в държавите-членки. Затова, от името на групата ни, бих насърчила Комисията да поеме полагащата ѝ се отговорност и да представи амбициозни планове. Можете да разчитате на нашата подкрепа.

Ние, Парламентът, трябва да помислим как – заедно с вас – можем да предизвикаме Съвета да одобри засилването на пакта за стабилност и растеж. Трябва да се приветства фактът, че Съветът е създал работна група. Надявам се обаче, че Съветът ще даде съгласието си относно предложенията на Европейската комисията до края на годината.

Трябва да се възползваме пълноценно от възможностите, предоставени от Договора от Лисабон за засилване на европейското управление в краткосрочен план. Няма време за губене.

Pervenche Berès, от името на групата S&D. – (FR) Г-жо председател, г-н председател на Комисията, г-н действащ председател на Съвета, връзката между двете разисквания, които се проведеха току що, е интелектуално последователна. Връзката наистина ли означава нещо на практика? В групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент имаше известни съмнения, защото не виждаме никаква последователност между текста във вида, в който ни беше представен от Комисията, и стратегическото партньорство, което искате да установите през юли, без Парламентът да е имал възможност да даде изричното си становище по отношение на насоките за „заетост“.

Как може да се мисли, че ще поемем ангажимент за следващите 10 години? Първо, без да се отчита резултатът от Лисабонската стратегия, ни казвате: „Всичко се промени: вече не са необходими 27 насоки; вече имаме 10!“ Това обаче промяна ли е, г-н Барозу?

Последователност означава да приемем, че, ако искаме стратегията за 2020 г. да бъде успешна, трябва да започнем от където се намираме преди да погледнем накъде отиваме. Трябва да погледнем и накъде искаме да отидем. Факт е, че днес се намираме в най-тежката криза след създаването на Европейския съюз; по-сериозна криза не е имало. Не можем да я пренебрегваме. Не можем да започнем работа по стратегия за излизане от кризата, защото това означава, че искаме от държавните органи да не поемат икономическите си отговорности, за да се даде свобода на пазара.

Не можем да разгледаме стратегията без да използваме инструментите, с които разполагаме. Както добре знаете, г-н Барозу, не сме толкова богати. Разполагаме с инструмент, наречен пакт за стабилност и растеж; разполагаме и с друг инструмент, наречен финансова перспектива. Ако двете не са ясно свързани, нищо няма да постигнем.

Освен това, когато погледнем към изходната точка, имаме някои опасения. Първо, ние в групата S&D искаме, по спешност, държавите-членки вече да не са предмет на спекулации на пазарите. Тук не става въпрос за Гърция или за която и да е друга държава-членка. Тук става дума за ефекта на доминото и за липсата на ограничения на спекулата.

Ето защо предлагаме да се въведе механизъм за финансова стабилност, чрез който да се защитят държавите-членки от подобни спекулации, така че те да могат да свършат това, което имат да правят, тоест да се върнат на пътя на възстановяването и по този начин да се предпази социалният модел. Защото всеки знае, всеки заяви по време на кризата, че социалният ни модел е най-голямото ни предимство по отношение на глобализацията.

Ако стратегията за 2020 г. доведе до консолидация на бюджета, която напълно унищожи този социален модел, Европа ще загуби в международната конкуренция в бъдеще. Затова тя ще загуби способността си да

отстоява модела, който олицетворяваме, и ще отстъпим мястото си на други континенти, ако не отстъпим и на пазарните сили. Това не е нашата визия за бъдещето.

Lena Ek, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-жо председател, от много месеци сме наясно, че Гърция се намира в много затруднено положение. Знаем, че еврото се обезценява с бързи темпове пред очите ни и че спредовете по държавните облигации се увеличават. Никой не може все още да се съмнява, че Европа е в сериозна криза, точно когато смятахме, че отново сме стъпили на крака.

Сериозно трябва да разгледаме въпросите, свързани с конкурентоспособността, с производителността и с устойчивия икономически растеж, но лидерите в Европа все още спорят какви действия трябва да се предприемат. Сега не е време за това. Необходими са реални действия и са необходими сега. Понеже е очевидно, че външният натиск в Съвета не действа, необходими са обвързващи цели и нови прозрачни средства за разглеждане на докладите за всяка държава-членка. Необходимо е основно зачитане на пакта за стабилност и растеж и са необходими надеждни и верни данни, върху които можем да вземем решение.

За да се окаже допълнителен натиск върху правителствата, структурните фондове и другите европейски помощи трябва да бъдат обвързани със способността на правителствата да ни представят точни данни. Нека направя едно сравнение. Когато един дребен земеделски производител прави грешки на половин хектар, той или тя губи помощи за всичко, което върши, в продължение на няколко години. Това е сравнението, което трябва да направим. Ето защо сме толкова стриктни по отношение на управлението в резолюциите на Парламента.

Също така е смущаващо, че Комисията не излиза с предложения, които сме обсъждали в продължение на години. За да се създаде платформа за бъдещ растеж, дневният ред на стратегическата политика трябва да бъде включен в стратегията „ЕС 2020“. Нека дам някои примери. Водихме преговори за план за икономическо възстановяване. По-голямата част от него не е изпълнена. Парламентът поиска да има резервен план и затова е включен в резултатите, но резервният план все още не е приложен. Взехме решение за стратегически план за нови енергийни технологии. Все още не разполагаме с 50% от финансирането за стратегическия план, реален стратегически инструмент. Най-ефективният начин за намаляване на парниковите газове е да се продължи със стратегия за енергийна ефективност. Затова призовавам Комисията и държавите-членки да поставят енергийната ефективност на преден план в програмата си за действие.

Съществуващото законодателство трябва да бъде засилено, защото то не е достатъчно. Необходим е Планът за действие за енергийна ефективност, който се обещава от дълго време. Необходима е енергия в инфраструктурата, необходим е енергийният еквивалент на бързите влакове, супер-мрежите и високотехнологичните интелигентни мрежи, и ние разполагаме със средствата за това.

Трябва да гарантираме технически иновации и трябва да насърчим и представим стратегия за борба със социалното изключване и равенството между половете. Предвид настоящата криза, Комисията трябва да поеме отговорност и да завърши това, което започнахме заедно. Съветът трябва да бъде по-смел и да спре да спори. Ще предложим смела резолюция за втория етап от стратегията за 2020 г.

Rebecca Harms, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, това по-скоро представлява политическа провокация, когато програмата „Европа 2020“ бива представяна като много добра стратегия за по-нататъшно излизане от кризата. Трябва само да погледнем предишната политика за регулиране на финансовите пазари, за да видим – ако бъдем достатъчно честни – че в продължение на месеци – дори години – обещаваме да регулираме тези пазари, които са извън всякакъв контрол, но до този момент сме успели само да постигнем нищожен напредък. По отношение на Гърция, вече сме принудени да погледнем в огледалото.

От кризата в Гърция е видно, че случилото се до този момент е напълно неадекватно. Гражданите ни чука да обявяваме, че спасяваме банките. Те стиснаха зъби и го приеха. Сега те плашат цената. Публичните финанси вече са прекалено обременени от тези мерки. Сега спасяваме Гърция и трябва да го направим, няма никакво съмнение за това. Това ще бъде поредното предизвикателство за публичните финанси в много държави от Европейския съюз.

Банките отчитат големи печалби, но биват аплодирани, когато се окаже, че доброволно помагат на Гърция. Г-н Барозу, в Европейския съюз, към чиито пазар принадлежат 27 държави, нямаме друг избор освен да наложим данък за финансови сделки или друг инструмент, който да усмири жаждата на спекулантите за печалба в тази област. Наистина ни е необходим инструмент, с който, по един наистина справедлив начин, можем да накараме онези, които печелят от кризата и спекулират срещу еврото, да допринесат за това, което

трябва да финансираме в момента. По отношение на публичните финанси, не можем да продължаваме по начина, по който започнахме.

В текста, който представихте, все още не мога да видя визия за това, което следва. Препратката към факта, че това трябва да се регулира на глобално равнище, е позната от разискването за климата. В тази връзка, от години не сме постигнали никакъв напредък.

За мен климатът е вторият основен въпрос. Ние по никакъв начин все още не сме излезли от кризата, но затъваме все по-дълбоко, защото не успяхме да предприемем съответните мерки. Всъщност считам за възмутително, че днес, малко преди разискването, стана ясно, че Кони Хедегард работи усилено в Комисията в опит минималната цел за Европейския съюз да бъде изпълнена. Ако се вгледаме в сегашното положение, вече е крайно време да вдигнем целите до 30%. Ако не вдигнем тази цел, тогава можем да забравим за прочутата европейска търговия с емисии, например. Ако въглеродният двуокис няма подходяща цена, защото целите ни са твърде слаби, тогава сме имали разгорещени разисквания в продължение на години, но все още сме далеч от постигането на целта, поставена от самите нас. По отношение на превръщането на европейската икономика в по-устойчива – както е посочено в заглавията на програмата на Комисията – всички ние бихме казали, че искаме да вземем участие в това. Г-н Барозу, по отношение на програмата обаче, Комисията все още не е посочила как ще бъдат постигнати целите в европейската икономика. Какви инструменти и какви програми за насърчаване ще бъдат използвани за тази цел?

Г-жа Ек спомена някои конкретни области. Трябва да се свърши много работа по тази програма. Въз основа на това, с което разполагаме в момента, според мен, Европейският парламент все още не може да заяви, че след Лисабон това е вече една успешна стратегия. Така да се каже, „Европа 2020“ е формулирана по такъв начин, че да ни изведе от провала на Лисабонската стратегия към следващия провал.

Michał Tomasz Kamiński, от името на групата ECR. – (PL) Г-жо председател, смятам, че г-н Барозу днес наистина има трудна задача. Неговата работа е една от най-трудните в Европейския съюз. Той трябва да разделя времето си в спорове с левията и с десницата – с хора, които имат най-добрите отговори на най-трудните проблеми. Г-н Барозу трябва умело да маневрира между тези предложения. Смятам, че най-добрата от тях е стратегията за 2020 г., която беше предложена от Комисията. Изненадан съм от предложенията, направени в залата, според които начинът да се възстанови настоящото, много трудно, положение, е да повторим грешките си.

Бих искал да кажа, че прекарах 18 години от живота си в държава, която беше наречена Народна република Полша, в която имаше министерство на вътрешната търговия и в която лавиците в магазините бяха празни. Имаше министерство на вътрешната търговия, но нямаше вътрешна търговия. Днес и в продължение на 20 години, за което благодаря на Бога, в Полша вече нямаме министерство на вътрешната търговия, но имаме вътрешна търговия.

Бих искал да кажа, че решението на настоящата криза със сигурност не е по-голяма регулация, нито по-високи данъци или повече намеса. Аз не съм, разбира се, фанатик на свободния пазар. Смятам, че ролята на държавата е да коригира пазарните механизми, но това трябва да става много внимателно. Ако искаме да говорим честно за развитие в Европа, нека не забравяме как гласувахме за директивата за услугите по време на последния парламентарен мандат. Нека не забравяме какво се случи с директивата за услугите в тази зала. Защото без свободното движение на хора, услуги и капитали, Европа няма да бъде в състояние да се конкурира ефективно с другите континенти в света.

Днес чуваме, че не можем да се конкурираме с други региони на политическа и икономическа интеграция, но със сигурност самите ние принуждаваме предприемачите от нашия континент да отидат другаде заради прекомерна регулация и поставяне на прекомерни тежести върху предприятията. Затова нека се запитаме какво още можем да направим в подкрепа на стратегията за 2020 г., защото няма друга и ние, разбира се, трябва да излезем от кризата.

Също така, няма съмнение, че трябва да помогнем на Гърция. За нас, поляците, които представлявам тук, думата „солидарност“ има голяма значение. Затова днес трябва да покажем нашата солидарност с Гърция. Искам отново да подчертая, че трябва да направим всичко възможно Европа да се възстанови от икономическата криза, защото това не е само проблем, пред който са изправени милиони семейства, но е и проблем на вярата в нашето бъдеще. Аз имам вяра в бъдещето на Европа, вярвам в нашия успех.

Gabriele Zimmer, от името на групата GUE/NGL. – (DE) Г-жо председател, ако сравним разискването относно последната точка от дневния ред с настоящото разискване, то явно говорим за два паралелни свята. От една страна имаме Европейски съюз, в който държави като Гърция, Италия, Испания и Португалия се

намира в дълбока криза, а други държави като Германия и Франция предприемат възпиращи действия, докато от друга страна имаме Европейски съюз, за който се разработва стратегия, която по никакъв начин не отговаря на тези предизвикателства.

С тази стратегия нито сме определили нова посока за развитието на Европейския съюз, нито сме предоставили отговори на въпросите, свързани с инструментите, които не работят. По същия начин, не сме направили никакъв опит да разясним разпределението на правомощия между държавите-членки и Европейския съюз или взаимоотношенията между еврозоната и държавите в Европейския съюз, които не са част от еврозоната. Не сме включили нито един от въпросите, които възникнаха през последните няколко години във връзка с Лисабонската стратегия и не сме дали никакви отговори, насочени към бъдещето. Не сме предоставили разяснение по отношение на бъдещото развитие на Европейския съюз. Това, разбира се, беше причина за много разногласия, които вече можем да усетим.

По отношение на обсъждането на европейското икономическо управление и Европейския валутен фонд, не можем просто да действаме сякаш е възможно е да се продължи със стратегията по този начин. Преди да говорим за изпълнението на „Европа 2020“, спешно трябва да спрем стратегията и да отделим повече време за процеса на вземане на решения и трябва да извършим анализ на действителните предизвикателства, пред които сме изправени. По този начин, трябва да включим гражданското общество и преди всичко Парламента в значително по-голяма степен отколкото в миналото. В противен случай ще вървим към катастрофа с широко отворени очи!

Godfrey Bloom, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-жо председател, жалко е, че г-н Барозу избяга от залата. Смятам, че той щеше да научи толкова много от мен тази вечер!

Бих ви посъветвал да не се тревожите прекалено много за Европейския съюз през 2020 г., защото аз по-скоро смятам, че няма да го има! Той ще си отиде по същия начин както Съветският съюз, с който толкова си прилича, и то поради същите причини: той е централизиран, корумпиран, недемократичен и некомпетентен; зад него стои нечестив съюз на големи корпорации и алчни бюрократи; той е спонсориран от еко-фашистка програма от платформа на извратена измислена наука, наричана „изменение на климата“.

Всеки път, когато хората в Европа имат възможност за референдум, те го отхвърлят. На британците, разбира се, не им беше дадена възможност да се изкажат, благодарение на измамата на единствените три партии с достъп до телевизионните дебати в моята държава, подкрепяни и подстрекавани от корумпирания от Европейския съюз обществен оператор, известен като „Би би си“.

Европейският съюз вече се разпада. Сцените, разигрвали се в Гърция днес, ще се разпространят и в другите средиземноморски държави по-скоро, отколкото можем да си представим, и те в крайна сметка ще достигнат до държавите в северна Европа, които ще трябва да платят цената. Децата и внуците ни ще ни проклинат докато събират парчетата от тази напълно ненужна каша!

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-жо председател, интелигентен, устойчив растеж, акционизъм, реформи, икономическо управление – все хубави думи и похвални цели. Аз обаче имам няколко въпроса в това отношение, които са причина за безпокойство. Обявената нова стратегия ще последва ли съдбата на своя предшественик? Как можем да включим регионите и местните органи, за да бъде успешна тази стратегия и по-специално как можем по-добре да насърчим и наблюдаваме реструктурирането на националните бюджети? Трябва обаче да бъдем много внимателни с примерните ни решения, за да се гарантира, че една централистична форма на европейско икономическо управление няма да се промъкне незабелязано и да подкопае последните остатъци от националния суверенитет.

Суверенитет означава и поемане на отговорност и следователно поемане на отговорност за грешната финансова политика. Неприемливо е някои държави-членки да си позволяват разходи за сметка на другите държави-членки. Трябва да покажем солидарност, разбира се, но това не трябва да бъде еднопосочна улица. Едно централистично икономическо управление от Брюксел, което определя европейския стандарт, със сигурност не е правилният начин.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Г-жо председател, смятам, че е важно да обсъдим доброто управление в смисъл, че, разбира се, е важно да се окаже натиск върху всички нас за провеждане на необходимите реформи, но нека не забравяме, че основното добро управление, с което разполагаме, е да се гарантира, че Европейският съюз прави това, което Европейският съюз трябва да прави.

В това отношение са налице някои недостатъци – един от тях е начинът, по който подходихме към пакта за стабилност и растеж. Нека не забравяме, че преди да изготвим нови правила трябва да се придържаме към

най-основните правила, но нека изтъкна и някои други неща. По отношение на финансовите пазари; нека поговорим за финансовите пазари като част от икономиката, а не като отделен сектор, защото никога няма да привлечем инвестиции и нови работни места, ако разглеждаме това като отделен въпрос.

Малко се смутих, когато отбелязах, че председателят на комитета „Базел II“ предположи, че новото правило за капиталовите изисквания ще намали икономическия растеж с 1%. Това е едно доста ниско ниво от негова страна. Увеличаването на капиталовите изисквания може да доведе до по-малко инвестиции и това въобще не е това, което трябва да направим, когато искаме да изградим наново доверие в европейската икономика в момент, когато излизаме от бюджетните дефицити, които имаме.

Позволете ми да посоча едно от нещата, които можем да направим заедно, а именно да създадем икономика, основана на знанието. Парадоксално е, че колкото повече нашите общества и икономики се превръщат в икономики на знанието, толкова по-малък е вътрешният пазар, защото законодателството в това отношение е създадено за една остаряла икономика и индустрия, а не в такава степен за сектора на услугите, където трябва да постигнем повече по отношение на директивата за услугите. Нека кажа също, че трябва да осъществим реформа, която да направи европейските университети по-независими и по-европейски, отворени за студенти и изследователи и създаващи динамично развитие в обществото на знанието.

Нека се придържаме към всички неща, които можем да свършим заедно на европейско равнище. Това е най-доброто европейско добро управление, което можем да имаме.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Г-жо председател, аз идвам от същата държава-членка като предишния оратор, но аз съм от политическата левица. Това е видно и от предложенията, за които сме отговорни социалдемократите.

Ние виждаме ситуацията в света. Виждаме ситуацията в Гърция: конфликти на улицата, предстояща обща стачка, отчаяние, гняв, гняв за пазарните игри с всички държави. Разбира се, това беше утежнено от основните държави от еврозоната, които разочароваха друга държава-членка, Гърция. Кризите обаче могат да се разпространят. Това е опасен момент за всички държави. Малко държави могат да разчитат, че са в безопасност. Поради тази причина всички трябва да съсредоточим усилията си върху преодоляване на кризата и изготвяне на добри предложения. Трябва обаче да изберем начин, който не просто включва постигането на краткосрочни решения и краткосрочни успехи и гасене на пожара, който впоследствие отново пламва и изгаря всичко около себе си.

Затова, първо трябва да инвестираме в нещо, което ще поддържа търсенето високо. Това, което ме притеснява преди срещата на върха през юни, е, че избираме пътя, за който говори предишният оратор. Важно е на срещата на върха да се поемат ясни ангажименти Европа да не се поставя в нискоенергиен режим. Важно е да се поддържа високо търсене и да се насърчат инвестициите. Трябва да намалим равнището на безработицата при жените, младите и по-възрастните хора. Лично аз съм много разочарован от фиктивното равенство, което последният Съвет представи след заседанието си.

Второ, трябва да започнем да се превръщаме в общества, приспособени към изменението на климата. Ясно е, че при всяка криза има и възможност за развитие: да се промени посоката, да се смени. От изключителна важност е Комисията да позволи на г-жа Хедегард действително да бъде политик на климата, който може да спомогне за постигането на напредък в Европа на срещата в Канкун.

Третата ми точка се отнася до финансовите пазари. Преди няколко седмици в специалния комитет по финансовата, икономическата и социалната криза бяхме посетени от един американски професор, който заяви следното: в Съединените щати казваме, че не можем да регулираме финансовия пазар, защото това не се прави в Европа. Необходимо е, но нямаме смелостта. Какво казвате в Европа тогава? Е, казвате, че не можете да регулирате финансовия пазар, защото това не се прави в Съединените щати. По този начин продължаваме да прехвърляме топката в игрището на другия. При този вид политика има хора, които печелят, но има и такива, които губят. Това е нещо, за което трябва да имаме смелостта да променим в тази Европа.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ROUČEK

Заместник-председател

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, от икономическия си опит знам, че стратегиите са толкова добри, колкото конкретните мерки за изпълнението им и средствата за наблюдението им. Комисията все още не е предоставила решение в това отношение. Слушаме целите, с които напълно можем да се идентифицираме, чуваме похвални намерения, но не чуваме почти нищо за това как тези цели ще бъдат постигнати по-конкретно.

Аз предполагам, че финансовата и икономическа криза – най-голямата от Втората световна война насам, която вече се задълбочи заради допълнителния проблем с кризата, свързана с националния дълг – е на челно място в списъка със съображения на Комисията. Според мен, това ще бъде логичната изходна точка, защото и двете кризи съществено промениха ситуацията.

Ако не спрем с похвалните намерения, а наистина искаме да постигнем нещо през следващите десет години, тогава ще трябва много конкретно да разгледаме редица въпроси:

Първо, трябва да направим преглед на финансите си – не само в Европейския съюз, но и във всяка държава-членка, в съответствие с единни критерии – така че да знаем в какво положение се намираме, каква е финансовата ни свобода на действие и какво всъщност можем да си позволим да направим.

Второ, трябва да изготвим механизъм за излизане от кризата, който да не позволи да бъдем изхвърлени от борда в бъдеще в случай на евентуални бури на пазарите.

Трето, трябва да завършим изграждането на вътрешния пазар в областите, където все още не е завършен – очаквам много от доклада на г-н Monti – включително по отношение на услугите.

Четвърто, трябва убедително да определим как ще допълним общата валутна политика с обща, тясно свързана икономическа и финансова политика и дори фискална политика.

Пето, трябва много точно да определим как можем да заменим несъответствието, на което станахме свидетели, между държавите-членки с по-голямо сближаване като съсредоточим усилията си върху икономически проекти, които по същество са наистина европейски. Такива има много: енергийната политика, енергийните връзки, високоскоростните железопътни и пътни мрежи, системите за навигация и много други подобни проекти.

Emilie Turunen (Verts/ALE). - (DA) Г-н председател, бих искала да започна с това, че работата по стратегията „ЕС 2020“ е много важна, защото трябва да обърнем сериозно внимание на това как ще се издържа в Европа за в бъдеще. Трябва внимателно да помислим какво ще правят 23 милиона безработни европейски граждани в бъдеще. Като цяло обаче, ние в групата на Зелените/Европейски свободен алианс смятаме, че в стратегията липсват конкретни цели в редица важни области, които имат за цел да направят проекта за социална Европа основен приоритет през следващите 10 години.

Първо, не виждаме никаква ясна цел за намаляване на безработицата сред младите хора, която е тревожно висока във всички държави-членки. Първите мерки тук могат да бъдат въвеждане на европейска гаранция за младите хора, която би им помогнала на пазара на труда. Второ, трябва да гарантираме, че разполагаме с конкретни цели за борба с бедността. Смятам, че е безобразие, че държавите-членки на Европа в най-богатия регион на света не могат да се споразумеят за конкретни цели за намаляване на бедността. Някои хора казват, че това определение не им харесва. На тях бих казала, че те не трябва да позволят техническите подробности да бъдат пречка. Други казват, че не разполагаме с правно основание в Договорите. На тези хора бих казала, че разполагаме с новия Договор от Лисабон.

Трето, трябва да работим по един последователен начин за един задължителен план за заетостта. Трябва да свържем зелените инвестиции с нови работни места. Трябва отново да образуваме и обучим работната сила, за да е в състояние да заеме тези работни места. И последно, държавните глави и правителствените ръководители в рамките на Европейския съюз трябва да гарантират, че е налице отделна цел за развитие на социална Европа, където същото равнище на амбиция се прилага за заетостта и социалната сигурност и където акцентът не е само върху количеството, но и върху качеството на създадените работни места. „ЕС 2020“ все още не предвижда тези неща и затова има да се свърши още много работа.

Malcolm Harbour (ECR). - (EN) Г-н председател, искам да се спра на липсата на амбиция, която виждам в стратегията „ЕС 2020“, за начина, по който можем да използваме инструментите, с които разполагаме – единният пазар – за да бъде тя ефективна и да се създаде нови работни места и възможности: това, за което говореше г-жа Turunen. Не е достатъчно – и се обръщам към председателя и Съвета, ако членът на Комисията слуша – да се постави единния пазар и постиженията му под заглавието „Липсващи връзки и трудности“. Това е много по-важно от това, колеги. И просто не е достатъчно да се каже, че Комисията ще предложи действия; това е задача на Комисията и на държавите-членки.

Моят комитет, Комитетът по вътрешния пазар, миналата седмица прие доклад с огромно мнозинство, в който са посочени някои наистина амбициозни идеи за съвместни действия за завършване на единния пазар. Ще го получите следващата седмица с доклада на професор Monti. Нека станем свидетели на някои основни промени тук, и двете страни. Искаме закон за единния пазар, набор от ясни политически цели за завършване на единния

пазар, и искаме също да видим обществени поръчки, често неизползван инструмент за постигане на целите на иновациите и зелените технологии. Това почти не се споменава в доклада. За бога, защо обсъждаме тези други цели, когато не действаме по отношение на това, с което вече разполагаме?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, стратегията не дава отговор на сериозните проблеми, пред които сме изправени, и още по-малко по отношение на истинското икономическо и социално бедствие, до което налагането на политиките за свободна конкуренция водят в някои държави-членки с по-крехки икономики. Би било грешка да се настоява за политики, които са идентични с либералната Лисабонска стратегия, която хвърли целите, обявени преди 10 години, за пълна заетост и премахване на бедността, на боклука, и вместо това даде приоритет на интересите на икономически и финансови групи, което беше печелившо за тях, но дойде на цената на влошаването на социалното положение и заетостта.

Трябва само да погледнете последиците от прилагането на безразборните критерии на пакта за стабилност, както и на либерализацията и приватизацията на стратегически сектори на обществените услуги, включително финансовите услуги, енергетиката, транспорта и пощенските услуги. Трябва само да погледнете какво се случва в областта на труда, с намаляването на сигурността на работните места и нарастването на безработицата, която в момента възлиза на повече от 23 милиона, към което могат да се добавят 85 милиона души, живеещи в бедност.

За разлика от това, в което се опитват да ни убедят, всички показатели сочат, че, ако прилаганите досега стратегии продължат, темпът на икономически растеж ще бъде много нисък и по-нисък от други части на света, което означава, че безработицата ще се увеличи, работните места ще станат по-малко сигурни и по-зле платени, а бедността и социалното изключване ще се влошат. За съжаление, бюджетът на Съюза не предвижда решение на необходимостта от икономическо и социално сближаване, както стана ясно от положението на Гърция.

Ето защо е време да се направи оценка и да се признаят последиците от прилаганите досега политики. Време е да се даде приоритет на социалната устойчивост. Време е да се сложи край на финансовите спекулации и на господството на финансовия сектор над икономиката. Време е да се сложи край на пакта за стабилност и на Европейската централна банка да се предоставят други функции, да се наложи ефективен контрол над финансовия сектор и да се даде приоритет на един истински пакт за напредък и социално развитие.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, фактът, че сме тук и обсъждаме и разглеждаме съдържанието на стратегията „Европа 2020“, докато в Атина умират работници, а една държава, една нация е на ръба на пропастта, обрисова една доста показателна, бих казал дори гротескна, картина на европейската политика.

Абсолютно забележително е, че при едно такова положение, Комисията не смята, че трябва внимателно да се вгледа в себе си, защото тук не става дума, че не осъзнава, че кризата, която вече е донякъде е достигнала, бих казал, драстични величини, е последица от много сериозни грешки, както стана ясно от провала на Лисабонската стратегия. Много грешки и един обвиняем на подсъдимата скамейка: еврото.

В изявленията си всички посочват, че Гърция е отделен случай, но ще кажете това и когато – въпреки че се надявам това да не е така – възникне друга подобна ситуация, в Испания, например: това също ли ще е отделен случай? Вече ни е писнало да чуваме това извинение: ипотечната криза също беше отделен случай. Трудно е да се повярва и много трудно да се приеме казаното от Комисията, когато Европейският съюз все още не е решил да изчисти европейските банки и да каже на спестителите, производителите и на реалната икономика какъв безпорядък царя в европейските банки, за да може да се разработи стратегия.

Трябва да вземем тези неща предвид и да не забравяме, че една сериозна стратегия трябва да се основава на реалната икономика, на системата на малките и средни предприятия, и естествено трябва да даде отговорна роля и на работниците чрез тяхното участие.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Г-н председател, госпожи и господа, най-големият проблем в Европейския съюз е, без съмнение, безработицата. Не можем обаче да виним работниците, дребните земеделски производители или предприемачите за тази ситуация. Единственият виновник е политическата и икономическа философия, която е на страната на мултинационалните дружества срещу работниците, дребните земеделски производители и малките местни предприемачи. Безформените, изключително ориентирани към печалбата мултинационални дружества искат да вземат лъвския пай от печалбата, като същевременно допринасят възможно най-малко за обществените разходи.

Всяко стратегическо решение, което облагодетелства местните интереси, е добро за държавите-членки на Европейския съюз, а всяко решение, което засилва хегемонията на мултинационалните дружества, е лошо. В „Jobbik“ бихме искали да се сложи край на икономическия монопол на мултинационалните дружества и Европа да се върне на дребните земеделски производители и семейните предприятия, така че с тяхна помощ да може да се премахне безработицата в рамките на Европейската общност.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета и г-н председател на Комисията, председателят на Комисията току що заяви, че във времена като тези не можем да възприемем подход „за сметка на другите“, а първо се нуждаем от добро сътрудничество и решителни действия. Това е вярно. Затова ни е необходима и стратегия за действие. Моето впечатление обаче е, че проектът за 2020 г. и по-специално начинът, по който ще водим преговори и ще го финализираме тук, не представлява истинска стратегия. Той е по-скоро една идея на хартия, за която има натиск да бъде приета по ускорената процедура. Дали това е начинът да се избегнат проблемите, които г-н Барозу описа много точно, е съмнително. Например, той каза, че най-големият проблем на Лисабонската стратегия е бил фактът, че засегнатите страни не са били включени, не са я припознали и затова не са взели участие в нейното изпълнение. Точно това и се случи.

Ако това е така обаче, то тогава за една нова стратегия трябва да отделим време спокойно да работим, за да накараме засегнатите страни наистина да вземат участие и след това да можем да я обсъдим спокойно. Разбирам, че в този момент, когато финансовата криза и проблемът на Гърция ни изправят пред нови проблеми всеки ден, не можем да се справим по този начин. Това не е и критика. Критиката ми е, че ние в Парламента позволяваме начинът, по който разглеждаме програмата, да ни бъде наложен.

На Съвета на председателите на комисии няколко пъти изразихме желание да структурираме сроковете малко по-внимателно, за да можем да продължим по-задълбочено. Вместо това, процедурата се експедира и днес вече провеждаме разискване, а друго ще се състои на месечната сесия през май, след което през юни предложението ще бъде представено на Съвета и това ще е всичко. Моля, не се изненадвайте, ако в края на всичко това няма забележима промяна по отношение на предприетите действия. Това няма да ме учуди, защото не можем да постигнем промяна по този начин. Необходим е задълбочен анализ, а не повърхностните заключения, посочени от члена на комисията, отговорен за действия в областта на климата, през последните дни – които се взимат от кризисната ситуация и факта, че сега се отделя по-малко въглероден двуокис – което означава, че вече можем да поставим цел от 30% или 40%.

Стандартът не може да бъде кризата! Стандартът трябва да бъде ориентиран към бъдещето перспектива. Трябва внимателно да разгледаме ситуацията и внимателно да помислим какви заключения можем да направим от иновациите, икономическото развитие, научноизследователската и развойна дейност. Ние обаче няма в действителност да направим това, разбира се.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Благодаря Ви, г-н López Garrido, благодаря на някой, който може да предаде съобщението на председателя на колегията на членовете на Комисията.

Надявам се, че думите Ви ще бъдат последвани от действия и че през юни ще видим един много различен Съвет от този, който видяхме през пролетта. Това е защото думите Ви, които подкрепям от начало до край, не ми вдъхват увереност и не успокояват опасенията ми, че ще видим един Съвет, изпълнен с апатия и съмнения, който понякога повдига въпроси, които наистина ни изпълват с ужас, например, че целите, големите ни политически, изчислени цели, не са препоръчителни и дори не са възможни.

Благодаря Ви, г-н López Garrido, надявам се, че испанското председателство ще спомогне за разрешаването на всички тези неясноти, защото аз съм убеден, че това ще се разглежда като важен момент в историята на Европа, когато му дойде времето. Това са много объркани времена, в които разглеждаме най-големите предизвикателства дали искаме повече или по-малко Европа.

Това е целта на стратегията „Европа 2020“. След 10 години ще бъдем ли повече или по-малко обединени? Победата ще принадлежи ли на тези, които смятат, че трябва да работим заедно за разрешаване на икономическите и социалните проблеми, или на тези, които са доволни от национализма и унищожаването на основните елементи, които изграждаме през последните 40 години? Ще бъдем ли по-положително настроени? Готови ли ще сме да приемем цели на солидарност помежду си, да споделяме по равно, да създадем повече богатство и да го споделим по равно, или ще оставим всичко в ръцете на пазарите?

Аз не смятам, както някои колеги заявиха, че това се е случило, защото е имало повече Европа, повече регламенти и повече социална справедливост. Напротив, точно липсата на Европа, липсата на регламенти, беше това, което доведе до кризата.

Затова бих искал да отправя две искания, г-н López Garrido: запазете целите за борба срещу бедността и целите за насърчаване на по-добро образование, които са включени в текста на Комисията, но не и в текста на Съвета, и асоциирайте Парламента с гласа на хората, така че целите на хората да бъдат цели на Европа, а не цели на технократите или на така наречените „пазари“, които често са цели на спекулантите.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Г-н председател, това, което засяга Гърция, засяга всички нас, включително държавите извън еврозоната. Това, от което се нуждае Европа днес, е да бъде обединена и да предприеме категорични действия, а не по-нататъшно разделение. Затова, г-н член на Комисията, разочаровашо е, че 11 държави няма да присъстват в петък. Беше казано, че имаме обща съдба в Европа, но за съжаление това не е така в момента.

Разбира се, трябва да има по-голям надзор на финансовите пазари и, разбира се, необходимо е по-строга законодателство. Това е нещо, което и аз, като либерал, мога да разбера и приема, но това трябва да стане по един балансиран начин и да бъде координирано на глобално равнище.

Нека предприемем категорични и агресивни действия, ако това е необходимо, но не трябва да действаме от паника. Трябва да запазим спокойствие, за да не навредим повече на икономическото възстановяване, което въпреки всичко и въпреки ситуацията в Гърция, е забележимо.

(EN) Когато чух г-н Bloom, бях много разстроен. Той не е тук сега, но да се сравнява Европейския съюз със Съветския съюз е обида към всички онези, които са преживели съветското потисничество и всички онези, които са загинали. Смятам, че г-н Bloom трябва да се извини на всички онези, които обиди.

Lajos Bokros (ECR). – (EN) Г-н председател, когато испанският министър-председател Хосе Луис Родригес Сапатеро даде начало на испанското председателство в Страсбург, той направи реч за „Европа 2020“ без веднъж да спомене защо Лисабонската стратегия изобщо се провали. Тогава му зададох следния въпрос: как може да се изготви нова стратегия без да се анализира провала на предишната?

Сега нямам друг избор освен да повторя въпроса си, защото в новия документ изобщо не се посочва причината за този провал. Моля, сеньор Garrido, можете ли да отговорите на въпроса ми: как е възможно да се създаде нов, много амбициозен набор от цели, без първо да се анализират причините за провала на Лисабонската стратегия?

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – (NL) Г-н председател, отправям предизвикателство към Комисията и Съвета да направят ясен избор. Първо: изберете демокрацията. Как Съветът възнамерява да взема решения, които ще определят социално-икономическите политики в държавите-членки за период от десет години без гласоподавателите да могат да изразят мнението си за тях по време на този период, през тези десет години? Например, това би означавало, че един отиващ си холандски министър-председател ще може да взема решения за десет години, а това просто е неприемливо.

Второ: работата трябва да бъде платена. Целта за 75% заетост звучи добре, но Европа не се нуждае от повече бедни работници. Как всъщност Съветът определя заетостта?

Трето: изберете стабилни публични разходи. Как може Комисията да представя бюджет за 2011 г., в който се обещава растеж в размер на не по-малко от 5,8%, докато „Европа 2020“ поставя силен акцент върху мерките за икономии.

Четвърто: изберете социален вътрешен пазар. Комисията и Съветът съгласни ли са с комисията по вътрешния пазар и защитата на потребителите, която предложи вътрешният пазар да бъде по-социално ориентиран и тръжните процедури да са насочени повече към качеството и социалната справедливост?

Пето: изберете намаляването на бедността. По отношение на намаляването на бедността, Съветът се стреми единствено към икономически растеж. През последните години, в резултат на икономическия растеж служителите на ръководни постове получават огромни заплати, а бедните стават все по-бедни. Какви действия ще предприемете, за да гарантирате, че хората с големи заплати и банките, а не бедните, ще платят цената на кризата, например?

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, за да се справим с проблема на заетостта по един конструктивен начин, трябва да са налице три лозунга за действие на Европейския съюз: реакция, развитие, гаранция.

Реакция: а именно, спиране на празничните тонове на евро-пропаганда, за да се предприемат практически действия по отношение на проблемите на гражданите на Европейския съюз, гарантиране на пряка връзка

между обучението и пазара и териториалните изисквания, и промяна на възприятието на младите хора относно физическите професии.

Развитие: а именно, превръщане на стратегията „Европа 2020“ в положителен синтез на нуждите на предприятията и тези на работниците, в подкрепа на пазара на труда, където „гъвкавата сигурност“ на трудовите договори отговаря на нестабилността на търсенето на пазара.

Гаранция: а именно, осигуряване на работа на тези, които са я загубили, преди всичко на гражданите ни: затова държавите-членки трябва да определят имиграционни политики в съответствие с реалните имиграционни нужди, и при 23 милиона безработни те трябва да помислят за блокиране, поне за няколко години, на имиграцията извън Европейския съюз. Не виждам никакъв друг начин да се защитят работните ни места, социалната ни система. Необходим е прагматизъм, смелост и децентрализация.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Устойчивият икономически растеж изисква огромни, постоянни инвестиции и в транспортния сектор. Секторът на транспорта възлиза на 10% от БВП на Европейския съюз и осигурява повече от 10 милиона работни места.

Използвам възможността да призова Европейската комисия и Съвета, когато финализират стратегията „ЕС 2020“, да вземат предвид и следните изключително значими фактори, свързани с транспортния сектор: насърчаване на изследователската и развойна дейност и иновациите за постигане на зелен транспорт; консолидация на целта на Европейския съюз за обезвъглеродяване (декарбонизация) на транспорта посредством алтернативни средства, електрически автомобили, ИТС, интелигентно управление на трафика, което обхваща и сектора на въздухоплаването; подобряване на координацията между инфраструктурите, за да се подобри опазването на околната среда, социалните условия на работниците и безопасността и сигурността на пътищата.

Бих искал да подчертая следните абсолютно съществени аспекти в конкретни области: спешната необходимост от прилагане на единното европейско небе в сектора на въздухоплаването, спешната необходимост от прилагане на оперативна съвместимост в железопътния сектор, разширяване и подобряване на пътната инфраструктура и безопасността на европейските пътища в сектора на автомобилния транспорт, постигане на интермодалност на вътрешните пристанища и разширяване на „морските магистрали“ за морския и речния транспорт, и спешната необходимост от устойчиво развитие на градската мобилност.

Европейската комисия трябва да вземе предвид всички тези аспекти по отношение на мобилността, която трябва да бъде един от основните елементи в стратегията „ЕС 2020“. Добре координираното развитие на транспортния сектор е от съществено значение за устойчивото развитие и за запазването и създаването на стабилни работни места.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Г-н председател, много Ви благодаря. Позволете ми да започна, като грък, като изразя дълбокото си съжаление за трагичните събития, настъпили в моята страна и довели до смъртта на трима граждани, загинали в банка, подпалена от екстремистки елементи по време на един голям, напълно мирен митинг.

Бих искала да използвам тази трагична възможност, защото знам, че днес цяла Европа и всички европейски медии са насочили вниманието си към Гърция, за да отправя молба към всички колеги тук да демонстрират отговорност, достойнство, солидарност и преди всичко уважение към една нация, която преживява такъв труден момент. Казвам това, защото се страхувам, че, от утре, определени големи европейски вестници в някои столици ще излязат с твърдението, именно въз основа на тези трагични събития, че страховете и съмненията им по отношение на това дали Гърция е в състояние и има волята да осъществи поетите от нея много трудни решения за финансова реформа са оправдани.

Защото, в деня след споразумението миналата неделя, започна същата история, която чуваме от 11 февруари насам, с редица коментари за неефективността на гръцките мерки и за перспективите за реструктуриране на гръцкия дълг, със спекулации дали държавата може да напусне еврозоната и, разбира се, с нови атаки от пазарите, както срещу гръцките облигации, така и срещу португалските и испанските облигации.

Чудя се, като се има предвид, че ние също обсъждаме перспективите на стратегията за 2020 г., до къде ще доведе това. Накъде сме се запътили с тази абсолютна зависимост на националните икономики от пазарните кризи, от оценките на агенциите за кредитен рейтинг, които не отговарят пред никого и чиито рейтинги, независимо дали са прави или не, на дружествата или държавите, особено държавите в еврозоната, нямат абсолютно никакви последици и не подлежат на никакъв контрол?

(Ръкопляскания)

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) През последните две години се изправихме пред най-тежката световна икономическа криза. Ето защо е жизненоважно усилията ни да бъдат насочени по-добре, за да се осигури тласък на конкурентоспособността, производителността и потенциала за икономически растеж.

Целите на стратегията трябва да бъдат реалистични. Ето защо те трябва да бъдат определени в тясна връзка с националните цели на държавите-членки, които самите те са определили в съответствие с приоритетите и специфичните особености на всяка държава-членка. В резултат на това, искам да приветствам идеята, че целите, приети на общностно равнище, трябва да бъдат разделени на различни национални цели.

Като част от резолюцията на Парламента, поисках от Комисията да представи нови мерки, като например възможни санкции за държавите-членки, които не съумеят да приложат стратегията, и стимули за тези, които успеят. В действителност, финансирането от Европейския съюз трябва да зависи не само от постигнатите резултати, но и от съвместимостта на целите на стратегията. Не трябва обаче да пренебрегваме значението на политиката на сближаване за постигането на икономическите цели и целите за развитие на Европейския съюз.

Затова трябва внимателно да разгледаме предложенията на Комисията, защото едно такова предложение за автоматично спиране на структурните фондове в случай на държави-членки с голям бюджетен дефицит би представлявало нереалистична мярка и би било напълно в противоречие с целите на политиката на сближаване, и особено тези, насочени към намаляване на разликите между държавите-членки.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Европейският съюз представлява най-голямото геополитическо сформирование в света от гледна точка на населението. Досегашният ни успех, към който трябва да подходим с голямо смирение в настоящия период на криза, се състои в способността на икономиките ни да изграждат собствен капацитет за иновации и износ, в частност.

Това е особено видно по отношение на конкуренти като САЩ и Япония, но също и Китай, Индия и Бразилия. В този смисъл считам, че е особено важно да се запази стратегически акцент най-вече върху икономическия растеж и заетостта. В тази връзка, на социалните проблеми и изменението на климата не трябва да се позволява да отклоняват вниманието от основните цели.

В същото време, трябва да се има предвид, че важна предпоставка за интелигентен и устойчив растеж в нашите държави-членки и техните региони и общини е съответната инфраструктура, както от гледна точка на транспорта, така и по отношение на околната среда. Този фактор не е взет предвид в достатъчна степен в стратегията „Европа 2020“ и затова основният акцент върху продължаване и засилване на инвестициите в развитието на инфраструктурата липсва напълно, особено в държавите и регионите, където в момента не е достатъчно развита.

Joe Higgins (GUE/NGL). - (EN) Г-н председател, основната стратегия на Европейската комисия за Европа до 2020 г. разчита на неолиберален капитализъм и пазарна система – с други думи, същите фактори, които хвърлиха света в настоящия икономически хаос и които бяха илюстрирани в отговора на Комисията и правителствата на Европейския съюз към финансовата криза в Гърция: срамна капитулация пред спекулациите и стремежа за печалба на акулите във финансовите пазари; искане услугите и жизненият стандарт на гръцката работническа класа, пенсионерите и бедните да бъдат потъпкани от неутолимата алчност на тези финансови пазари, които не са никакъв вид всемогъщ бог, както медиите искат да ни накарат да повярваме, а инвестиционни банки, хедж-фонд оператори, притежатели на облигации и други подобни – паразити, които преследват големи печалби като нарочно спекулират, за да създадат финансова нестабилност, а после да експлоатират това, за да смъкнат кожата на трудещите се. Такава ли Европа искаме за 2020 г.?

Жалко е да чуя, че г-н Барозу ги приканва да бъдат отговорни: това е като да се иска от акулата да се откаже от вкуса на кръв! Отпорът на гръцката работническа класа трябва да бъде подкрепен от работниците в цяла Европа. Трябва да сложим край на диктатурата на пазара. Това ще бъде направено не от идиоти, подпалващи банки, а от устойчиви и масови мобилизации и стачки от страна на трудещите се и замяна на тази болна система с един демократичен социализъм и истинско човешко общество, което да бъде създадено до 2020 г.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) С цялото ми уважение към внесените документи, приликата им с петиетките, които трябваше да донесат просперитет на Източния блок, не може да се пренебрегне. Те дори започват, като признават, че предишната стратегия, по различни причини, не е била успешна.

Тогава те посочват дръзки цели и се опитват да убедят хората, че всичко наистина ще бъде по-добре този път. Това обаче не е така. Стратегиите дойдоха и си отидоха, а икономиката се срива. Тези стратегии не съумяха да зачетат основните правила на икономическия живот. Днес Европа е загубила силата си въпреки факта, че има по-висок процент на образовани хора, отколкото по-успешни държави като Китай или Индия. Защо е

така? Защото отговаря на всеки проблем по същия начин като Европейския съвет или Комисията, чрез създаване на поредната нова институция или поредния орган. Повечето образовани европейци биват погълнати от различни организации и тези милиони образовани хора, които същевременно биха могли да работят творчески в други области, например в областта на иновациите и развитието на производствения сектор, само трупат папки в офиса и отклоняват общи ресурси.

Госпожи и господа, ако наистина искаме да постигнем успех, преди всичко трябва да опростим правата на съвместно съществуване и бизнеса и да намалим административната тежест. Трябва да създадем повече свобода за прилагане на независимостта, предприемачеството и творчеството на хората, и трябва да пренасочим средствата, които в момента харчим за администрация, към напредък и подкрепа на иновациите и развитието на производствения сектор.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, нашите цели са общността на Европа, един заслужаващ доверие политически съюз, устойчива заетост и иновации, социално сближаване и устойчива конкурентоспособност.

„Европа 2020“ не е нашата цел. „Европа 2020“ трябва да бъде инструмент, който да ни позволи да постигнем целите си. Тя трябва да стане нашата декларация на Робер Шуман на 2010 г. и да бъде толкова осезаема, колкото на 9 май 1950 г. „Европа 2020“ не трябва да се изроди в сборник от непостижими желания за бъдещето или кофа за смет, пълна с всичките ни неразрешени въпроси, проблеми и неуспехи. Тя трябва да бъде осезаема, финансируема, устойчив инструмент, който предлага отговор на кризата, и трябва да бъде мотивиращ, пробен проект на Европейския съюз, който можем да ратифицираме. „Европа 2020“ трябва да даде началото на конкретни проекти за растеж, заетост, изследователска дейност, иновации и устойчива конкурентоспособност.

Трябва да преразгледаме финансите ни във всички държави-членки и в Европейския съюз, за да разполагаме с истинска отправна точка за бъдещите ни планове и за да знаем както трябва да финансираме и за какво са необходими средства. Необходима е и проверка за това дали „Европа 2020“ в съвместимост с националните ни политики по отношение на бюджета, данъците, изследователската дейност, енергетиката, иновациите и социалните въпроси. Трябва да дадем пълната си подкрепа на мерките на г-н Рен.

„Европа 2020“ трябва да бъде израз на новата, обща политическа воля и нашият отговор на, за съжаление, увеличаващия се национализъм, егоизъм и протекционизъм. Нека завършим изграждането на вътрешния пазар и, наред с паричния съюз, да създадем силен икономически съюз, който е част от един заслужаващ доверие политически съюз. От това имаме нужда, нито повече, нито по-малко.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, трябва да признаем загрижеността си за срещата на върха през юни, защото не виждам нищо ново в разискването, което да е в състояние да коригира препоръките на пролетния Европейски съвет. Тези препоръки вече бяха разочароващи, защото не се основаваха и на най-малката критика за ограниченията на Лисабон и последиците от неуспеха да се изпълнят някои от най-важните политически и културни планове, които бяха направени по това време.

Те са разочароващи и защото пренебрегват кризата: определени са 10 общи точки, без никаква логична връзка помежду им; те са сборът от добри намерения, които обаче, изглежда, не водят до съставянето на политика. И ние все още се намираме в същото положение. Не съумявам да видя и осезаемо желание за определяне на приоритети. Проблемът на Европа е равнището ѝ на конкурентоспособност в глобалната система. Затова не може да се пренебрегне социалното сближаване, един от основните фактори на конкурентоспособността. Без сближаване, никоя държава – да не говорим за една наднационална група – не е в състояние да се задържи на световния пазар, защото налице ще има вътрешни конфликти, които ще намаляват конкурентоспособността ѝ с всеки изминал ден.

От друга страна, налице е въпросът за иновациите: не е достатъчно просто да се спомене; трябва да определим конкретни цели, които не присъстват в препоръките, относно размера на средствата, които да се заделят за иновации, както по отношение на продукти, така и на процеси. Единствено качеството в гражданската сфера, в работата, и, от друга страна, в производството на стоки и услуги, може да върне конкурентното предимство на Европа след изключително сериозните последици от кризата. Последно, бих добавил, че има един въпрос, който никога не се споменава: можем да преследваме амбициозни цели, ако имаме и политическа интеграция. Държавите-членки не говорят за това, те са сложили край на този въпрос: ужасяващото управление на гръцката криза е свидетелство за това.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Аз идвам от държава-членка, в която до 28-29-годишна възраст живях в система, основаваща се на централно планиране, където животът беше разделен на петилетки, а всички петилетки

винаги бяха заменяни с нови петгодишни планове, които никога не се изпълняваха. Затова, простете ми, ако може би съм прекалено чувствителен по отношение на планирането как ще изглежда Европа през 2020 г., и ако, по време на това определено интересно разискване, не обръщаме никакво внимание на случващото се днес не само в Гърция, но и в цялата еврозона. Внимателно изслушах изказванията в залата този следобед и чух призови за повече Европа, повече централизация, повече централен контрол. В този момент и в това разискване, бих искал да отговоря, че се нуждаем от по-малко централизация и от повече увереност в пазара, както и от повече пазар и пазарни механизми, защото това, което всъщност се случва днес, не само в Европейския съюз и не само в еврозоната, но и в Съединените щати и в други подобни държави, е историята на един невероятен провал на всички държавни интервенции.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Г-н председател, много колеги се чудеха защо Лисабонската стратегия се провали и дали не трябва да започнем като анализираме този провал, за да предприемем следващите стъпки.

Според мен, проблемът с Лисабонската стратегия беше, че в крайна сметка не представляваше нищо повече от един символ в саксия, който изобщо не беше изпълнен на практика. В крайна сметка разбрахме, че от една страна беше теорията, Лисабонската стратегия, за която всичко говорехме, а от друга страна беше практиката, която нямаше нищо общо с нея.

Ето защо, според мен, въз основа на този опит, стратегията „Европа 2020“ трябва да представлява нова програма, която може да постигне напредък, само ако налице е сериозен ангажимент – бих подчертала, сериозен ангажимент – от всички институции: европейските политически институции и националните политически институции.

Този ангажимент също така трябва да бъде такъв, че да може да бъде проверен и оценен; трябва да бъде такъв, за който имаме информация и сме в състояние веднага да коригираме, ако задълженията не се изпълняват, когато има провали. Това е така, за да не се озовем в ситуация на екстремни обстоятелства. Или всички разбираме, че този съвместен проект се нуждае от тези инструменти, за да постигне напредък, или скоро ще се озовем в подобна ситуация.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Г-н председател, темата на Лисабонската стратегия беше конкурентоспособността и това представляваше много силно едностранна икономическа стратегия, която, разбира се, отчасти се провали. Затова съм много доволен, че темата на стратегията „ЕС 2020“ вече е устойчивостта. Това е правилната посока и включва по-добър баланс между икономическите, социалните и екологичните тенденции и потребности.

Недостатъкът на устойчивостта е, че това е много общо понятие, на което може да му липсва същина. Затова трябва да го направим по-конкретно. В тази връзка, текстът на Комисията е твърде неясен, защото липсват прекалено много парчета от картината, за да бъдем в състояние да я изпълним. Една ресурсно ефективна Европа е правилният подход – разполагаме с оскъдни енергийни запаси и оскъдни суровинни запаси – но налице е липса на цели и инструменти, които да ни доведат до тази точка на ефективност на ресурсите в производството и в потреблението. В тази връзка се надявам, че до юни ще разполагаме с нещо по-осезаемо и ще знаем с точност какво трябва да направи всеки от нас – какво ще направи Комисията, какво ще направи Парламентът и какво ще трябва да направят държавите-членки.

Във връзка с тази ресурсно ефективна Европа, околната среда изглежда е донякъде забравена, защото въздухът, водата, земята и екосистемите също представляват ресурси. Това изобщо не е отчетено. Затова бих искал да чуя повече от комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните по отношение на това, което искаме да направим в това отношение. Стратегията за биологичното разнообразие се провали. Разбира се, беше изготвена нова за 2020 г. и този въпрос трябва да бъде взет предвид в стратегията.

Опазването на климата със сигурност се подхваля многократно. Смятам, че трябва да увеличим целта си за намаляване на емисиите от 20% на 30% и се нуждаем от задължителни цели за енергийна ефективност. Това е все още твърде неясно – трябва да го направим правно обвързващо.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Г-н председател, стратегията „Европа 2020“, която обсъждаме, има преди всичко идеологическо измерение. Тя изразява много похвални цели, като повишаване на трудовото участие и постигане на процент от граждани на Европейския съюз с висше образование в размер на 40%, както и увеличаване на разходите за иновации. Любопитно е, че не са предвидени санкции за държавите, които не изпълнят задължението за изпълнение на тези прекрасни идеи. Човек би останал с впечатлението, че авторите на стратегия не обръщат никакво внимание на сериозната криза в Гърция или на това, което скоро може да се случи в Испания и Португалия – събития, които биха довели не само до разпадането на еврозоната, но и до ерозия на Европейския съюз.

В такъв драматичен момент за Европа, постоянно се излиза с препоръка за намаляване на емисиите от парникови газове с 30%, например – нещо, което ще е пагубно за икономиките на държавите от Централна и Източна Европа, включително Полша. Тези държави може да претърпят загуби и в резултат на ограниченията върху политиката на сближаване. Има много признаци, че утопичният и социалистически проект за 2020 г. ще сподели съдбата на Лисабонската стратегия. Да се надяваме, че същевременно няма да нанесе повече щети.

Danuta Maria Hübner (PPE). - (EN) Г-н председател, за да бъде ефективна дадена стратегия, според мен е от съществено значение да се създадат силни връзки между целите ѝ и наличните инструменти на политиката, и аз виждам четири основни инструмента на политиката като средства за изпълнение на стратегията „ЕС 2020“.

Първо, най-важно е регулиране на вътрешния пазар, което насърчава конкуренцията и икономическия динамизъм и признава социалните задължения вследствие на икономическата интеграция; и в тази връзка бих искала да изразя подкрепата си за казаното от Malcolm Harbour.

На второ място са капиталовите инвестиции в транспортните, енергийните и телекомуникационните инфраструктури. Необходими за капиталови инвестиции в невиджан досега мащаб. Ето защо трябва да се използва, и публично, и частно финансиране; в частност публично-частните партньорства трябва да бъдат силно насърчавани и европейските финансови институции трябва да бъдат засилени, за да се преодолеят пречките пред финансирането на растежа, получени от купувачите на дефицит и дългове от националните бюджети.

На трето място са публичните разходи чрез европейския бюджет. Понеже целите на Европейския съюз са предимно хоризонтални, а не секторни, бюджетните разходи на Европейския съюз трябва да се основават на един интегриран подход за развитие, съчетан с по-добри финансови и инженерни инструменти, и насърчаване на отварянето на икономиките ни за глобалната конкуренция.

На четвърто място е координацията на националните бюджетни разходи в приоритетни области чрез открития метод на координация. Гъвкавите механизми на този метод – дори и подобрени – за съжаление могат да ни помогнат само донякъде за постигане на договорените цели на „ЕС 2020“; ето защо това може да бъде единствено спомагателен инструмент.

Координацията на европейско равнище трябва да бъде съсредоточена върху области, в които истинска европейска добавена стойност съществува или може да бъде развита и в които няма да се накърни конкуренцията. Наличните инструменти на политиката трябва да бъдат използвани по начин, който гарантира, че ще бъде избегнат капанът на един силен интервенционистки модел за растеж, задвижван от традиционната секторна индустриална политика. Това би могло да засегне инвестициите и привлекателността за бизнеса на Европа и да намали потенциала ѝ на растеж. „ЕС 2020“ трябва да бъде стратегия за растеж и заетост, защото няма друг вариант.

Kader Arif (S&D). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, финансовата, икономическа и социална криза, която претърпяваме, е безпрецедентна. Тя сериозно засяга континента ни и неговите народи, води до огромни социални и човешки трудности, а Гърция, за съжаление, е ярък и срамен пример за това.

Безработицата постоянно нараства. Вече милиони европейци са без работа, а цифрата се увеличава с всеки изминал ден. Отговорът трябва да бъде политически, силен, бърз и съгласуван, и трябва да вземе предвид сериозната екологична криза, в която се намираме и която изисква нов модел за развитие.

Многобройните кризи пораждат сред съгражданите ни големи очаквания и надежди, на които стратегията „Европа 2020“ трябваше да отговори. В лицето на тези изключително големи предизвикателства обаче, отговор не се появи, и аз съжалявам за това. Насоките, определени през март от Европейския съвет, не са достатъчни. Не виждаме решителност, амбиция, но, за съжаление, това вече не ме изненадва.

Навсякъде вие, членовете на Съвета и на Комисията, се хвалите за последователността на политиките ви. Аз обаче имам впечатлението, че това е само обща концепция, която има за цел да прикрие липсата на действие от ваша страна. Не разполагате с последователна стратегия, която съчетава икономическите, социалните, търговските, индустриалните, селскостопанските или изследователските политики за гарантиране на устойчиво и справедливо развитие.

Освен това, външното измерение на европейските действия, свързани с търговията, изобщо липсва или е под егидата на недосегаемата либерална догма за „глобална Европа“. Искаме търговията да представлява подходящ инструмент, който спомага за създаване на работни места и растеж, за борба с бедността и за насърчаване на развитието.

Освен това, вие преследвате – не по технически, а по политически причини – различна цел: стремите се да ограничите разходите и да намалите заплатите, стремите се да сключите двустранни споразумения за свободна търговия в ущърб на многостранното сътрудничество, като по този начин причинявате социален и фискален дъмпинг. Тази политика е отговорна за загубата на прекалено много работни места, прекалено много премествания и прекалено големи социални щети, за да може това да продължава.

В заключение, очакваме Комисията и Съветът да разпалят отново европейския дух и да отхвърлят националните егоистични интереси, за да се превърне Европа в убежище не само на просперитета, но и на солидарността. Да се гарантира, че Европа се представя в нова светлина не само пред собствените си граждани, но и пред останалата част от света: ето за това се отнася резолюцията на групата на Алианса на социалистите и демократите в Европейския парламент.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Г-н председател, няма смисъл да се коментират забележките, направени от крайната политическа десница и левица в Парламента, защото те всъщност не са важни в този разумен Парламент, който се поддържа от политически сили, заинтересовани от развитието на Европа. Ако стратегията „ЕС 2020“ обаче се сравнява с комунистическите петилетки, трябва да кажем на тези хора да прочетат за икономическата политика в учебниците и да прочетат историята ѝ. Тогава ще видят разликите.

Онези в крайната левица – не онези разумни сили, които се намират вляво от нас – казват, че Европа трябва повече или по-малко да се върне към времето на комунизма. Част от Европа, за съжаление, е преживяла комунизма и всички знаем до какво доведе това. Можем да желаем много неща, но важното е да дадем възможност на гражданите ни да живеят живот на достойнство и благоденствие, в който могат да се насладят на образованието и другите услуги, предоставяни от обществото.

Затова за нас, като политическа система, е важно да помислим как можем да използваме съществуващите ресурси по възможно най-добрия начин. Това е просто въпрос на изпълнение на планове. Всяко семейство и всеки местен орган обмисля какво да направи с ресурсите си, за да се увери, че може да постигне напредък в продължение на определен период от време. Това е нещо разумно.

До този момент, само една пазарна икономика – с граници, а не неограничен пазар – действително беше в състояние да осигури тези услуги в дългосрочен план. Затова според нас има смисъл да се разгледа на европейско равнище как можем да организираме тази пазарна икономика в Европа. Да се мисли само в рамките на националните граници вече не е успешна стратегия и е обречено на провал. Затова трябва да помислим как можем да накараме този европейски пазар да служи на хората. Тук не става въпрос за конкурентоспособността като такава, а да се гарантира, че Европа е конкурентоспособна, така че да се предоставят услуги на хората. Става въпрос за това разискване.

Много колеги вече се спряха на подробностите. Бих искал да се огранича с тези общи твърдения. Трябва обаче от време на време да казваме на онези в крайната левица и десница: внимавайте какво казвате, но преди всичко прочетете учебниците по история!

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) В момента равнището на безработицата в Европейския съюз достигна 10%, докато равнището на безработицата сред младите достигна 20%. Тази година нямаше повод за празнуване на 1 май, който е международният ден на трудещите си, защото има 23 милиона безработни в Европейския съюз.

Трябва ясно да определим секторите в Европейския съюз, които изискват инвестиции, с цел осигуряване на работни места. Само образованието ще ни позволи да предоставим на младите хора квалификацията, от която се нуждаят, за да си намерят работа и да си изкарват прехраната. Инвестициите в селското стопанство също ще гарантират, че Европейският съюз е в състояние да осигури стоките от първа необходимост за себе си по отношение на храните и биогоривата.

Инвестициите в транспортната инфраструктура са от съществено значение. Тази година преразглеждаме списъка с приоритетни проекти на трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T). Европейският съюз се нуждае от високоскоростна мрежа за железопътен транспорт, която ще обслужва всички столици в Европейския съюз и по-големите градове в Европа. Необходимо е да се модернизира и пътната инфраструктура, пристанищата и летищата. Смятам, че Европейският съюз трябва приоритетно да инвестира в развитието на транспортната инфраструктура в Източна Европа. Това е единственият начин, който ще ни позволи да имаме един наистина ефективен вътрешен пазар. Всички тези проекти обаче изискват финансови средства в размер на милиарди евро, които ще бъдат възстановени чрез данъци и мита и по-специално чрез създадените работни места и полученото икономическо развитие.

Освен това, инвестициите в енергийната инфраструктура, енергийната ефективност и възобновяемите енергийни източници ще намалят енергийната зависимост на Европейския съюз и ще създадат приблизително 2,7 милиона нови работни места до 2030 г. Вместо да се инвестира в инициативата „Интелигентни градове“ обаче, забелязваме, че над 150 милиона евро от Европейския план за икономическо възстановяване остават неусвоени. Не на последно място, Европейският съюз трябва да инвестира в изследователска дейност и в устойчивото развитие на европейската промишленост.

Г-н председател, бих искала да завърша с призив към Комисията и Съвета за създаване на инструмент, подобен на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията в помощ на работниците от обществен сектор, които са загубили работата си вследствие на икономическата криза.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Госпожи и господа, смятам, че всички знаем каква голяма задача ни предстои. Трябва да формулираме обща стратегия за държавите-членки и институциите на Европейския съюз, която ще гарантира, че последствията от кризата ще бъдат разрешени, като в същото време ще позволи на Съюза и на всичките му държави-членки да бъдат конкурентоспособни в глобалната икономическа среда и да се развият по един екологично устойчив начин, така че всички граждани на Съюза незабавно ще почувстват повишаването на жизнения си стандарт, дори в краткосрочен план.

Бих искала обаче да направя две забележки за новата стратегия, която според мен обхваща основните въпроси, но е важно да се споменат две неща. Първо, определено внимание и предпазливост са оправдани по отношение на количествено измеримите цели. Те трябва да бъдат едновременно амбициозни и реалистични и постижими, като се обръща внимание на отправната точка на всяка държава-членка, както и капацитета ѝ. Бедността означава едно нещо в Обединеното кралство и друго в България. Образователните ни системи са различни. Така например, възниква въпросът дали увеличаването на дела на хората с висше образование до 40% си заслужава навсякъде или дали просто не увеличаваме броя на безработните с висше образование. Смятам обаче, че подобряването на професионалното обучение трябва във всички случаи да бъде включено сред целите ни.

Втората ми забележка е, че стратегията трябва да засили вътрешното сближаване на Европейския съюз, с други думи конвергенцията му. Споделям мнението, че основните сектори трябва да получават помощи, защото те са движещата сила зад европейската икономика. В същото време не трябва да забравяме, че вътрешните различия между 27-те държави-членки на различни етапи на развитие само биха се разширили, ако преследваме едностранна политика за икономическо развитие, която подчертава конкурентоспособността без да отчита особеностите на държавите-членки. Без вътрешно сближаване не може да има външна конкурентоспособност. Доближаването до слаборазвитите райони би означавало по-широк пазар, ефективно търсене и иновационен потенциал за целия Съюз, като същевременно се изискват по-малко социални грижи. Трябва да се създаде рамка за по-слабо развитите райони, която ще им позволи да се възползват от възможностите на вътрешния пазар. По този начин с течение на времето всички сами ще станат конкурентоспособни. Надявам се, че ще намерим място за политиката на сближаване в новата стратегия.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). - (LT) Днес обсъждаме какъв Европейски съюз бихме искали да видим след десет години. Понастоящем безработицата, особено сред младите хора, е един от най-големите проблеми на Европейския съюз, и, за съжаление, това ни принуждава да наричаме младите хора днес изгубеното поколение на тази епоха. Говорим за създаване на нови работни места, опазване на околната среда, говорим за насърчване на младежките инициативи, за подпомагане на образователната система, за много други важни елементи, но най-вече говорим за тях сякаш са отделни неща и не виждаме по-голямата картина. За съжаление, четейки настоящите предложения за стратегията на Европейския съюз „Европа 2020“, имам чувството, че за пореден път това може да си останат просто празни думи, ако не съумеем да вземем предвид мненията на онези, които ще трябва да осъществят стратегията, с други думи, младите хора. Бих искала стратегията „Европа 2020“ да бъде връзка между икономиката и екологията, за чието осъществяване ще помогнат именно младите хора, за да се превърне тя във възможност за младите хора да предложат своите знания и да създадат бъдещето на Европейския съюз. Понеже самата аз съм представител на тези млади хора, които изпълняват стратегията, бих искала да внеса няколко конкретни предложения. Първо, нека да се насърчи създаването на зелени работни места, т.е. нека се осигурят възможности за по-голяма подкрепа на предприятията, които създават зелени работни места и дават работа на младите хора, независимо дали става въпрос за селското стопанство, производството или секторите на транспорта и услугите. Второ, нека се отделя повече внимание на екологията, или за да бъдем по-точни, на екологичното образование, като се интегрира в образователните програми и се представи като нова дисциплина. След като сме направили тези две стъпки, ще привлечем повече млади хора да участват в създаването на една зелена икономика: млади хора, които имат достатъчно знания, умения и, според мен, решимост. Наистина бих искала да има по-малко скептицизъм тук в Европейския парламент и по-малко неоснователни сравнения, каквито чухме вчера, и да има повече решимост, оптимизъм и единство.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Аз твърдо смятам, че „Европа 2020“ ще създаде по-икономически мощна и иновативна Европа. Също така съм убеден, че ще излезем успешно от настоящата икономическа и финансова криза, защото разполагаме с огромен потенциал от гледна точка на иновативен пазар на труда, както и природни ресурси. Приветствам усилията на Комисията да ни представи това съобщение.

Аз обаче се чувствам задължен да повдигна въпроса за политиката на сближаване за обсъждане и да изразя недоволството си, че пътят към изпълнението на Лисабонската стратегия изглежда е променил посоката си. Постигането на икономическо, социално и териториално сближаване включва не само фактори, свързани с растеж, който е интелигентен, устойчив и който способства за приобщаването. Гражданите заявяват чрез нас и избраните ни представители, че те все още се нуждаят от инвестиции в инфраструктурата, достъп до услуги и развитието на всички райони, независимо колко отдалечени са те.

Приоритетите, определени за периода 2007-2013 г., показват колко много е необходимо да се подобри инфраструктурата и да се подпомогне икономическата конкурентоспособност в областите на конвергенция. Взаимната зависимост между икономиките показва необходимостта от сближаване и гарантиране [...]

(Председателят отнема думата на оратора)

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Г-н председател, може ли да започна като изразя моите съболезнования от тази трибуна на Европейския парламент за тримата ми сънародници, които бяха убити днес при инциденти в Атина. Наистина съжалявам, че не чуехме съболезнования от председателя Барозу от името на Комисията. Надявам се, че г-н Рен, който го представлява, ще поправи това във второто си изявление.

Второто нещо, което искам да кажа, е, че Комисията трябва да действа сега, защото колкото повече бавите намирането на решение на проблемите, пред които е изправена Европа днес, а оттам и проблема на Гърция, толкова повече подкопавате целите за 2020 г. 2020 г. се основава на 2020 г. Целта за по-малко бедност се основава на настоящето. С мерките, които е принудена да предприеме, Гърция няма да бъде в състояние да допринесе за постигането на тази цел.

Трябва да помогнете на Гърция, защото в противен случай 40% от населението, които са млади висшисти, няма да имат работа. Помислете за това и действайте веднага.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Много Ви благодаря, г-н председател. Г-н Барозу говори за мерки, които трябва да вземем във връзка с „Европа 2020“, но след това той напусна залата. Сега ще пропусне една от най-важните мерки. Затова ще се обърна към испанското председателство и ще благодаря на действащия председател на Съвета, че ще остане тук и ще проследи разискването до края му.

Една от най-важните мерки, която трябва да бъде взета в рамките на „Европа 2020“, е използването на устойчиво развитие с цел да се използва потенциала за зелени работни места. Това изисква всеобхватна инициатива за тези потенциални зелени работни места. В тази връзка, трябва да се гарантира, че преквалификацията и правата на работниците също ще бъдат взети предвид и че е налице инициатива за обучение и допълнителна квалификация. Знам, че испанското и белгийското председателства работят в тази насока и бих искала категорично да ви насърча да продължавате да го правите и да представите на Съвета инициатива преди края на годината.

John Bufton (EFD). – (EN) Г-н председател, обсъждаме „Европа 2020“ – което ще бъде след 10 години – но аз смятам, че може би трябва да помислим за последните 10 часа. С голяма тъга научих за смъртните случаи в Гърция; това е много тъжно. Жал ми е за семействата и изразявам съболезнованията си на близките и приятелите на тези бедни хора, които са починали. Преди няколко седмици обаче в Парламента предупредих за гражданските вълнения, свързани със ситуацията с еврозоната и проблемите, пред които е изправена.

Смятам, че е време Парламентът, Комисията и Съветът да осъзнаят факта, че еврозоната е дефектна: тя не работи. Станахме свидетели на проблеми в Гърция. Смятам, че това ще се пренесе в Испания и, преди повече човешки животи да бъдат загубени, не е ли време да бъдем честни, наистина да разгледаме ситуацията по отношение на държавите от еврозоната и да признаем, че не работи?

Piotr Borys (PPE). – (PL) Г-н председател, икономиката на Европейския съюз продължава да бъде най-силната, но този „Елдорадо“ няма непременно да продължава вечно. Кризата и трагичните събития в Гърция ни показаха, че днес трябва да си направим някои изводи от амбициозната стратегия „Европа 2020“. За разлика от Лисабонската стратегия се нуждаем от смелост и последователност при изпълнението на „Европа 2020“. Дали ще дадем възможност на бъдещите поколения да живеят в една сплотена и богата Европа или ще ги оставим в една Европа, където цари криза, зависи изцяло от нас.

Днес 30% от европейците нямат професионална квалификация. Това обяснява амбициозните планове, свързани с образованието: да се намали броя на рано напускащите училище до 10% и 16 милиона души да получат висше образование. Затова, искането ми може да се обобщи, като заявя, че днес големите образователни предизвикателства трябва да бъдат решени съвместно и бързо. Отправлям искане за координирани и много последователни действия от страна на всички държави-членки и институции на Европейския съюз.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Жалко е, че председателят на Комисията не остана тук, макар да има някои важни задачи, въпреки че според мен „Европа 2020“ е извънредно важен стратегически документ и аз не знам какво може да бъде по-важно за председателя в момента.

От разискването, което се проведе тук между различните политически сили, става ясно обаче, че документът не беше посрещнат много ентусиазирано в Европейския парламент. Трябва да се отбележи обективно, че положението в Европа в момента на планиране на този документ е много сложно и че документът беше изготвен на фона на една от най-сериозните икономически кризи в историята. Затова, според мен, едно от най-важните неща, които стратегията трябва да реши, е защитата на най-икономически уязвимите хора, които са живели в тежки условия преди кризата, които продължават да живеят в такива условия и които не са причина за кризата.

Затова смятам – и това е едно конкретно предложение по отношение на документа – че би било добре, ако насоките, които се прилагат в областта на бедността и социалното изключване, се изведат на преден план, така че да не представляват второкласни насоки, приложими само в областта на заетостта, а всеобхватни насоки, които се отнасят до всички тези важни области.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Стратегията за бъдещето на Европа е изградена на базата на две ценностни системи и аз бих искала да обърна внимание на факта, че тези две ценностни системи могат да бъдат съчетани единствено с големи трудности, ако изобщо могат да бъдат съчетани, и затова трябва да изберем една от тях. Основните думи за една от ценностните системи са конкурентоспособност, растеж, глобализация, а за другата основната дума е устойчивост. Тук става дума за устойчивост в екологичен смисъл. Знаем, че принудителният растеж и глобализацията имат ужасни последици за околната среда. Не става дума за тази устойчивост. Става дума за устойчивост в социалния смисъл. Тези хора, дребните земеделски стопани, малките и средни предприятия и други, които не могат да се справят с ожесточената конкуренция и глобализацията, фалират, изпадат от конкуренцията и обедняват. Това е в пълно противоречие на устойчивостта в социалния смисъл. Аз и моите избиратели сме на мнението, че от тези две ценностни системи трябва да изберем устойчивостта.

Diego López Garrido, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, бих искал да започна като отговоря на прекия въпрос, зададен ми от г-н Vokros. На този въпрос се спря и г-н Cofferati, който отсъства в момента, както и г-жа del Castillo, която също отсъства. Други също се спряха на него.

Защо се провали Лисабонската стратегия? Това беше прекият въпрос, зададен ми от г-н Vokros.

Определено смятам, че има много причини за това и би било малко прекалено и арогантно да се опитаме да опростим ситуацията. Ако трябваше обаче да избира една от тези причини, за да обясня липсата на успех на Лисабонската стратегия, смятам, че най-убедителната е, че Европейският съюз – който по това време прие единния пазар, който прие единна валута – не беше предприел необходимите стъпки за постигане на икономически съюз. Тази стъпка не беше направена.

В Договора от Маастрихт се говори за икономически и паричен съюз. Ние останахме в паричен съюз, но не преминахме към икономически съюз.

Ето защо смятам, че стратегията „Европа 2020“ трябва да бъде част от един нов етап на Съюза, който представлява стъпката към икономически съюз. Този икономически съюз означава, преди всичко, икономическо и социално управление на Съюза.

Основен елемент от този икономически съюз е стратегията за растеж и създаване на висококачествени работни места, което всъщност е целта на това разискване. Това е разискване, което намирам за много интересно и изключително богато по отношение на приноси, и то има нови, важни измерения, които не бяха част от Лисабонската стратегия или чиито акцент беше поставен другаде. Например, технологичното измерение или социалното измерение, което споменах г-н Cofferati, г-н Cercas и г-н Arif, и измерението на борбата срещу изменението на климата, което е свързано с казаното от г-жа Schroedter.

Не е възможно обаче да се постигне икономически съюз просто като се изготви стратегия за растеж и се създадат качествени работни места. Това не е всичко. Това би отговорило на въпроса на г-жа Harms, която отсъства в момента.

Освен това, необходимо е нещо, върху което работи членът на Комисията Рен – който ще вземе думата след мен – и което споменах по-рано. Необходимо е съгласуване на икономическите политики, политиките на заетост и социалните политики, което не се е случвало в Европа и което не се случи с Лисабонската стратегия.

Това е и нещо, което Договорът от Лисабон изисква от нас. Член 5 от Договора за функционирането на Европейския съюз посочва, че държавите-членки трябва, задължени са – не могат да избират – да координират своите икономически политики и политики по заетостта. Те могат, ако искат – и според мен трябва – да координират и своите социални политики.

Освен стратегия за растеж и създаване на работни места и съгласуване на икономическите политики и политиките на заетост, необходим е европейски надзор на финансовите пазари. Това е надзорният пакет, който споменах преди и за който получих отговор от г-н Verhofstadt. Радвам се, че и той иска Европейският парламент да приеме позиция относно пакета за финансов надзор възможно най-скоро.

Друго нещо, което г-н Барозу специално подчерта в речта си: необходимо е да има външно измерение. Икономическият съюз на Европа трябва да има външно измерение; единна външна позиция, най-вече в Г-20. Става дума за казаното от г-н Барозу, с което съм почти напълно съгласен.

Това, което е необходимо за икономическия съюз, са институции за управление: Европейски съвет, който дава начало на стратегически насоки, Комисия, която наблюдава и изпълнява стратегията, и законодателни органи за стратегията: Съветът и Европейският парламент.

Освен това са необходими инструменти за стимулиране на тази стратегия, като се разреши на структурните фондове и европейските фондове да насочват стратегията, нещо, което не се случи – или поне не се случи в голяма степен – по време на годините на Лисабонската стратегия.

Това е мнението ми за случващото се в Европейския съюз: крачка напред към следващия етап, етапът, който се изисква от XXI век. Етапът е този на глобализацията, което представлява икономически съюз. Не само вътрешен пазар или валутен съюз, но и икономически съюз. Това е пътят, който трябва да следваме, и трябва да правим това последователно, посредством междуинституционален диалог, като провежданото този следобед разискване, и трябва да направим това възможно най-бързо.

Смятам, че това е нещото, което европейците искат от всички нас.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа KRATSA-TSAGAROPOULOU

Заместник-председател

Оли Рен, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, позволете ми да Ви благодаря за едно подробно и отговорно разискване тази вечер и да поправа едно твърдение относно г-н Барозу. Той изрази съболезнования от името на Комисията. Искам да се присъединя към него и да изразя съболезнованията си към близките и приятелите на жертвите на насилие в Атина днес. При демокрацията несъгласието е нормално, но прибягването до насилие никога не е приемливо.

Устойчивото развитие и създаването на работни места наистина е в основата на „Европа 2020“ и аз искам да кажа няколко думи за финансовата стабилност, която е необходимо условие за завръщане към устойчивото развитие и целите на „Европа 2020“. Можете да я наречете „Европа 2010“, защото имаме нужда от това, за да успеем като „Европа 2020“.

Решението на държавите-членки от еврозоната миналата неделя да се задейства механизмът на съгласувани и условни финансови помощи за Гърция не беше лесно решение, но беше необходимо решение. Това беше отговорното и правилното решение. Задачата на Комисията сега е да се гарантира, че началото ще бъде дадено по един съгласуван начин и че условията ще бъдат систематично и стриктно прилагани.

Финансовата помощ дава на Гърция свобода за възстановяване на устойчивостта на публичните ѝ финанси, както и на цялостната ѝ икономическа конкурентоспособност. Това е необходимо не само за Гърция, но и за да се гарантира финансовата стабилност в Европа, да не се позволи огънят в Гърция да прерасне в горски пожар в Европа. Финансовата стабилност е необходима за текущото икономическо възстановяване на Европа за устойчив растеж и създаване на работни места.

Някои от вас споменаха ефекта на разпространение и опасения, свързани с други държави в еврозоната или в Европейския съюз. Никой не може да отрече, че имаше напрежение на финансовите пазари през последните дни и седмици, но, както при всички финансови пазари, имаше значително надхвърляне. Всички

държави-членки от еврозоната предприемат мерки за консолидиране на публичните си финанси, не на последно място Португалия и Испания.

Гърция е единствен по рода си и особен случай в еврозоната, а сега и Европейския съюз. По-конкретно, държавите-членки от еврозоната, заедно с Комисията, ЕЦБ и МВФ, се грижат за гръцкия случай. Убеден съм, че ще успеем и ще преодолеем огромните предизвикателства.

Ние трябва и да си вземем поуки от кризата; това е важно за икономическото управление на „Европа 2020“. Последните развития в европейската икономика, не на последно място около Гърция, показваха, че е налице наложителна и неотложна необходимост от засилване на икономическото управление в Европа. Следващата седмица Комисията ще излезе с конкретни предложения за това как можем да засилим координацията на икономическата политика и бюджетния надзор на държавите-членки в Европейския съюз.

В Икономическия и паричен съюз П-то е много по-силно от Е-то. Крайно време да изгълним Е-то с живот. Това беше и основната идея на основателите на Икономическия и паричен съюз. Водещият ни принцип е, че превенцията винаги е по-ефективна от корекцията и затова ще изготвим предложенията си въз основа на засилване на превенцията, както и на корекцията. Основните градивни елементи на предложенията ни са в три насоки.

Първо, трябва да засилим пакта за стабилност и растеж, както превантивната, така и корективната му функция. Необходим е по-систематичен и строг превантивен бюджетен надзор, така че случаи като гръцкия никога да не се повторят.

Второ, трябва да отидем отвъд бюджетния надзор. Трябва да се справим с макроикономическите дисбаланси и различия в конкурентоспособността и затова трябва да засилим както конкурентоспособността на износа, което е крайно наложително в много държави, така и търсенето на вътрешния пазар, където е необходимо и възможно.

Третият градивен елемент ще бъде механизъм за справяне с кризата. Финансовият механизъм за Гърция обслужва неотложната нужда за настоящите цели. Ясно и необходимо е обаче, че трябва да се създаде постоянен механизъм за справяне с кризи със силни интегрирани условия и възпиращи фактори за неговото използване. Както г-н Барозу заяви по-рано днес, по-добре да не съжаляваме впоследствие и да гарантираме, че сме в състояние да се изправим и пред най-голямото предизвикателство.

В заключение, разчитам на вашата подкрепа. Разчитам на Европейския парламент да подкрепи укрепването на икономическото управление в Европа. Призовавам и държавните глави и правителствени ръководители на държавите-членки от еврозоната, както и Европейския съвет като цяло, в петък да подкрепят предложенията ни и без забавяне да спомогнат за реализацията и влизането в сила на тези предложения възможно най-бързо. Защо ли? Защото не можем да си позволим да губим време и вместо това призовавам всички да вземат решение възможно най-скоро, за да можем да направим „Европа 2020“ успех и да се създаде реална основа за устойчив растеж и създаване на работни места в Европа. Това очакват гражданите ни от нас.

Председател. - Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе по време на втората месечна сесия през май.

(Заседанието се прекъсва за пет минути заради технически проблеми)

Писмени изявления (член 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), в писмена форма. – (LT) Европа преминава през труден период, причинен от световната икономическа криза, възстановяването е все още крехко и държавите-членки плащат различна цена за преодоляване на кризата. Европейският съюз се нуждае от нова стратегия, насочена към създаване на нови работни места, инвестиции в образованието, гарантиране на възможности за учене през целия живот и подобряване на условията на живот. Бих искала да обърна внимание на един от най-важните ангажменти на Комисията за намаляване на бедността в Европа и увеличаване на социалното сближаване. Бих искала да подчертая обаче, че докато се стремим да отговорим на този ангажмент трябва да предприемем конкретни мерки, като укрепване на задължителните минимални социални стандарти и минималната работна заплата в целия Европейски съюз, и също така е необходимо да се създадат допълнителни мерки, за да се гарантира защитата на най-уязвимите социални групи. Бих искала да изтъкна, че целите, заложили в новата стратегия, представляват една обща цел на Европа като цяло, към която трябва да се стремим чрез действия както на национално равнище, така и на равнището на Европейския съюз. Затова призовавам Комисията да продължи диалога с държавите-членки, така че националните решения да съответстват на основните цели на Европейския

съюз, защото само тогава стратегията ще постигне конкретни резултати, вместо да представлява просто сборник с красиви лозунги.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Абсолютно необходимо е както общата селскостопанска политика, така и политиката на сближаване, да подкрепят европейската стратегия за заетостта и икономическия растеж. Смятам, че ОСП трябва да предложи незабавни решения на въздействието, което икономическата криза оказва върху селскостопанските предприятия, като например липсата на достъп до кредит за земеделските производители, ограниченията върху селскостопанските доходи и нарастващата безработица в селските райони. Тя трябва да продължи да предлага решения на заплахата от изоставяне на земи, на обезлюдяването на селските райони и на застаряването на населението в селските райони, за да се гарантира дългосрочна устойчивост на селските общности в Европейския съюз.

Също така, трябва да спомена, че в светлината на тези предизвикателства, след 2013 г. ОСП трябва да изпрати ясни сигнали и да отговори на тревогите както на селските общности, така и на обществото като цяло, чрез една силна, устойчива, добре финансирана, надеждна и многофункционална политика по отношение на храните. Искам да подчертая спешната нужда от привличане на хора от младото поколение в селските райони и да се създадат нови, алтернативни икономически възможности, за да се гарантира устойчиво население на селските райони. Също така смятам, че безработицата в селските райони трябва да бъде решена чрез предлагане на възможности за диверсификация и за нови източници на доходи.

Ioan Enciu (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Искам да благодаря на Комисията и Съвета за изявленията им относно новата европейска стратегия за заетост и растеж. Считаю, че създаването на нови енергийни цели ще бъде ключов фактор за постигане на по-ресурсно ефективна Европа до 2020 г. Искам да изтъкна пред Комисията, че някои държави-членки ще се нуждаят от специална подкрепа, за да бъдат в състояние да разработят и приложат възобновяеми технологии за постигане на целта от 20% за енергия, произведена от възобновяеми източници. Искам да подчертая положителното въздействие от подкрепянето на инициативите на програмата за цифрови технологии като част от водещите инициативи за нови квалификации и работни места, и аз бих искал да видя Комисията да излезе с конкретни законодателни предложения по отношение на развитието на интернет средата чрез създаване на благоприятни условия, както финансови, така и административни, за насърчаване на онлайн предприятията и електронната търговия. По отношение на научните изследвания и иновациите в Европа, приветствам отговора на члена на Комисията Куин относно необходимостта от подобряване на инфраструктурата за научни изследвания в новите държави-членки. Научноизследователските институти и учените очакват бързи, координирани действия от страна на Комисията и Съвета за решаване на този въпрос, така че да им бъдат предоставени равни възможности за участие в рамковите програми.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Дълбоката криза, в която неолиберализмът властва над Европа, накара континента, накара авторите на стратегията за 2020 г. да се опитат да обгърнат целите си в социална и екологична реторика, пропаганда, която ни заливаше отвсякъде. Въпреки това, тази реторика вече не съдържа целите за „пълна заетост“ и „премахване на бедността“, които се включваха в нейния предшественик, Лисабонската стратегия. Това, което знаем за инструментите на стратегията „Европа 2020“ обаче не оставя място за съмнение: това е една стара стратегия, които има за цел да оправдае стари политики и да ги направи жизнеспособни, с добре известни последствия. В крайна сметка, по-голямата гъвкавост и дерегулацията на пазара на труда, приоритетът за задълбочаване на вътрешния пазар, либерализацията и приватизацията на още повече икономически сектори, и либерализацията и дерегулацията на международната търговия заедно бяха инструментите, които доведоха до настоящото положение. Да се продължи с тези инструменти всъщност не е нищо повече от осланяне на късмета и продължаване по пътя към икономическо, социално и екологично бедствие. Безработните, които възлизат на повече от 20 милиона, се използват за налагане на по-нататъшно обезценяване на работната сила на останалите работници, разпространение на липсата на сигурност на работните места, заетост с прекъсвания и структурна безработица. В крайна сметка, всички хвалби на „социалната пазарна икономика“ не означават нищо повече от комерсиализацията на всички сектори от общественния живот, природата и природните ресурси.

Edit Herczog (S&D), *в писмена форма.* – (HU) В Европейския съюз икономическият растеж е в застой, а безработицата е над 10%. Това означава, че трябва да се разработи стратегия за устойчив растеж и създаване на работни места, която ще бъде в състояние да съживи Съюза. Това зависи от това дали той ще бъде в състояние да се поднови, да постави икономиката на нови основи, и дали гражданите му ще бъдат в състояние да живеят съобразно новия начин на мислене. Едно такова подновяване може да бъде постигнато в Европейския съюз чрез иновациите и научноизследователската и развойна дейност. В интерес на бъдещето на своите граждани, Европейският съюз работи върху стратегия за растеж за 2020 г., която се основава на иновации и научноизследователска и развойна дейност и която може да гарантира продължителен икономически растеж и да осигури на гражданите нови работни места.

Без ресурси, научноизследователската и развойна дейност не може да създаде необходимата финансова среда и затова не може да се възползва пълноценно от иновационните възможности. Иновациите са възможни единствено в резултат от партньорство, от съвместна подкрепа. Ресурсите идва от три области: Европейския съюз, държавите-членки и частния сектор. Иновациите на корпоративно равнище изискват подходящите човешки ресурси. Това може да се постигне чрез висококачествено образование и обучение, управлявани посредством координация на равнището на държавите-членки. Университетите се нуждаят от подкрепа, за да произвеждат млади изследователи, които ще бъдат в състояние да предложат на малките и средни предприятия постоянни възможности за иновации. В областта на образованието, двете основни тенденции, които включват иновационните възможности, са цифровизацията и намаляването на потреблението на енергия.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Ескалацията на икономическата криза в Гърция, заедно с постигането на устойчиво равнище на безработица от около 10% в Европейския съюз, незабавно прави прилагането на стратегията „Европа 2020“ наложително. Постигането на тези цели трябва да се основават на надеждни, съгласувани действия, насочени към излизане от кризата, като заетостта е един от ключовите елементи на тази програма. Всички сме съгласни, че Европейският съюз трябва да разполага с висококвалифицирана работна сила, способна да се справи с предизвикателствата, пред които е изправена в момента и в бъдеще, за да се създаде по-конкурентоспособна и устойчива икономика. Красивите изявления обаче не са достатъчни за разрешаване на настоящите проблеми. Ето защо бих искала да ви напомня, че са необходими спешни инвестиции не само в съответните квалификации, но и в образователните системи, с оглед те да бъдат приведени в съответствие с нуждите на пазара. Държавите-членки трябва активно да изпълняват ангажиментите, които са поели в рамките на Европейския съвет. Също така те трябва да вземат необходимите мерки, за да се помогне на Европейския съюз да излезе от настоящата криза и да стимулира икономическия растеж.

Tunne Kelam (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Най-важната тема в обсъждането на бъдещето на стратегията „Европа 2020“ е предизвикателството на необходимост и устойчивост. Ясно е, че Лисабонската стратегия се провали и сега трябва да бъдем реалисти, ако искаме бъдещата стратегия „Европа 2020“ да успее. За да се случи това, от съществено значение е държавите-членки, институциите на Европейския съюз и всички участници в обществото да работят заедно в тази насока. Подходите „отгоре-надолу“ и „отдолу-нагоре“ трябва да се срещнат. Трябва да се определят реалистични показатели за увеличаване на заетостта, особено увеличаване на пригодността на младите хора за трудова заетост. Образователните системи в Европа трябва да бъдат ориентирани повече към научни изследвания и иновации; по-големите инвестиции в областта на образованието са неизбежни. Трябва да се създаде по-добра съгласуваност между пазара на труда и образованието. Трябва да се подходи сериозно към идеята за различни видове образование и обучение през целия живот. Аз съм голям застъпник на по-добри системи за професионално образование и подкрепям необходимостта да се работи в много по-тясно сътрудничество с частния сектор в това отношение. В този все по-конкурентен свят, Европа трябва да бъде амбициозна и ангажирана на всички нива. Без това отново ще разполагаме със стратегия, която по-скоро наподобява петилетките на Съветския съюз. Една убедителна европейска стратегия за създаване на по-силна Европа трябва да застане начело в световен мащаб.

Ádám Kósa (PPE), *в писмена форма*. – (HU) Интегрираните насоки по отношение на икономиката и заетостта са основните компоненти на стратегията „ЕС 2020“. По отношение на проектите за директива за заетост, смятам, че е важно да се спомене, че приобщаващ растеж може се постигне само ако наистина се инвестира в хората. По-дългият живот не означава сам по себе си по-дълга продуктивна кариера. Инвестициите в здравеопазването са от особено значение в случая с Унгария, където хората умират на много по-ранна възраст, отколкото в Западна Европа, като същевременно раждаемостта намалява. Подходящите възможности трябва да се запазят дори при по-напреднала възраст, и това е възможно единствено с по-модерни, по-достъпни здравни услуги. С други думи, повече трябва да се помисли за достъпните работни места за все по-голям брой възрастни хора, които продължават да бъдат активни. Това би било от полза и за младите хора с увреждания. Затова здравеопазването заслужава специално внимание (например, подобряване на условията на труд, по-успешна реабилитация, улесняване на опазването на добро здраве и така нататък). Между другото, това е включено в Насока 8 (инвестиции в развитието на човешките ресурси), въпреки че не е поставен особен акцент или конкретни подробности. Провеждат се голям брой разисквания относно здравеопазването в Европа и по света, и никъде няма единен подход. Ние все пак трябва да разберем, че, за да се гарантира конкурентоспособността на Европа в по-дългосрочен план, равнището на зависимост трябва да бъде запазено в равновесие с едно по-здраво и по-активно население. Бих искал европейските институции да вземат това предвид в своята стратегия и нейното прилагане.

Iosif Matula (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Подкрепям стратегията „Европа 2020“ за насърчаване на икономическия растеж, който е интелигентен (основан на познания и иновации), щадящ околната среда и

благоприятен за социално приобщаване. Бих искал стратегията да бъде реализирана чрез създаване на добре платени работни места и повишаване на жизнения стандарт на хората. Ако искаме да имаме силна, добре балансирана Европа, трябва обърнем специално внимание на икономическото развитие в регионите на новите държави-членки с цел намаляване на съществуващите различия. От само себе си се разбира, че създаването на подходяща инфраструктура трябва да бъде приоритет.

Искам да подчертая значението на прилагане на символичната инициатива „Младежта в движение“. Трябва да увеличим финансирането за европейски програми, които имат за цел да гарантират, че образованието не изостава на ниско ниво, и да помагат за мобилността на преподаватели, студенти и изследователи. Качеството на образованието в европейските училища и университети трябва да се повиши в съответствие с изискванията на пазара на труда. Трябва да използваме подходящи политики и финанси за насърчаване на изучаването на чужди езици, мултидисциплинарност, двойни специализации в университетите, които са важни от гледна точка на резултатите в научните изследвания и иновациите, както и за увеличаване на шансовете на младите хора на пазара на труда. Също така приветствам факта, че стратегията за 2020 г. предлага „рамка за заетост сред младежта“ на европейско равнище.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Историята на Лисабонската стратегия показва, че красивите идеи и принципи не са достатъчни: от съществено значение е изпълнението на предложените мерки. За съжаление, икономическата и финансова криза съвпадна с края на Лисабонската стратегия. Въпреки това, смятам, че не би трябвало да прехвърляме цялата отговорност за провала на програмата върху кризата, без да се опитаме да видим какви грешки е допуснал Европейският съюз при процеса на изпълнение. Поуката, която си вземем, може би ще спомогне за изпълнението на предстоящата стратегия „ЕС 2020“.

Смятам, че разполагаме с важни общностни инструменти за изпълнение на нови стратегии, с което имам предвид най-вече политиката на сближаване. Трябва обаче да се изтъкне, че не можем да се откажем от целите на политиката на сближаване за разпределяне на средства, за да се постигне изпълнението на стратегията „ЕС 2020“. Това би било грешка със сериозни последици за държавите-членки, които се нуждаят от тези средства за преодоляване на изостаналостта в развитието, което ги отделя от другите държави. Това би довело до провала на принципа на сближаване на европейско равнище.

Kristiina Ojula (ALDE), *в писмена форма*. – (ET) Г-н председател, трябва горещо да се приветства, че Комисията е изготвила ориентираната към бъдещето „Европа 2020 г. – стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“, защото в продължение на много години, много европейски държави, при организирането на икономиката и финансите си, следваха максимата „après nous le déluge“. Въпреки похвалната работа на Комисията по изготвяне на стратегията, тя ме удивлява със своята наивност. Съобщението на Комисията в тази връзка рисува картина на една зелена, равна Европа, основана на социална пазарна икономика, без да е ясно какви средства ще бъдат използвани за постигане на това. В Съветския съюз често срещана практика беше в определени моменти да се обещае идването на комунизма след десет години, независимо от реалната действителност. Надявам се, че след пълния провал на декларативната Лисабонска стратегия, Комисията не иска да излезе с още една празнословна утопия, с която да заблуждава европейските граждани. Днес се нуждаем не от мечти, а от конкретни действия, за да спасим европейската икономика от упадък. Крайно време е да започнем сериозни структурни реформи в Европа, особено в областта на социалната политика, защото настоящият модел на социални грижи вече не е устойчив.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Постигането на най-малко 25% намаление на равнището на бедността в Европейския съюз до 2020 г. е тясно свързано с увеличаването на равнището на заетост до 75%. Наличието на количествена цел за намаляване на бедността представлява проблем. Бедността включва икономически, социални, културни и образователни аспекти, което означава, че повече са необходими качествени цели за постигане на предложената цел, а не количествени такива.

В Румъния официалните данни, публикувани през март 2010 г., показват равнище на заетост далеч под минималното равнище, предвиждано от стратегията „ЕС 2020“ (50% спрямо 75%), с низходяща спирала, която продължава благодарение на настоящия икономически климат. Жените, хората на възраст над 45 години и младите хора продължават да срещат трудности при намирането на работа. Трудно е да се повярва, че Румъния ще бъде в състояние да постигне тази цел до 2020 г.

Трябва да се намерят отговори на въпросите, свързани с приноса на цялата потенциална работна сила и на знанията ни за различните групи в обществото: жени и мъже, млади хора, възрастни хора и имигранти на пазара на труда. Други въпроси са свързани с това как можем да намалим безработицата сред младите хора и как можем ефективно да увеличим участието на жените на пазара на труда чрез разширяване на участието им във всеки бизнес сектор. Ако не успеем да осигурим ясен отговор на тези въпроси, двете цели, свързани с

растежа на заетостта и намаляването на равнището на бедността, ще последват съдбата на Лисабонската стратегия.

Georgios Stavrakakis (S&D), *в писмена форма.* – (EL) Бих искал да изразя задоволството си от заключенията на Съвета от март, защото те признават важността на политиката на сближаване в рамките на „Европа 2020“ и по този начин запълват значителната празнина, която съществуваше в първоначалния текст на Комисията, в който политиката на сближаване изобщо не беше включена. Също така, и г-н Барозу, и г-н Хан, признаха жизненоважното значение на приноса на политиката на сближаване за постигане на стратегията. Политиката на сближаване имаше значителен принос за засилване на конкурентоспособността и заетостта, най-вече чрез „целево насочване“, и ние трябва да се възползваме от всичко, което беше постигнато в тази рамка. Това обаче не означава, че политиката на сближаване ще бъде сведена до един прост инструмент за изпълнение на „Европа 2020“. Нейният потенциал е много по-голям. Като реално изражение на принципа на солидарност на местно и регионално равнище, тя гарантира жизнеспособността на инициативите за развитие и гарантира, че „Европа 2020“ ще обслужва общата цел на Европейския съюз за засилване на сближаването и в трите измерения, а именно икономическо, социално и териториално, и няма да се ограничава до едностранно икономическо развитие. И накрая, трябва да използваме потенциала на политиката на сближаване, за да се избегне припокриването на цели и средства между отделните европейски политики.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), *в писмена форма.* – (HU) Стратегията „ЕС 2020“ трябва да насърчи „зелена революция“ в европейската икономика, енергоспестяващо, щадящо околната среда и устойчиво икономическо реструктуриране и зелени иновации. Развитието обаче не трябва да означава просто помощи за тези европейски региони, които вече постигат резултати над средното ниво. Вместо това трябва да насочим по-голямата част от развитието за подпомагане на най-слабо развитите и изостанали региони. Все още съществуват огромни различия между държавите от Източна и Западна Европа от гледна точка на икономическата ефективност. В България, например, е необходима три пъти повече енергия за производство на единица БВП, отколкото в Германия, така че, ако цените на енергията се покачат, конкурентоспособността на държавата ще продължи да намалява.

Докато насърчава зеленото реструктуриране на икономиката, Европейският съюз не трябва да забравя за вече действащите изпитани и проверени общностни политики, като общата селскостопанска политика и политиката на сближаване. Общата селскостопанска политика ще бъде необходима и за постигане на целите, определени за опазване на околната среда и в борбата срещу изменението на климата. Най-добрите стопани на европейските селски природни райони са самите селскостопански производители. Стратегията „ЕС 2020“ не може да успее и без политиката на сближаване. Политиката на сближаване представя целия набор от инструменти и гъвкавостта, необходими за политиката на Европейския съюз за икономическо развитие. С инструментите на политиката на сближаване ние сме в състояние да спомогнем за постигането на цели във всяка конкретна област. Така например, можем да спомогнем за развитието на възобновяемите енергийни източници, да подобрим енергетиката и ефективността на ресурсите, и да подкрепим зелените иновации.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Изминаха десет години от приемането на Лисабонската стратегия и по-голямата част от целите ѝ остават неизпълнени. Аз съм най-загрижен за слабия икономически растеж, защото той е от решаващо значение за другите цели, както и за факта, че само в две от десетте години живот на стратегията растежът надхвърли 3%.

Лисабонската стратегия беше амбициозна, но ѝ липсваше воля за действие, защото беше основана на незадължителни правни документи и на открит метод на координация. Както и целите за заетост, новата стратегия „Европа 2020“ включва цели, свързани с образованието, околната среда, борбата с бедността и инвестициите в иновации. Както новите цели, така и инструментите за постигането им принадлежат на държавите-членки, така че при условията на кризата и ангажимента плановете за стабилност и растеж (ПСР) са необходими по-добри механизми за управление и действителна икономическа и бюджетна координация между държавите. Тази програма идва във време на икономическа несигурност и висока безработица, намаляването на която е непосредствен приоритет. Комисията трябва да поеме управлението и да поведе процеса. Силният икономически растеж ще бъде от съществено значение за поддържане на ПСР и може да бъде стимулиран чрез реформите и инвестициите, които са в основата на стратегията „Европа 2020“.

Iuliu Winkler (PPE), *в писмена форма.* – (HU) Смятам, че трябва да имаме смели мечти: документът „Европа 2020“ трябва да обхване всички области на сътрудничество в рамките на Европейския съюз и да стане средносрочна и дългосрочна стратегия за Европа. За да успее обаче, трябва да е налице солидарност сред гражданите на Европа. Съгласно Договора от Лисабон, новата стратегия се изготвя с участието на 27-те държави-членки на разширения Европейски съюз, така че гражданите ни да усещат, че споделят общите европейски усилия. Унгарските гласоподаватели в Румъния очакват Европейският съюз да изрази тази

солидарност като намери бързо решение за намаляване на различията с държавите от Южна и Централна и Източна Европа. Стратегията трябва да разгледа такива теми като развитието на държавите ни в по-дългосрочен план, вътрешния пазар, развитието на селското стопанство и малките и средни предприятия, но и такива чувствителни въпроси като социалната мрежа, демографските предизвикателства, равните възможности на пазара на труда, взаимната свързаност на европейските системи и мрежи във всички аспекти на живота. Стратегията „Европа 2020“ трябва да представлява стратегия за намаляване на различията и сближаване.

Artur Zasada (PPE), в писмена форма. – (PL) По време на разискването относно стратегията „Европа 2020“ не трябва да пренебрегваме един толкова важен и значим въпрос като транспорта. Транспортният сектор съставлява близо 10% от БВП на Европейския съюз и осигурява над 10 милиона работни места. Също така, той играе важна роля в контекста на европейския вътрешен пазар и правото на свободно движение на хора и стоки. Според мен, въпросът за железопътния транспорт трябва да бъде решен решително и бързо. Сигурен съм, че можем да увеличим трансевропейската железопътна мрежа до 2020 г. Смятам, че от 2014 г. натам всички нови железопътни транспортни връзки и подвижен състав трябва да бъдат оборудвани със системи, които са съвместими с Европейската система за управление на железопътния трафик.

20. Споразумение за присъединяване на Европейския съюз към Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (разискване)

Председател. – Заседанието се възобновява.

Следващата точка са изявленията на Съвета и на Комисията относно споразумението за присъединяване на ЕС към Европейската конвенция за правата на човека (2010/2647(RSP)).

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, днес в Атина трима души загубиха първото право на човека: правото на живот. Това стана в резултат от насилие, което абсолютно и категорично осъждаме. Испанското председателство желае да изкаже от името на Съвета съболезнования и съчувствие към семействата, както направи и председателят на Европейския парламент.

Говорим за правата на човека, за спазване на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, които, както казах, включват правото на живот и добро физическо състояние.

Европейският съюз се основава на правата и свободите на човека и всички приети документи в историята му се позовават на правата и основните свободи. Кулминацията е Договорът от Лисабон.

Първо, за първи път в историята на Европа Договорът от Лисабон включва правно обвързваща Харта на основните права на гражданите на Съюза. Също така казва на институциите, че Съюзът ще бъде страна по Европейската конвенция за защита на правата на човека.

Затова сме свидетели на кулминацията на политическия, културен и юридически път на Съюза спрямо правата на човека, които Съюзът поставя в центъра на своите политики, действия и същност.

В това отношение смятаме, че е от първостепенно значение Европейският съюз вече да е започнал процеса, за да бъде в състояние да подпише Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, когато му дойде времето. Това означава, освен всичко останало, да приеме компетентността на Съда в Страсбург по правата на човека и да увеличи гаранциите за гражданите. Означава още, така да се каже, по някакъв начин различното законодателство в областта на правата и свободите в Европа да бъде сближено: националното законодателство – гаранциите, които съществуват във всяка една от европейските държави, които са демократични държави, които зачитат и защитават правата на човека – законодателството на Европейския съюз и Европейската конвенция за защита на правата на човека, която е друг законодателен акт, страна по който са не само държавите-членки на ЕС, но и други европейски държави, макар да не са част от Съюза.

Следователно наблюдаваме процес на сближаване на законодателните актове и изразът на това ще бъде подписването на Конвенцията от Европейския съюз.

На 17 март Комисията представи препоръка за започване на преговори за подписване на Конвенцията от Съюза. От този момент Съветът прави всичко възможно да ускори обсъжданията относно мандата за преговори. Работна група в рамките на Съвета провежда обсъжданията в тясно сътрудничество с Европейската комисия.

Съветът взе под внимание всички мандати в Протокол 8, който е отправната точка в правно отношение, като например възможното участие на Съюза в контролните органи на Европейската конвенция и необходимостта от зачитане на компетенциите на Съюза и на правомощията на институциите. Също така отчете необходимостта

от назначаване на съдия от Европейския съюз в Съда, участието на Парламента в Парламентарната асамблея на Съвета на Европа и участието на Съюза в Комитета на министрите при упражняването на функциите, свързани с прилагането на Европейската конвенция за правата на човека.

Съветът също така много внимателно проследи обсъжданията и изслушванията в Парламента през март тази година и отчете становищата, изразени от Европейския парламент в проекта на доклад, изготвен от Ramón Jáuregui Atondo, Kinga Gál и Cristian Dan Preda. Прогнозата на испанското председателство и позицията на Съвета е, че мандатът за преговори с Европейския съвет, който ще отнеме време и е технически сложен по характер, ще бъдат приети преди края на първата половина на 2010 г.

Вивиан Рединг, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-жо председател, моят колега Оли Рен вече изрази позицията и съболезнованията на Комисията във връзка с гръцката трагедия, така че аз ще обърна внимание на начина да напреднем с нашата работа, защото тя е от изключително значение за завършване на системата за защита на основните права в Европейския съюз и присъединяването на ЕС към Европейската конвенция за правата на човека, залегнало в Договора от Лисабон, не е въпрос на избор. То е крайна цел, както председателството ясно посочи току-що, но присъединяването е само един от четирите елемента на една много амбициозна и всеобхватна политика относно основните права на равнището на Европейския съюз.

Преди всичко, с влизането в сила на Договора от Лисабон, Хартата на основните права е правно обвързваща и правно обвързващата Харта е най-съвременната квалификация на основните права в света от гледна точка на политическия ангажимент към основните права, законността и правната сигурност и гарантира всички права, включени в Конвенцията. Смисълът и обхватът на правата са същите като установените от Конвенцията, но Хартата стига по-далеч. В нея откриваме, например, т. нар. основни права от трето поколение: защита на личните данни, гаранции за биоетика, за добра и прозрачна администрация. Равнището на защита, предвидено от Хартата, трябва винаги да бъде високо поне колкото на Конвенцията. В много случаи тя стига по-далеч.

Второ, насърчаването на основните права е приоритет на Стокхолмската програма, определяща стратегическите насоки за развитие на пространството на свобода, сигурност и правосъдие в Европа.

Трето, създаването на нов портфейл – правосъдие, основни права и гражданство – показва значението, което Комисията отдава на по-активните си действия в тази област.

И четвърто, присъединяването на ЕС към Конвенцията. То ще гарантира, че всяко лице, което твърди, че е жертва на нарушение на Конвенцията от страна на институция или структура на Съюза, може да подаде жалба срещу Съюза пред Съда в Страсбург при същите условия, като при жалбите срещу държави-членки. В политическо отношение присъединяването означава, че Европейският съюз отново потвърждава ключовата роля, която системата на Конвенцията играе за защита на правата на човека в Европа – в разширена Европа, не само в Европейския съюз – но с присъединяването си към Конвенцията, Европейският съюз застава зад системата в Страсбург – система на външен съдебен контрол в областта на основните права, тъй като сега поставяме нашия правен ред изцяло и официално под неин контрол. Това, разбира се, ще повиши и вътрешното, и външното доверие в категоричния ангажимент на ЕС към основните права.

До средата на март Комисията предложи мандат за преговори на Съвета. Протокол 8 от Договора от Лисабон изисква определен брой съществени гаранции да бъдат предвидени в споразумението за присъединяване, защото трябва да запазим спецификата на правото на Съюза, и препоръката на Комисията до Съвета се съобразява напълно с тези изисквания. Ще спомена две от тях.

Ясно е, че компетентността и правомощията на Съюза, както са определени в Договора, не могат да бъдат засегнати от присъединяването, и това трябва да бъде ясно посочено в споразумението за присъединяване. По същия начин, присъединяването на Европейския съюз не може да се отрази нито на позициите на отделните държави-членки по отношение на Европейския съд по правата на човека, нито на протоколите и резервите. Следователно, преговорите трябва да гарантират, че споразумението за присъединяване създава задължения по силата на материалноправните разпоредби на Конвенцията само по отношение на актовете и мерките, приети от институциите или структурите на Съюза.

Сега Комисията цели плавно включване на Европейския съюз в системата на Конвенцията. Присъединяването следва да запази съществени и процедурни характеристики на системата. Но присъединяването трябва да отговори на две изисквания. Първо, както вече казах, специфичните характеристики на правото на Европейския съюз трябва да бъдат запазени; запазването на Съда на Европейските общности и прерогативите му след присъединяването е важен въпрос. Има интересни предложения, които целят да приобщат Съда на Европейските общности в случаи, когато съвместимостта на нормативен акт на Съюза се поставя под въпрос от Съда в Страсбург, без да е отправено преюдициално запитване. Предложенията вероятно могат да бъдат изготвени

по такъв начин, че да не изискват изменение на Договора, и заслужават внимателен анализ и обсъждане в работната група на Съвета. Знам, че испанското председателство прави всичко, за да придвижи обсъжданията напред.

Второ, важно е да обърнем внимание на положението на Съюза като отделно юридическо лице с автономни правомощия, което ще стане договаряща се страна, рамо до рамо с държавите-членки, по механизъм, който първоначално не е предназначен за целта – но проектиран за държавите-членки – и следователно са необходими някои технически и процедурни промени в Конвенцията с оглед на специфичния характер на правото на Съюза. Сред тях е т. нар. „механизъм на съответник“.

Особено важно е да се вземе предвид децентрализираното изпълнение на правото на Съюза от държавите-членки. Чрез този механизъм ЕС ще получи правото да участва в производството като съответник по делата, заведени срещу държава-членка, когато правото на Съюза е поставено под въпрос.

От институционална гледна точка, искам също да подчертая становището на Комисията, че представители на Европейския съюз следва да участват в структурите на Конвенцията на равна основа с представителите на други страни по договора. Това означава, например, че съдия, избран за всяка от договарящите се страни, е един от основополагащите принципи на Конвенцията. Този принцип гарантира, че всяка правна система е представена в Съда, също така е отражение на колективната система за гаранции, установена от Конвенцията, при която участие взема всяка от договарящите се страни, и това означава, че ни трябва постоянен пълноправен съдия, избран от Съюза, който се ползва със същия статут и има същите задължения като своите колеги и който потенциално участва във всички дела.

Ad hoc съдия, който участва само в дела, заведени срещу Съюза или включващи правото на Съюза, няма да бъде достатъчно. Що се отнася до начина на избиране на съдията, следва да се прилага нормалната процедура, предвидена в Конвенцията. Това означава, че Парламентарната асамблея на Съвета на Европа избира съдия от списък от трима кандидати, представен от Европейския съюз. Считаме, че определен брой членове на Европейския парламент следва да участват в заседанията на Парламентарната асамблея, когато тя избира съдиите в Съда в Страсбург.

Искам да благодаря на докладчиците от комисията по конституционни въпроси и комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, г-н Jáuregui и г-жа Gál, за сътрудничеството им по досието и изслушването, организирано от комисията по конституционни въпроси на 18 март, беше наистина много полезно. Радвам се и че испанското председателство на Съвета отдаде голям приоритет на досието. Затова съм сигурна, че ще можем да започнем преговорите за присъединяването след лятото. Ще се уверя, че Комисията, като преговарящ от името на Европейския съюз, ще информира своевременно Парламента по време на преговорния процес.

Г-жо председател, не смятам, че в такъв ден е необходимо още веднъж да се подчертае колко важни са основните права за Европа и за всички наши предложения. Сигурна съм, че за Съюза няма да е трудно да отговори на стандартите на Конвенцията, но придържането към Конвенцията със сигурност ще подобри защитата на основните права в Европа, а с това имам предвид правата на всеки, който живее в Европа.

Marietta Giannakou, от името на групата PPE. – (EL) Г-жо председател, напълно подкрепям изявленията на г-н Лопес Гаридо от името на испанското председателство и на г-жа Рединг и искам да поздравя г-н Jáuregui Atondo и г-жа Gál за докладите и работата им.

Присъединяването на ЕС към Европейската конвенция на Съвета на Европа и протоколите към нея е в изпълнение на Договора от Лисабон и разширява защита в областта на правата на човека. То ще осигури паневропейска система за защита на основните свободи и правата на човека чрез съдебната практика на Европейския съд по правата на човека в Страсбург. В същото време, в допълнение към външната защита, Европейският съюз разполага с международна външна агенция за защита, увеличавайки по този начин доверието на трети страни, от които често изисква зачитане на Европейската конвенция за правата на човека в двустранните отношения.

Г-жо председател, разискването относно правата на човека и основните свободи днес съвпадна с убийството на трима граждани, трима работници от екстремистки и крайни елементи в моята държава, в Атина, по време на демонстрациите срещу мерките на правителството в отговор на икономическата криза. Искам освен да изкажа моето съжаление и болка и на моите колеги в основната опозиция в Гърция, да подчертая, че нашата политическа фракция е решена да допринесе значително за гарантиране на демокрацията и ефективното функциониране на институциите.

Оценяваме средствата, които ни се предоставят в този критичен момент от нашите партньори и Международния валутен фонд, и сме твърдо решени да помогнем с необходимите реформи, за да излезем от кризата. Като отговорна партия, ще помогнем в усилията за възвръщане на спокойствието и за опазване на единството на гръцкия народ, като премахнем екстремистките елементи, подкопаващи демокрацията ни.

Ramón Jáuregui Atondo, *от името на групата S&D*. – (ES) Г-жо председател, ако трябва да обобща разискването ни днес в едно изречение, ще кажа ясно и силно на европейската общественост, че за първи път ще имат съд, който им гарантира правата на човека и основните свободи по отношение на Европейския съюз и собствените им държави, когато прилагат правото на Съюза.

Основната идея е, че има нов съд за европейските народи, Съдът в Страсбург, който да гарантира правото на Съюза и че прилагането му във всяка държава-членка отговаря на минималните гаранции, които са в основата на европейската идея. Минималните гаранции са част от пъпната връв, от историческия процес на европейската интеграция. Процесът е цивилизована интеграция, основана на идеята за човешкото достойнство – достойнството на хората – под формата на демокрация, върховенството на закона, социалната държава, основана на върховенството на закона и правата на човека.

Договорът от Лисабон предостави възможност на Европейския съюз да направи Хартата официална, която, както каза г-жа Рединг, е най-пълната харта за основните права и изисква от нас да станем част от Съда в Страсбург.

Това ще приемем сега. Знам, че има много технически проблеми, но искам само да подчертая колко важно е, че Комисията работи бързо и ефективно за определянето на специфичен мандат, позволяващ ни да вървим напред в преговорите.

Искам да Ви поздравя, г-жо Рединг, за Вашата работа, която отново искам да кажа, беше бърза и ефективна, и също така искам да поздравя и испанското председателство. Искам да обявя, че на следващата месечна сесия ще приемем доклада на Парламента в това отношение, и да ви призова да наблюдавате, да предоставяте информация и да подкрепяте преговорите, които са сложни, но много важни за Европа.

Cecilia Wikström, *от името на групата ALDE*. – (SV) Г-жо председател, присъединяването на ЕС към Европейската конвенция е в дневния ред от много време. Сега има правно основание за превръщането на присъединяването в действителност. Всички трябва да сме доволни от това. Присъединяването на ЕС към Европейската конвенция ще означава, че защитата на основните права ще бъде допълнена и увеличена, че гражданите на нашите държави-членки ще разполагат с по-добра защита по отношение на действията на ЕС и че съдебната практика в областта на правата на човека ще бъде хармонизирана по-добре в двете европейски съдилища, в Хага и в Страсбург.

С присъединяването си към Европейската конвенция институциите на ЕС ще бъдат обект на правораздаването на Европейския съд по правата на човека. Това ще гарантира независим външен контрол над спазването от ЕС на основните права и свободи на хората.

Това е много важна стъпка. Много е лесно да ни се внуши, че в Европа няма нарушения на правата на човека, каквито се извършват в други части на света. Като държави-членки на Европейския съюз имаме закони, правилници и дълбоко вкоренени европейски ценности, които гарантират правата ни. Въз основа на текста в началото на Договора от Лисабон, свободата на словото, свободата на печата и свободата на религия са европейски свободи, които трябва да бъдат спазвани навсякъде в Европейския съюз без изключение. За съжаление, това не винаги е така, тъй като има държави-членки, които нарушават основните права в ЕС. За съжаление, също така е вярно и че ние в залата го позволяваме.

С присъединяването на ЕС към Европейската конвенция, с оглед на укрепването и допълването на свободите и правата на гражданите, е важно ние в Парламента да издаваме закони и да действаме в съответствие с Конвенцията. Факт е, че предстои още много работа в нашите държави-членки, да почистим собствения си заден двор и да превърнем хубавите думи за нашите общи ценности в действителност.

Heidi Hautala, *от името на групата Verts/ALE*. – (FI) Г-жо председател, много важно е да мислим за правата на човека като притежаващи вътрешна стойност, макар че те притежават и инструментална стойност, което осъзнавам в разговорите си с представители на трети страни като председател на подкомисията по правата на човека.

Днес говорих с колеги от Мароко. Чудесно е, че мога да им кажа, че Европейският съюз също подчертава значението на правата на човека в собствената си дейност, а не само да се опитва да учи останалите за значението им. По този начин можем да обясним на представителите на трети държави, че присъединяването на

Европейския съюз към Европейската конвенция за правата на човека в действителност означава, че нашата дейност е предмет на външен контрол, както беше обяснено тук. Мога да кажа също, че за първи път имаме член на Комисията, отговарящ конкретно за тези въпроси в правната област.

Искам да спомена, че присъединяването на Европейския съюз към Европейската конвенция за правата на човека очевидно няма да облекчи Европейския съд по правата на човека, който е напълно претоварен с работа. Трябва да помислим как решим този проблем, който възникна поради натрупване на дела.

Искам също така да кажа, че Съюзът следва да реши да се съобрази с различните полезни допълнителни протоколи, които се отнасят до въпроси като противопоставяне на изтезанията и борба с расизма, както и по-ефективни закони.

Zbigniew Ziobro, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-жо председател, последиците от подписването на споразумението за присъединяване на Европейския съюз към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, изглежда, ще бъдат ограничени, тъй като Конвенцията се приема като мярка за степента на защита на правата на човека в Европа от дълго време. Тя е постигнала този си статут както в европейското право, така и в политиките на отделните държави-членки.

Необходимо е също така да се посочат някои проблеми, които могат да произтекат от конкуренцията между Съда на Европейските общности и Европейския съд по правата на човека по отношение на взетите съдебни решения. Въпросът трябва, следователно, да бъде много внимателно проучен, за да не бъдат допуснати грешки по-късно, които след това ще трябва да бъдат коригирани.

Освен това, може да се предположи, че решенията на Съда на Европейските общности и неговото тълкуване на правото на ЕС ще се превърнат в предмет на оценка от страна на Европейския съд по правата на човека. По този начин Европейският съд по правата на човека ще се сдобие със значителна компетентност над институциите на ЕС. С оглед на това, трябва да се обмислят всички правни последици от подобно решение, за да се избегнат прибързани действия. В същото време следва да се обмисли и въпросът за реформиране на дейността на двете важни европейски съдилища.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Като адвокат в областта на правата на човека, не мога да разбера каква е добавената стойност за защитата на правата на човека за гражданите на Европа, ако Европейският съюз се присъедини към същата Конвенция за правата на човека, към която всяка една европейска държава вече се е присъединила. Позволете да изясня някои неща, защото според мен колегите ни, които не са адвокати, са значително подвеждани. Ситуацията е следната. Има инструмент за правата на човека, който е наистина много важен и е известен като Европейската конвенция за правата на човека. Конвенцията не е дело на Европейския съюз, а на полублизнака му – Съвета на Европа.

Ако дадена държава нарушава правата на гражданите си, както се посочва в условията и по силата на Конвенцията, то гражданите имат право да се обърнат към Европейския съд по правата на човека в Страсбург и да потърсят правна защита или прилагане на правата си. Тази възможност, знаем, е на разположение на всички граждани на Европейския съюз. Съмнявам се, че в залата има колега, който не се е сблъсквал със случай, при който човек в неговата/нейната държава е заплашил, че ще стигне чак до Страсбург, в крайна сметка го е направил и е спечел делото срещу неговата държава-членка. Кое тогава е новото, каква е добавената стойност, освен че някой от Европейския съюз ще получи добре платена работа като съдия в Страсбург?

Kinga Gál (PPE). – (HU) Г-жо председател, г-н министър, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, днешното разискване е едно от значимите събития в историята на Европейския съюз. Днес тук обсъждаме нещо, което преди години изглеждаше като непреодолимо препятствие: мандата на Комисията в преговорите за присъединяване на ЕС към Европейската конвенция за правата на човека. Конвенцията беше ратифицирана преди 60 години и през тези 60 години даде вяра на много граждани, че могат да намерят справедливост дори и срещу собствената си държава. Споменатото от г-жа Рединг е тясно свързано с разискването и затова следва да се подчертава отново и отново, а именно, че от декември Хартата на основните права на Европейския съюз се превърна в правно обвързваща. Тя е сред най-прогресивните документи в областта на основните права.

Конвенцията укрепва Хартата и Хартата допълва Конвенцията. От декември Договорът от Лисабон задължава ЕС да се присъедини към Конвенцията за правата на човека. Затова нашата цел трябва да бъде да гарантираме, че изпълнението е възможно най-успешно. Най-важният въпрос е каква ще е добавената стойност от присъединяването към Конвенцията за живота на гражданите на ЕС. Моят доклад относно присъединяването към Конвенцията беше изготвен с оглед на това и беше единодушно ратифициран от комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи. Затова призовавам Съвета и Комисията да направят всичко възможно

в хода на преговорите да гарантират, че присъединяването към Конвенцията наистина има добавена стойност за гражданите на ЕС, без да поражда твърде големи очаквания.

В същото време трябва да бъдат изяснени няколко въпроса в хода на преговорите. Един от тях е връзката между съдилищата. Необходимо условие е първо да бъдат напълно изчерпани вътрешните правни средства за защита. Същевременно считам, че е важно по време на преговорите да се отчете, че реформата на дейността на Европейския съд по правата на човека в Страсбург ще съвпадне с присъединяването на ЕС към Конвенцията. Присъединяването на ЕС към Конвенцията ще бъде уникален експеримент, но не трябва да застрашава нищо, което вече работи по отношение на прилагането на правата на човека. Присъединяването към Конвенцията може да бъде успешно само ако наистина укрепва вече функциониращите институции и предоставя на гражданите достъп до тях. Трябва да внимаваме да не застрашим процеса и да се уверим, че в ентусиазма си няма да изхвърлим и бебето с водата, както унгарската поговорка толкова подходящо гласи. Смятам, че моментът е много важен и че сме на прав път. Призовавам Комисията и Съвета да определят мандата си и да проведат предстоящите преговори в този дух.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

Г-жо Gál, искам да кажа, че Вие сте първият член на Парламента от Унгария, когото виждам, след като чухме новината, че нашият колега и приятел г-н Pál Schmitt е избран за председател на унгарския парламент. Искам да кажа, че нашият приятел г-н Schmitt определено ще ни липсва, но Ви моля официално да му предадете нашите поздравления и съм сигурен, че той ще ръководи отлично парламента на държавата си.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Въпреки че всички държави-членки са подписали Конвенцията, присъединяването на ЕС като цяло ще представлява не само ново измерение в защитата на правата на човека в ЕС, но и – подчертавам – юридическо и политическо послание за укрепване на отношенията между ЕС и Европа. Искам също така да подкрепя идеята, че с присъединяването на ЕС към Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, трябва да се обърне сериозно внимание и на широкомащабното приемане на законодателство в областта на социалните права – приемането на преразгледана Европейска социална харта на равнище цяла Европа за Съюза, например, очевидно е добре дошла стъпка.

Присъединяването на ЕС към Конвенцията поставя и въпроса за политическото представителство на Съюза в структурите на Съвета на Европа. В същото време се твърди, че Европейският парламент също трябва да играе активна роля в процеса. По принцип съм съгласна, г-жо член на Комисията, но се боя, че процесът, в това число и отделните му части, никак няма да е лесен. Макар сега да споделям ентусиазма Ви – и, разбира се, Съветът също заслужава благодарности за много добрата си работа – трябва да се подготвим за факта, че процесът ще бъде много сложен и че все още ни предстои много работа.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Г-н председател, Европейският съюз се основава на зачитането на правата на човека. Това всъщност е един от най-добрите аспекти на институцията. Само че оставам с впечатление, че градим правата на човека единствено за собствените ни граждани. Г-жа Beňová и г-жа Wikström говориха за това. Но ми се струва, че пренебрегваме казаното от г-жа Nautala, т.е. усилията да насърчим правата на човека извън ЕС. Считам, че Европейският съюз не е ангажиран в тази област.

С надежда приветствам присъединяването на Европейския съюз към Конвенцията, тъй като това дава възможност за определена съгласуваност на системата от права и защита на правата на човека в Европейския съюз. Трябва да се има предвид, че при създаването на нови права не следва да бъдат ограничени други свободи. Това, разбира се, е предмет на философите и теоретичите на правото, но съществува напрежение между права и свободи. Затова и законодателите, и по-късно съдиите, които прилагат закона, трябва да са наясно.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, член 6 от Договора от Лисабон посочва, че ЕС се присъединява към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, което представлява укрепване на системата на основните права в ЕС. Европейската конвенция за правата на човека е от изключително значение за защита на правата на човека и основните свободи в Европа. Присъединяването ни към тази правна система ще затвърди основните права на гражданите на ЕС, тъй като ще получат допълнително средство за правна защита, в случай че считат, че основните им права са нарушени.

Считам присъединяването на ЕС към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи за много положителна стъпка, тъй като ще повиши информираността за значението на основните права в ЕС и в идеалния случай ще увеличи доверието в ЕС във външните отношения.

Rafał Trzaskowski (PPE). - (EN) Г-н председател, преди всичко позволете да благодаря на нашите докладчици – Kinga Gál и Ramón Jáuregui Atondo – а също така на Комисията и на председателството.

(ES) Благодаря ви за тежката, но необходима работа, която свършихте.

(EN) Когато говорим за присъединяването на ЕС към Европейската конвенция за правата на човека – а, струва ми се, в Европейския съюз говорим за това от 10 години – имаше доста притеснения, че ще възникне конкуренция между Европейския съд по правата на човека и Съда на Европейските общности, че ще се сблъскаме с проблеми по отношение на компетентностите, че автономията на Съда на Европейските общности може да бъде застрашена.

Но считам, че успяхме да постигнем положение, при което двете съдилища могат да се допълват. Опитвахме да направим всичко да избегнем йерархичното мислене, но всъщност имаме взаимно обогатяване между двете системи за защита на правата на човека. Предвид последните тенденции, където Съдът на Европейските общности следва съдебната практика на Съда в Страсбург и обратно, смятам, че двете системи съществуват съвместно и реално няма конкуренция, а повечето от страховете се разсеяха.

В неотдавнашно решение „Босфора“, с което всички сме добре запознати, Европейският съд по правата на човека заяви, че не е необходимо да се преразглежда делото, тъй като ЕС предлага адекватно ниво на защита на правата на човека. Тогава изниква въпросът защо е нужно присъединяване към Конвенцията. Въпросът беше повдигнат от колеги тук и да, нужно е. Защо? Не само заради символичното значение, което е важно, но и защото цялата система на защита на правата на човека в Европейския съюз ще спечели доверие в очите на гражданите, които ще се ползват от защита при действията на ЕС, а не само на държавите-членки, какъвто е случаят понастоящем. При липса на ефективен съдебен контрол на национално равнище или на равнище Общност – когато, например, на жалбоподателя е отказано правото да заведе дело или структура на ЕС не може да бъде съдена, това са ситуации, в които ще имаме добавена стойност.

Присъединяваме се към Конвенцията в интерес на по-голяма съгласуваност на системата за защита на правата на човека, а не за да подкопаем доверието в нея. Нуждаем се от лоялност и затова приемаме, че не следва да се подават междудържавни жалби за предполагаемо несъответствие, когато деянието попада в приложното поле на правото на Съюза. Трябва да направим всичко възможно това да стане закон.

В заключение искам да благодаря на Комисията за създаването на Генерална дирекция по правата на човека. Спомням си как като студент четях статиите на Джоузеф Уейлър относно защитата на правата на човека. Той стигна до извода, че можете да кандидатствате и да се присъедините към Конвенцията за правата на човека, но ако липсва прилагане и последващи действия в Комисията, то ще бъде безрезултатно.

Така че най-накрая, благодарение на вас, го имаме. Да се надяваме, ще вървим напред и ще разполагаме с по-добра защита на правата на човека в Европейския съюз от сегашната.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Радвам се, че с подписването на най-основния европейски документ в областта на правата на човека, Европейският съюз прави следващата крачка към наистина единна Европа и повишава доверието в себе си при намеса в случаите на нарушаване на правата на човека в трети страни. Но не трябва да забравяме, че по отношение на защитата на правата на човека, Съветът на Европа е в много отношения пред Европейския съюз. Ето защо настоятелно призовавам Комисията да разгледа възможността за присъединяване и към други конвенции на Съвета на Европа и да изготви списък на международните договори, сключени в рамките на Съвета на Европа, които ще ни помогнат да повишим качеството на законодателството на ЕС в областта на правата на човека, ако ги подпишем.

Считам, че за да може Европа да се превърне в истинско пространство на свобода, сигурност и правосъдие, ще е необходимо да си сътрудничи със Съвета на Европа и да приеме постиженията му в областта на правата на човека. Сред постиженията следва да се обърне специално внимание на Хартата за регионалните или малцинствените езици и Рамковата конвенция за защита на националните малцинства, които определят минималните изисквания по въпроси, свързани с местните национални малцинства, основани на европейските ценности, зачитане на разнообразието и правата, заложили в Хартата на основните права. Всички държави-членки на Европейския съюз са членки на Съвета на Европа и повечето от тях са подписали и ратифицирали посочените документи. Би било естествено разширяването на законодателството на Съюза в тази област да включи ратифицираните конвенции.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Влизането в сила на Договора от Лисабон осигури присъединяването на Европейския съюз към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. В действителност Европейският съд по правата на човека в Страсбург ще защитава основните права и свободи

срещу действия на ЕС. Този факт е още по-важен, тъй като държавите-членки са прехвърлили важни правомощия на Европейския съюз. Трябва да подчертая, че присъединяването няма да се отрази върху автономността на правото на ЕС, тъй като Съдът на Европейските общности в Люксембург ще остане единственият върховен съд по всички въпроси, свързани с правото на ЕС.

Румъния подписа Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи през 1993 г. Важно е да се подчертае, че съгласно член 20 от конституцията на Румъния международните разпоредби в областта на основните права на човека, по които Румъния е страна, имат предимство пред националното законодателство.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Г-жо член на Комисията, много е важно, че Съветът на Европа разполага с механизъм, който е разработен и функционира от десетилетия, наблюдаван от Европейския съд по правата на човека, и че Европейският съюз ще се ползва от него. От дълго време казвам, че що се отнася до защитата на правата на човека и на малцинствата в Европа, е притеснително, че Съветът на Европа разполага с действаща система за защита на правата на човека и на малцинствата, докато реалната политическа тежест в Европа е на Съюза. Искам да обърна внимание на отличния доклад на докладчика, Kinga Gál, в който тя посочва, че прецедентното право често предоставя значителна подкрепа за защитата на правата на малцинствата, каквато Европейският съюз не може да предложи. Ще подкрепя и казаното от г-н Sógor. Присъединяването на Европейския съюз към Рамковата конвенция на Съвета на Европа за защита на националните малцинства може да е прецедент, тъй като 8,5% от населението на Съюза принадлежат към малцинства, а Съюзът не разполага със система за защита на малцинствата.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Г-н председател, искам да поздравя г-н Jáuregui за изключително сериозната му работа.

Доклад изяснява институционалните и оперативните аспекти, произтичащи от присъединяването на Европейския съюз към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

Преди три десетилетия Европейската комисия и Парламентът приеха резолюции за присъединяване на Съюза към Конвенцията. Сега, в по-сложния Съюз с 27 държави-членки, никой не се пита дали това трябва да се случи. Съгласието относно принципите е основата за политическото сближаване и идентичността на Европейския съюз и когато са в криза, са налице политически и икономически проблеми.

Да защитаваме всички права на човека и основни свободи при всички обстоятелства и без съмнение означава да работим за укрепване на демокрацията и за напредък, означава напълно да изключим всякакъв израз на насилие, налагане или тоталитаризъм. Това, нека не забравяме, е основната посока на Европейския съюз. Това е курсът, който трябва да предприемем, и призовавам Комисията и Съвета да работят за него.

Също така, г-н председател, искам да изкажа моите почитания и съболезнования към семействата на жертвите в Гърция.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи е една от основите на европейската теория за ценностите, която защитава правата на личността и правата на човека. Тя е в основата на създаването на ценностите на Европейския съюз.

В продължение на много години Европейският съд по правата на човека изпълнява ролята си добре, защитава слабите и преследваните. Неотдавна, обаче, някои негови решения поставиха под съмнение разбирането му за принципа на лична свобода. Миналата година цяла Европа беше пометена от вълна от обсъждане и противопоставяне на присъда, която забранява показването на кръстове на обществени места.

Считам, че с присъединяването си към Конвенцията по силата на разпоредбите на Договора от Лисабон, Европейският съюз следва в същото време да започне задълбочени обсъждания, така че подобни нарушения на личната свобода и погрешни разбирания за правата на човека да не се повтарят в бъдеще.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Г-н председател, Европейският парламент многократно приема резолюции, осъждащи случаи на нарушаване на правата на човека и свободите в различни части на света. Трябва, обаче, да се отбележи, че като Европейски съюз, не сме в състояние да се справим с очевидните нарушения на основните права в държавите-членки.

Ще ви дам много подходящ пример. Неотдавна главната комисия за държавна етика на Литва наказа г-н Tomaševski, лидер на полското малцинство и член на Европейския парламент, за отправен въпрос към г-н Барозу относно зачитането на правата на малцинствата. Това е странно и направо скандално. Искам да попитам следното: присъединяването към Рамковата конвенция ще промени ли нещо? Европейският съюз трябва да

разработи стандарти в тази област, много по-високи от приетите в Рамковата конвенция. Време е подобни случаи на дискриминация да престанат в държавите-членки на Европейския съюз.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, аз също искам първо да изразя дълбоко съжаление от загубата на трима гръцки граждани по време на мирните митинги за по-добро бъдеще в Гърция днес. Определени лица, действащи на ръба, действащи срещу демокрацията, отнеха живота им.

Наистина е трагична ирония, че днес обсъждаме укрепването и задълбочаването на защитата на правата на човека и основните свободи на европейските граждани с присъединяването ни към Европейската конвенция за правата на човека.

Колкото и да е ефективна дейността на Съда в Страсбург, трябва да знаем, че за да укрепим идеята за Европа – Европа на ценностите, антропоцентрична Европа, предимство пред всичко трябва да има солидарността: солидарност между държавите-членки, между народите, солидарност, от която се нуждаем толкова отчаяно в Гърция в момента.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, почти всички оратори подкрепиха присъединяването на Европейския съюз към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и ние сме напълно съгласни с тях.

Искам да обърна внимание на двете изказвания, съдържащи резервираност или противопоставяне, на г-н Ziobro, който вижда заплаха за правомощията на Съюза, и на г-жа Morvai, която счита присъединяването за ненужно.

Искам да обърна внимание на двете изказвания и да им отговоря конкретно. Що се отнася до аргумента на г-н Ziobro, няма опасност Съдът в Страсбург да се намесва в компетентността на Съюза. Това не е неговата цел, както гласи и Протокол 8 от Договора от Лисабон. Ясно е, че компетентността и правомощията на институциите на Съюза няма да бъдат засегнати. Няма проблем.

Освен въпроса за „механизма на съответник“ – с други думи Европейският съюз заедно с държавата-членка, срещу която е подадена жалба пред Съда в Страсбург – една от темите, които се разглеждат от работната група, е изчерпването на средствата за съдебна защита на Съда в Люксембург, преди изпращане пред Европейския съд по правата на човека.

Това е един от въпросите, по които се работи от техническа гледна точка в работната група, за да няма никакво съмнение, че Европейският съд по правата на човека не се намесва в компетентността на Европейския съюз; той просто установява дали има нарушение на Европейската конвенция за защита на правата на човека.

Вторият аргумент е на г-жа Morvai, която казва: „Мога да оспоря решение на орган от моята държава и да отида в Европейския съд по правата на човека, така че защо е необходимо присъединяването на Европейския съюз?“ Считам, че е съвсем ясно: Европейският съюз разполага с правомощия, с каквито държавите-членки не разполагат. Европейският съюз не само разполага с тях, но ги разширява.

Европейският съюз е институция, която приема правни директиви, регламенти и решения, които могат да нарушат Европейската конвенция за защита на правата на човека. Затова превръщането на Европейския съюз във все по-авторитетна институция означава, че не само държавите-членки трябва да подпишат Европейската конвенция за защита на правата на човека и да признаят компетентността на Страсбург, но и Европейският съюз също трябва да го направи, както се посочва в Договора от Лисабон.

Освен това историята на Европейския съд по правата на човека и съдебната му практика имат изключително положителна роля по отношение на правата на човека в Европа. Европейската конвенция за защита на правата на човека, която е прилаганият от Съда текст, е доста стара – датира от 1950 г. – и подобно на Договора от Рим, също е подписана в Рим. С течение на времето към нея са добавяни протоколи. Тя е стара, но има богата съдебна практика, която се е превърнала в съдебна практика на конституционните и върховните съдилища на държавите-членки. Оформила е един вид обща доктрина, по същество доктрината, която Съдът в Люксембург и Съдът в Страсбург заедно се стремят да установят за в бъдеще при тълкуването на правата на човека.

Затова считаме, че е напълно оправдано Европейският съюз да подпише Конвенцията. Нещо повече, смятаме, че това ще защити не само гражданите на държавите-членки, но и лицата, които идват от страни извън Европейския съюз и са със статут на чужд поданик, тъй като Европейската конвенция за защита на правата на човека защитава всеки, който е под юрисдикцията на държава-членка, и в бъдеще всеки, който е под юрисдикция, определена от решения на Европейския съюз. Следователно, не само гражданите на

държавите-членки, но и тези, които не са техни граждани, ще бъдат защитени от Конвенцията, ако Европейският съюз я подпише.

Радваме се, че има консенсус относно това, колко важно е да вървим напред с мандата, представен от Европейската комисия, и че ще има парламентарно заседание по темата, както обяви г-н Jáuregui, и искам да използвам възможността да поздравя него и останалите докладчици, г-жа Gál и г-н Preda. Също така искам да кажа, че намерението на испанското председателство е мандатът – на основата на текста, изпратен от Комисията, който трябва да бъде договорен с Европейския съвет – да бъде приет от Съвета на министрите на правосъдието и вътрешните работи на 4 юни.

Вивиан Рединг, *заместник-председател на Комисията*. – (EN) Г-н председател, първо ще кажа, че съм напълно съгласна с отговорите на испанското председателство на някои от въпросите на колегите в залата. Няма да ги повтарям, тъй като бих казала същото.

Позволете ми само да благодаря на колегите, които по много положителен начин подчертаха значението на основните права, които са основата на нашия Съюз. Утвърждаването на основните права на всеки един гражданин може само да означава укрепване на истинските ценности на нашата Европа.

Искам специално да благодаря на двамата докладчици, които свършиха много важната задача да постигнат съгласие в Парламента относно основния мандат, но основният мандат, както беше посочено в залата, е само началото, защото ни предстои преговори. Преговорите със сигурност ще отнемат много време, а когато ги завършим, трябва да започне процесът на ратификация.

Така че, г-н председател, предвиждам, че ще трябва да идвам много често – с удоволствие, разбира се – в залата, за да докладвам за състоянието на нещата, за напредъка, за проблемите и решенията им. Сигурна съм, че Парламентът ще ни помогне да постигнем общата цел, която е Европа на ценностите и правата.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Philip Claeys (NI), *в писмена форма*. – (NL) Като Европейски парламент трябва да гарантираме, че присъединяването на ЕС към Европейската конвенция за правата на човека няма да засили сегашната тенденция съдии от Съда на Европейските общности и Европейския съд по правата на човека да отменят решенията, взети демократично от държавите-членки, например в областта на убежището и имиграцията. Мога да цитирам доста скорошни примери. Съдии, които не са избрани и следователно не трябва да се отчитат пред никого, все по-често пречат на законодателната и изпълнителната власт на държавите-членки. Това е пагубно и засилва демократичния дефицит в Европейския съюз.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Присъединяване на Европейския съюз към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи е предложение, което присъства в дневния ред на Европейския парламент от дълго време. Договорът от Лисабон, който предоставя правно основание, позволява започването на преговорите. Това е много важна крачка, която гарантира по-ефективно прилагане на основните права на гражданите на Европейския съюз.

Трябва да сме наясно, обаче, че ни предстои много работа, преди Съюзът да стане страна по Конвенцията. Възникват много въпроси от правен характер, на които ще трябва да се отговори по време на преговорите. Сред тях са: Съюзът само към Конвенцията ли следва да се присъедини или и към протоколите? Как ще се реши въпросът за представителството на Съюза в структурите на Съвета на Европа? Накрая и най-важното, какви ще са отношенията между двете съдилища – Съда на Европейските общности в Люксембург и Съда по правата на човека в Страсбург?

Нека не забравяме, че основен принцип на правната система на Европейския съюз е изключителната компетентност на Съда на Европейските общности да тълкува правото на ЕС. Радвам се, че новоучредената Комисията отдава приоритет на въпроса за присъединяването към Конвенцията и изготви препоръка за започване на преговори. Най-важното сега е държавите-членки да постигнат съгласие по основните въпроси, така че преговорите да протекат плавно.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) С Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ) ЕС си създава някои проблеми. Например, предполагаемото нарушение на Конвенцията във връзка с принудително репатриране на африканските бежанци от Италия. В този случай беше размахана тоягата на Женевската конвенция за статута на бежанците, макар че защитата на бежанците

изрично се отнася и до преследването на политическа или религиозна основа. Днес това са главно икономически имигранти. Опитваме ли се да се договорим приемането им през обиколен маршрут?

Като цяло нашата провалила се интеграционна политика от последните няколко десетилетия се стоварва обратно на главите ни. Европейският съд по правата на човека в ЕС вероятно ще наложи минарета и фереджета на Европа и някои процедури вече са в ход; трябва ли, обратно, кръстът да излезе от стените на училищата и може би след това от комплектите за първа помощ, печатите, гербовете и националните знамена? В действителност свободата на религията трябваше да се прилага срещу държава, която забранява публичното изповядване на религия. А не местното население да се отрече от западното си наследство, за да се чувстват няколко лица добре. Съхранението на данните вероятно също ще бъде несъвместимо с ЕКПЧ. Възниква въпросът дали сегашният план за спиране на детската порнография в интернет ще е съвместим с Конвенцията, особено когато интернет се използва от развлекателната индустрия като възможност за инсталиране на филтри за авторско право, а по-голямата част от уебсайтовете са с произход от САЩ и следователно не са предмет на правото на ЕС, така че коренът на проблема за злоупотребите, остава незасегнат.

Cristian Dan Preda (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Като докладчик на комисията по външни работи във връзка с присъединяването на ЕС към Европейската конвенция за защита на правата на човека, се запитах, както и други колеги, до какво всъщност води това решение. Смятам, че отговорът е следният. Присъединяването осигурява допълнителна външна проверка на зачитането на правата на равнище ЕС. Помага за укрепване на обществения ред в Европа, основан, както всички знаем, на правата на човека, демокрацията и върховенството на закона. И накрая, присъединяването осигурява на ЕС допълнително доверие във външните отношения.

От друга страна, трябва да сме наясно, че има редица въпроси, които очакват отговор. Коя област се покрива от присъединяването? Само Конвенцията или и нейните допълнителни протоколи? Под каква форма ще е представен ЕС в структурите на Конвенцията? Каква роля ще играе Парламент при назначаването на съдиите на ЕС в ЕСПЧ? Твърдо считам, че всички тези въпроси ще намерят отговор скоро.

Joanna Senyszyn (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Европа все още не разполага с ефективна система за защита на правата на човека. Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ) е най-важният инструмент за защита на правата на човека и основните свободи в Европа. Тя има много голямо значение за гражданите на моята страна, които десните правителства лишиха от защита на основните права, гарантирани от Хартата на ЕС за основните права. Европейският съд по правата на човека в Страсбург, който подкрепя Конвенцията, е разгледал над 100 000 дела от учредяването си. Броят на делата се увеличава значително от година на година. През 2009 г. са подадени почти 60 000 жалби пред Съда, което представлява ръст от 20% в сравнение с 2008 г. Държавите-членки не бързат да признават решенията на Съда. Ако го правеха бързо и ефективно, броят на жалбите щеше да намалее значително. Присъединяването на Съюза към ЕКПЧ ще бъде допълнителен стимул за насърчаване на ефективното прилагане на решенията на Съда – институция, която подкрепя правата на гражданите и им дава възможност да потърсят правосъдие. Съответствието на нормативни актове с текста на Конвенцията ще се контролира от Съда. Във връзка с това решенията на Съда следва да намерят израз и в политиката на ЕС. Може би така полската десница ще разбере, освен всичко останало, че държавата следва да гарантира религиозна неутралност в държавните учебни заведения, където се изисква присъствие на учениците, независимо от тяхната религия (от решението на Съда по делото Lautsi срещу Италия).

21. Електрически превозни средства (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и на Комисията относно електрически превозни средства.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, госпожи и господа, г-н член на Комисията и заместник-председател на Комисията, г-н Таяни, както знаете, европейската промишленост като цяло беше сериозно засегната от световната икономическа и финансова криза и в този изключително тежък климат за всички сектори от икономиката, в това число и за промишлеността, смятаме, че най-важният приоритет на Европа е да възстанови растежа и заетостта.

Днес чуваме добри новини в прогнозите на Комисията относно възстановяването, което протича в целия Европейски съюз. Макар възстановяването да не е голямо, в крайна сметка това е възстановяване, и по-конкретно то трябва да означава активност в промишлеността.

Смятаме, че промишлеността — и съм сигурен, че тук сме на едно мнение със заместник-председателя на Комисията, тъй като наскоро говорихме по въпроса и той е съгласен с нас — е и трябва да бъде незаменима

движеща сила за растежа и възстановяването на европейската икономика. Затова трябва да подкрепим европейската промишленост.

Европейската промишленост — повтарям — може да има движеща роля в икономиката и за да бъде случаят такъв, най-напред трябва да защитим промишлената си тъкан от тежкия икономически климат, на който сме изложени, и на второ място, трябва да подобрим конкурентоспособността на европейската промишленост. С други думи, европейската промишленост трябва да се върне към водеща позиция и конкурентоспособност на световния пазар; тя трябва да подкрепи иновациите и развитието на нови технологии. В това отношение, както и за много други неща, много е важно отговорът на предизвикателствата да има европейско измерение и европейска насоченост.

В рамките на сектора на промишлеността трябва да поставим специално ударение върху отраслите с най-голям капацитет за въздействие и растеж. Един от тях безспорно е отрасълът, произвеждащ превозни средства, с големия си капацитет за пренасяне на технологии към други дейности, въздействието си върху заетостта, експортните си възможности и потенциала си за растеж. Поради това е важно да се съсредоточим върху отрасъла, произвеждащ превозни средства, в който, по собствени данни на Комисията, в Европа пряко или косвено са заети 12 млн. души и е основният частен инвеститор в научни изследвания, развойна дейност и иновации, с вложения от 20 млрд. евро годишно.

В рамките на европейския автомобилен парк, който може да наброява 270 млн. превозни средства към 2030 г., има един тип превозни средства, който трябва да бъде поставен в центъра на вниманието за постигане на целите, за които говорих по-горе. Става дума за електрическите превозни средства, които са един от основните примери за новаторските стратегии, които трябва да бъдат разгледани за отрасъла.

Поради това испанското председателство включи развитието на електрическите превозни средства сред приоритетите в дневния си ред, като предпочитан алтернативен начин за транспорт, с цел да се намали зависимостта ни от изкопаемите горива на основа петрол в транспортния отрасъл и така да извършим еднозначен и решаващ преход към енергийно ефективна и екологосъобразна транспортна система. За да бъде постигнато това, Съветът смята, че е необходима глобална стратегия за развитие на технологиите, включително в този случай на електрическата технология.

Следователно Съветът подкрепя разискването по възможните мерки, които трябва да бъдат приети, за да се насърчи производството на електрически превозни средства от европейската промишленост и така на 8 и 9 февруари ние пренесохме разискването на неформалното заседание на Съвета по конкурентоспособност в Сан Себастиан. Това беше едно наистина интензивно разискване, в хода на което бяха определени три централни сфери на работа: първо, насърчаване на водещ европейски пазар в производството на електрически превозни средства и акумулатори за тях; второ, подпомагане усвояването и приемането на електрическите превозни средства като начин на транспорт, подобен на конвенционалните автомобили, довеждането им до същото равнище или стремеж това да се постигне в бъдеще, тъй като до момента те не са на същото равнище и ще мине известно време, докато те го постигнат; и на трето място, осигуряване на условия за създаване на единен пазар на електрически превозни средства.

Поради това беше договорено да се покани Европейската комисия да състави план за действие. В отговор на поканата Комисията — както г-н Таяни ще обясни по-късно — публикува своята Европейска стратегия за чисти и енергийно ефективни превозни средства в съобщение, издадено на 27 април, в което се говори за електрически технологии, други алтернативни технологии в тази област и други въпроси. Бихме желали да има някои изводи на Съвета по конкурентоспособност през май относно съобщението на Комисията, представено на 27 април, и такова е намерението ни.

Накратко, убедени сме, че трябва да преследваме целите на стратегията и, в нейните рамки, целите на плана за действие за 2010-2012 г., така че широките области на действие да бъдат превърнати в 15 конкретни действия, които също бяха предложени от Комисията, за да се поставят основите за въвеждането на електрическите превозни средства.

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. — (IT) Г-н председател, г-н Лопес Гаридо, както току-що каза испанското председателство, миналата седмица Комисията, госпожи и господа, прие съобщение относно чистите и енергийно ефективни превозни средства и аз имах удоволствието да представя текста като приоритетен въпрос именно пред членовете на комисията по промишленост, изследвания и енергетика по време на изслушване миналата сряда.

Съобщението покрива две основни теми: първа част относно усъвършенстването на традиционните двигатели с вътрешно горене и втора част, насочена към приемане на пътна карта за насърчаване и улесняване на широката

употреба на съвременни технологии по отношение на превозни средства със свръхниски емисии на парникови газове, водородни превозни средства, превозни средства на биогориво, хибридни превозни средства и 100% електрически превозни средства. Именно електрическите превозни средства са темата на разискването тази вечер и на резолюцията, по която Парламентът се готви да гласува утре.

Всеки, който е следил внимателно развитието на нещата, засягащи автомобилната промишленост, ще се съгласи, че е постигнат безпрецедентен консенсус в подкрепа на електрическите превозни средства. Решаващи моменти бяха заседанието на Съвета на министрите в Сан Себастиан при испанското председателство, националните програми за електрическа мобилност и автомобилните изложения не само в Европа, а и в Детройт и Пекин.

Вече знаем, че европейските производители на автомобили ще пуснат първите изцяло електрически превозни средства и зареждащи се хибридни превозни средства на пазара през 2011 г., като в същото време ще продължат да произвеждат по-съвременни конвенционални превозни средства с висока енергийна ефективност. Още по-важен е фактът, че тези чисти автомобили не само предизвикват любопитство в демонстрационните зали на търговците, но също и с нетърпение се очакват от европейските потребители, които ясно изразиха предпочитанията си към по-малки и по-екологосъобразни превозни средства.

Искам накратко да онагледя за залата съдържанието на стратегията на Комисията: стратегията включва повече от 40 конкретни мерки и искам да се възползвам от възможността да онагледя пред вас трите, които бяха определени от заинтересованите страни като основни приоритети, с които Комисията трябва да се занимае, а именно стандартизация, финансови стимули и научни изследвания.

Стандартизирането на електрическите превозни средства е от основна важност, за да се осигури европейските граждани да могат да презареждат своите превозни средства, когато прекосяват граници; така наречената оперативна съвместимост е съществено изискване, ако очакваме потребителите да прегърнат безрезервно новата технология и оттам да бъде гарантирано приемането на електрическите превозни средства на масовия пазар.

Ето защо в съобщението се изразява очакване Комисията да работи с европейските органи по стандартизация, въз основа на един уеднаквен процес на стандартизация, за приемане на единно решение за оперативна съвместимост, за работа по рисковете за безопасността и за разглеждане на една интелигентна система за зареждане за зарядните устройства на електрическите превозни средства. Стандартът трябва да включва съществуващите технически решения и, разбира се, да гарантира безопасност и достъпна цена за потребителите.

Убеден съм, че трябва да впрегнем натрупаната инерция, за да изберем едно наистина единно европейско решение, основано на принципите на нашия вътрешен пазар. Ако пропуснем тази възможност, може да се намерим на един разпокъсан пазар за много години; това не само би било лошо за потребителите и европейските предприятия, но също така би било неразумно, предвид многобройните конкурентни международни начинания.

Колкото до финансовите стимули, от друга страна, госпожи и господа, те вече са въведени от различни държави-членки. В някои случаи стимулите важат изрично за електрическите превозни средства, докато в други случаи те са свързани с ниски емисии на CO₂. Комисията няма намерение, разбира се, да принуждава държавите-членки да предлагат стимули, но тя желае да координира обмена на информация и да предложи набор от насоки по тази тема, за да не се допусне именно раздробяване на пазара.

Третият елемент са научните изследвания: Комисията възнамерява да се стреми да осигури европейските научни изследвания да постигнат целта да имаме чист и много енергийно ефективен транспорт. Тя ще подпомага научните изследвания във всички технологични сектори, като в същото време уеднаквява и опростява процедурите за получаване на европейски субсидии.

Ще приключа, като наблегна на въздействието, което стратегията ще има; то ще излезе далеч извън рамките на автомобилната промишленост. Споделям мнението на испанското председателство: тук сме, за да проучим стратегия, ще рече тази, която се съдържа в документа „Европа 2020“, предложен от Комисията и одобрен от Съвета, която поставя политиката относно промишлеността и предприемчивостта в сърцевината на стратегията за излизане от кризата и за създаване на благоденствие и насърчаване развитието в нашето общество през идните години. Мерките, които се вземат в полза на автомобилната промишленост, за да може тя със сигурност да прави иновации, но и също да се конкурира на международния пазар, са част от стратегията за запазване на промишлеността, както и на тези малки и средни предприятия, които са в орбитата на едрата европейска промишленост, която всъщност се явява един от стълбовете на едрата промишленост.

Поради това смятам, че работата, която извършваме за откриване на нови перспективи пред автомобилната промишленост, е една похвална инициатива и със задоволство чух думите на испанското председателство, което приветства съобщението от Комисията. Комисията иска, заедно с Парламента и Съвета, да проучи стратегия, която да позволи на нашата европейска промишленост, нашата европейска система на предприемчивост, да се развива, защото, както посочва Договорът от Лисабон и както всички ние сме убедени, силният пазар е най-добрата движеща сила за наличието на стабилна социална политика.

Без стопанската дейност и без промишлеността не можем да мислим за запазване на работните места или за запазване правото на труд на нашите съграждани.

Pilar del Castillo Vera, *от името на групата PPE*. – (ES) Г-н председател, г-н член на Комисията, г-н Лопес Гаридо, това е разискване по въпрос, по който общо взето има доста съгласие, така че то не е от разискванията, в които има коренно различни позиции, а по-скоро позициите се различават само по използваните термини. Чухме това в изказването на г-н Лопес Гаридо и в изказването на члена на Комисията и то е отразено в резолюцията, която утре ще бъде подложена на гласуване в Парламента с подкрепата на всички политически групи.

Като казвам това, има редица проблеми за решаване преди електрическите превозни средства да станат напълно ефективни и задачата, която сега стои пред нас, е да се съсредоточим върху това как можем да решим тези проблеми възможно най-скоро, така че електрическите превозни средства също да могат да станат част от цялостния проект за постигане на по-устойчиво и по-ефективно потребление на енергия.

В този смисъл искам да наблегна на един от въпросите, които бяха споменати, а също фигурира и в резолюцията, а именно въпросът за научните изследвания. Все още има редица основни проблеми, свързани с ефективността на акумулаторите и зареждането им, както и проблеми във връзка със стандартизация, оперативна съвместимост и така нататък, по които има още много работа.

За да може тази проблематика да бъде изучена възможно най-скоро, смятам за съществено, както и при толкова много други аспекти, свързани с енергетиката и други въпроси, усилията да бъдат насочени към научните изследвания. Това наистина изисква огромно усилие от финансова гледна точка както от европейските институции, така и от националните институции.

Teresa Riera Madurell, *от името на групата S&D*. – (ES) Г-н председател, преди всичко искам да поздравя испанското председателство от името на моята група за оправданото включване на електрическите превозни средства сред неговите приоритети и също Комисията и г-н Таяни, които приеха предизвикателството.

Това е, защото, госпожи и господа, способността да се навлезе в отрасъла бързо с качествени, стандартизирани продукти, ще определи бъдещите лидери на един много конкурентен пазар.

Съгласни сме, г-н Таяни, че за да успеем, е от съществено значение да има стандартизация на инфраструктурите и методите за зареждане. Обаче как да ускорим стандартизацията с цел да не допуснем този въпрос да забави въвеждането на електрически превозни средства в Европейски съюз? Съгласни сме, че е от съществено значение да подпомагаме научните изследвания и развойната дейност с цел да намалим разходите и да подобрим ефективността, тъй като вече имаме значителна външна технологична зависимост. Интересуваме се да разберем какви мерки ще бъдат взети на европейско равнище за насърчаване на научните изследвания, особено по отношение на акумулаторите.

Завършвам с въпрос към г-н Таяни. Комисията е склонна да говори общо за превозните средства с чисто задвижване. Обаче технологията за електрическа тяга е най-развитата. Производителите имат широко разнообразие от модели и скоро ще започнат да ги предлагат. Не смятате ли, че електрическите превозни средства могат да бъдат въведени в Европа много по-рано от другите форми на чисто задвижване? Не смятате ли, че е реалистично да се очаква електрическите превозни средства да бъдат широко разпространени в Европа към 2015-2020 г.?

Jorgo Chatzimarkakis, *от името на групата ALDE*. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, благодаря Ви за изявлението. Много съм признателен за инициативата на испанското председателство — и това е едно изцяло испанско събитие, доколкото виждам — да се приеме тази поредица от предложения и тя да играе водеща роля в това отношение.

„Електромобилността“ трябва да играе възлова роля в бъдеще. Но, както всички знаем, все още сме далеч от постигане на всеобхватна „електромобилност“. Поради тази причина не трябва да допускаме грешката да се създаде рекламна истерия около електрическите автомобили, на лозунгите на която да не можем да отговорим в политическо отношение. Поради това не трябва да се отказваме от ориентацията си към конвенционалните

средства за придвижване, тъй като е вероятно петролът да продължи да служи като гориво за нашата мобилност още дълго време.

Следните точки са от възлово значение.

Първо, както Вие и всички други оратори казахте, нужна е европейска стратегия за разработка на стандарти. САЩ и Китай работят заедно върху съединителните устройства за зареждане с ток. Не трябва да изоставяме в това отношение. Трябва да имаме водеща роля и да не допуснем европейската суета да вземе връх. Французите ли са по-бързи или германците, или испанците? Всички трябва да работим заедно, а Комисията със сигурност трябва да ни води. Трябва да разработим икономични акумулатори с високи параметри.

Второ, трябва да разпрострем покритието на мрежовата инфраструктура във всички райони. За нас означава, че трябва да съсредоточим върху това възможностите си за субсидии по един по-целенасочен начин в областта на сближаването, в регионите и също към развитието на селските райони. Гражданите трябва да могат да имат „електромобилност“ през границите, в противен случай те няма да използват този вид транспорт.

На трето място, трябва също да вземем електрическите превозни средства под внимание при нашите изчисления на емисиите на CO₂. Производителите на автомобили, които в момента правят изчисления на парка, не могат все още да включват електрическите превозни средства. В бъдеще трябва да се научим да ги отчитаме.

На четвърто място, трябва да осигурим данъчни облекчения за електрическите превозни средства в цяла Европа. Това важи по-конкретно за акумулаторите, които все още са най-скъпата част. Трябва да бъдат проведени научни изследвания в тази връзка, но и да уеднаквим и данъците си.

Michael Cramer, от името на групата Verts/ALE. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, движението на превозни средства в Европа причинява около 30% от емисиите на CO₂, като на пътния транспорт се пада най-голямата част от това. Следователно избягването, смяната на вида транспорт и усъвършенстването са на дневен ред. Трябва да бъдат намерени най-екологосъобразните технологии за задвижване за превозните средства. Електрическите превозни средства включват влакове, трамваи, автобуси, автомобили и велосипеди. Предпоставката за това е обаче да няма възраждане на опасната ядрена енергия, което е причината производството на възобновяема енергия да е *непременно условие* (*conditio sine qua non*). Освен това резултатът от целия цикъл от производство през използване до отпадъци и рециклирането им трябва да бъде положителен. Само тогава ние, в групата на Зелените/Европейски свободен алианс, ще бъдем в състояние да подкрепим „електромобилността“.

Замяната на сегашния автомобилен парк с електрически превозни средства нито ще реши проблема с натоварването, нито ще опази климата. Автомобилният транспорт има пет недостатъка: шумът, замърсителите, статистиката за злополуките, разходите и използването на земята. В най-добрия случай електрическите превозни средства ще решат проблема с емисиите. Дори само площта на използваната земя е огромна. Поради тази причина Германия например се зае да наложи земята, запечатвана под бетон и асфалт всеки ден, да бъде ограничена до 30 хектара след 2020 г. Сега цифрата е 117 хектара дневно. Следователно броят автомобили трябва да бъде намален. За останалите автомобили и също за влаковете, автобусите, трамваите и електрическите велосипеди са необходими най-екологосъобразните технологии. Ако това се окаже „електромобилността“, ще бъде необходима европейска и международна стандартизация.

Зелените ще гласуват в подкрепа на резолюцията.

Edvard Kožušník, от името на групата ECR. – (CS) Отделих доста време за проучване на проблема на регулацията и бюрокрацията в собствената ми страна. Повечето от вас вероятно ме познават само благодарение на пробега ми с велосипед от Прага до Европейския парламент в Страсбург, който беше с дължина от 866 км. Обаче повечето от вас не знаят, че в Прага аз се придвижвам с електрически велосипед. Не съм екологичен екстремист. Използвам го от практически съображения, защото ми е изгодно, тъй като в трафика в Прага той е по-бърз и мога да се возя на него, облечен в костюм. Според мен това е начинът, по който трябва да подхождаме към въпроса за стандартизирането на електрическите превозни средства.

Имам честта тук да бъда докладчик от комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите за доклада от ЕП относно стандартизацията и нормализацията. Ще организирам изслушване по тази тема през юни с участието на члена на Комисията Таяни и съм доволен, че той намира това за важно. Там със сигурност ще има повече възможност за дискусия. Днес Европа, повече от когато и да било, трябва да бъде конкурентоспособна и се нуждае от иновации. Обаче стандартите са само един от лостове за подпомагане на промишлеността. Лично аз съм съгласен с представителите на промишлеността, че регламентите на Брюксел относно въвеждането на електрическите превозни средства предвещават гибел. Натискът за иновация трябва

да идва не от регламентите, а от търсенето. Ако се разработват по заповед, превозните средства ще бъдат неприемливо скъпи и никой няма да ги купува. Между другото, електрическият велосипед, с който се придвижвам, е направен в Китай.

Marisa Matias, от името на групата GUE/NGL. – (PT) Г-н председател, г-н член на Комисията, г-н Лопес Гаридо, според мен наистина е важно да помислим по въпроса за електрическите превозни средства и да го разискваме задълбочено. Много от въпросите, които исках да спомена, вече бяха повдигнати тук. При все това искам да кажа, че е важно, защото трябва от самото начало да мислим за този въпрос в рамките на модела за развитие, който имаме в момента, а въпросът за електрическите автомобили е основен, за да можем да преосмислим този модел, било то от гледна точка намаляване зависимостта от изкопаемите горива, или от гледна точка намаляване емисиите от въглероден диоксид, както вече беше споменато, или от гледна точка по-голяма енергийна ефективност и укрепване на потенциала за използване на енергия от източници, които не се възобновяват.

Има обаче две неща, които според мен са от абсолютно основно значение. Не можем да разглеждаме никоя от тези стратегии, освен ако, преди всичко, те не бъдат включени в една по-широка стратегия за мобилност, която излиза извън автомобилния отрасъл и включва и други начини на транспорт. Тя трябва да бъде много по-широка; в противен случай няма да решим проблема. Второ съображение, което също е много важно, е, че трябва да държим сметка за кризата, която преживяваме. В контекста на криза трябва да използваме възможността да преобразуваме и преквалифицираме пазара на труда, за да се избегнат отрицателни социални последици. Не можем да понесем още отрицателни социални последици, затова призовавам стратегията да бъде приемана и разглеждана по един интегриран начин, както се опитваме да направим в предложението за резолюция, което предлагаме на Парламента като група утре.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Г-н председател, когато г-н Форд произвел първия си автомобил, той заявил, че автомобилът му се предлага във всякакъв цвят, стига да е черен. Нищо не се е променило особено оттогава. Автомобилът се предлага във всякакви модели, стига да е екологосъобразен. Нямам нищо против екологосъобразността, но в наши дни благодарение на политиките от левията вече не можем да си позволим околна среда. Потребителят плаща скъпо и прескъпо и това се замъглява от всевъзможни държавни помощи, но околната среда би била много скъпа и неикономична, ако всички субсидии, плащани от данъкоплатеца, бъдат отнети. Сега искаме стандартизиран електрически автомобил в Европейския съюз.

Нидерландската Партия на свободата не мисли, че това е нещо, с което трябва да се занимава Европейският съюз, по-скоро това е грижа на промишлеността. Освен това в момента електрическите превозни средства са безполезни. Акумулаторите и техният живот са все още твърде ограничени и съдържат изключително вредни вещества. Ако очакваме в близко бъдеще милиони хора да започнат да включват вечер за презареждане електрическите си превозни средства, всички предприятия ще задействат тутакси и светлините ще изгаснат, съвсем буквално, защото енергийните ни системи няма да могат да поемат товара. Нещо повече, всичката тази допълнителна енергия за електрическите превозни средства ще трябва да бъде произведена от допълнителни електроцентрали.

Накратко, следователно електрическото превозно средство е прекалено скъпо и замърсяващо, поставя прекалено тежко бреме върху капацитета на мрежата, а като цяло няма и кой знае какъв външен вид независимо дали е черно. Следователно ние не искаме европейска стандартизация на електрическото превозно средство — нито сега, нито когато и да било.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, госпожи и господа, първо и най-важно искам да ви помоля да не обръщате внимание на невероятно глупавите бележки, направени от предишния оратор. Като казвам това, искам да посоча, че — както вече каза председателят — автомобилостроенето е най-важният промишлен отрасъл в Европейския съюз и ще остане изключително важен за работодателите, служителите и за работните места. Мисля, че трябва да преминем към електрически превозни средства възможно най-скоро, както вече каза членът на Комисията. Ето защо сега трябва да приложим плана за действие, който Вие, г-н член на Комисията, предложихте преди една седмица.

Ще отбележа три приоритета от вашия план за действие. Преди всичко самите служители. Те явно трябва да преминат обучение, така че да могат да работят с новите технологии, и на това вече сериозно сме наблегнали в нашата резолюция. Подчертавам този конкретен въпрос пред вас. Искаме да бъде положено сериозно усилие по отношение на обучението, особено чрез Европейския социален фонд.

Второ, г-н член на Комисията и г-н председател, превозните средства на бъдещето, и по-конкретно електрическите акумулатори. Въпросът вече беше повдигнат тук, но важноста му не може да бъде преувеличена. Ние, като Европейски съюз, имаме амбицията да заемем водеща позиция в света и ако не друго, да не изоставяме

от китайците. Ако искаме да постигнем това, акумулаторната технология трябва да бъде абсолютен приоритет на седма и осма Рамкови програми за изследователска и развойна дейност. Ще се наложат някои размествания там и на това трябва да се постави ударение.

На трето място, инфраструктурата за зареждане. Противно на казаното от предишния оратор, трябва да подготвим европейски стандарт до края на следващата година и това е включено в плана Ви. В противен случай ще затънем в един разпокъсан пазар. Г-н член на Комисията, г-н председател, госпожи и господа, сега имаме уникална възможност да дадем силен тласък на създаването на нови работни места в Европа и да не допуснем да бъдем залети от продукти и части, направени в Китай. Все още не е късно да се избегне това.

Judith A. Merkies (S&D). - (NL) Г-н председател, г-н член на Комисията и г-н държавен секретар, имам няколко бележки: технология, неутралност, стандартизация, интелигентно измерване и суровини. Позволете ми най-напред да поздравя Комисията за възприетия от нея технологично неутрален подход. Подкрепям това, тъй като енергийната ефективност при автомобилите трябва да се регламентира посредством амбициозно законодателство за емисиите от CO₂ и трябва да изберем „зелена“ технология. Технологията сама ще се избере. За Парламента е нормално да раздава комплименти и аз с радост правя това, но с Ваше позволение, г-н председател, ще запазя похвалите си за следващия път, защото смятам, че Комисията е доста закъсняла със своята стандартизация на електрическите превозни средства. Вие говорихте за свързващите елементи при зареждане, но като цяло реално акумулаторите не бяха споменати. Стандартите ще са готови едва през 2012 г. и може би ще започнат да се прилагат чак през 2013 г. Бих ли могла да предложа да направите всичко по силите Ви за ускоряване на нещата?

Вие въобще не споменахте за интелигентните измерващи устройства в автомобилите, а все пак говорихте за интелигентно зареждане. Бих ли могла да поискам от Вас да направите необходимото интелигентните измерващи устройства да бъдат включени в следващото Ви съобщение, тъй като това е единственият възможен начин за управление на мобилността и налагането на данък върху енергията, ако стане необходимо. Сега за суровините, Вие говорихте за най-различни възможности но, честно казано, литият не се намира в големи количества. Бих ли могла следователно да поискам да удвоите усилията си и да проведете повече научни изследвания, за да се намерят алтернативи на този оскъден материал.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Г-н председател, на Европейския съюз е необходима координация на научните изследвания, дейността по иновация и обединяване на инвестициите, за да се стимулира развитието на технологиите за горивата при електрическите превозни средства. Европейският пазар ще трябва да ускори изграждането на инфраструктурата за презареждане на акумулатори и също да осигури финансови стимули за потребителите да закупуват електрически превозни средства.

Стандартизацията на превозните средства и осигуряването на пълната им съвместимост на европейския пазар е от съществено значение. В своите приоритети, особено на заседанието в Сан Себастиан през февруари тази година, испанското председателство ясно посочи необходимостта от разработване на единна позиция както в Европа, така и в цял свят. Надявам се европейските конструктори да спомогнат идеите на Стратегия 2020 да станат реалност, като създадат съвременни решения за свързването на електрическите превозни средства към интелигентни електрически мрежи.

При все това не трябва да забравяме, че промените, които са пред нас, трябва да се внасят по един балансиран начин, с подходящи мерки за хармонизация и използване на източници на енергия, които вече съществуват в автомобилната промишленост, като пропан, бутан и природен газ, всеки от които има екологични предимства. Електрическите превозни средства, тяхното значение за продължаващия процес на декарбонизация и тяхната ефективност трябва да бъдат най-подробно анализирани от гледна точка на емисиите на въглероден диоксид.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н VIDAL-QUADRAS

Заместник-председател

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, Европейският съюз предприема мерки за намиране на нова алтернатива на традиционните превозни средства: електрическите превозни средства. Благодарен съм за това на испанското председателство, а именно за включването на този важен въпрос в неговия политически дневен ред. Благодаря също на члена на Комисията Таяни за бележките, които направи.

Много държави-членки инвестират в и полагат усилия за този вид чиста технология, но Европа със сигурност трябва да преосмисли инфраструктурата, определенията на стандартите за безопасност, системите за презареждане и оперативната съвместимост. Голям напредък вече е постигнат по отношение намаляването

на емисиите на CO₂ от автомобилите и се надявам, че с помощта на иновациите електрическите превозни средства скоро ще станат достъпен метод за превоз за обществеността.

Особено важно е да бъдат подкрепени новите технологии, когато предизвикателството е да има икономика с ниски емисии на въглероден диоксид. Отстъпките обаче не трябва да са в ущърб на традиционната автомобилна промишленост, която е направила и продължава да прави много в подкрепа на устойчивата мобилност.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Г-н председател, приветствам неотдавнашното съобщение относно чистите и енергийно ефективни превозни средства. Навлизането на електрическите превозни средства на пазара би могло да се яви конкурентно предимство на европейската промишленост. Не трябва обаче да забравяме, че Европа в момента е лидер в автомобилния отрасъл и не можем да изложим конкурентното си предимство на риск.

Следователно призовавам Комисията и държавите-членки да разработят условията, необходими за формирането на вътрешен пазар на електрически превозни средства. Искам също да предупредя за необходимостта от уеднаквяване на стандартите за акумулаторите и от съвместими станции за презареждане в различните държави-членки. Важно е също да бъдат създадени данъчни стимули с подходящи цени на електричеството за клиентите. Друг съществен фактор ще бъде модернизацията на електроенергийните системи. Призовавам за по-големи инвестиции в научни изследвания и развойна дейност при интелигентни електроенергийни системи и технологии за акумулатори, за да бъдат по-ефективно използвани суровините в акумулаторите. Следователно изисквам да бъдат положени всички усилия, за да запази Европа водещата си роля в автомобилостроенето.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията и аз искам да благодаря на испанското председателство и на Комисията за извеждането на темата за „електромобилността“ на преден план. Аз също съм на мнение, че можем да използваме „електромобилността“ за възраждане на икономиката на мобилността в Европа, и трябва да направим това, за да създаваме стойност и да запазим работните места.

Обаче — ако използвам една друга метафора — трябва да натиснем педала на газта, защото въпросът за „електромобилността“ засяга много области на политиката. Това е, разбира се, въпросът за стандартизацията, технологията, но също и за вписването на „електромобилността“ в цялата транспортна система, тъй като може да станат необходими нови форми на мобилност, особено в градските райони. Енергията трябва да бъде възобновяема и са необходими суровини, така че и търговията ще се повлияе. Следователно искам от Вас, г-н член на Комисията, може би да включите „електромобилността“ в бъдеще в работата след инициативата „CARS 21“.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Г-н председател, г-н член на Комисията, вчера залата беше изпълнена от кметове, които се присъединиха към Конвента на кметовете с цел да поемат реален ангажимент за икономика с ниски емисии на CO₂. Това, което ме впечатли през цялото разискване, беше, че те са готови да предприемат конкретни действия в интерес на нашите граждани и да изпълнят ангажимента си. Разбира се, електрическото превозно средство е един чудесен водещ проект. Европа има традиция и добро име, когато стане дума за качество. Обаче от глобална гледна точка, и тук искам да Ви призова да погледнете данните за електрическите превозни средства за Китай, наистина трябва да превключим на по-горна предавка, както се казва в съобщението на Комисията.

Кметовете излязоха с идеята за интелигентни градове. Възможно е да се види, че има място за голям скок напред при електрическите превозни средства и при транспорта като цяло, особено в градовете. В този контекст стандартизацията на акумулаторите, станциите за презареждане и така нататък наистина е от голяма важност. Моята страна, Нидерландия, вече направи избор. Ние казахме „да“ на шепсел от Германия. Ето това е европейско мислене и заедно ще продължим по-нататък с шестконтактния шепсел на „Mennekes“. Всъщност трябва да следваме този начин на мислене и да съединим най-добрите си технологии.

Имам да кажа още две неща. Преди всичко, липсва ни една подходяща стратегия за комуникация. От самото си начало проектът е отлично средство за приближаване на Европа към нейните граждани и Европа може да показва това по-убедително. Хората няма да идват да гласуват на изборите и какво може да направи Европа в тази връзка?

Всъщност това е нещо, което заслужава означение Е („Европейско“): „Европейско електрическо“. Трябва да придвижим нещата напред, защото те ще позволят по-добро разпознаване от обществото на проектите от

този вид и в този процес ще ставаме „Е-устойчиви“. Работим по европейски проект, по запазването на работни места и по поемане на водеща роля, така че вероятно можем да бъдем малко по-ясни в комуникацията си.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Г-н председател, г-н Лопес Гаридо, госпожи и господа, благодаря Ви за доклада, г-н Таяни. Проектът за електрическо превозно средство датира от 2006 г.: всички институции са съгласни, че това е един обоснован проект. Европейският парламент вече даде становището си в този смисъл през 2008 г., Комисията издаде съобщение за интелигентните автомобили през 2006 г. и днес присъстващият член на Комисията полага сериозни и практически усилия да пусне тези автомобили в близкото бъдеще. Чух министър-председателя Сапатеро, когато представяше програмата си, буквално да цитира електрическите превозни средства като възлов приоритет за шестмесечния мандат на испанското председателство

Исках да повторя, че за тази възприемчивост трябва да бъде осигурена подобаваща практичност: практичност, от гледна точка задвижване, практичност, от гледна точка оборудване, и практичност, от гледна точка системи за презареждане, които са елементите, необходими за да могат електрическите превозни средства да работят сега и в бъдеще. Електрическите превозни средства имат предимството лесно да се включват в и излизат от движението по пътищата и не изискват голяма инфраструктура за производството им и затова смятам, че въпросът е от стратегическа важност. Имайте предвид също — имайте това предвид, г-н член на Комисията — съществуването на клетъчни прототипи с водородно гориво, които са също толкова важни.

Днес има вече хибридни автомобили на пазара, а хибридният модел е приложим и за електрически, и за водородни превозни средства: водород с метан и останалите с традиционни дизелови или бензинови съставки. Превозните средства с алтернативно гориво са печеливши идея; фактът, че пазарният им дял почти се е удвоил през 2008 г., го доказва. Но те все още съставляват едва 1,3% от всички регистрирани превозни средства. На правилан път сме, но времето, в което иновациите трябва да помогнат на околната среда и пазара на труда, изтича.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Г-н председател, г-н Таяни, в контекста на днешното разискване, искам да привлека вниманието към една нова опасност, която се появи с разпространението на електрическите и хибридни превозни средства. С една сума, в градски условия тези превозни средства са прекалено безшумни.

Парадоксално, ниското равнище на шум, което би могло да се сметне за предимство, може да бъде истинска опасност за децата и хората на възраст, и в частност за незрящите. Следователно отсега трябва да мислим как да предотвратяваме произшествия с участие на хибридни автомобили, тъй като единственият шум, който те предизвикват, е от движението на гумите им по асфалта. Затова трябва да отговорим на следните въпроси възможно най-бързо: трябва ли тези автомобили да причиняват шум и ако е така, какъв вид шум и колко силен трябва да бъде той? Не трябва ли вече да вменим като задължение на производителите да разработват системи за предупреждение, че приближава превозно средство, и да ги монтират като стандартно оборудване?

Председател. – Сега ще пристъпим към изказвания по процедурата с вдигане на ръка и ще обясня критериите, които ще следвам, така че никой да не се обърка и да не е недоволен после.

Все още имаме много точки в дневния ред. Затова ще дам думата на петима колеги този път и ще дам предимство на тези от вас, които днес още на са се изказали по тази точка. Естествено ще третирам различните политически групи еднакво.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, ще бъда наистина съвсем кратък, не на последно място защото съм напълно съгласен с това, което казаха г-н Таяни и г-н Лопес Гаридо. Всъщност напълно ще се откажа от речта си, която бях подготвил, защото, г-н Лопес Гаридо, Вие започнахте разискване, което трябва да има развитие в рамките на Европейски съюз.

Да поясня какво имам предвид. Аз също ще остава настрана екологичните въпроси, свързани с електрическите превозни средства, за да говоря по проблемите на заетостта: Вие, заедно с г-н Таяни, споменавате факта, че ако Европа желае да се защити от страните с възникващи икономики и ако желае да стане еталон на международно равнище, тя не може да подцени научните изследвания и иновациите.

Истинският въпрос днес, който трябва да бъде разискван от Европейския парламент, е да знаем какъв вид Европа и какъв вид отношения между държавите-членки искаме. Като гледам, особено в моята комисия, склонността на държавите-членки да се конкурират една с друга, като намаляват данъчното бреме, казвам, че без съмнение изобщо не сме разбрали какво трябва да представлява Европа. Благодаря Ви, г-н Лопес Гаридо, благодаря Ви, г-н Таяни: научните изследвания и иновациите наистина могат да превърнат Европейския съюз в мозък на световната икономика.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) На шосейния транспорт се падат 28% от емисиите на замърсители, отделяни от отраслите, които не влизат в Схемата за търговия с емисии. Според сегашните законодателни разпоредби производителите на автомобили трябва да произвеждат само, не по-късно от 2020 г., превозни средства, при които равнището на емисии на замърсители не превишава 120 г CO₂/км. Освен това производителите на превозни средства могат да предоставят отстъпки в цената на купувачи, когато те подменят стари, не толкова „зелени“ автомобили, с такива, които са с по-ниски равнища на емисии на замърсители.

В резултат на това в Европейския съюз през 2009 г. беше наблюдаван ръст от 7% в търсенето на хибридни или електрически превозни средства. Тези превозни средства са особено подходящи за градско шофиране. Широкото използване на електрически или хибридни превозни средства зависи от степента на покритието, което осигурява инфраструктурата за снабдяването им с енергия. В това отношение стандартизацията на електрическите превозни средства става от жизнено важно значение.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, ограничаващите фактори, свързани с електрическите превозни средства — като, между другите неща, замърсяването, породено от производството на акумулаторите, трудностите при доставката на стратегически елементи като литий и ограниченият набор на превозните средства — правят нежелателно поемането на търговски или рекламни рискове.

Тези превозни средства се явяват обаче важна алтернатива, която трябва да бъде адекватно разгледана, въпреки проблемите. При все това те никога няма да стигнат до положение да заместят всички досегашни, задвижвани с изкопаеми горива, превозни средства.

Така обществото, основано на автомобила, както го познаваме днес, получи условна присъда. Ето защо има спешна необходимост, започвайки незабавно, да се увеличава ползването на всички видове обществен, колективен транспорт и те да бъдат направени достъпни за всички, особено формите, задвижвани с електричество: наземни и подземни железници, тежки и леки превозни средства, ускорени трамваи, тролей и така нататък. В средносрочен и дългосрочен план автомобилите — дори електрическите — ще трябва да поемат допълнителна и допълваща роля, за да се отговорят на конкретните нужди на семействата.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Електрическите превозни средства се разглеждат като един от начините да бъдат изпълнени строгите стандарти по опазване на околната среда, тъй като те не отделят емисии.

Много автомобилни компании както в Европа, така и в Азия вече завършиха разработката на тези превозни средства и са готови да ги пуснат на пазара. Обаче по-широкото разпространение на тези превозни средства се препятства от липсата на стандарти, определящи параметрите за универсални станции за зареждане и хардуера и софтуера, който би позволил на превозните средства, внасяни в Европа от различни производители, да бъдат зареждани ефективно и бързо в мрежа от такива станции, която да е възможно най-гъста. Докато Европейската комисия проучва, мисли и извършва подготовка, японските ни приятели работят усилено. В Токио беше създадена федерация на производителите на електрически превозни средства, която вече подготвя общи стандарти за тях и също така предлага да сътрудничи с европейски производители.

Следователно, в интерес на възможно най-скорошното създаване на пространство за електрическите превозни средства, призовавам Комисията да обедини силите си с японските производители възможно най-скоро и активно да допринесе за въвеждане на световни стандарти за ползването на електрически превозни средства.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Г-н председател, „Европа 2020“ и електрическото превозно средство. Иновациите и конкурентоспособността сами по себе си са знание. Има много региони, които са по-напред от държавите, част от които се явяват по отношение съдържанието и ефективността на техните политики на иновация.

Като жител на Страната на баските, аз съм горда да Ви уведомя, че точно преди пет години ние започнахме да строим изследователски автомобилен център. Днес в него има повече от 50 компании, заети с научни изследвания, развойна дейност и иновации в електрическата мобилност за цяла Европа.

В Страната на баските има също консорциум, чиито представители са информирали залата за опита си: относно „Hiriko“, модул електрически автомобил, проектиран за пътуване в градски райони. Всичко това тръгна от едно публично-частно партньорство и ползва регионална подкрепа, което означава, че Испания, която не участваше в работата до последния момент, успя да включи тези постижения в програмата си и да организира срещата си на върха по въпросите на иновациите в Страната на баските.

Регионите и техните знания трябва веднъж завинаги да станат от възлово значение, ако искаме да изградим една по-ангажирана с участие и ефективна Европа. Тогава целите, които поставяме за бъдещето в резолюцията — която подкрепяме — ще бъдат по-лесни за постигане.

Диего Лопес Гаридо, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-н председател, искам да благодаря на почитаемите членове на ЕП, които аплодираха инициативата на испанското председателство на Съвета да направи подкрепата за електрическите превозни средства приоритет в програмата на председателството.

Искам също да благодаря на докладчиците, които дадоха принос към предложението за резолюция, което ще бъде подложено на гласуване утре в залата, някои от които получиха възможността да се изкажат. Сред тях са г-жа Riera, г-жа del Castillo, г-н Cramer и г-жа Matias. Много съм благодарен за техните изказвания, които, заедно с другите, разясниха, че това е стратегическа цел на Европейски съюз, макар в същото време да предупредиха за трудностите, които още съпътстват производството и широкото, масово разработване на електрически превозни средства и също за необходимостта да може да се разчита на подкрепата на всички заинтересовани политически и икономически фактори. Г-жа Bilbao току-що упомена регионите като ключов елемент в разработката на електрическите превозни средства.

Убеден съм, че Европейският съюз трябва да вземе всички тези фактори под внимание за в бъдеще.

Ето защо искам да подчертая някои от нещата, които смятам за аргументи в подкрепа на електрическите превозни средства. Накрая ще спомена също и за трудностите или пречките, които според мен трябва да преодолеем.

Говорейки за предимствата, смятам, че има два възлови аспекта при електрическите превозни средства, които предлагат значителни предимства. Единият е технологията, а другият — енергията.

Колкото до технологията, такава за електрическите превозни средства вече съществува. Сега тя работи. Наистина има вече над 90 различни модела електрически превозни средства, които се рекламират от производителите си с цел пускане на пазара в сравнително близко бъдеще.

Също така е вярно, че успоредно трябва да приемем, че някои от тези технологии трябва да бъдат доразработени, тъй като понастоящем те все още имат някои ограничители, какъвто е например случаят с акумулаторите, презареждането или предупреждението, което г-н Zasada ни даде във връзка с липсата на шум и опасностите, които това може да крие за пешеходците. Мисля, че е много важно неговото мнение да бъде взето под внимание.

Нещо повече, технологията, използвана от електрическите превозни средства, е най-ефективната и най-добрата за околната среда. Ефективността на технологията за електрическите превозни средства може да достигне 60%, докато традиционните двигатели са с ефективност от 20%.

Освен това, доколкото става дума за енергия, електрическите превозни средства обективно ни помагат да постигнем целите, за които говорихме точно днес следобед, когато стана дума за „Европа 2020“ и борбата с изменението на климата, известни като целите „20/20/20“. Със своя капацитет за съхранение електрическите превозни средства разполагат с технология, позволяваща да бъде смекчен един от проблемите, отрицателните страни или слабите места на възобновяемите енергии. Електрическите превозни средства са от помощ за възобновяемите енергии, които имат слабо място: те са нередовни. Електрическите превозни средства компенсират тази нередовност чрез своите собствени специални характеристики.

Освен това те допринасят и за сигурността на енергията. Например в Европа има много страни, които са лишени от петролни залежи, и електрическите превозни средства биха могли да компенсират липсата и да дадат принос за нещо, което е също стратегическа цел на Съюза: борбата за енергийна сигурност, която, както видяхме, понякога прави нашите общества особено уязвими.

Накрая, въпреки това, въпреки тези предимства, електрическите превозни средства със сигурност ще ни наложат да променим много от системите си за производство и също много от технологиите, които споменах по-рано, навиците на хората и електроразпределителните мрежи и дори ще ни накарат да възприемем нова комуникационна стратегия, както г-н Van Nistelrooij съвсем правилно отбеляза.

С други думи, електрическите превозни средства имат много предимства, но има също пречки и трудности и това очевидно значи, че трябва да погледнем на тях в една положителна европейска перспектива; това означава, че правителствата на Европа, Комисията и Парламентът, който утре ще гласува поредица резолюции, трябва да отделят особено внимание на въпроса. Ето защо е толкова важно тези три институции на Съюза — Съветът, Комисията и Европейският парламент — да работят заедно по стратегическото направление, което трябва да възприемат по отношение на електрическите превозни средства.

Антонио Таяни, заместник-председател на Комисията. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, мисля, че испанското председателство правилно постави стратегията за електрическите превозни средства в широк — по-широк — контекст, който има отношение не само към електрическите превозни средства, но също и

към развитието и защитата на автомобилната промишленост в контекста на европейската промишлена политика. Така се вижда как промишлеността, промишленото развитие и създаването на работни места ще изглежда през идните десетилетия.

Следователно решението, което Комисията подкрепя, е насочено — чрез двустранна стратегия, която със сигурност не изключва сериозно усилие за намаляване на емисиите на CO₂ от традиционните превозни средства — към две области: автомобилите с двигатели с вътрешно горене, които трябва да бъдат усъвършенствани, и технологиите и научните изследвания, защото, както казаха г-жа Bilbao Barandica и г-н Pallone, съвсем правилно е да се съсредоточим върху технологията и научните изследвания, ако искаме да се справим с предизвикателствата на световния пазар. Не можем да мислим, че ще има конкурентоспособна европейска автомобилна промишленост, ако не бъдат взети решителни мерки в областите на иновациите и научните изследвания: следователно инициативите и подкрепата от Парламента в тази област са наистина много ценни.

Изборът на електрическите превозни средства не означава изключване на другите опции: ще кажа това на г-н Căpcean, който наблегна на значението на хибридните автомобили, на водородните автомобили. Електрическите превозни средства са важен ресурс, който вече има широка подкрепа и положителни резултати. Много държави-членки всъщност ги избират. Обаче повтарям — тъй като чух и някои членове на ЕП да се противопоставят на принципа на електрическите превозни средства, които са предмет на разискването тази вечер — че електрическите превозни средства са една изключителна възможност, но не и единствената възможност, тъй като целта ни е да имаме европейска промишленост, която е по-конкурентоспособна на международните пазари, и да намалим замърсяването и емисиите на CO₂ в транспортната система, включително градската транспортна система. Бих посочил на г-н Van Nistelrooij, че по време на предишния парламентарен мандат Европейската комисия представи плана за действие за градовете, който придава огромно значение на електрическия транспорт в този контекст.

Разбира се, иска се много работа, за да бъде произведен конкурентоспособен електрически автомобил. Някой повдигна въпроса за стандартизацията: в документа на Комисията на органите по стандартизация на Съюза вече е възложена задачата през 2010 г. да разработят хармонизиран европейски стандарт за системите за презареждане на електрически превозни средства до края на следващата година. Ние вече отговорихме на тези въпроси, така както отговорихме с документа, одобрен от колегиума, на безпокойството, изразено от г-жа Merckies по въпроса за суровините. Тя повдигна въпроса за лития, както и други членове на ЕП, които говориха за акумулаторите в разискването. Именно защото отчита проблема, Комисията реши да включи в програмата си за работа — и ние също говорихме за това в неотдавнашен разговор с г-жа Merckies — едно съобщение относно проблема за суровините, който е приоритет за нас.

Някои членове на ЕП — г-н Belet, г-жа Matias — споменаха проблема за заетостта, но много други членове на ЕП говориха също за преквалификацията на работниците, защото ако искаме да има промишлена система в автомобилостроенето, която да е много иновативна, съсредоточена не само върху електрическите превозни средства, но също и върху разработката на преобразен двигател с вътрешно горене — по-малко замърсяващ двигател с вътрешно горене, но също и всички други възможности — то тогава трябва да се съсредоточим и върху преквалификацията на работниците, защото целта ни е да изпълняваме Договора от Лисабон, който разглежда пазара като най-добрия двигател за създаването на социална политика.

Обаче въпросите, които бяха повдигнати от някои членове на ЕП, вече са разгледани в текста на съобщението на Комисията, в което изрично се посочва, че Комисията желае да предостави ресурси от Европейския социален фонд за конкретни инициативи за преквалификация и предоставяне на професионално опреснително обучение за работници, именно защото те също могат да спомогнат за постигането на иновациите, които трябва да направят европейската промишленост по-конкурентоспособна.

Мисля, че Европа има стратегия. Г-жа Stassen е против електрическите превозни средства: те са възможност, но в крайна сметка пазарът ще реши. Съществува и вариантът да не се купуват електрически превозни средства; никой не принуждава европейците да ги купуват. Но г-н Zasada посочи друг проблем, засягащ безопасността на транспорта: без съмнение, когато се стигне до предлагането, ще трябва да оценим по всеки възможен начин бъдещите проблеми по отношение както замърсяването със шум и замърсяващи вещества, така и пълното цялостното отражение на производството и бракуването на автомобили върху околната среда. Обяснихме този проблем добре и всъщност сме убедени, че ако имаме електрически превозни средства, ще можем да постигнем напредък, включително в областта на безопасността. Обаче трябва да дадем на производителите в отрасъла конкретни указания, за да стане наистина възможно да получим незамърсяващ електрически автомобил.

Опитах се да отговоря на почти всички въпроси, които бяха поставени от членовете на ЕП, и ще отговоря също на г-н Lange, който спомена инициативата „CARS 21“. В съобщението, което беше одобрено от Комисията и след това предоставено на Парламента и Съвета, изрично се посочва, в последните няколко страници, че имаме желание да възобновим групата на високо равнище „CARS 21“. Последната беше изключителна възможност за работа заедно със заинтересованите страни и трябва да остане такава, особено защото сме на мнение — в унисон с испанското председателство и с огромното мнозинство от членовете на ЕП, г-н председател, които се изказаха при разискването — че автомобилната промишленост е един изключителен актив, който със сигурност трябва да бъде приспособен, а в някои случаи и преструктуриран, който със сигурност ще трябва да бъде модернизиран, но който има изключителен потенциал и е перлата в короната на европейската система на промишленост и предприемчивост.

Поради тази причина всички сме ангажирани да осигурим — и разискването ни тази вечер го доказва — този промишлен отрасъл да може да стане по-конкурентоспособен. Ние сме по-конкурентоспособни, ако се съсредоточим върху иновациите и научните изследвания. Мисля, че изборът да се ангажираме с електрическите превозни средства, също е един добър начин да осигурим европейската промишленост да може да се конкурира на световния пазар.

Председател. – В заключение на разискването е внесено едно предложение за резолюция⁽¹⁾ от шест политически групи на основание член 115, параграф 5 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

Писмени изявления (член 149)

Elena Băsescu (PPE), в писмена форма. – (RO) На фона на изменението на климата „зелените“ превозни средства предлагат ефективен начин за намаляване на емисиите на въглерод. Но развитието им трябва да стане част от бъдещата политика за устойчива мобилност. Румъния би искала да въведе постепенно електрическите превозни средства на вътрешния си пазар. Имайки това предвид, министър-председателят Емил Бок неотдавна реши да бъде сформирана междуведомствена група, която да изработи национална стратегия за производство на електрически превозни средства. В страни като Дания или Израел станции за зареждане, които ще бъдат официално пуснати до края на 2011 г., са в процес на монтаж и изпитване. Освен това правителствата на Франция, Испания и Ирландия отпускат субсидии на всеки, който желае да закупи превозно средство от този вид. В момента стойността на електрическите превозни средства е висока, тъй като тя основно се определя от стойността на акумулаторите им.

В подкрепа на производството на електрически автомобили в Европейски съюз, инфраструктурата и технологиите за зареждане трябва да бъдат стандартизирани, за да се улесни презграничната електрическа мобилност. В това отношение Комисията трябва да предостави финансова подкрепа на държавите-членки. „Зелените“ превозни средства предлагат значителни предимства. Те помагат за борба с изменението на климата, намаляват зависимостта на Европа от петрола и помагат да се постигнат целите на стратегията „Европа 2020“. Ето защо мисля, че трябва да насърчаваме използването на електрически превозни средства.

Sergio Berlato (PPE), в писмена форма. – (IT) През април Комисията издаде съобщението за чисти и енергийно ефективни превозни средства, което ще рече за европейската стратегия за насърчаване на разработката и евентуалното широко използване на превозни средства, които са „чисти и ефективни“ от гледна точка ниски емисии на въглероден диоксид и замърсители.

Според неотдавнашни оценки през 2020 г. на електрическите превозни средства ще се падат 1-2% от пазара; с други думи, те ще бъдат по-малко от 4% от всички превозни средства: очевидно мнозинството от превозните средства на бъдещето ще продължат да бъдат задвижвани от двигатели с вътрешно горене и те трябва да бъдат подкрепяни, а не наказвани, тъй като при тях се правят подобрения. На мнение съм следователно, че трябва да се отделя внимание на някои фактори, които са от интерес за европейския клон на промишлеността: насочване на процеса на стандартизация на инфраструктурата, особено от гледна точка на сроковете, в сравнение с нашите конкуренти — Китай, САЩ, Япония, Корея — и предотвратяване нарастването на броя на мерките, целящи даване на стимули за електрически превозни средства в областите на наличните фондове, достъпа до градовете и обществените поръчки.

⁽¹⁾ Вж. протокола.

Всъщност, като насърчаваме изключително електрическите превозни средства, може да се окаже, че намаляваме широкото използване на превозните средства с традиционно или алтернативно гориво (метан или биогаз), като по този начин изкривяваме вътрешния пазар и ограничаваме конкурентоспособността на автомобилостроенето.

António Fernando Correia De Campos (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Комисията току-що представи съобщение относно чисти и енергийно ефективни превозни средства, което дава неутрално мнение за електрическите превозни средства, без изразен приоритет на никоя от наличните възможности, независимо дали става дума за превозни средства на електричество, хибридно или водородно гориво. При все това на неформалното заседание на Съвета в Сан Себастиан през февруари беше съгласувано, че ЕС трябва да следва обща стратегия по отношение на електрическите превозни средства. Това означава, че Комисията трябва да отделя приоритет на решаването на проблемите, които все още преследват производството на електрическите превозни средства, като цената на акумулаторите, необходимостта от повече научни изследвания и развойна дейност за подобряване на характеристиките и най-важното уеднаквяването на електрическите превозни средства и станциите за зареждане както по цял свят, така и в цяла Европа, за да се осигури високо равнище на конкурентоспособност на пазара, така че електрическите превозни средства да могат да се конкурират с традиционните двигатели с вътрешно горене при равни условия. Искам да напомня на Комисията за необходимостта да отделя приоритетно финанси за тази цел, особено поради простия факт, че електрическите превозни средства предлагат допълнителното предимство на отличния капацитет за съхранение, която другите варианти нямат и която е толкова необходима за нашата енергийна независимост.

Petru Constantin Luhan (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Използването на електрически превозни средства предлага редица големи предимства за устойчива мобилност. Сред тях можем да споменем: намаляване на емисиите на въглероден диоксид и подобряване на качеството на въздуха, намаляване зависимостта от вносни изкопаеми горива и по-високата енергийна ефективност на електрическите превозни средства по сравнение с другите транспортни технологии.

В световен мащаб, конкурентите на ЕС инвестират в научни изследвания и развойна дейност на нови технологии за намаляване на емисиите на въглерод и стартират програми, подпомагащи прехода към „зелен“ шосеен транспорт. За да се позволи на европейската автомобилна промишленост да запази конкурентоспособността си в световен мащаб и за да се осигури, че тя ще играе важна роля при „зелените“ технологии, Европейският съюз трябва да създаде подходяща рамка за насърчване на новаторски технологии, подпомагайки научните изследвания и развивайки инфраструктурата, необходима за подпомагане прехода към ефективна икономика въз основа на ниски ресурси и емисии въглерод.

Подкрепям мерките на Европейската комисия в тази връзка и приветствам публикуването на плана, целящ подпомагане внедряването на европейска мрежа от станции за бързо зареждане на електрически превозни средства към 2011 г., както и общи технически стандарти и такива по безопасността, които да важат за нея.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Преходът към устойчива, енергийно ефективна транспортна система стана приоритет за ЕС на фона на изменението на климата и колебаещите се цени на горивото. Разработването на електрически превозни средства в цяла Европа, с които да бъдат заменени конвенционалните превозни средства, е жизнеспособен вариант с повишен пазарен потенциал. За да се постигне това, държавите-членки трябва да координират действията си, така че да могат да вземат решение за европейски стандарт например за системите, използвани за зареждане и съхранение на енергия, включително интелигентните мрежи и бордовите измервателни системи и оперативната съвместимост. ЕС трябва също да окаже по-силна подкрепа за научните изследвания и иновациите с конкретната цел да подобри технологията на акумулаторите и двигателите, както и по отношение предлагането на стимули за производството на електрически превозни средства. Призовавам Европейската комисия да предприеме конкретни мерки за изпреварване на промените в автомобилния отрасъл и веригата на доставка и да подкрепи хармонизирането на националните политики в тази област. Време е ЕС да повиши конкурентоспособността на индустрията на мобилността, като намали развойните разходи на производителите и постепенно намали равнищата на емисии от CO₂, отделени от шосейния транспорт.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Приветствам неотдавнашната стратегия на Комисията относно чисти и енергийно ефективни превозни средства и особено новата ориентация към електрическите превозни средства вместо биогоривата като част от преминаването към „по-зелен“ транспорт. Обаче, също както биогоривата са спорни и не им липсват проблеми, при електрическите превозни средства има значителни предизвикателства, които трябва да бъдат преодоляни, преди те да станат реалистичен вариант за европейските граждани и преди да могат да дадат реални екологични изгоди. Допълнителното търсене на електрическа енергия за транспорта трябва да бъде посрещнато от източници с ниско съдържание на въглерод, ако искаме

тези автомобили да реализират пълния си екологичен потенциал. Загрижена съм, че разработването от ЕС на тези източници няма да бъде достатъчно, за да се отговори на търсенето, което ще бъде породено от засиленото използване на електрически транспорт. Това трябва да бъде разгледано като част от енергийната стратегия на ЕС при преминаването към икономика с ниски въглеродни емисии и намалена зависимост от доставки на петрол от трети страни. Трябва също така да се създаде мрежа от стандартизирани станции за зареждане и насърчавам Комисията и държавите-членки да работят за такава стандартизирана инфраструктура, която да направи електрическите превозни средства жизнеспособни и за потребителите, и за производителите на автомобили. Ако тези основни предизвикателства бъдат преодоляни, можем да се надяваме на транспорт с ниски емисии на въглерод и ниско замърсяване и всички произтичащи от това ползи за околната среда и човешкото здраве.

22. Едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост

Председател. – Следващата точка е посветена на едноминутни изказвания по въпроси с политическа значимост съгласно член 150 от Правилника за дейността.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, днес, 5 май, е Денят за борба с педофилията и детската порнография в Италия.

Това е момент за важен размисъл, въведен чрез Акт 41 от 2009 г., относно нещо, което, за съжаление, е широко разпространено и все по-сериозно явление, тъй като в днешно време педофилите не са възрастни мъже, които подлъгват децата по парковете, а хора, движещи се в рамките на международно организирана структура и използващи най-модерни технологични средства, като например интернет. Затова днес децата, момчетата и момичетата, вече не са в безопасност дори в собствения си дом.

Ето защо се надявам, че Европейският съюз също ще счете за необходимо да посвети един ден на този важен въпрос; това е и причината да внесе писмено изявление, призоваващо към въвеждането на система за ранно предупреждение, за да се даде възможност на полицейските сили в отделните държави-членки да работят организирано и да си обменят бърз поток от информация. Надявам се, че тази инициатива ще бъде приветствана от мнозинството в Парламента.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Г-н председател, миналата седмица Европа пропусна огромна възможност: възможността да се превърне в световен лидер в областта на астрофизичните изследвания през следващите двадесет години. Европейската Южна обсерватория реши, въз основа на доклади, които далеч не са прозрачни, че т.нар. европейски извънредно голям телескоп ще бъде разположен в Чили, а не на Канарските острови.

Сега е моментът да поздравим Чили, но също и да се замислим върху това дали европейците направили всичко възможно телескопът да бъде инсталиран в Европа, за което решението да бъде взето от европейска институция, с европейско финансиране, включващо инвестиции от над 1 млрд. евро, с разположение в Европа, а не в Северна или Южна Америка.

Европейският парламент беше единодушен в своята подкрепа за разполагането на телескопа в Ла Палма — благодарен съм за това, но какво направи Съветът? Какво направи испанското председателство? Проведе ли то някакви заседания съвместно с обсерваторията? Проведе ли някакви заседания, с която и да е от държавите-членки, отговорни за вземането на решение относно местоположението на телескопа? Подкрепи ли то наистина европейското начинание?

Европейците от Ла Палма, Канарските острови и останалата част на Европа очакват отговор относно този въпрос. Към момента те остават с убеждението, че не е направено всичко възможно.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Внесохме предложение за резолюция, имаща за цел да се забрани използването на цианид в минните технологии, тъй като е наш дълг да предприемем всички възможни мерки за сигурност, за да предпазим хората и околната среда от екологични катастрофи. Щом сме в състояние да поемаме исторически значими ангажменти за ограничаването на емисиите и да даваме тон на целия свят по отношение на опазването на околната среда, защо да не можем да направим елементарен жест в подкрепа на една чиста околна среда и да изкореним тази вредна практика от Европейския съюз?

На инцидента в Бая Маре, случил се преди 10 години в Румъния, се гледа по същия начин, както и на катастрофата в Чернобил — с последици за три държави и унищожително въздействие върху екосистемите в засегнатите реки в обсега от стотици километри. Сега, отново в Румъния, възнамеряват да започнат нова минна дейност в Роша Монтана, използвайки цианид в технологиите.

Именно затова днес, повече от всякога, искам да ви благодаря, че гласувахте против използването на цианид в минните технологии. Регионите, засегнати от тази дейност, трябва да бъдат подпомогнати от Европейския съюз да осъществят устойчиво развитие при оползотворяване на пълния си потенциал.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Изключително тежкото положение, в което се намира Гърция (да не споменаваме силно обезпокоителната информация относно други държави-членки на ЕС със сериозни проблеми), подчертава факта, че икономическата криза още не е приключила и че въпреки известния напредък, постигнат от по-старите държави-членки на ЕС, все още е налице рискът от големи смущения.

За съжаление, при положение че някои от държавите са изправени срещу все по-ниски бюджетни приходи, веднага се появява изкушението да се вдигнат данъците и таксите. Точно това се случва сега и в Румъния. В момента правителството разисква увеличаването на плоския данък върху доходите и на данъка върху добавената стойност. Грешка е да се вярва, че внезапното покачване на данъците и таксите, ще донесе повече пари в бюджета. Последствията от подобни мерки са изключително разрушителни за икономиката в средносрочен и дългосрочен план.

За съжаление, Европейският съюз намира за трудно разработването на обща стратегия срещу икономическата криза. И все пак мисля, че има нужда от по-добра комуникация и по-добро сътрудничество между държавите, излезли от кризата чрез прилагането на проактивни, насърчителни мерки, а не чрез покачване на данъците, и държавите, изправени срещу сериозни проблеми, които в отчаянието си са в процес на вдигане на данъците и таксите, по този начин рискувайки да затънат още по-дълбоко в кризата.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, атаките на финансовите спекуланти върху най-уязвимите и зависими икономики в еврозоната стават все по-ожесточени. Същият финансов капитал, който спечели трилиони евро от държавите-членки, сега спекулира с крехкото състояние на публичните сметки, породено от тези трансфери и от икономическата зависимост на периферните икономики. Тази зависимост е причинена от паричната политика и политиката на обменните курсове, водена от Европейската централна банка, която, с престорената си независимост, е в услуга на големия капитал и водещите европейски сили; тази зависимост става още по-голяма вследствие на либерализирането на пазарите и свободната конкуренция в международната търговия.

На фона на всичко това държавите-членки и Европейският съюз съвсем наскоро дадоха да се разбере точно какво представлява европейската солидарност: потуляне на продължаващите грабежи на финансовия капитал и, ако е необходимо, прехвърляне на разходите по грабежите върху работещите и обикновените хора чрез мерки на същински социален тероризъм. И все пак, работещите и обикновените граждани няма да бъдат прищипорвани по този начин, като им се казва, че това е неизбежно, при положение, че не е. Тяхната борба е налице, за да го покаже. Ние тук поздравяваме гърците, португалците и гражданите на още няколко страни за проявената смелост и решителност.

Trevor Colman (EFD). – (EN) Г-н председател, вследствие от трагичните събития през последните дни стана ясно, че на Гърция ще бъдат наложени драконовски мерки за икономии, за да се съхрани еврото. Това не може да е верният път. Така само се наказват обикновените, трудолюбиви гръцки граждани за разточителството на техните политици и желанията на същите тези политици да поддържат обречената общност на единната валута.

Ние от Обединеното кралство още помним нашето излизане през септември 1992 г. от Механизма на обменните курсове, наречен още МОК, или, както британският политик Норман Тебит го нарича, „механизъм на вечната рецесия“, членството в който беше катастрофално за Великобритания. Измъкнахме се благодарение на отказа на „Бундесбанк“ да подкрепи британската лира.

Обичта, съчетана със строгост, наистина дава резултат. Докато е в еврозоната, Гърция няма никакъв изход. Освободете гърците от оковите на еврото. Нека Международният валутен фонд си свърши работата и наблюдавайте колко бързо ще се възстанови Гърция, както и ние във Великобритания след напускането на МОК. Не заставяйте гръцкия народ да плаща цената на непостижимите амбиции за една супердържава в ЕС.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-н председател, днес искам да говоря по въпроса за безопасността на въздухоплаването. Тази тема ни занимаваше много през последните няколко седмици и имаше отражение върху всички нас.

Човешкият живот е по-важен от всяка икономическа изгода. Точно затова подкрепям забраната на полети в случай на външна опасност, като например прахов облак, в името на безопасността на пътниците, тъй като би било безотговорно да се излага на опасност животът им. Ще ви напомня двата случая, близки до катастрофа,

през 1982 г. и 1989 г., както и реактивния изтребител, в който бяха намерени парченца стъкло, образували се вследствие на праховия облак.

Бяха извършени пробни полети, но оценката изисква време. Бяха проведени консултации с експерти, но техните отговори не сочат убедително в нито една конкретна посока. Остава фактът, че животът е ценен и не бива да бъде излаган на опасност, както и че трябва да бъдат приложени резултатни алтернативи за въздухоплаването, които да можем да си позволим.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Считам, че за да подобрим функционирането на веригата за хранителни доставки и да постигнем оптимална прозрачност, се изисква единна правна рамка на равнището на Общността със задачата да се определят крайните срокове, прилагани в търговските отношения между доставчиците на хранителни продукти и търговците на дребно, както и по-ефективни начини за защита на доставчиците срещу атиконкурентни споразумения и практики, а също и начинът и крайният срок за плащане.

Освен това мисля и че ще е от полза да се затегне контролът върху спазването на правилата за конкуренция и да се гарантира, че те подлежат на стандартно тълкуване във всички държави-членки. Отчитайки сегашното състояние на търговските отношения между доставчиците и търговците на дребно, мисля, че трябва да се изготви оценка на клаузите на правилата за конкуренция, което ще установи равновесие между общата селскостопанска политика и политиката на конкуренция на Европейския съюз. Проследяването на пазара би могло да включва ефективна прозрачност по отношение на ценообразуването, и по-специално марж на печалбата в хранителната верига.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Г-н председател, много пъти в Парламента сме повдигали въпроса за дискриминацията срещу полското малцинство в Литва, където на живеещите там поляци не се позволява да изписват фамилията си с оригиналния правопис, прекратяват се училищни занятия, в които се използва полски език като образователно средство, а земя, отнета по време на съветската власт, не се връща на законните ѝ собственици само защото са поляци.

Наскоро главната комисия за държавна етика на Република Литва наложи наказание на г-н Tomaševski, лидер на полското малцинство и член на Европейския парламент, за отправянето на въпрос — тук, в Парламента — към г-н Барозу относно зачитането на правата на малцинствата в Литва. Тези скандални мерки все повече се засилват. Преди няколко дни Инспекторатът по литовски език наложи допълнителни високи глоби на управителя на местните органи в Шалчинекай за използването на двуезични информационни табели. Осемдесет процента от населението на региона са поляци.

Г-н председател, крайно време е Европейският парламент да сложи край на тези скандални действия на литовското правителство. Ние се гордеем с факта, че правата на човека са основа на Съюза. Това е нестабилна основа, ако не сме в състояние да наложим тези права в държавите-членки.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, днес милиони трудещи се излязоха на стачки и демонстрации заедно с гръцкия Работнически фронт срещу варварските мерки, наложени от капитала, гръцкото правителство, Европейския съюз и Международния валутен фонд.

Тези мерки не са нито нови, нито временни. Те са грубо налагане на капиталистическото развитие, водещо до криза. Тяхната цел е да защитят интересите на гръцката и европейската плутократия и да прокарат прилагането на Договора от Маастрихт. Те са включени в Стратегията от Лисабон и стратегията „Европа 2020“, поради което и водят до задънена улица.

Въпреки всичко заявяваме, че това не е еднопосочна улица и че има решение — а то е да се възстанови работническото движение и да се подкрепи развитието, основано на нуждите на онези, които създават благосъстоянието. Решението е да се национализира монополът и да се даде власт на народа. Нито провокаторите, нито изнудвачите на гръцкото правителство могат да спрат това движение, нито убийствата, извършени в Атина днес, които шокираха всички ни.

Вярваме, че гръцкият народ ще спечели своята битка.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – (EN) Г-н председател, преди няколко часа бих казала, че въпреки безвкусното изопачаване на културните символи и въпреки статиите със съмнителна обективност, позоваващи се на остарели стереотипи; въпреки че Съветът не съумя да погледне на гръцката икономическа криза като на първостепенен европейски въпрос, а Комисията не съумя да я използва като тест за издръжливост на европейското сближаване, гръцките граждани бяха готови да подкрепят своето ново социалистическо правителство в борбата си за икономическо и социално възстановяване.

Сега, в светлината на трагичните събития през последните няколко часа в Атина, където трима души загинаха вследствие на вълната от насилие, надигнала се поради тежките икономически мерки, си спомням неотдавнашните думи на г-н Расмусен: кризата с държавния дълг на Гърция, стигнала до най-критичната си точка, изобличава политиката на извъртане. Мисля, че е крайно неотложно членовете на Европейския парламент да умножат усилията си към сближаване.

Надявам се, че случилото се в Гърция днес, само преди няколко часа, няма да се окаже заразително, и се надявам, че то, напротив, би могло да бележи началото на единодушните усилия, насочени към формирането на европейска идентичност чрез солидарност и партньорство.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, преди няколко дни беше отбелязана 120-годишнината от първото честване на 1 май като Международен празник на труда.

Това бяха 120 години на безспирна, усилена, героична борба на работещите в цял свят за защита на техните права и за еманципиране на труда; за едно общество, в което трудът, най-сетне свободен от експлоатация, изпълнява пълната реализация на творческите способности на човечеството. Това бяха 120 години на поразителен възход, на болезнени поражения и на крепка съпротива от страна на трудещите се. Първи май и всемирният му призив имат своя исторически корен в най-жестоката репресия с цената на безброй битки, жертви и изгубени животи. Той е утвърждаван при всяка стъпка на народа по пътя към свободата и е претърпявал и все още претърпява поражения всеки път, когато историческите обстоятелства позволяват на големия капитал да предприеме офанзива. Именно това се случва сега в Европейския съюз — наблюдава се в Гърция, Португалия и много други държави.

Трябва да бъде разгледан внимателно въпросът за тези борби и да се прекрати все по-голямата експлоатация. Време е вече да зачетем достойнството на онези, които работят и създават благосъстоянието.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Г-н председател, искам да насоча вниманието на Парламента към въпрос с много голяма степен на неотложност. Един млад ирландец и гражданин на ЕС, Майкъл Дуайър, беше прострелян смъртоносно в Боливия само преди малко повече от година. Много хора, следящи развоя на събитията, считат, че той е бил убит предумишлено. Засега семейството на Майкъл, което тази вечер е тук с нас в Парламента, все още не е получило отговор на въпроса, как и защо беше убит той.

Единствената официално оповестена информация беше, че смъртта му е следствие от това, че е бил замесен в предполагаем заговор за убийството на президента на Боливия. Това никак не е в стила на човек, произхождащ от любящо, грижовно и аполитично семейство. И все пак, същинският проблем тук е, че не може да се разчита на информацията, идваща от боливийските органи. Техните версии за събитията напълно си противоречат една с друга, независимо дали по отношение на съдебните доказателства, на данните от балистичната експертиза или на самите аргументи, които излагат.

Затова настоятелно приканвам Парламентът и новият върховен представител на ЕС по въпросите на външните работи и заместник-председател на Комисията Катрин Аштън да подкрепят усилията на ирландското правителство към незабавното започване на независимо проучване. Правя това с подкрепата на ирландските колеги в ЕП от всички партии, които в най-скоро време ще изпратят обръщение към г-жа Аштън.

Кристиан Вигенин (S&D). – Налага се да ангажирам вашето внимание с национален проблем. България се управлява от некомпетентно, но популистко правителство, което използва методи, характерни за 30-те години на миналия век.

Показателно е, че най-популярните политици в момента са министърът на вътрешните работи, следван от бившия главен секретар на министерството, днес премиер. След изборите стотици представители на опозицията бяха уволнени по политически причини. Водещите медии са подложени на натиск. По брутален и показен начин се извършват арести на политици или се повдигат абсурдни обвинения.

Прокурори погават публично презумпцията за невиновност, министри оказват натиск върху съда и раздават присъди от екрана. Нов закон позволява издаването на присъда само на база подслушване и показания на анонимен свидетел. Готви се създаване на извънреден трибунал, наричан официално Специализиран съд. Насажда се страх.

Години наред от България се искаха повече усилия в борбата с престъпността. Днес усилията са налице, но борбата с престъпността прелива в борба с демокрацията. Европейският парламент е чувствителен към погаването на демокрацията, свободата и човешките права по света. Трябва да бъде такъв и когато това се случва в страни членки.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Г-н председател, госпожи и господа, днес финансовата криза, безработицата и растящият бюджетен дефицит и държавен дълг на държавите-членки са най-големите предизвикателства пред европейските нации. Въпреки това искам да насоча вниманието ви към корупцията, типична за централноевропейските страни, която в Унгария е достигнала особено сериозен размер и която задълбочи кризата още повече и въввлече страната ни в още по-голям дълг като резултат от допълнителните заеми, които беше взела. Напускащото своя пост социалистическо правителство доведе унгарската икономика до неустойчиво положение, тъй като корупцията се ширеше във всички публични инвестиции и държавни договори, независимо дали за автомагистрали, ремонт на мостове, паркоместа, здравеопазване, местно финансиране или европейски търгове. Движението за по-добра Унгария (Jobbik) призовава новоизбраното унгарско правителство да приеме и приложи строги антикорупционни закони. Затова, в светлината на кризата, настоятелно приканваме всяка от държавите-членки на ЕС да стори същото. Според Jobbik политическият живот може да бъде освободен от корупцията.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Благодаря, г-н председател. На 8 май Европа чества победата над нацизма. Въпреки това, госпожи и господа, имам неприятни новини за вас. На 16 март тази година в Латвия, с мълчаливото съгласие на държавните органи, ветерани от „Вафен-СС“ проведоха в Рига военен парад със знамена в памет на деня, в който е създаден латвийският легион на СС. В продължение на 20 г. ние от опозицията не бяхме в състояние да направим нищо по този въпрос. Лидерите на държавите-членки на ЕС се държат така, сякаш нищо не се е случило. В Латвия наказателните отряди на СС разрушиха 130 села и убиха повече от 150 000 души в Латвия, Беларус, Полша и Русия. Днес обаче в Латвия те са почитани като герои. Това малодушно мълчание в държавите-членки на Европейския съюз е престъпление срещу милионите загинали по време на Втората световна война. Това е изключително важен въпрос. Благодаря за вниманието.

Iuliu Winkler (PPE). – (EN) Г-н председател, историята е доказала, че кризите могат да породят напредък. Когато сме под натиск, могат да се родят нови идеи, създаващи иновативни механизми, насочени към стимулирането на развитието и избягването на грешките, довели до кризата.

Искам да изтъкна две такива идеи, в резултат на които биха могли да се появят инструменти с голяма значимост. Ако искаме Европейският съюз да остане актуален световен фактор, трябва да бъдат създадени Европейски валутен фонд и Европейска агенция за кредитен рейтинг. Въпреки необходимите огромни усилия от страна на институциите това все пак е упражнение, което си заслужава да бъде направено, ако вземем под внимание дългосрочните си интереси. Всички можем да разчитаме, че бъдещето ще донесе нови кризи.

Европейската социална пазарна икономика и общата валута са крайъгълни камъни на световната икономика и световната финансова система. Създаването на „европейски международен валутен фонд“ ще укрепи Пакта за стабилност и растеж, а Европейската агенция за кредитен рейтинг ще изготвя своите оценки на базата на истинско разбиране на европейските икономики. И двете идеи трябва да бъдат подложени на сериозно разискване, а според мен положителното решение би било най-разумното.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Напоследък станахме свидетели на тревожно надигане на крайно десните и приемане на по-радикални ксенофобски и расистки подходи. Регионалните избори в Италия и Франция, както и общите избори в Унгария, потвърдиха растящия успех на екстремистките движения, разпространяващи опасни националистки, антиевропейски и агресивни послания, адресирани или към етническите малцинства, или към съседните държави. Не това искахме за обединена Европа, нито според мен това решава проблемите на гражданите.

Искам да изразя своята тревога по повод враждебните послания относно източноевропейците, и по-специално румънците, разпространявани в чуждестранните медии, стигащи вече до екстремистка реторика. Френската телевизия обижда румънците на общо основание, а един кандидат от Испанската народна партия проведе предизборната си кампания по време на общинските избори в Барселона под лозунга „Не искаме румънци“.

Искам да се възползвам от тази възможност да се обърна с призив към всички отговорни политически групи в Европейския парламент да обединят силите си и да се справят с това опасно явление в Европейския съюз.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Преди всичко искам да поднеса своите съболезнования на семействата на жертвите на днешните атаки в Атина.

Да се върнем на въпроса за изменението на климата — онези 35 000 представители на народите по света, които се срещнаха в Кокабамба в Боливия, не говореха със заобикалки. Те искат от нас да се споразумеем, по време на конференцията в Мексико, за правнообвързващо намаляване на нашите емисии. Те са прави. Не можем повече да отлагаме това решение.

Европейският съюз трябва незабавно и официално да поеме ангажимент за 30-процентно намаление на емисиите до 2020 г. Това ще промени динамиката на преговорите, които действително стигнаха до задънена улица, с опасност решението относно намаляването на емисиите да бъде отложено до след Мексико, без точно определена дата, нито програма.

В Парламента сме способни на много повече. Вече е постигнато споразумение за 30-процентно намаление на въглеродния отпечатък на Европейския парламент до 2020 г. Трябва да дадем пример на държавите-членки, намалявайки нашия въглероден отпечатък с 50%.

Всички знаем, че на всекидневното ни работно място има големи възможности за енергоспестяване и за намаляване на отпечатъка върху околната среда — ние можем и трябва да направим това.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Г-н председател, Европейският парламент днес освободи Комисията от отговорност за 2008 г., което е нещо хубаво. Нивото на нередности в извършените плащания от фондовете на ЕС никога не е било така ниско, както тази година.

През последните три години беше възможно да се намалят наполовина областите, в които нивото на нередности беше над 5%, т.е. над допустимата граница. Само в областта на сближаването има много още какво да се желае. В бъдеще трябва да се положат повече усилия специално в тази област. На областта на селското стопанство и природните ресурси трябва да се обърне особено внимание. Нивото на нередности в тази област беше под 2%, т.е. съвсем очевидно в т.нар. „зелена зона“. Системите за проследяване и контрол са ефективни.

Във връзка с това обаче искам да спомена също и предприєдинителната помощ за Турция, упомената в доклада относно освобождаването от отговорност. Едно увеличение на финансирането за Турция е твърде спорно с оглед на липсата на измерими критерии. Неприемливо е да се предоставя финансиране от ЕС на трети страни без никакви определени показатели. Прекият контрол върху плащанията и начина на оползотворяване на фондовете е от съществено значение. Само тогава помощта може действително да доведе до желания ефект.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Член 11 от Европейската конвенция за правата на човека определя правото на участие в профсъюзна дейност като едно от правата на човека. В пряко нарушение на тази законова разпоредба унгарският военен съд миналата седмица издаде тежка присъда на Judit Szima, лидера на профсъюз, представляващ десет хиляди полицаи, за дейност, която независимо дали от непрофесионална гледна точка, или от професионалната позиция на един юрист беше изключително в защита на правата на служителите и извършване на профсъюзна дейност. Подчертавам, че това се случи не в някоя развиваща се бананова република, а в една от държавите-членки на Европейския съюз. В Парламента, както и в отделните парламентарни комисии, постоянно обсъждаме факта, че с влизането в сила на Договора от Лисабон се е увеличил ангажиментът на ЕС към правата на човека, а защитата на правата е станала по-ефективна. Настоявам делото на Judit Szima да бъде превърнато в прецедент, който да бъде изучаван и анализиран, а всички ние трябва внимателно да следим как, по силата на европейското законодателство относно правата на човека, може да бъде оправдана тази смела жена, така че да си възвърне достойнството и средството за прехрана, които е изгубила.

Adam Gierek (S&D). – (PL) Г-н председател, в Полша процъфтява една замаскирана форма на трафик на хора. Това се случва поради изключителния приоритет на либералните, антихуманни закони на пазарната икономика. През последните години множество апартаменти и цели жилищни блокове, собственост на държавни дружества, бяха продадени заедно с техните наематели като част от приватизацията на активи от бившата Полска народна република.

Наемателите най-често са възрастни хора, нерядко също и болни, на които не беше дадена възможност за преференциално закупуване. Под натиска на рязко повишените наеми, те затъват в дългове и често биват изгонвани от квартирата. Нарушават се основни права на човека. Необходими са подходящи правни и изпълнителни инструменти, позволяващи на органите на държавите-членки на ЕС да действат ефективно за гарантиране на защитата на наемателите на приватизираните жилища, бивша собственост на държавни дружества. Необходима е също така и спешна помощ от публичните фондове в подкрепа на жертвите на антихуманната приватизация.

Димитър Стоянов (NI). - Благодаря, г-н председателю. Вземам думата, за да изоблича една несправедливост.

Колеги, нека да не се заблуждаваме, че обикновените гърци нямат вина в това, което се случи в Гърция. Това, което се случи, и финансовата криза там е заради 14-та, 15-та, 16-та заплата и пенсии, и привилегии, каквито не съществуват никъде другаде в Европейския съюз, те са непознати.

В продължение на 10 години Гърция е лъгала Европейската централна банка за своето състояние. И сега, в момента, за това, за тези лъжи и за тази заблуда европейските лидери гласуваха на Гърция 110 млрд. награда. В същото време финансови отличници като България, като Естония, ще бъдат наказани за това, което се случи, тази криза, и тяхното влизане в еврозоната най-вероятно ще бъде отложено.

Това е двоен стандарт, който не е достоен нито за еврозоната, нито за Европейския съюз. Справедливо е виновниците да бъдат наказвани и лидерите на еврозоната трябва да поканят Гърция тя да напусне еврозоната.

Председател. – С това разглеждането на тази точка от дневния ред приключва.

23. Регламент за групово освобождаване на моторните превозни средства (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискване по:

- въпрос, изискващ устен отговор (О-0044/2010), зададен от Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Adam Bielan, Heide Rühle и Kyriacos Triantaphyllides, от името на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, към Комисията относно защитата на интересите на потребителите в правилата за конкуренцията за сектора на моторните превозни средства в рамките на вътрешния пазар (B7-0209/2010); и

- въпрос, изискващ устен отговор (О-0047/2010), зададен от Sharon Bowles, от името на комисията по икономически и парични въпроси, към Комисията относно Регламент за групово освобождаване на моторните превозни средства (B7-0210/2010).

Theodor Dumitru Stolojan, в качеството на заместник на автора. – (EN) Г-н председател, комисията по икономически и парични въпроси постави този въпрос, защото следи с интерес процедурата за преразглеждане на Регламента за групово освобождаване на моторните превозни средства и трябва да се обмислят внимателно някои неща.

Както знаете, регламентите за групово освобождаване са много важни инструменти за бизнес общността. Този Регламент беше приет през 2002 г. По това време Комисията считаше, че съществува олигополно положение на европейския автомобилен пазар, като шестте най-големи производители в Европа притежаваха заедно пазарен дял от 75%. На този фон Комисията счита, че секторът на моторните превозни средства не бива да попада в рамките на общия регламент за групово освобождаване по отношение на вертикалните споразумения, и затова прие конкретен регламент.

Регламентът изтича на 31 май 2010 г. Комисията сега счита, че пазарите за продажба на нови автомобили са силно конкурентни и че нивата на концентрация спадат. Като следствие от тази оценка Комисията предлага, че вече не е необходимо конкретно групово освобождаване за продажбата на нови автомобили и търговски транспортни средства. Тя предлага да се приеме специален регламент за групово освобождаване само за услуги по ремонтни дейности и поддръжка, както и за разпространението на резервни части.

Парламентът е загрижен за тази реформа. Както знаете, понастоящем ЕС е изправен пред изключителна финансова и икономическа криза и темповете на безработицата са високи. Европейската автомобилна промишленост е ключов сектор на европейската икономика, който допринася за заетостта, иновативността и конкурентоспособността на цялата икономика. Ние считаме, че е необходимо да бъдат установени общи условия, за да бъде този сектор устойчив и да му се даде възможност да остане икономически ефективен и зелен.

Съществува още и необходимост да се гарантира, че малките и средните играчи на пазара ще се ползват от благоприятни условия. Не можем да забравим значението на МСП като работодатели и близки доставчици. Обаче няколко дилъри на моторни превозни средства и предприятия от сферата на ремонтната дейност изразиха сериозна загриженост във връзка с новата регулаторна рамка, твърдейки, че тя ще доведе до по-нататъшно нарушаване на равновесието на силите между производителите и останалите участници по веригата за добавена стойност в автомобилния сектор.

Затова, г-н член на Комисията Алмуня, комисията по икономически и парични въпроси иска да Ви попита, първо: кои резултати от анализа на пазара накараха Комисията да заключи, че първичният пазар понастоящем е конкурентен, а следпродажбеният пазар е все още проблематичен?

Второ, как оценява Комисията равновесието на силите между производителите на автомобили и дилърите на автомобили съобразно действащия Регламент за групово освобождаване на моторни превозни средства и съобразно предложената законодателна рамка? Участниците в него са в индивидуално или в колективно господстващо положение?

Трето, как възнамерява Комисията да следи развитието на силите на пазара на първичния пазар и на следпродажбения пазар? Какви мерки предвижда Комисията, в случай че условията за конкуренция, по-специално на първичния пазар, се влошат значително?

Четвърто, какво е очакваното въздействие на новата законодателна рамка върху потребителите по-специално по отношение на предлаганите цени и условия?

Пето, кои забележки, получени от заинтересовани страни, а именно по време на консултациите, възнамерява Комисията да включи в окончателната законодателна рамка?

Накрая, съгласна ли е Комисията да обсъди предлагане на хармонизиране на законодателството в областта на разпространението например чрез изменение на Директивата за търговското представителство, за да гарантира, че всички дилъри ще се ползват от същата висока степен на договорна защита във всяка държава-членка на ЕС?

Malcolm Harbour, автор. – (EN) Г-н председател, от името на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите аз съм много доволен, че присъствам тук тази вечер, за да представя нашия аспект на въпроса, и искам по-специално да благодаря на нашите колеги от комисията по икономически и парични въпроси, които, разбира се, са водещи по отношение на въпросите на конкуренцията, за това, че работиха в тясна връзка с нас, тъй като това очевидно е елемент от политиката по отношение на конкуренцията, който съдържа и основни интереси на потребителите, а ние осигурихме от своя страна някои от тези елементи, свързани с потребителите, да бъдат много добре представени.

Най-напред считам, че елементите от предложението на Комисията, свързани с продажбите и пазара на услуги за обслужване и ремонтна дейност, до голяма степен отговарят на интересите на потребителите, които ние представихме в нашата комисия — не конкретно по въпроси, свързани с ГД „Конкуренция“, но например конкретно в областите, свързани с обслужване и ремонти, където работихме в този случай с комисията по околна среда по разпоредбите за техническа информация, свързана с екологичните стандарти за моторни превозни средства. Считам, че онези елементи, които бяха подсилени в новото предложение, са изключително благоприятни с оглед запазването на конкуренцията между независимите доставчици на услуги по ремонтни дейности и достъпа до пазара за резервни части с равностойна маркировка за качество: отварянето на пазара е добре дошло.

Считам, че една от резервите, към които бихме насочили вниманието Ви, която е включена в резолюцията, която ще гласуваме утре, засяга въпроси за наличността на информация. Ние не сме убедени — може би ще поискате да ни убедите, но не сме убедени — че насоките, които публикувахте, са непременно достатъчно силни или приложими, за да осигурят наличността на тази техническа информация, по-специално защото ще бъде възможно производителите на автомобили да предоставят такава информация в електронен формат, който без подходящ софтуер и възможности за търсене може би няма да е толкова ценен за сервизния техник, колкото бихме очаквали да бъде.

След като казах това, сега искам да се обърна към въпроса за продажбите, който току-що беше красноречиво изложен от заместник-председателя на комисията по икономически и парични въпроси. Считам, че по отношение на продажбите сме още по-малко убедени, че Комисията наистина е взела под внимание загрижеността на потребителите. Комисията по икономически и парични въпроси проведе много важно изслушване, на което чухме и от представителите на дилърите, и от представителите на потребителите тяхната реална загриженост, че предпазните клаузи, поставени, за да гарантират конкуренцията на пазара за продажби, и които бяха поставени ясно през 2002 година — голяма част от тях, трябва да кажа, в отговор на загрижеността, изразена от Парламента — са просто премахнати от доста прекомерно старание от Ваша страна да опростите нещата и да улесните доста живота си като администрация, която ще се занимава с това.

Възможно е да има проблеми с това, но аз бих Ви подсказал — и бих желал да разгледате доказателствата, които ни бяха представени по време на изслушването — че дилърите и потребителите имат сериозна загриженост във връзка с това разпространението на автомобили да попадне направо в общото групово освобождаване. През 2002 г. имаше включени ясни гаранции — не толкова отдавна в цикъла на разпространение на автомобили — за възстановяване на равновесието на силите между независимите дилъри

и производителите. Считам, че дилърите биха казали, че това е действало всъщност доста добре в течение на времето. Всъщност, ако погледнете какво се случи на пазара, ще разберете, че е било точно така.

Може би също бих могъл да Ви напомня, г-н член на Комисията, тъй като мисля, че тогава не бяхте тук, че имаше голямо лобиране от страна на производителите на автомобили, че тези разпоредби са пресилени, но дилърите бяха за тях. Какво имаме сега? Дилърите ни казват: тези разпоредби са твърде слаби, а производителите казват: ние много ги харесваме.

Мисля, че трябва да се вгледате в проблема. Не казвам, че трябва да спрем процеса — считам, че това е правилно в момента, предвид че ни остават само няколко дни до прилагането им — но това, което Ви казваме в утрешната резолюция, е: моля, разгледайте актуалните данни, вижте информацията. Бих казал също, че в Комисията членът на Комисията Барние предстои да изготви доклад относно конкуренцията във веригата за продажби на дребно. Автомобилният сектор трябва да е част от това и Вие трябва да го вземете предвид, защото ни е необходима последователна политика от страна на Комисията.

Второ, в документите, които видях от Вашите служби, се казва: считате ли, че това е подготовка за новото поколение зелени автомобили, електрически автомобили и автомобили с ниска степен на емисии? Във Вашия анализ няма нищо, което да е свързано с това.

Сега имаме доклада на г-н Таяни. Мога ли да Ви помоля през следващата година да разгледате доклада на г-н Таяни, да разгледате доклада на г-н Барние и да ни уверите, че това е правилното нещо, което трябва да се направи? Считам, че ако направите това, ще възстановите част от доверието тук, тъй като според мен оставаме неубедени от наша страна в това какво планирате да правите.

Хоаким Алмуния, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, действащият Регламент за групово освобождаване на моторни превозни средства изтича на 1 юни тази година и ние трябва да приемем нов регламент преди тази дата. Колегията на членовете на Комисията постави въпроса в дневния ред на нашето заседание на 26 май.

Предложението, което сега се обсъжда в нашите служби, а след няколко дни и с нашите кабинети — в подготовка на колегиални дискусии — е резултат от задълбочен анализ на сектора. Процесът на обществени консултации започна през юни 2006 г. Три и половина години по-късно, през декември миналата година, Комисията публикува проект за групово освобождаване и насоки. По време на целия процес заинтересованите страни, Европейският парламент и държавите-членки участваха непосредствено и бяха взети предвид много аргументи. Бяха проведени и редица разисквания, семинари и инициативи, включително тук, в Парламента. Последното събитие беше на 12 април тази година в комисията по икономически и парични въпроси (ECON). Какви са главните заключения от този продължителен процес на консултации?

Първо, научихме нещо положително: че потребителите в Европа се радват на силна конкуренция на пазара за продажби на автомобили. В нашите ежегодни доклади за цените на автомобилите ние докладваме за 80 модела автомобили от около 25 производители — и цените не са единственият фактор, който ни казва, че конкуренцията е здравословна. Има също и по-голям избор, отколкото преди 10 години, с предлагане на повече марки от всеки тип автомобил. При тези обстоятелства би било трудно да се предположи, че някой производител на автомобили би могъл да заема господстващо положение, било то индивидуално или колективно.

Настоящите режими съдържат специфични за сектора правила, които имаха смисъл по онова време (през 2002 г.), когато се очакваше вълна на консолидиране в автомобилния сектор. Този период на консолидиране не се осъществи и вместо това днес имаме много конкурентен пазар. Като се допусне по-голяма гъвкавост при разпространението на автомобили, предложените промени ще възстановят стимулите за производителите да намалят разходите, свързани с продажбите на автомобили. Позволете ми да припомня, че разходите за разпространение съставляват средно 30% от цената на един нов автомобил. Чрез намаляване на тези разходи производителите ще подобрят конкурентните си позиции, което ще доведе до ползи за потребителите.

Напълно осъзнавам, че съществува известна загриженост по отношение на предложените промени, свързани с продажбите на няколко марки, и договорната защита на дилърите и вие и двамата споменахте за тази загриженост. Позволете ми да подчертая, че продажбите на няколко марки съществуват — и ще продължават да съществуват — там, където пазарната реалност го изисква. Такъв е случаят в страни с много големи дилъри, които имат капацитета да разпространяват няколко марки — например в Обединеното кралство — и също такъв е случаят в рядко населените райони, където от икономическа гледна точка има смисъл дилърите да продават различни марки в един и същ търговски обект.

Такава беше реалността преди да бъде прието действащото групово освобождаване през 2002 година и реалността остава същата осем години по-късно, но тогава, както и сега, най-често срещаният модел на разпространение беше с една марка. Това, което наблюдаваме, е, че производителите все повече прибягват до други форми на разпространение, включително до търговски обекти, притежавани от производителя.

Развитието на разпространението в Германия например е симптоматично за тази тенденция, където 67% от автомобилите се продават чрез мрежи на дилъри, за разлика от 90% преди влизането в сила на Регламента през 2002 г. Независимо от това ние отговорихме на загрижеността, изразена по време на консултациите, включително консултациите, които се състояха тук в Парламента, и бяха въведени редица гаранции по отношение на дилърите, разпространяващи по няколко марки.

Позволете ми също така да подчертая, че предлагаме преходна фаза, по време на която действащият регламент ще остане в сила до края на 2013 г. за пазара за разпространение на автомобили, за да се даде достатъчно време на дилърите, които са инвестирали в продажби на няколко марки, да амортизират своите инвестиции.

Що се отнася до причината, поради която предлагаме да бъдат премахнати клаузите, предоставящи договорна защита на дилърите, тя е просто защото конкурентното право не е подходящият инструмент за уреждане на евентуални дисбаланси между договарящи се страни. Тези въпроси, както се обсъждаше, когато подготвяхме Регламент (ЕО) № 1/2003, принадлежат към сферата на търговското право.

На един конкурентен пазар, какъвто е автомобилният, конкурентното право не бива да се намесва в равновесието на силите между различните договарящи се страни. Това би било вмешателство. Трябва да действаме пропорционално, когато се намесваме в начина на действие на пазарите.

В процеса на консултации научихме и някои други, може би не толкова положителни неща: за разлика от цените на автомобилите разходите за средна ремонтна дейност всъщност са се увеличили през изминалите години. Ремонтната дейност и поддръжката са много важни за потребителите: не само по причини, свързани с безопасността и надеждността, но и защото сметките за ремонти възлизат на 40% от общите разходи, свързани с притежаването на автомобил. За съжаление, способността на отделните сервизни гаражи да се конкурират с упълномощените сервизи все още е възпрепятствана от редица ограничения, включително ограничен достъп до резервни части и до техническа информация. Затова нашата реформа възнамерява да позволи на независимите гаражи по-добър достъп до резервни части и техническа информация и да предотврати изтласкването им от пазара от други, по-нови практики. Това ще доведе до ремонтни услуги с по-добро качество и по-ниски цени.

В заключение, аз съм твърдо убеден, че новата рамка ще бъде по-благоприятна за потребителите. Нашият главен приоритет е да се засили конкуренцията на следпродажбения пазар — в ремонтните дейности и сервизното обслужване — там, където най-много липсва. Въпреки че производителите на автомобили е възможно да са в силна позиция по отношение на дилърите, те се конкурират жестоко помежду си, а днес не е необходимо да се отклоняват, да запазват конкуренцията по такива споразумения от Регламента за групово освобождаване по отношение на вертикалните споразумения, който беше приет наскоро от Комисията и който също ще влезе в сила в края на този месец. Всъщност Комисията, и по-специално моите служби ГД „Конкуренция“, ще следят много внимателно сектора и не бива да има съмнение относно решимостта на Комисията да прилага правилата за конкуренция и да предприема необходимите стъпки, ако бъдат установени сериозни нарушения или недостатъци.

Othmar Karas, *от името на групата PPE*. — (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, вече чухме много. С този въпрос с искане за устен отговор и резолюцията искахме да дадем глас на дилърите на автомобили и на малките и средни предприятия, защото Комисията не обърна достатъчно внимание на този глас през последните години. По време на изслушването беше изразена загриженост и тревога преди всичко от страна на дилърите на автомобили поради неравностойното отношение във връзка с производителите. Беше повдигнат въпроса за правната несигурност, както и за намаляване на конкуренцията в резултат на проблеми, изпитвани от малките дилъри на автомобили. Ние обаче не получихме отговор.

Призовавам Ви — в последната една минута до 12 часа — да използвате оставащите 21 дни до 26 май, за да включите резолюцията, която ще бъде приета утре от Парламента, във Вашия Регламент, за да изминете своята част от пътя срещу дилърите на автомобили, без да бъде застрашена посоката, в която иска да поеме Комисията. Моля, приемете сериозно Парламента и загрижеността на дилърите, и включете тяхната загриженост и тази на малките и средни предприятия в Регламента.

Olle Ludvigsson, *от името на групата S&D*. — (SV) Г-н председател, искам да подчертая четири въпроса в това разискване. Първо, съществува зловещата тенденция да се противопоставят малките и големите компании в автомобилната промишленост едни на други. До известна степен те имат различни интереси, но това, върху

което трябва да се съсредоточим най-вече, е създаването на система от регламенти, която им позволява да работят ефективно заедно.

Второ, много положителен знак е, че конкуренцията на пазара за нови автомобили се е подобрила през последната година. Това е добър пример за факта, че никой пазар не е невъзможен и че в дългосрочен план е възможно да се постигне много чрез мерки за засилване на конкуренцията. Надяваме се, че в бъдеще ще видим също такава положително развитие и на следпродажбения пазар.

Трето, важно е Комисията да следи много активно развитието на събитията по отношение на конкуренцията на пазара за нови автомобили. Той трябва да бъде наблюдаван постоянно. Всички заинтересовани страни трябва да получават определена информация колкото е възможно по-рано по отношение на правилата, които ще се прилагат от юни 2013 г.

Четвърто, трябва да засилим нашите дискусии за това как ще преминем към зелени, по-екологично съобразни автомобили. Това е абсолютно важен процес. От една страна, правилата на конкуренцията трябва да бъдат гъвкави по отношение на субсидиите, необходими за въвеждането на електроавтомобили и други екологични алтернативи на пазара, а от друга страна, правилата трябва да гарантират, че екологично съобразните автомобили не са в неизгодна позиция в сектора за продажби на дребно или на следпродажбения пазар.

Cristian Silviu Buşoi, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, закупуването и поддръжката на автомобил се счита за един от най-важните разходи на домакинствата. Самата цел на политиката по отношение на конкуренцията е да гарантира на потребителите свобода на избор и достъп до продукти на по-ниски и по-достъпни цени.

Като член на Парламента и съответно представител на граждани на ЕС, които също са потребители на пазара на автомобили, аз съм дълбоко загрижен за преразглеждането на Регламента за групово освобождаване на моторни превозни средства и неговото въздействие върху потребителите. Комисията — слушах много внимателно аргументите на члена на Комисията — твърди, че специфичният регламент за този сектор вече не е необходим за пазара за продажби, тъй като има доказателства, че целите на конкуренцията са постигнати и е достигнато подходящо равнище на конкуренция.

По принцип не бих бил против премахването на специфичното за сектора групово освобождаване, ако не съществуваше риск за потребителите. Трябва да използваме тригодишния преходен период, за да направим прещенка на въздействието на решението да бъдат изключени продажбите от регламента за групово освобождаване за моторни превозни средства. Съществува неоспоримото явление на господстващо положение на големите производители на автомобили. Искам да чуя мнението на Комисията относно начините, които ще гарантират, че те няма да се възползват от своя пазарен дял и няма да ограничат избора, който потребителите трябва да имат на пазара.

Искам също така да изразя своята подкрепа за предложението да се запази специфичното групово освобождаване за дейностите, свързани с ремонт и поддръжка, които се оказват не толкова конкурентни, колкото пазара за продажби. Моята загриженост относно следпродажбения пазар е свързана по-конкретно с онези случаи, когато потребителите са излишно обвързани с конкретен оператор за извършване на ремонти на своите автомобили. Това може да бъде или защото независимите доставчици на услуги за ремонт нямат подходящ достъп до необходимата техническа информация, или защото производителите на автомобили тълкуват гаранционните условия злонамерено.

Това е неприемливо ограничение на избора, който потребителите трябва да имат, и аз очаквам Комисията да излезе с решения за промяна на това положение. Затова приканвам Комисията да внесе известно пояснение относно мерките, които възнамерява да предприеме, за да избегне това положение, което е във вреда на потребителите.

Konrad Szymański, *от името на групата ECR.* – (PL) Г-н председател, г-н Алмуня, 80% от компонентите на всеки нов автомобил са произведени от независими производители. От друга страна, самите производители на автомобили имат огромно търговско преимущество спрямо производителите на компоненти и независимите сервиси.

Ние трябва да направим днес всичко, за да не заприлича европейският автомобилен пазар отново на олигопол. На нашите граждани трябва да бъде гарантирано правото да избират и части за автомобили, и независими сервиси. Необходими са гаранции за достъп до техническа информация. Трябва да предприемем действия за противопоставяне на злоупотребите с гаранциите от страна на производителите. Оторизираните сервиси също трябва да имат право да закупуват части от независими производители, както и инструменти и оборудване,

използвано в техните работилници. Без ясно определена гаранция в новия регламент правото на избор на европейските клиенти, което е основно за пазара, ще продължава да бъде фикция.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Г-н председател, според становището на комисията по промишленост, изследвания и енергетика е важно, разбира се, да се защитят и малките и средни предприятия. Г-н член на Комисията, конкуренцията не е цел сама по себе си.

Ако погледнем положението на малките дилъри и малките работилници, необходимо е да увеличим икономическата им способност да действат, в противен случай един ден ще имаме само вериги на големи дилъри и големи работилници. Това включва, първо, действително разрешаване на продажбите на различни марки. То включва разрешаване на работилниците и дилърите да имат неограничен достъп до информация за автомобилите и възможностите за ремонт. Трето, това включва предоставяне на необходимите възможности за придобиване на квалификация. Говорихме по-рано за електромобилите. И за тях е необходимо да бъдат в състояние да поддържат електрически автомобили. Четвърто, необходима им е сигурност на инвестициите, с други думи договорна защита и повече никакви преработки. Необходимо е да могат да правят сигурни инвестиции за дълъг период.

Frank Engel (PPE). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, нека поговорим за реалността на дилърите на автомобили. Дилърите на автомобили в моята страна, както и в други, се тревожат за крещящото несъответствие между обхвата на тяхната дейност и тази на производителите. Регламент (ЕО) № 1400/2002 намали това несъответствие. Без него секторът за разпространение на автомобили, който вече пострада в резултат от кризата, ще бъде изправен пред растяща несигурност по отношение на своите инвестиции и търговски цели.

Исканията, отправени към дилърите от производителите, ще станат просто непоносими и неуправляеми за голям брой собственици на скромни гаражи. При всички случаи, г-н член на Комисията, тук не конкуренцията е изложена на риск. Конкуренцията ще се засили между производителите на автомобили, а не между дилърите или между дилърите и производителите. Собствениците на местни гаражи не могат да представляват заплаха за свободната конкуренция в Европа.

Говорите за господстваща позиция на пазара, евентуална господстваща позиция. Нека поговорим за нея тогава. Такава господстваща позиция не съществува в случая с конкуриращите се производители. Не съществува по отношение на другите производители. Тя съществува между производителите на автомобили и дистрибуторите и това е доказаната реалност в целия Европейски съюз.

Комисията възприема научна позиция на базата на големите компании, за да се справят с огромния брой малки играчи, които искат само едно нещо: малко свобода и малко сигурност в своите отношения с производителите на автомобили, чиито практики по отношение на дилърите стават откровено отблъскващи в някои случаи. Това е Давид срещу Голиат, само че този път изглежда, че Комисията иска да гарантира определено Голиат да победи.

Позицията и разсъжденията, свързани с отменянето на Регламента за освобождаване, са заблудени. Те са неправилни; насочени са към неправилните хора. Намалването на възможностите за действие, правната сигурност и готовността да инвестират на собствениците на гаражи няма да подкрепят вътрешния пазар и определено няма да са в подкрепа на интересите на потребителите.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Автомобилната промишленост в Европейския съюз, включително и производителите на автомобили, и производителите на части за автомобили, трябва да остане икономически ефективна и иновативна.

Предвид това, че пътната безопасност се влияе от конкурентните условия на пазара за резервни части за автомобилния сектор, ние призоваваме Комисията да подкрепи ефективната конкуренция на пазара за резервни части, за да бъдат достъпни цените за всякакви видове резервни части. Потребителите трябва да могат да закупят автомобил на конкурентна цена и да изберат доставчика, който искат да извърши услугите по ремонта и поддръжката, независимо каква система за разпространение е избрана от доставчика.

Предстоящата законодателна рамка трябва да гарантира, че МСП в снабдителната верига на автомобилния сектор могат да се ползват от благоприятни условия, и да предотврати всякаква нарастваща зависимост от големите производители. Освен това новите разпоредби на регламента относно общия режим на групово освобождаване в автомобилния сектор трябва да бъдат разширени и да включват дефиниция на крайни потребители, за да се вземат предвид и лизинговите операции.

Sari Essayah (PPE). - (FI) Г-н председател, г-н член на Комисията, съвсем ясно е от предишните изказвания, че Парламентът е много разтревожен конкретно за баланса между дилърите и производителите на автомобили, което неизбежно се отразява и на услугите, които получават потребителите.

Необходимо е този баланс да бъде очевиден по-специално на малките пазари и в рядко населените райони като Финландия и на други места в Скандинавия. За нас разрешаването на продажби и покупки от дилъри, работещи с разнообразие от марки, има приоритет и е главната предпоставка, която ще гарантира, че потребителите имат адекватен достъп до услугите на автомобилния сектор.

Населението на Финландия е пет милиона души и тази година ще бъдат продадени около 100 000 автомобила. Това вероятно звучи като смешно малък брой и затова е изключително важно тези промени по никакъв начин да не застрашат разнообразието от предлагани марки.

Предишният регламент, който гарантираше предлагането на различни марки в търговията с автомобили, беше отличен и затова сме длъжни да попитаме защо бива променян на този етап. Друг важен ефект ще бъде, че надеждите на дилърите да се погрижат за потребителите в рядко населените райони вероятно ще бъдат попарени и вероятно ще бъде трудно за потребителите да се спобият с автомобил на място. Това може също така да означава, че по-малките марки няма да бъдат представени изобщо освен в центровете с голямо население и като следствие потребителите ще имат значително по-малък избор на марки автомобили.

Othmar Karas (PPE). - (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, вече ни чухте и почти бихте си помислили, че това е толкова различно като теорията и практиката. Мога само да повторя молбата, която отправих към председателя на Комисията още през пролетта на 2009 г.

Имаме нерешени въпроси, свързани с дилърите на автомобили, за малките и средните предприятия, финансовата и икономическа криза и несигурен растеж и пазар на труда. Най-доброто, което би могло да бъде направено, е да се продължи срокът на действащия регламент вместо да се създава нов, който само ще задълбочи всички тези проблеми. Съществува и проблемът с националните разпоредби, ако остане предлагането само на една марка. Ние се противопоставяме на незадължителен кодекс на поведение и сме за ефективен механизъм за приложение. Искаме лимитът от 30% за закупуване на резервни части да бъде оставен както е, тъй като той дава на оторизираните дилъри на автомобили по-голяма свобода на избор.

Насоките не са достатъчно ясни, за да гарантират, че има достъп до техническа информация, както имаше преди. Има важни договорни клаузи, които просто сте пропуснали, а именно тези за предоставяне на известия и сроковете на известията, разнообразието на марките, прехвърлянето на предприятия и уреждането на спорове. Моля Ви, защитете и малките и средните предприятия. Многообразието от предлагани марки е част от конкуренцията и помага да бъдат защитени потребителите. Искаме повече конкуренция. Ограничаването на възможностите за малките и средните предприятия и дилърите на автомобили ще намали конкуренцията. Моля, обърнете сериозно внимание на пазара, предприятията и резолюцията на Парламента и използвайте оставащите Ви 21 дни.

Paul Rübиг (PPE). - (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, всички оратори в Парламента всъщност се изказаха в полза на регламент, благоприятен за МСП. Необходима ни е силна система за разпространение. Малките дистрибутори наемат много хора. За тях е важно конкуренцията в системата да остане, а това е така и за дилърите — независимо дали са големи или малки. Конкуренцията трябва да работи. Считам, че в автомобилния сектор по-специално потребителите също имат право на действаща конкуренция, за да не бъдат изправени пред едностранчиви системи, в които вече няма свобода на избор. Именно тази свобода на избор ще бъде важна в бъдеще, особено в селските райони, и ние трябва да гарантираме, че селските райони ще бъдат цялостно подсиgurени. Затова считам, че г-н Karas беше напълно прав като каза, че ни остава много малко време и затова трябва да го използваме ефективно.

Seán Kelly (PPE). - (EN) Г-н председател, първо искам да кажа, че всички биха се съгласили на този етап, че автомобилът вече не е лукс: той е необходимост. За мен това стана съвсем ясно преди две седмици, когато дойде вулканичната пепел. Трябваше да премина през Европа, през Англия, с автомобил, влак и ферибот и никога не съм се чувствал толкова независим и щастлив, колкото докато седях в собствения си автомобил.

Така че всичко, което можете да направите, за да помогнете на потребителя да има избор и т.н., е много важно, но не за сметка на малките и средните дилъри. Повечето от тях са семейни предприятия в местни градове и села. Те вършат добра работа за всички, опитват се да задоволяват пазара и се конкурират, очевидно, при много трудни условия, така че съм напълно съгласен с г-н Karas и други оратори, че тези хора трябва да се вземат предвид, за да се осигури тяхната жизнеспособност, докато продължаваме напред.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Първо, искам да кажа, че разбирам усилията да се осигури свобода на избора за потребителите при избора на гараж, който биха искали да използват.

От друга страна обаче, мога да видя обективните ограничения на абсолютната свобода в тази област. Точно както на никой от вас не би му хрумвало да изпрати европейски Airbus в работилница на Turolev за сервизно обслужване, така и собственикът на дадена марка автомобил е зависим от технологията и работните процедури на производителя на автомобила, когато става въпрос за сервизно обслужване.

Ако производителят на автомобил дава гаранция на потребителя за автомобила, той има правото да изисква от потребителя сервизното обслужване да се извършва в съответствие с определените от него инструкции. Ако потребителят закара автомобила за поддръжка в гараж, в който служителите нямат необходимия опит и умения, съществува риск да не свършат добре работата и дори автомобилът да бъде повреден. Затова, ако искаме да защитим потребителя, не можем да очакваме всички гаражи да бъдат еднакво способни да предоставят услуги за всички марки автомобили. Като потребител искам да видя добре оборудвани гаражи с добре обучен персонал за конкретна марка автомобил. Специализацията и балансираните отношения с производителя са също най-добрият път към потребителя.

Хоаким Алмуния, заместник-председател на Комисията. – (ES) Г-н председател, първо искам да Ви благодаря за превъзходното председателство на заседанието, а също и на всички членове на Парламента, които се изказаха в разискването.

Искам да изразя моята искрена благодарност на всички вас не само за вашите изказвания днес, но и за целия ваш изключително интересен и ценен принос през това, което, както казах в моето изказване, беше един продължителен процес на консултации във всички посоки, ако мога така да кажа. Това беше не само консултация с Парламента, с неговите членове и комисии отговарящи за въпроси, свързани с автомобилите, конкуренцията между дилърите и потребителите, но и консултация с държавите-членки и с всички заинтересовани страни и всички други, които пожелаха да изразят своето мнение.

Целта на всеки регламент или решение по отношение на конкуренцията е да бъдат от полза за потребителя. Това е предназначението, нашата основна грижа и главна цел на нашия регламент.

Когато потребителите се подготвят за важното решение да отидат при дилър — защото, както каза един от вас, това е важен разход за всички потребители и домакинства — те искат да научат за цените и качеството, за да могат да направят сравнения, и могат да направят това. Вероятно могат да го направят по-лесно сега, отколкото някога в миналото. Те искат да могат да направят своя избор без пречки и ограничения, възникнали поради липсата на конкуренция. Ние считаме, че с новия регламент тази възможност за избор ще бъде разширена; няма да бъде ограничена, а по-скоро разширена. Те могат и трябва да са в състояние да избират — както мнозина от вас казаха — следпродажбени услуги, гараж за ремонт на своя автомобил и гараж за сервиз на автомобила; те искат тези гаражи, независимо дали са собственост или са свързани с производителя на автомобила, да разполагат с правилна техническа информация и резервни части и спецификация, която им е необходима.

Настоящото предложение на Комисията подобрява всичко това. Всичко това е подобро. Моля, погледнете какво се казва в текста, който видяхте, в проекта и насоките, приложени към него. Във всички тези отношения бъдещият регламент ще даде повече ползи на потребителите, отколкото настоящия.

Малките и средните предприятия: какво става там? Важно е да се вслушваме в мненията на хората и ние се вслушваме в тях много внимателно и с интерес. Имам предвид мнението на всички, включително вашето, разбира се.

Какво стана с малките дилъри през последните години? Дали броят им се е увеличил или е намалял? Дали са се възползвали и са установили, че е по-лесно да влязат в схемата за разпространение, пазара за разпространение, или са се оказали неблагоприятно засегнати или са се изправили пред пречки? Най-вече последното. Това е истината. Това не беше, разбира се, намерението на онези, които изготвиха и взеха решението за Регламента от 2002 година, но това е, на което ни научи опита от последните години. Това искаме да коригираме.

Какво се случи досега или продължава да се случва с определени гаражи и определени производители на резервни части? Те имат проблеми, които ще изчезнат с новия регламент и новите насоки.

Затова предлагаме регламент и насоки, които ще увеличат обхвата на избора и възможностите за малките предприятия по цялата верига от производството на резервни части до ремонта на автомобила.

Дилърите, които мнозина от вас споменаха и които изслушах директно, не просто чрез текстове на писмени консултации или срещи, в които не съм участвал; аз прекарах известно време с тях и разговарях с тях на една изключително конструктивна среща. Не всички дилъри имат еднакви интереси. Има големи дилъри със силно присъствие на пазара в някои държави-членки, има и много малки дилъри, които са по-доволни от това, което предлагаме понастоящем, отколкото от това, което се случва от 2002 година насам, тъй като са видели, че определени аспекти, непредвидени от законодателството през 2002 г., не са били в техен интерес, а по-скоро са ги затруднили да издържат на конкуренцията на големите дилъри.

Накрая, крайните срокове за отмяна. Ние установяваме защита; ние дори създаваме изключения за всеки случай, когато считаме, че конкуренцията страда от съществуващите разпоредби — и от регламента за автомобилите, и от Общия регламент за групово освобождаване по отношение на вертикалните споразумения — въпреки нашите намерения като законодатели; и можем да се откажем от прилагането на Регламента, ако видим, че не защитава конкуренцията. Можем да направим това в Общия регламент за групово освобождаване по отношение на вертикалните споразумения и ще можем да направим това и с конкретния регламент за автомобилите.

Затова споделям вашата загриженост. Факт е, че считам, че тя се урежда по-добре според предложениния регламент, отколкото досега не защото сме по-интелигентни, отколкото преди осем години, а просто защото всички се учим от опита. Важно е да се изслушват мненията на хората, но е важно също така да се учим от опита.

Председател. - В заключение на разискването е внесено предложение за резолюция⁽²⁾ на основание член 115, параграф 5 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

Писмени изявления (член 149)

George Sabin Cutaş (S&D), в писмена форма. – (RO) Закупуването на автомобил често е най-големият разход за домакинствата в Европейския съюз след закупуването на къща. Европейската комисия предлага чрез Регламента за групово освобождаване за моторни превозни средства да бъде премахнато съществуващото освобождаване в автомобилния сектор и да се въведат общи правила за конкуренция.

Считам, че след като бъдат премахнати определени клаузи от действащия регламент за сектора, особено тези относно свободата за реализиране на до 70% от продажбите чрез посредници, които продават няколко марки автомобили, възниква риск от увеличаване на зависимостта от посредниците на производителите, ограничаване на конкуренцията и възможностите, с които разполагат потребителите на европейския пазар на автомобили.

Ние сме в положение, при което голям брой посредници в автомобилния сектор, особено малките и средните предприятия в сектора, които са по-уязвими, биха могли да изчезнат от европейския пазар, с което ще бъде подкопан целия европейски автомобилен пазар.

Затова призовавам Комисията да прецени последствията от своите предложения, като вземе предвид структурата на европейския автомобилен сектор, в която малките и средните предприятия играят основна роля, както и да предложи, ако стане необходимо, нов регламент в края на тригодишното удължаване на срока на действащия регламент.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), в писмена форма. – (PL) Със своето участие в днешното разискване относно Регламента за групово освобождаване за моторните превозни средства искам да припомня, че през 2009 г. Европейската комисия публикува своето съобщение относно бъдещата конкурентна нормативна рамка, приложима за сектора за моторните превозни средства, в което тя определя правната стратегия по отношение на разпространението на моторни превозни средства и следпродажбени услуги след изтичането на Регламент (ЕО) № 1400/2002. Затова сега възниква проблемът за подходяща реакция от страна на агенциите за защита на конкуренцията във връзка с достъпа до техническа информация, резервни части и оторизирани сервиси, а също и относно злоупотребата с гаранциите. Затова питам дали Комисията е сигурна, че решението, което е приложила, ще гарантира цялостна защита на конкуренцията в сектора?

(2) Вж. протокола.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), в писмена форма. – (PL) Регламентът за групово освобождаване за моторните превозни средства е изключително важен документ за Европейския съюз, защото засяга пряко повече от 3,5 млн. души, заети в автомобилния сектор в Европа, и на първичния, и на вторичния пазар. Този регламент въвежда благоприятни условия за работа, които засилват конкуренцията на автомобилния пазар. Той води до създаване на нови работни места и дава възможност за ефективно и стабилно развитие на пазара, което е в интерес на потребителите, големите автомобилни концерни и независимите предприятия. Също много важен факт е, че той гарантира на европейските потребители широк достъп до услуги и стоки на автомобилния пазар. Този документ е от особено значение за независимите сервиси, които имат нужда от достъп до техническа информация, за да могат да се конкурират ефективно с оторизираните сервиси, както достъп до независими производители на части за автомобили. Още по-доволна съм да чуя, че Европейската комисия е решила да продължи валидността на регламента. В резолюция B7-0245/2010 Европейският парламент призовава Комисията да изясни нещата, които поставих във въпрос с искане за писмен отговор до Комисията на 16 април тази година, като достъп до техническа информация за независими производители и да обясни точно концепциите за „части със сравнимо качество“, „оригинални части“ и „техническа информация“. Онези, за които е предназначен РГОМПС, с оглед на тяхната значителна роля в икономиката, имат нужда от ясно и точно формулирано законодателство.

24. Съобщение на Комисията относно действията срещу рака: европейско партньорство (разискване)

Председател. Следващата точка от дневния ред е доклад относно съобщението на Комисията относно действия срещу рака: европейско партньорство [2009/2103(INI)] – Комисия по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните. Докладчик: Alojz Peterle (A7-0121/2010).

Alojz Peterle, докладчик. – (SL) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, с настоящия доклад заемаме позиция по един от най-трудните за решаване проблеми в Европейския съюз. Епидемичното разпространение на рака го превръща в най-често срещаното заболяване в рамките на Общността, като всеки трети гражданин е изправен пред вероятността да се разболее.

Доволен съм, че в началото на настоящия мандат не се налага да призоваваме Комисията и Съвета да предприемат начални стъпки за борба с рака, защото разполагаме с ясните решения на Съвета от месец юни 2008 г. и амбициозния проект „Европейско партньорство за действия за борба с рака“, представен от Европейската комисия през месец септември 2009 г., който е тема на доклада. Важно е да се отбележи, че действията вече са в ход. С помощта на настоящия доклад подкрепяме една от най-амбициозните цели на Комисията, а именно – намаляване тежестта на раковите заболявания с 15% в рамките на 10 години.

Доволен съм и от факта, че това партньорство беше разработено в съответствие с нашата резолюция относно здравната стратегия „Заедно за здраве: Стратегически подход за ЕС 2008-2013 г.“. В нея отстояхме значението на принципа здраве за всички, както и участието на здравната тематика във всички политики и поставихме силен акцент върху профилактиката на раковите заболявания.

Изумителен и тревожен е фактът, че държавите-членки инвестират средно едва 3% от бюджетите за здравеопазване в профилактика на раковите заболявания. Макар и да изглежда статистическа грешка, числото означава, че здравните политики на държавите-членки не се отнасят много сериозно към превенцията. Това, от което се нуждаем, е смяна на приоритетите в посока към повече дейности по профилактика в рамките на стратегическите, техническите, организационните и финансовите подходи. Наясно сме с това, както и с доказателствата, че ранното откриване на рака може значително да намали смъртността от него.

Друга ключова дума в доклада е „неравенство“, при това става дума за няколко вида неравенство. Най-важният от тях е известен като „желязната завеса между Изтока и Запада“ и става дума за сериозни различия между шансовете за преживяване на раково болните, но сме наясно и с чувствителни разлики между отделните държави-членки по същия показател. Освен разликата в успеха на прилаганите терапии, имаме сериозни различия и по отношение честотата или обхвата на ранното откриване на рака, различия в палиативните грижи и ефективността от рехабилитацията на раково болните.

Гражданите на Европейския съюз трудно приемат наличието на такива различия на ниво организация на борбата с рака, предвид факта, че някои от държавите-членки разполагат с национални програми, а други – не. Съществуват различия и по отношение събирането на данните за раковите заболявания. Независимо от това, че Договорът от Лисабон позволява на Европейския съюз да взема единствено подкрепящи мерки, прилагането на съгласуван и добре организиран подход на такова ниво е изключително важен, ако желаем

да се борим ефективно с раковите заболявания. Обмяната на добри практики би била немислима без поощряване от институциите на Общността.

Третата ключова дума в доклада е „партньорство“. Ще успеем да се приближим към постигането на амбициозната цел на Комисията само ако обединим сили както по вертикалата, така и по хоризонталата. Предпоставка за това е гаранцията, че борбата с рака запазва трайно мястото си в дневния ред на политиките на европейските и националните институции. Не е достатъчно само да има тясна връзка лекар-пациент. Нашата задача е да дадем своя принос за изграждането на силно политическо партньорство, на политическа воля, която ще даде тласък за по-бързи действия в Европа.

По този повод бих искал специално да акцентирам върху проблема с рехабилитацията на раково болните. Трябва да обърнем много повече внимание на победилите рака. Не трябва да ги стигматизираме или отписваме, а да им дадем възможност успешно да се интегрират отново в обществения живот и да продължат професионалното си развитие. Днес близостта до гражданите е ключов момент в борбата срещу рака в Европа.

Бих искал да благодаря на докладчиците в сянка, които помогнаха за изготвянето на доклада, за оказаното огромно съдействие.

Джон Дали, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, радвам се, като виждам, че Парламентът запазва ентузиазма и подкрепата си за работата на Комисията в областта на профилактиката и контрола на раковите заболявания. Благодаря за усилията по изготвянето на доклада и особено на докладчика, г-н Peterle.

Силни действия на европейско ниво могат да окажат сериозен последващ ефект на национално, регионално и местно ниво. По този начин се изтъква потенциала на Европейското партньорство за действията срещу рака. Успехът на инициативата зависи до голяма степен от активното участие на многобройните и разнообразни партньори. До този момент държавите-членки, работещите в сферата на здравеопазването, институциите, занимаващи се с рака, неправителствените организации, организациите на пациентите и представителите на фармацевтичната промишленост вземат участие в изготвянето на конкретни предложения за действия, които следва да бъдат извършени до 2013 г. Остава да видим обаче дали новият вид сътрудничество ще доведе до по-устойчиви действия срещу рака. Искрено се надявам да стане точно така.

В по-широк план се стремим да постигнем по-голям брой дългосрочни цели и по-добро използване на наличните средства. Това зависи от ангажираността на всички партньори и, разбира се, от достатъчното финансиране. Подкрепата на Европейския парламент за осигуряването на необходимите средства за бъдещия бюджет на Общността за здравеопазване е от изключително значение. Докладът се позовава на спектър от дейности за всеобхватен подход към профилактиката и контрола на раковите заболявания, по-голямата част от които вече са взети предвид при разработването на партньорството на основата на съобщението на Комисията.

Това партньорство се опира на пет основни стълба: промоция на здраве и превенция, в това число и промоция на Европейския кодекс против рака; скрининг и ранна диагностика, насочени към по-добро прилагане на препоръката на Съвета за онкологичния скрининг; размяна на най-добри практики в сферата на грижите за раково болните; сътрудничество и съгласуваност на научните изследвания в областта на рака и наличието на сравнителна информация и данни относно рака. Ключова задача на партньорството ще бъде помощта за по-добро разработване и прилагане на планове за раковите заболявания от държавите-членки.

До изтичането на инициативата за партньорството целта е всички държави-членки да имат интегрирани планове за борба с рака. Някои от действията ще се позоват на свършената до момента добра работа. Други ще изискват допълнителна помощ. Комисията е готова изцяло да предостави необходимата подкрепа. Освен това Комисията ще продължи тясното сътрудничество с Международната агенция за изследване на рака по отношение приноса към инициативата за партньорството. Трябва да отбележа и далечната цел за търсене на гаранции за по-добро интегриране на здравната проблематика във всички инициативи с характер на политики, които ще придвижва с ресорните колеги от Комисията. Разбира се ще продължим да отдаваме приоритетно значение на профилактиката посредством политиките относно факторите, влияещи върху здравето, като част от борбата с рака. Ще се опитаме да постигнем максимални резултати с помощта на ограничените средства, с които разполагаме. Приветствам горещо оказаната силна подкрепа от Европейския парламент за направените усилия.

Gilles Pargneaux, от името на групата S&D. – (FR) Г-н председател, г-н Дали, представеният току-що от г-н Peterle проектодоклад, повтаря много категорично препоръките, дадени в съобщението на Европейската комисия, и черпи вдъхновение от резолюцията на Европейския парламент от 10 април 2008 г. за борба срещу рака в разширения Европейски съюз.

Бих искал да се възползвам от възможността да подкрепя целите на европейското партньорство, предвидени от Европейската комисия, с оглед по-ефективната борба срещу рака, независимо дали по отношение значението на профилактиката и ранното откриване, създаването на нов модел за профилактика на рака или, най-вече, намаляване на неравенствата в рамките на държавите-членки.

Споделям опасенията и тревогите, изразени в съобщението на Европейската комисия и проектодоклада. Бих искал да поздравя докладчика, г-н Peterle, за работата по изготвянето на доклада и за компромисните предложения, внесени с оглед включването на различните поправки.

В качеството ми на докладчик в сянка на Групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, имам желание, наред с други неща, да изтъкна следните въпроси: на първо място, увеличаването на годишната смъртност по причина на ракови заболявания, причинени от излагането на действието на канцерогени на работното място, но също и значението на по-добрия достъп до информация относно медикаментозната терапия за раково болни; прилагането на регламента REACH и извършването на редовно актуализиране на списъка с вещества, предизвикващи много висока загриженост, който включва канцерогените; подкрепата за инициативи за предотвратяване вноса на стоки, съдържащи канцерогенни химикали и засилване на проверките за откриване на такива химикали на територията на Европейския съюз, и на последно място, изработването на препоръки за единно определяне на нетрудоспособността на страдащите от хронични заболявания или рак.

Това са въпросите, които желаехме да повдигнем едновременно с предоставянето на подкрепата си за настоящия проектодоклад.

Antonyia Parvanova, от името на групата ALDE. – (EN) Г-н председател, позволете първо да поздравя г-н Peterle за чудесната работа по доклада, който трябва да гарантира, че борбата срещу рака остава върховен приоритет на дневния ред в сферата на общественото здраве. Няма нужда да повтаряме статистическите данни; всички знаем какви ще бъдат разходите на Съюза за общественото здраве, обществото и икономиката, ако не подходим към въпроса последователно и не осигурим съответните средства, особено за преодоляване на съществуващите неравенства между държавите-членки.

Бремето на рака заплашва устойчивостта на нашите системи за обществено здравеопазване, а ЕС определено трябва да застане начело на адекватния отговор срещу това предизвикателство. Дали става дума за профилактика, диагностика, лечение, научни изследвания или информация, говорим естествено и за партньорство, но ще успеем ефективно да се справим с бремето на рака в Европа само ако гарантираме, че всички заинтересовани страни – и особено организациите на пациентите – вземат участие в дългосрочен план, ако гарантираме успешната размяна на добри практики между държавите-членки и внимателното наблюдение и подкрепата за функционирането на това партньорство.

Надявам се Комисията да изпълни ролята си и да гарантира постигането на целите на инициативата за партньорство. Искам да изтъкна специално призива на Комисията за използване на съществуващия Европейски център за контрол върху заболяванията, като добавим към предмета на неговата дейност и незаразните заболявания. Вярвам, че по този начин чувствително ще се подобрят експертните възможности и препоръките, давани от него.

Накрая, трябва да разгледаме внимателно въпроса за навременния и равен достъп до профилактика, диагностика и грижи, ако желаем да гарантираме, че борбата срещу рака допринася също така и за постигането на целта, която не трябва да забравяме, а именно намаляването на неравенствата по отношение на здравеопазването в Европа.

Г-н член на Комисията, очаквам утре да Ви видя на отбелязването на Европейския ден за правата на пациента, защото това е изключително важно за пациентските организации и защото всички ние отдаваме голямо значение на личната Ви ангажираност с проблемите.

Kartika Tamara Liotard, от името на групата GUE/NGL. – (NL) Благодаря, г-н председател, г-н член на Комисията и г-н докладчик. Ракът е ужасяващо заболяване, за което в най-лошия случай нищо не може да се направи. За щастие обаче ние *можем* да направим нещо. Животът ни стана по-дълъг, но за съжаление, колкото по-дълго живеем, толкова по-голям е рискът от развитието на рак. Колкото по-възрастна е населението, толкова повече случаи на ракови заболявания можем да очакваме. Затова държавите-членки трябва да дадат всичко от себе си за изграждането на ефективна и социално-ориентирана здравна политика. Целенасочени профилактични дейности чрез програми за профилактичен скрининг и достъпни лекарства срещу рака – към това трябва да насочим вниманието си.

Друг проблем, за който *можем* да направим нещо, е големият брой канцерогенни вещества в околната среда. Отвсякъде сме заобиколени с токсини в домовете си: сетете се само за азбеста, кухненските съдове и дори токсините в храната. ЕС трябва да защити гражданите си от тези токсини независимо от това дали ще засегне нечий индустриален интерес. Интересите и здравето на гражданите са над всичко!

Anna Rosbach, от името на групата EFD. – (DA) Г-н председател, ракът е широко разпространено заболяване, за което, благодарение на интензивните научни изследвания, започваме да научаваме все повече неща. Вече сме наясно със съществуването на генетично предразположение към развитието на рак, както и с факта, че поне един ензим участва в отключването на болестта. Стресът, начинът на живот, химикалите и вирусите също могат да причинят злокачествени заболявания. Тази година очакванията са почти два милиона европейци да починат от рак. В този смисъл, ракът не се спира пред национални граници. За това съм доволна от факта, че Комисията е предприела инициатива за разработване на амбициозен план за действие срещу рака на европейско ниво. Имам обаче два въпроса. Как се отнася Комисията към научните изследвания в тази област? В състояние ли са отпуснатите финансови средства да гарантират ефективността на научните изследвания и каква степен на приоритет се отдава на тези изследвания? Комисията изтъква, че обемът на скрининговите изследвания е скромнен в сравнение с препоръката на Съвета. Затова вторият ми въпрос е как амбициозната цел ще се превърне в реално съществуващи пациенти в нашите страни? Реалистично ли е постигането на два пъти по-добра ефективност на скрининга в Европа?

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Първо искам да изразя благодарността си към г-н Peterle за усилията, вложени в изготвянето на доклада.

Според медицинските данни, ракът заема второ място сред причините за смъртност в Европа, като в еднаква степен засяга мъжете и жените. Ангажирането на Европейската комисия с партньорството, създадено за промоция на действията срещу рака, дава нов шанс за живот на засегнатите от страшното заболяване и техните семейства. За нас е от съществено значение да продължим обединяването на усилията за установяване на постоянно сътрудничество както по отношение увеличаване на специализираните познания, така и за разработването на решения за възникващите при тези случаи нови предизвикателства.

Ето защо Европейското партньорство за действия срещу рака трябва да гарантира правилното използване на ресурсите, уменията и финансовите средства, предоставени на разположение на всички държави-членки. Трябва да се гарантира повсеместния достъп в Европа до резултатите от напредъка в битката срещу рака, постигнати в отделните страни на ЕС.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Г-н председател, г-н член на Комисията, борбата срещу рака трябва да бъде приоритет. Почти 30% от случаите на рак могат да бъдат предотвратени, а последствията от тях смекчени със средствата на ранното откриване и лечение. Някои видове рак засягат по различен начин мъжете и жените. Всяка година в Европейския съюз повече от 275 000 жени заболяват от рак на гърдата, като този брой нараства, дори и сред по-младите жени. Също всяка година 50 000 жени в Европа получават диагноза рак на шийката на матката, а 25 000 умират от това заболяване.

Независимо от това ракът на маточната шийка може практически да се елиминира чрез осигуряване на широк достъп до ваксините и пресяващите програми. Затова държавите-членки трябва спешно да разширят програмите за ваксиниране и скриниране на всички жени, които спадат към възрастовата група, която е най-подходяща да се възползва. Важно е да се насърчават кампании за здравно образование, осведомяване на обществеността за значението на ранната диагностика и информиране на хората за наличните програми и услуги. Ето защо подкрепям инициативата на Комисията в тази връзка.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Аз също искам да благодаря на докладчика за прекрасната работа. Според съобщението на Комисията до Парламента, броят на скриниращите онкологични изследвания, проведени в Европейския съюз, е по-малък от половината от минималния годишен брой на изследванията, които биха могли да се извършат. Смятам, че трябва да гарантираме достъпа на скрининговите изследвания до възможно най-голям брой хора, така че постигането на целевия брой да стане реалистично.

Научните изследвания в тази област отбелязват напредък по отношение намаляването на разходите за диагностични тестове и увеличаване на прецизността на онкологичния скрининг посредством използването на биологични маркери. Направено наскоро изобретение, удостоено с награда от Международното изложение на изобретенията в Женева, дава възможност за провеждане на скриниращи изследвания за определени видове рак за по-малко от шест минути на цена, по-ниска от едно евро. Става дума за датчик, изобретен от румънския изследовател Raluca-Ioana van Stade, който може да извършва скрининг за някои видове рак преди появата на симптомите и който предоставя най-точния метод понастоящем на пазара, като по този начин благоприятства по-високата честота на успеха на терапията.

Надявам се, че Комисията, посредством Съвместния изследователски център, ще прояви интерес към това изобретение и то ще бъде достойно за препоръка за включване в диагностичните програми.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Създаденото миналата година от Европейската комисия европейско партньорство е жизнено важен инструмент, предвид факта, че ракът е най-честата причина за смъртност след сърдечно-съдовите заболявания. За съжаление, съществуват огромни несъответствия между държавите-членки по отношение качеството на медицинските грижи и достъпа до лечение. Получени наскоро статистики подчертават, че при мъжете от Югоизточна Европа вероятността за смърт от рак е два пъти по-голяма в сравнение, например, със северните държави.

Смятам, че се нуждаем от намеса на европейско ниво за благо на европейските граждани с оглед предотвратяването на големите различия по отношение на диагностиката и лечението в държавите-членки на ЕС. Европейската комисия трябва да отпусне средства за научни изследвания в тази област. Успехи като изобретението на румънеца Raluca-Ioana van Stade, което представлява датчик, който може да улавя наличието на раково заболяване в човешкия организъм на молекулно ниво директно от кръвта на изследвания човек и посредством лесна манипулация, която трае не повече от шест минути, трябва да се подкрепят и максимално да се използват.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Ще отбележа, както изказалите се преди мен, че ефективната борба срещу рака трябва да включва пълния набор от мерки, от профилактика до скрининг, в това число и диагностика, специалните терапии и палиативните грижи. Бих искала обаче да спомена друг много важен аспект на това заболяване: семействата на пациентите, които губят битката срещу рака. Семейството трябва да бъде място, където членовете да чувстват облекчение, подкрепа и окуражаване. Изключително тежко е обаче да се изправиш лице в лице с прогресиращо заболяване и семействата не трябва да остават сами в това трудно положение. Следователно, когато говорим за борбата срещу рака, трябва да помислим и за условията за осигуряване на достоен край на живота. Това трябва да стане под формата на системни грижи и съвети към семействата, изправени пред перспективата на изнурителни дълготрайни грижи в домашни условия, както и система за достъп до специализирани места, предоставящи специализирани и преди всичко хуманни грижи на хората в терминален стадий на раковото заболяване.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Г-н председател, смята се, че 3,2 милиона европейски граждани биват диагностицирани като раково болни всяка година, а със застаряването на населението в Европа, тенденциите са за удвояване на броя на случаите на ракови заболявания – за съжаление – през следващите 20 години.

Трябва да се заемем с този обществен бич. Ракът се причинява от много фактори. Искам да изброя онези, в чието участие съм убеден лично: тютюнопушене, наднормено тегло, малък прием на плодове и зеленчуци, обездвижване и прекомерна консумация на алкохол. От изключително значение е стратегиите за промоция на здраве на европейско, а също и на национално, ниво да се подсилят и да бъдат обезпечени в достатъчна степен. Ранното откриване е от първостепенна важност. Виждаме, че благодарение на него, много хора днес още са живи, което би било немислимо, ако не съществуваше този метод.

Чрез научните изследвания върху рака Европейският съюз може да заеме водеща роля: важно е да се отбележи, че над 750 милиона евро са предвидени за научни изследвания в тази област в рамките на Седмата рамкова програма. Надявам се през следващите години да успеем да осигурим по-добро финансиране. В заключение искам да отдам дължимото на онези, особено хората в моята страна, които предоставят такива изключителни грижи на раково болните.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, здравето е ценно притежание, което трябва да се съхранява. Ракът е световен проблем, който продължава да стои на дневен ред независимо от напредъка на медицината. Според оценки на Световната здравна организация през 2004 година 13% от всички смъртни случаи се дължат на ракови заболявания. В ЕС близо 3,2 милиона души развият рак всяка година. Най-често срещани са ракът на белите дробове, на дебелото черво и на гърдата. С напредването на възрастта скринингът също взема важно участие в поддържането на здравето. Принципът, че профилактиката е по-добра от лечението, се доказва с пълна сила в случая с раковите заболявания. Най-добрата от икономическа гледна точка стратегия и с най-добри шансове за успех е онкологичният скрининг.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Г-н председател, няма никакво съмнение, че ракът е ужасно заболяване и, както се казва в моята страна, то убива народа, тъй като от него всеки ден умират както млади, така и стари хора. Кой не би се ужасил от статистиките, че всеки трети човек може да се разболее от рак? В същото време професорите, медицинските сестри и лекарите, които се занимават с него, постигат голям напредък. В бъдеще обаче ще бъде важно да се харчат средства предимно за научни изследвания.

В този смисъл Европейският съюз играе важна роля: преди всичко в предоставянето на средства за научни изследвания и по-специално, като насърчава сътрудничеството между институтите, извършващи такъв вид научна работа. Ако направим това, ще постигнем още по-голям напредък в бъдеще и все по-малко хора ще се разболяват и ще умират от рак.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Моля за извинение за необичайно личния тон на това изказване, но докато разисквахме програмата срещу рака и много хора наблягаха на това колко ужасно заболяване е в действителност и колко много хора умират от него, си мислех само за това как преди четири години също страдах от рак. Дори точно по това време на годината, струва ми се, успях да поставя своеобразен рекорд, както се изрази в онкологичното отделение. От главата до петите от мен висяха 14 тръбички и прекарах седмици в интензивното отделение. Но ето, че днес съм тук, депутат в Европейския парламент, способна съм да отглеждам трите си деца и да водя пълноценен живот. Бих искала да използвам личната си история, за да насърча жените, по-специално, но и гражданите на Европейския съюз като цяло, да се подложат на скрининг. Като се позовавам на личните си преживявания, бих искала да отправя послание към всички, страдащи от това заболяване, техните приятели и семейства и лекуващите им лекари никога да не губят надежда. Пожелавам на тези хора всичко най-добро и заявявам, че в мислите си оставам с тях.

Джон Дали, член на Комисията – (MT) Г-н председател, изключително съм доволен от демонстрирания днес от депутатите ентузиазъм в общата борба срещу рака. Бих искал да благодаря на г-н Peterle за съставения доклад, а също и на г-жа Morvai, която току-що приключи изказването си, за това, че сподели надеждата си с нас и всички позитивни аспекти, че не всичко е загубено, когато човек се разболее от тази болест. Повдигнаха се много въпроси, като голяма част от изказаните от депутатите мисли бяха взети предвид в съобщението на Комисията. Уверявам ви, че направените днес от вас предложения, както и споменатите в доклада, ще бъдат много сериозно обсъдени при разискването на програмата за действия от наша страна.

По отношение на екологичния аспект, мога да заявя, че околната среда е наистина важен фактор – всъщност определящ фактор – в борбата срещу рака. Трябва да отбележа обаче, че високите стандарти, с които понастоящем разполагаме в Европа, са много полезни за намаляване честотата на това заболяване. Следователно, трябва да увеличим усилията си за гарантиране на спазването на високите екологични стандарти. Трябва да продължим да наблягаме върху важността на научните изследвания. Сега, когато фармацевтичната индустрия вече е част от моя ресор и отговорностите ми като член на Комисията, съществува много по-голяма възможност за работа с нейните представители и за координиране на научните изследвания по по-добър начин, като така се гарантира тяхната ефективност.

Един от стълбовете, върху които искам да изградя работата си през следващите пет години е предоставяне на възможно най-широк достъп до наличните на пазара медикаменти; един от най-сериозните в Европа проблеми – и днес също стана дума за това – е неравенството в здравния сектор. Ето нещо, което специално трябва да гарантираме: достъпа до лекарствата, които излизат на пазара. Бих искал още веднъж да ви благодаря. В заключение позволяте да подчертая, че всички трябва да дадем най-доброто от себе си, за да убедим хората във важността на профилактичните дейности, например, значението на скрининга за рак на гърдата, който нееднократно се спомена днес. Важно е, особено предвид наличността на това средство в много, макар и не всички, части на Европа, силно да насърчим всички европейки да се подложат на тази процедура.

Alojz Peterle, докладчик. – (SL) Трябва да отбележа, че наистина съм доволен от разискването тази вечер и поднасям искрената си благодарност за вашата подкрепа и мъдри думи. Радвам се, че говорим един и същи език в такава голяма степен и че споделяме общи цели. Помежду ни има яснота относно по-широкия контекст и причините за това заболяване, както и яснота относно необходимостта от обединени усилия за борба срещу рака в партньорство един с друг.

Поради ограниченото време нямаш възможността да кажа по-рано няколко думи и за здравословния начин на живот. Тъй като самият аз бях диагностициран със заболяване, подобно на това на г-жа Morvai, бих искал да я поздравя още по-сърдечно за това, че е победила болестта си. Вярвам, че по този начин показваме, че диагнозата рак не е непременно синоним на смъртна присъда.

По-специално, бих искал да благодаря на члена на Комисията г-н Дали, за вниманието и анонсирането на повече бързи действия, защото ракът притежава собствена динамика, поради което ние, също, трябва да действаме динамично. Предлагам услугите си на члена на Комисията за тясно сътрудничество в бъдеще. Смятам, че до момента съвместната ни работа е образцова и заедно можем да постигнем много повече.

Бих искал да отбележа също, че много скоро ще възстановим групата на депутатите за борба срещу рака, известна като „Депутати срещу рака“ по време на предишния Парламент. Вярвам, че този път, може би с

по-силна група, ще поставим специално значение върху профилактиката и енергичността на нашата борба. Изказвам благодарност на всички вас и ви пожелавам лека нощ.

Председател. – Закривам разискването.

Гласуването ще се състои утре.

Писмени декларации (член 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), в писмена форма. – (EN) Не ми остава нищо друго, освен да приветствам предложението на Комисията за създаване на партньорство за борба срещу рака, който е сериозен здравен проблем в ЕС. Подкрепям изцяло подхода на докладчика, който поставя специален акцент върху дейностите по превенция. В този смисъл вярвам силно, че изготвянето на всеобхватни национални планове срещу рака е повече от наложително. Също така приветствам сътрудничеството по въпроса в областта на научните изследвания. Трябва ясно да определим основните причини, причиняващи това заболяване, за да можем да определим и основните елементи, върху които трябва да се съсредоточим в рамките на профилактичните усилия. Това е абсолютно необходимо за осъществяването на ефективни профилактични дейности. Вярвам също така, че би било разумно да основем бъдещите си действия върху съществуващите инициативи като Европейския кодекс срещу рака или препоръките на Съвета относно скрининга за рак на гърдата, на маточната шийка и дебелото черво, които вече предоставят добра основа за действие. Разбира се, профилактиката не може да се осъществи без подпомащ финансов ресурс. Затова призовавам държавите-членки да отпуснат необходимите средства за изработване на планове по превенция, така че целта от намаляване с 15% на новорегистрираните случаи на рак да остане постижима.

Nessa Childers (S&D), в писмена форма. – (EN) Сърдечно приветствам инициативата и възможностите, които предоставя на милионите европейци, които ще се разболеят от рак през следващите години, съгласно предвижданията. Една от най-значимите цели, отбелязани в доклада, е драстичното намаляване на бремето на раковите заболявания чрез постигане на 100% покритие по отношение на скрининга за рак на гърдата, на маточната шийка и колоректалния рак до 2015 година, чрез осигуряване на 125 милиона прегледи годишно за гражданите на ЕС. Наше е задължението като членове на Европейския парламент да използваме достъпа си до медиите и избирателите, за да настояваме пред европейските граждани да се подложат на тези жизненоважни прегледи. Продължава да съществува тревожно незнание относно рисковете от развитие на раково заболяване и възможностите за провеждане на онкологичен скрининг и само чрез непрекъснато обучение по тези въпроси инициативата ще се сбъдне с успеха, от който така силно се нуждаят самата тя и гражданите на Европа.

Elisabetta Gardini (PPE), в писмена форма. – (IT) Усилията, които се полагат, са в световен мащаб. Независимо от това обаче въпреки продължаващия напредък в знанията за заболяването и неговото лечение, борбата с рака продължава и днес да бъде предизвикателство. Предизвикателство, което трябва да продължим да посрещаме, като предоставяме най-добрите ресурси, с които разполагаме, защото ефектите от него са унищожителни, както по отношение на смъртността, така и на неговите психологически, социални и икономически аспекти.

Ясно е, че се нуждаем от глобален подход не само по отношение на научните изследвания и лечението, но и във връзка с профилактиката. Трябва да постигнем критична маса, като създадем условия за гарантиране, че резултатите, постигнати при отделния човек, се превръщат в наследство за всички нас. Ето защо е важно да се създаде европейско партньорство за действия срещу рака, което ще улесни размяната на информация и съгласувани действия между отделните държави-членки. Извършената в рамките на мрежите работа трябва да засяга не само научните изследвания и здравеопазването, но и образованието, начина на хранене, комуникациите и околната среда. Трябва да се стремим към участие и принос от страна на гражданското общество, включително и за усилия за запознаване на хората със здравословните навици и здравословния начин на живот. Амбициозната цел на Комисията за намаляване на бремето от неопластични заболявания с 15% за времето от настоящия момент до 2020 година може да се разглежда като постижима само ако тази методология се приложи и подкрепи с достатъчно финансиране.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), в писмена форма. – (FI) Докладът относно съобщението на Комисията със заглавие „Действия срещу рака: европейско партньорство“ е много важен и идва съвсем на време. В наши дни ракът е втората по честота причина за смърт и заболяемост в Европа. Много важно е да се осъществява по-добро сътрудничество и да се отделят повече средства за научни изследвания върху рака и профилактично лечение. Държавите-членки трябва да изтеглят от пазара канцерогенните химикали и да ги заменят с безвредни. Профилактичният скрининг е необходим и ефективен и за неговото провеждане трябва да се отделят достатъчни суми. Образователните кампании трябва да се концентрират върху образователните институти. Борбата срещу

рака се нуждае от ясни цели, за чието постигане Комисията и държавите-членки трябва да работят заедно. Комисията и държавите-членки трябва да имат смелостта да се ангажират с инвестиции в бъдещи научни изследвания върху рака и неговата профилактика, защото по този начин в дългосрочен план ще се спестят средства и ще се спасят човешки животи.

Siiri Oviir (ALDE), в писмена форма. – (ЕТ) Ракът е заболяване, което причинява на обществото големи разходи, заболяване, чиято диагностика и лечение стават значително по-скъпи, и което често пъти води до дълготрайна нетрудоспособност, инвалидизиране и преждевременна смърт. Въпреки многото постижения на медицината, в световен мащаб ракът се разпространява като епидемия. Всеки трети европеец или европейка ще получи приживе тази диагноза, а всеки четвърти ще умре от това заболяване. Държавите-членки, и по-специално техните национални стратегии за профилактика на рака, играят важна роля в предотвратяването на разпространението на болестта. Тъй като в хода на борбата срещу рака ще бъде възможно да се постигнат резултатите, заложили в стратегията, единствено с помощта на дълготрайни и последователни действия, призовавам държавите-членки да не намаляват финансовите средства за борба срещу рака и за целите на първичната и вторичната профилактика в условията на действащата икономическа криза. Пестеливостта днес може да доведе до всякакъв вид разходи утре. Профилактичните методи вземат важно участие в борбата срещу рака, тъй като една трета от случаите на рак могат да се предотвратят с помощта на дейности по профилактиката. Друг важен аспект относно действията по превенция, според мен, е увеличаването на осведомеността по отношение на половоспецифичните форми на рака; трябва да завишим стандартите за превенция, както и да постигнем напредък в скрининговите проучвания за тези заболявания. За да завърша изказването си, бих искала да приветствам предложенията на Комисията за повторно стартиране на инициативата за европейско партньорство за приемане на мерки срещу рака в периода 2009-2013 година с оглед подкрепата за действията срещу това заболяване на държавите-членки. Само с помощта на колективни усилия можем да постигнем успех в борбата срещу този враг.

25. Прилагане на възможностите на информационните и комуникационни технологии за улесняване на прехода към енергийно ефективна икономика с ниска въглеродна интензивност (разискване)

Председател. – Следващата точка е докладът (A7-0120/2010) на г-жа Toia, от името на комисията по промишленост, изследвания и енергетика, относно прилагане на възможностите на информационните и комуникационни технологии за улесняване на прехода към енергийно ефективна икономика с ниска въглеродна ефективност (COM(2009)0111 - 2009/2228(INI)).

Patrizia Toia, докладчик. – (ГП) Г-н председател, госпожи и господа, докладът, който разискваме тази вечер и по който ще гласуваме утре, е част от мащабен план за прилагане на пакета „20/20/20“, който считаме, че остава една от най-дългосрочните и значителни инициативи, изготвени през последния мандат на Европейския парламент. Ако ме попитат какво бих запомнила от последните пет години, определено на първо място бих посочила пакета „20/20/20“.

Считам, че е важно да добавя, че по доклада се работеше доста активно от страна както на Европейската комисия — докладът беше предшестван от съобщение и препоръка — така и от комисията по промишленост, изследвания и енергетика, а и от други. Те обогатиха първоначалния доклад и нашата работа, представяйки множество предложения, допълнения и изменения.

Смятам, че все още са налице известни различия в становищата в Парламента относно един въпрос, и се надявам, че при утрешното гласуване тези различия ще бъдат преодоляни. Става въпрос за до известна степен задължителния характер, който искаме да вменим на съдържанието на доклада, и искам да кажа, че той беше изготвен в контекста на широко разбиране и единодушие.

Информационните и комуникационни технологии (ИКТ) са важен сектор, което не на последно място се дължи на дела, който те заемат в европейската икономика: в тях е заета 7% от работната ръка — от работната ръка в Европа — и имат дял от 6% от БВП, което е съществен дял от европейската икономика, а също и от производството и работната ръка в Европа.

Те са важни не само за това, което представляват, но и за приноса, който могат да имат, и за съществената, значителна роля, която могат да играят, що се отнася до осъществяване на прехода от сегашното състояние на икономиката ни към икономика, макар все още в процес на развитие, която отделя по-малко емисии и има по-ниски емисии на въглероден диоксид и следователно ще замърсява по-малко не само в близко, но и в далечно бъдеще. Накратко казано, те могат да допринесат — не на думи, а на практика — за промени, които

да доведат до начин на производство, начин на живот, пътуване и потребление в обществото ни и до индустриална революция, която за много хора на практика ще характеризира бъдещето на социалния и икономическия живот не само на нашия континент, но и в целия свят.

Как могат ИКТ да дадат своя голям принос за преобразуване на икономиката ни? Първо, чрез промени в своя собствен сектор: докладът се стреми да покаже как този сектор може преди всичко да се вгледа в себе си и да намери начин да произвежда комуникационни, микроелектронни и други инструменти, които използват по-малко енергия и следователно им е присъща по-висока ефективност.

Освен това те могат да допринесат много в основните сектори, в сектора на жилищното строителство и транспорта. Последните два — цитирам данни от Комисията — са сектори, в които по-добрата ефективност, според европейските норми и цели, които също са залегнали в пакета „20/20/20“, може да доведе до значително намаление на тези емисии — тъй като в момента транспортният сектор използва 26% от енергията в Европа, а 40% се използва за отопление или охлаждане на жилища в зависимост от сезона — и могат да постигнат много високи равнища на ефективност.

Няма да споменавам и факта, че обхватът, както е при тези основни сектори, засяга много важни области от нашия живот. Имам предвид целия банков сектор, връзките с публичната администрация, целия сектор на електронното управление и с една дума всички услуги, които с прилагането на тези технологии ще могат не само да намалят своите емисии на въглероден диоксид, но и да спестят време и като резултат да подобрят качеството на живот на европейците и качеството на социалния живот.

Ето защо въпросът е особено важен. Все пак считам, че докладът би бил дори още по-важен, ако Парламентът утре одобри неговия задължителен характер. Искам да посоча само два примера, г-н председател, ако ми позволите: интелигентните измервателни уреди, интелигентните мрежи и интелигентните градове. Тъкмо вчера 700 европейски кметове сключиха в тази зала ново споразумение пред нашия председател и пред члена на Европейската комисия, чиято цел е именно да подобри ефективността на градовете, които са дом за над 70% от европейските граждани, и по този начин може да допринесе за повишаване на ефективността и социално-икономическото развитие.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Приветствам изводите от заседанието на Европейския съвет, проведено на 25 и 26 май 2010 г., които за пръв път ясно определят като цел на Европейския съюз повишаване на енергийната ефективност с 20%. Енергийната ефективност може да бъде подобрена в строителния сектор посредством използването на информационни и комуникационни технологии, както и ефективни системи за отчитане, а в транспортния сектор посредством въвеждането на интелигентни транспортни системи на европейско равнище. Всъщност системите, основани на ИКТ, могат да намалят енергопотреблението в сградите с до 17%, а емисиите от транспортния сектор могат да намалят с до 27%.

Считам, че за да постигнем намаление от 20% на енергопотреблението до 2020 г., електрическите мрежи трябва да се превърнат в интелигентни системи, които да предлагат гъвкав поток от енергия под контрола на и подпомагани от ИКТ. Европейският съюз трябва да постави като приоритет възстановяването на европейската икономика чрез инвестиции в развитието на онлайн услуги, нови технологии, и по-конкретно чрез разработването на широколентови комуникации във всички държави-членки.

Джон Дали, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, Комисията горещо приветства вашия интерес, подкрепа и ценни препоръки относно прилагането на възможностите на ИКТ за улесняване на прехода към енергийно ефективна икономика с ниска въглеродна ефективност и се запозна внимателно с доклада Toia.

Важно е да бъде призната значителната роля, която може да играе секторът на ИКТ като активатор за намаление на емисиите на парникови газове, и трябва да гарантираме, че този потенциал ще бъде подкрепен и ще бъде реализиран.

Комисията възнамерява да превърне въпроса в приоритет съгласно Цифровата програма за Европа, която ще бъде приета скоро от Европейската комисия.

Както посочвате в доклада, ИКТ може да съдейства за подобряване на енергийната ефективност в други области, като например най-вече строителството и транспорта. Също така сме съгласни с вас, че интелигентните мрежи и разпространението на интелигентни измервателни прибори в държавите-членки са от ключово значение за реализирането на този потенциал. Това разпространение трябва да бъде подпомагано в самите държави-членки, така че да има по-голям брой активни потребители, които да използват възобновяемо производство и енергийно ефективни технологии.

Също така от съществена важност е и обща измервателна рамка на собствените емисии на ИКТ. Наличието на строга измервателна рамка, която да е съгласувана и широко приета от сектора, е задължително условие, за да бъде отчетено количественото изражение на реалните ползи от информационните и комуникационни технологии. Това трябва да бъде взето под внимание, когато се обсъжда положителното въздействие на използваните ИКТ.

След приемането на препоръките по тази тема през октомври 2009 г. Комисията предприе набор от мерки съвместно със заинтересованите страни, за да постигне напредък по въпроса. Позволете ми да посоча няколко, които са свързани с опасения, изразени във Вашия доклад.

През февруари 2010 г. беше създаден форумът за ролята на ИКТ за постигането на енергийна ефективност. Форумът събира заедно водещи организации от сектора на високите технологии от Европейския съюз, Япония, САЩ. Те ще определят цели въз основа на обща измервателна рамка за измерване на енергийния и въглеродния отпечатък на сектора на ИКТ, която трябва да бъде изготвена до края на 2010 г.

Форумът също така разглежда приноса, който може да има секторът на ИКТ за подобряване на ефективността на други сектори, като например строителство и транспорт. Големи европейски градове приеха да участват в Зелената цифрова харта. Тези градове поемат ангажимента да намалят въглеродния отпечатък на своите ИКТ с 30% до 2020 г. и да стартират пет мащабни ИКТ пилотни проекта във всеки град до 2015 г. Общият брой на градовете, които участват в Зелената цифрова харта, се увеличи от 14 на 21.

С приближаването на пазарите все по-близо до потребителите проблемите на енергийния пазар на едро добиват все по-голяма важност за въвеждането на нови технологии и системи под формата интелигентни измервателни уреди и интелигентни мрежи. Също така напредва работата и на работната група на Комисията за интелигентните мрежи. Целта е да бъдат предоставяни съвети на Комисията относно политиката, регулаторната рамка, както и да бъдат координирани първите стъпки към въвеждането на интелигентни мрежи съгласно разпоредбите на Третия енергиен пакет. До края на 2011 г. се очаква да бъде изготвен набор от препоръки.

Позволете ми в заключение да подчертая, че Комисията е твърдо решена да даде своя принос за постигането на целите „20/20/20“ до 2020 г., както са поставени от държавните и правителствени ръководители, и ИКТ ще играе важна роля за това. Благодарим ви за ценния принос на вашия доклад и очакваме с нетърпение да си сътрудним, за да гарантираме, че ще приемем добра политика, насочена към постигане на тези цели.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

26. Защита на финансовите интереси на Европейските общности — Борба срещу измамите — Годишен доклад за 2008 г. (разискване)

Председател. – Последната точка е докладът (A7-0100/2010) на г-н Cozzolino, от името на комисията по бюджетен контрол, относно защитата на финансовите интереси на Общността и борбата срещу измамите — Годишен доклад за 2008 г. (2009/2167(INI)).

Andrea Cozzolino, докладчик. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, във време, когато Договорът от Лисабон все повече навлиза в живота на милиони европейски граждани, значението на прозрачността и законността се увеличава. Затова представеният доклад е резултат от добре координирани усилия. Работата се придържаше на първо място и преди всичко към сценария, очертан от Сметната палата, според който финансовото въздействие на нередностите е намаляло от над 1 млрд. евро през 2007 г. на 783 млн. евро през 2008 г.

Това намаление засяга всички сектори с изключение на преките разходи и предприемаческите фондове. Все още съществуват големи проблеми по отношение на структурните фондове. Обаче абсолютната сума и стойности сами по себе си не показват къде са скрити неотложните проблеми и къде ситуацията е под контрол. Анализите и срещите, които проведохме през последните месеци, ни карат да дадем приоритет на две неща. Първото е неотложната необходимост държавите-членки да станат по-отговорни при идентифицирането на измами и нередности, както и при обмена на информация, необходима за борба с измамите, загубите и изопачаванията на разходите и при събирането на данъци.

Второто е значението на представянето на предложения и работни хипотези с цел държавите-членки да се улеснят при прилагането на административни процедури и стратегии за управление, даващи приоритет на качеството на проектите и на тяхното въздействие върху условията на живот и труд на европейските граждани.

За да се постигнат тези цели, предлагаме Парламентът да настоява за определени приоритети: първо, предлагаме ОЛАФ да изготви 27 схеми, анализиращи с необходимата грижа и внимание стратегиите, приложени от всяка държава-членка в борбата срещу измамите и нередностите в изразходването на европейските средства, точен план на органите, отговарящи за извършването на проверки във всяка отделна страна, и данни за количеството и качеството на извършваните проверки и тяхното въздействие.

Второ, намаляване на броя на нередностите и значително подобряване на нормативните изисквания. Пристъпваме към законодателна и регулаторна програма за опростяване, предназначена по-специално за структурните фондове. Освен това борбата с корупцията, финансовите престъпления и нарушенията на правилата за обществените поръчки трябва да бъдат засилени. В тазгодишния доклад постигнахме напредък по въпроса с подкрепата на цялата комисия. Благодарение на напрегнати и съгласувани усилия бяха изготвени предложения за основните проблеми в тази област. От отношенията между ЕС и данъчните убежища до базите данни на бенефициерите на европейските фондове докладът има практически принос за увеличаване на прозрачността на разходите и за засилване на стратегиите за борба с измамите и корупцията.

На последно място, докладът е изключително важен по отношение на ОЛАФ и гарантира пълната й оперативна независимост, пълното сътрудничество между държавите-членки и подходяща стратегия за човешки ресурси, която определено е необходима. Трябва да продължим разискването по въпроса, за да се установи ролята на единната европейска прокуратура.

В заключение, считам, че е жизнено важно да се борим заедно за прозрачно и ефективно управление на европейските средства. В това отношение трябва да гарантираме, че съществуващите проблеми по никакъв начин не се използват, за да поставят под съмнение инструментите, които са от основно значение за европейския проект, такива като политиката на сближаване и помощта за развитие. Напротив, трябва ясно да видим проблемите, изкривяванията, които все още съществуват в различни европейски сектори, и да използваме тези данни, за да направим нови решителни стъпки напред, като по този начин направим управлението на нашите финанси по-ефективно и прозрачно.

Считам, че с това усилие отделните европейски институции наистина ще постигнат напредък в изграждането на една Европа, която е по-силна, по-интегрирана и може по-добре да задоволява потребностите на европейците.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Мисля, че европейските фондове трябва да станат достъпни за гражданите по справедлив и прозрачен начин. Един възможен метод за евентуалното премахване на корупцията при обществените поръчки е въвеждането на прозрачна система под формата на онлайн система за участие в търг.

Според доклада на Комисията намаляващото финансово въздействие на нередностите през 2008 г. показва, че някои от законодателните и институционалните мерки, насочени към спиране на измамите, бяха изпълнени успешно от държавите-членки. Все още е необходим по-голям финансов контрол, както и ефективно законодателство за борба с данъчните измами, особено във връзка с ДДС.

Защитата на финансовите интереси на Европейския съюз е приоритет и за румънското правителство. Затова беше създаден отдел за борба с измамите. Той предвижда специално контактено лице за ОЛАФ в Румъния във връзка с европейските фондове.

Monica Luisa Macovei (PPE). - (EN) Г-н председател, като докладчик в сянка от Европейската народна партия искам да започна с благодарност към докладчика и към другите колеги от политическите групи за доброто им сътрудничество. Обърнахме специално внимание на повишаването на прозрачността и на по-добрите правила за обществените поръчки, тъй като този сектор е най-уязвим за измами и корупция, които нарушават пазара и увеличават цените, заплащани от потребителите.

Освен това бенефициерите на европейските фондове от всички държави-членки трябва да бъдат публикувани на един и същ уебсайт и въз основа на едни и същи критерии. Призовавам също за взаимно признаване на лишаването от права, като например лишаването на лица, осъждани за измами, от правото да заемат длъжността генерален директор. Дейността на ОЛАФ трябва да бъде подкрепена; искаме статистическите данни и мотивите за случаи, при които националните органи не са предприели необходимите действия след сигнал на ОЛАФ.

Също така докладът предлага да се забрани на дружества, извършващи дейност през офшорни зони, да сключват търговски споразумения с дружества, регистрирани в Европейския съюз, ако офшорната зона, в която се намира тяхното седалище, забавя едностранно приемането на споразумения за сътрудничество със Съюза.

Позволете ми да завърша като кажа, че Съюзът трябва да разглежда измамите и корупцията като взаимно свързани и като въпрос от първостепенно значение.

Seán Kelly (PPE). - (EN) Г-н председател, мисля, че не е преувеличено да се каже, че настоящата икономическа криза първоначално тръгна от умерена криза, умерена криза, в която алчността триумфира над щедростта, корупцията триумфира над честността, а личният интерес над солидарността; и докато не се върнем към щедростта, почтеността и солидарността, които са в основата на корпоративните и държавните дела, никога няма да се измъкнем от сегашните неприятности.

Напълно съм съгласен с всички усилия за борба с измамите. Виждал съм програми в Ирландия, по които граждани от Република Ирландия, Северна Ирландия и Англия, претендиращи за социална помощ, всяка седмица пътуват до летище Корк и обратно, за да я поискат. Най-лошото в случая са банките — Allied Irish Bank и Irish Nationwide — които жонглират със счетоводните практики, за да прикрият истинското положение.

Това създава големи проблеми в Ирландия. Трябва да се положат максимални усилия, за да се сложи край на измамите. Посланието трябва да бъде силно и ясно — борбата с измамите ще бъде много сериозна на европейско и на всяко друго ниво.

Джон Дали, член на Комисията. - (EN) Г-н председател, уважаеми членове на ЕП, от името на моя колега г-н Шемета искам първо да благодаря на докладчика за конструктивния му доклад и за предложенията, насочени към подобряване на защитата на финансовите интереси на Съюза.

Комисията оценява факта, че Парламентът силно подчертава съвместната отговорност на институциите на ЕС и на държавите-членки в това отношение. Позволете ми да направя няколко забележки.

По отношение на докладването на нередности от държавите-членки ОЛАФ създаде нова уеббазирана система за докладване, наречена IMS: система за управление на нередности. Това доведе до значителни подобрения в докладването на нередности от държавите-членки, включително от тези, които са обект на критика в доклада. Темата за структурните фондове е особено важна както за Парламента, така и за Комисията. Комисията започна сериозни действия за справяне със слабостите в най-засегнатите райони и програми в рамките на политиката на структурни действия през 2008 г., включително и действия за опростяване.

Заедно с другите членове на Комисията, моят колега г-н Шемета ще продължи усилията, насочени към по-нататъшното намаляване на равнището на грешки в политиката на сближаване. Комисията ще подпомага и ще наблюдава държавите-членки за приключването на програмите за периода 2000–2006 г. и ще се увери, че системите за управление и контрол в рамките на новия програмен период ще дадат резултат. Освен това Комисията ще поддържа връзка с органите в държавите-членки, за да се увери, че те изцяло поемат отговорността си в съвместното управление, както е предвидено от новите разпоредби в Договора от Лисабон.

Значителен напредък е постигнат по отношение на прозрачността за бенефициерите на европейски средства. В областта на селското стопанство Съветът се съгласи, че публикуването на списъци на бенефициерите на средства е отговорност на държавите-членки. Информацията трябва да бъде предоставена на един единствен уебсайт във всяка държава-членка в съответствие с принципа на съвместното управление. За да се направи обзор и да се улесни достъпът до уебсайтовете на държавите-членки, към въпросните сайтове има линкове на уебстраницата на Европа.

Сега стигам до ОЛАФ. Благодаря на докладчика за силната подкрепа, която той недвусмислено оказва на работата на ОЛАФ. Моят колега г-н Шемета е напълно съгласен, че службата трябва да се съсредоточи върху основните си задачи за провеждане на разследване, въпреки че ОЛАФ има и други важни задължения в частност в областта на предотвратяване на измамите. Също така той е съгласен, че ОЛАФ трябва да се фокусира върху по-важните случаи и че дребните измами трябва да бъдат разглеждани от други служби.

През 2008 г. ОЛАФ преразгледа финансовите процедури за последващи действия, свързани със случаи на ОЛАФ, чрез създаване на минимални прагове. Членът на Комисията Шемета си взе бележка от вашите коментари относно необходимостта ОЛАФ да работи съвместно със службите за вътрешен одит (СВО), нещо, което той напълно споделя. ОЛАФ и СВО работят в тясно сътрудничество още от 2003 г. Те обменят информация и взаимно се обучават, за да подобрят познанията на персонала си по въпроси от взаимен интерес. ОЛАФ има желание за още по-тясно сътрудничество със СВО.

Що се отнася до процедурните правила, новият наръчник на ОЛАФ, приет през декември 2009 г., който беше предаден на Парламента, вече осигурява цялостно ръководство за следователите на ОЛАФ. По-подробни правила относно процедурните права ще бъдат включени в законодателното предложение за преразглеждане

на регламента на ОЛАФ. В тази връзка Комисията също така припомни, че дискуссионният документ на законодателната реформа на ОЛАФ ще бъде представен на Европейския парламент и на Съвета преди лятната ваканция.

Членът на Комисията Шемета очаква документа да бъде представен на комисията по бюджетен контрол на заседанието ѝ през юли. И накрая, той много се надява да работи с Парламента като със съюзник в задачата за подобряване на ефективността на ОЛАФ и защитата на парите на европейските данкоплатци.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

Писмени изявления (член 149)

Alain Cadec (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Борбата с измамите е сериозно предизвикателство, което Европейският съюз и държавите-членки трябва да приемат. Значението на публичните средства, заложили в рамката на политиката на сближаване, изисква максимална бдителност, като се има предвид възможността за злоупотреба с тези средства. Доверието на европейците към структурните фондове е под въпрос. В тази връзка приветствам усилията на Европейската комисия и на Европейската служба за борба с измамите (ОЛАФ) за по-ефективна борба с измамите. Както посочва докладчикът, финансовото въздействие на нередностите върху структурните действия е намаляло значително. Освен това нарастването на броя на нередностите, докладвани на Комисията, свидетелства за развитието на системите за предотвратяване на измами. За Комисията и държавите-членки е важно да продължат тази борба възможно най-строго. Обаче също така е важно да не се обезсърчават потенциалните бенефициери на структурните фондове с прекалено тежки ограничения. Умишлена измама е едно; липса на точност при организирането на проектите е нещо съвсем друго. Докато първото трябва да се счита за престъпна дейност, последното трябва да се ограничи, за което е важно да се опростят процедурите.

Tamás Deutsch (PPE), *в писмена форма.* – (HU) Кризата в някои страни на еврозоната е безпрецедентно предупреждение към европейските стратегии за безусловна защита на публичните средства и на финансите на Общността. Икономиката и международните пазари са изключително чувствителни към всяка мярка, предприета от Европейския съюз, като например спасителните мерки, приети през последните дни. Националните икономики могат да бъдат застрашени, ако кризата не се управлява правилно и на европейско ниво. Затова няма да е преувеличено, като кажа, че целият свят гледа нашите финансови министри и европейските институции. Към днешна дата правителствата на някои държави-членки, преследвайки личните си интереси и действайки като олигарси, доведоха собствените си икономики до ръба на фалита и не дадоха никакви перспективи за предприемачите, семействата и квалифицираните млади хора. Ето защо можем само да приветстваме намерението на докладчика за повишаване на отчетността на държавите-членки. Днес това е един от ключовите въпроси за успешно управление на кризи. Строгий контрол, който да сложи край на времето на корумпираните правителства, в настоящия критичен момент е по-важен от всякога.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма.* – (DE) Докладът относно борбата с измамите показва едно позитивно развитие. От 2007 г. до 2008 г. има намаление на финансовото въздействие на нередностите във всички сектори. Обаче не е така по отношение на предприєдинителната помощ. Тук отрицателното въздействие се е увеличило до 90,6%. В това отношение бих отбелязал, че от 2002 г. насам ЕС е осигурил финансова подкрепа на „усилията“ на Турция за присъединяване към ЕС, размерът на която нараства всяка година. За периода от 2007 г. до 2013 г. Турция ще получи сумата от 4,84 млрд. евро. Точно такъв е случаят, макар че Комисията е наясно, че Турция не постига необходимия напредък по отношение на критериите за присъединяване. Въпреки това парите продължават да текат и дори в по-големи количества. Освен това последният доклад на Европейската сметна палата посочва, че по отношение на предприєдинителната помощ в частност за Турция парите са инвестирани без достатъчно ясни цели и критерии. Липсва ясна стратегия, като парите са използвани, без да има точно определен план и по неконструктивен начин. Трябва да сложим край на тази лудост.

27. Дневен ред за следващото заседание: виж протокола

28. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 23,55 ч.)